Yhdessä palvelun polkua kulkien

Ruhi-instituutti

Kirja 7

Yhdessä palvelun polkua kulkien

Ruhi-instituutti

Tähän sarjaan kuuluvia kirjoja:

Alla on Ruhi-instituutin suunnitteleman kirjasarjan nykyisten kirjojen nimet. Kirjat on tarkoitettu käytettäväksi runkokurssisarjana järjestelmällisissä ponnistuksissa kehittää nuorten ja aikuisten kyvykkyyttä oman yhteisönsä palveluun. Ruhi-instituutti kehittää myös parhaillaan tämän sarjan kolmannesta kirjasta eriytyvää kurssisarjaa, joka on tarkoitettu bahá'í-lastentuntien opettajien kouluttamiseen, sekä kirjasta 5 eriytyvää kurssisarjaa, joka on tarkoitettu varhaisnuorten ryhmien valmentajien kouluttamiseen. Myös nämä on sisällytetty alla olevaan luetteloon. On tärkeää huomata, että luetteloon saattaa tulla muutoksia sitä mukaa, kun kokemuksia karttuu kentältä. Uusia kirjoja lisätään siihen, kun useiden Ruhi-instituutin opinto-ohjelman kehitettävänä olevien materiaalien osalta saavutetaan vaihe, jossa ne voidaan julkaista laajempaan käyttöön.

Kirja 1	*Pohdintoja hengen elämästä*
Kirja 2	*Nouse palvelemaan*
Kirja 3	*Lastentuntien opettaminen, taso 1*
	Lastentuntien opettaminen, taso 2 (erityiskurssi, esijulkaisuversio)
	Lastentuntien opettaminen, taso 3 (erityiskurssi, esijulkaisuversio)
	Lastentuntien opettaminen, taso 4 (erityiskurssi, esijulkaisuversio)
Kirja 4	*Jumalan kaksoisilmaisijat*
Kirja 5	*Varhaisnuorten kykyjen vapauttaminen*
	Alkusysäys: Kirjan 5 ensimmäinen erityiskurssi
	Laajeneva piiri: Kirjan 5 toinen erityiskurssi
Kirja 6	*Jumalan asian opettaminen*
Kirja 7	*Yhdessä palvelun polkua kulkien*
Kirja 8	*Bahá'u'lláhin liitto*
Kirja 9	*Historiallisen näkökulman omaksuminen*
Kirja 10	*Vireitä yhteisöjä rakentamassa*
Kirja 11	*Aineelliset varat*
Kirja 12	*Perhe ja yhteisö*
Kirja 13	*Yhteiskunnalliseen toimintaan osallistuminen*
Kirja 14	*Julkiseen keskusteluun osallistuminen*

Copyright © 2008, 2026 Ruhi Foundation, Kolumbia
Kaikki oikeudet pidätetään. Versio 2.1.1.PE julkaistu suomeksi toukokuussa 2026.
Painettu Euroopan unionissa.
ISBN 978-952-5623-71-0

Espanjankielinen alkuteos *Avancemos en un sendero de servicio*
Copyright © 2005, 2024 Ruhi Foundation, Kolumbia
ISBN 978-628-95545-9-5

Ruhi-instituutti on myöntänyt Suomen bahá'í-julkaisuille luvan tämän kirjan suomenkielisen käännöksen painamiseen rajatussa määrin.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
instituto@ruhi.org
www.ruhi.org

Suomen bahá'í-julkaisut
julkaisut@bahai.fi
www.bahaikirjakauppa.fi

Sisällys

Muutamia ajatuksia ohjaajalle..... v

Palvelun polulla etenemisessä
vaikuttavat henkiset voimat..... 1

Instituuttikurssien ohjaajana palveleminen 35

Taiteiden edistäminen ruohonjuuritasolla 127

Muutamia ajatuksia ohjaajalle

Uuden, niin aineellisesti kuin henkisesti hyvinvoivan sivilisaation perustaminen edellyttää yksilöiltä, laitoksilta ja yhteisöiltä jatkuvasti kasvavaa kyvykkyyttä hyödyntää bahá'í-opetuksiin sisältyviä yhteiskuntaa rakentavia voimia. Tämän kyvykkyyden kehittäminen on Ruhi-instituutin runkokurssisarjan päätavoite. Ymmärrystä tämän kyvykkyyden eri osa-alueista ja sen edistämisen keinoista haetaan kahdesta ensisijaisesta lähteestä: Bahá'u'lláhin ilmoituksen valtamerestä ja kaikkialla maailmassa kertyneistä kokemuksista siitä, miten yhä useampia ihmisiä autetaan saamaan osansa sen aarteista ja tarjoamaan sen elämää antavia vesiä kaikille ympärillään. Kurssien ohjaajina palvelevat hyödyntävät ponnisteluissaan paitsi opiskelun kautta hankkimaansa tietoa myös kokemustaan kursseilla tehtävistä palveluteoista, joiden kautta pyritään käynnistämään yksilöllinen ja yhteinen muutosprosessi paikallistasolla. Eikä missään vaiheessa heidän osallistumisensa tähän prosessiin ole tärkeämpää kuin tässä vaiheessa, kirjan 7 kohdalla, jolloin ohjaaja auttaessaan muita ryhtymään tähän palveluun tuo osallistujat mukaan tutkimaan sellaista polkua, jonka hän on oppinut tuntemaan hyvin kulkemalla sitä koko ajan.

Tämä tutkiskelu alkaa keskittymällä palvelemisen aikaan saaman henkisen kasvun luonteeseen. Tämä on aiheena ensimmäisessä osassa "Palvelun polulla etenemisessä vaikuttavat henkiset voimat". Tässä osassa esitellään joukko ajatuksia, joiden avulla osallistujat voivat pohtia sitä henkistä muutosprosessia, jonka he ovat aloittaneet tunnistettuaan Bahá'u'lláhin ja noustuaan palvelemaan Hänen asiaansa ja ihmiskuntaa: sellaisen sydämen tila, joka on kääntynyt kohti Totuuden aurinkoa, meille jokaiselle suotu kyky tuntea Jumala ja kuvastaa Hänen ominaisuuksiaan, se Jumalan rakkauden voima, joka virkistää elämäämme, ja valistuminen, jonka saamme kuuliaisuudesta Hänen käskyilleen, vakuuttuneisuus, jonka saamme Hänen tiedostaan, sekä usko ja varmuus, joka vaatii meitä toimimaan, toiveikkuuden tuntemus, jonka on oltava ominaista sydämellemme, ja kaipaava halu saavuttaa Hänen tarkoituksensa, jonka on herätettävä heidät toimimaan, tarve ponnistella ja tehdä uhrauksia sekä se riemukkuus, jonka on siivitettävä askeleitamme.

Tämän osan opiskelu syventää osallistujien tietoisuutta heille jo ennestään tutusta ajatuksesta – siitä, että juuri palvelun kentällä me kaikki voimme toteuttaa Jumalan antamat piilevät kykymme ja antaa oman osamme yhteiskunnan uudistamiseen. Tätä syvällisemmällä tasolla heidän pitäisi oppia ymmärtämään, että kun astumme tälle kentälle, etenemme kohti sellaista palvelemisen tilaa, jossa "oleminen" ja "tekeminen" sulautuvat täysin yhteen ja jossa tarvitaan puhtauden ja tiedon, uskon ja kuuliaisuuden, toivon ja kaipaavan halun, uhrautumisen ja riemun voimia. Palvelemisen polulla kulkeminen tällaisessa tilassa saa aikaan elävän vuorovaikutuksen ihmissielun piilevien voimien ja niiden väkevien voimien välille, jotka Bahá'u'lláhin ilmoituksen tulo on vapauttanut. Aloittelevina ohjaajina osallistujien on edettävä pidemmälle ymmärtääkseen, että juuri tämä vuorovaikutus muokkaa keskinäisiä suhteitamme kulkiessamme tällä polulla yhdessä, terästää päättäväisyyttämme ja lisää omaa ja yhteistä kyvykkyyttämme.

Kun osallistujat ovat pohtineet tätä henkistä vuorovaikutusta, he saavat tilaisuuden tutkia, miten Ruhi-instituutin ja sen kurssien koulutuksellinen toimintamalli mahdollistaa etenemisen tällä polulla – tämä tarkastelu muodostaa ytimen seuraavalle osalle, "Instituuttikurssien ohjaajana toimiminen". Jaksossa 15 kuvataan lyhyesti tätä toimintamallia, esitetään pääpiirteittäin joitakin sen kehittämiseen johtaneista ajatuksista ja mainitaan lyhyesti joitakin sen keskeisistä käsitteistä – kahtalaiseen moraaliseen päämäärään pyrkiminen, samanaikainen opiskeluun ja toimintaan paneutuminen, kykyjen vahvistaminen – käsitteitä, jotka ovat näiden kurssien sisällön perustana ja jotka määrittävät tavan, jolla palvelemisen polulla kuljetaan. Seuraavissa jaksoissa

tarkastellaan vuorotellen runkokurssisarjan kuutta ensimmäistä kirjaa ja pyritään selkeyttämään opetussuunnitelmaa ohjaavia pedagogisia periaatteita ja auttamaan osallistujia ymmärtämään syvällisemmin, mitä näillä materiaaleilla on tarkoitus saavuttaa. Tämän vuoksi nämä keskeiset jaksot perustuvat pitkälti kunkin kirjan alussa olevalle johdanto-osiolle ”Muutamia ajatuksia ohjaajille”.

Opastaessaan osallistujia tämän keskeisen osion läpi ohjaajan ei tulisi aliarvioida sen merkitystä. Näiden johdanto-osioiden otteet ja niihin liittyvät tehtävät toimivat jossakin määrin keinoina, joiden avulla osallistujat voivat eritellä jo opiskelemiensa kirjojen sisältöä ja pohtia niitä palvelutekoja, joihin niissä kannustetaan. Vielä tärkeämpää on kuitenkin se, että he oppivat tunnistamaan joitakin niistä ominaispiirteistä, jotka ovat tunnusomaisia sellaiselle koulutusprosessille, jonka pääperiaatteena on Jumalan asian ja ihmiskunnan palveleminen. Heidän olisi kiinnitettävä huomiota siihen, että ymmärryksen edistämisellä ja henkisten ominaisuuksien kehittämisellä on tehtävänsä tässä kehityskulussa. Juuri se, että huomiota kiinnitetään sen varmistamiseen, että nämä kaksi välttämättömyyttä kulkevat käsi kädessä, erottaa instituutin laatiman koulutusprosessin sellaisista kursseista, joissa keskitytään kapeasti taitojen opettamiseen ja annetaan vain ne opit ja tiedot, joita erityistehtävien suorittaminen edellyttää.

Osallistujat huomaavat helposti, miten tämä aihe on nivottu kuutta ensimmäistä kirjaa koskevaan pohdintaan, johon ryhdytään jaksoissa 16–26. Ohjaajan tulisi olla valmistautunut auttamaan osallistujia ymmärtämään, miten koulutusprosessin monen muun piirteen merkitys perustuu tähän aiheeseen. Näiden piirteiden joukossa on muutamia, jotka ohjaajan kannattaa pitää erityisesti mielessä.

Ensinnäkin pitäisi tulla selväksi, että elämä, joka on omistautunut pyrkimään kahtalaiseen moraaliseen päämäärään, keskittyy Jumalaan ja Hänen ilmoitukseensa. Tämä on itse asiassa runkokurssisarjan rakenteen ja sisällön keskeisin vaikutin, joka on nähtävissä jo kirjassa 1. Koska tämä kirja on tarkoitettu herättämään sitä opiskelevissa tunne heidän todellisesta identiteetistään, palvelun polkua kulkevan identiteetistä, kirjan alussa osallistujat ohjataan keskittymään pyhiin kirjoituksiin ja niihin ponnisteluihin, joita niiden ymmärtäminen ja soveltaminen omaan elämään edellyttää. Vasta tämän pohjalta se sitten kiinnittää heidän huomionsa hengen elämään ja siihen ravintoon, jota heidän sielunsa saavat rukoilemalla Jumalaa ja olemalla yhteydessä Häneen. Voidaan ajatella, että tällä tavoin tietoisuuden lisäämiseen pyrkivä koulutusprosessi sopisi paremmin auttamaan yksilöitä tyynnyttämään ”itsepintaisen minän” kuin sellainen, joka rohkaisee pitkälliseen itsetutkiskeluun ensisijaisena kanavana heidän käytössään olevien henkisten voimien vapauttamisessa.

Toiseksikin näiden osioiden tarkoituksena on tähdentää kyvykkyyden kehittämiselle annettua keskeistä asemaa koulutusprosessissa. Se, että tässä kehityskulussa on kyse sekä tietämyksestä – erityisesti tietämyksestä Bahá’u’lláhin ilmoituksesta – että käytännöstä, pitäisi tulla hyvin selväksi. Sen tehokkuus kyvykkyyden lisäämisessä perustuu ensisijaisesti sen kykyyn hyödyntää täysin näiden kahden keskinäistä vuorovaikutusta: uusia oivalluksia syntyy, kun opiskelun kautta saavutettu ymmärrys syvenee käytännön pohjalta, ja jatkuva osallistuminen palvelutekoihin lisää tiedonjanoa ja ruokkii halua löytää bahá’í-uskon kirjoituksiin kätkeytyvät sisäiset merkitykset. Nimenomaan kyvykkyyden kehittämiselle annettu painotus erottaa tämän koulutusprosessin vuosien varrella virinneistä erilaisista syventymispyrkimyksistä, jotka ovat sinänsä hyödyllisiä mutta keskittyvät yleensä pyhien kirjoitusten tutkimiseen erillään toiminnasta. Sen sijaan tässä yhteydessä tietoa tavoitellaan pyrittäessä kahtalaiseen päämäärään: omasta henkisestä ja älyllisestä kehityksestä huolehtiminen ja oman osansa antaminen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen. Siten yksilöllinen edistyminen ja yhteisöllinen eteneminen sulautuvat yhdeksi eteenpäin suuntautuvaksi liikkeeksi.

Kolmanneksi tämän tarkastelun tulisi selventää palvelun polulla kuljettaessa kehitettävien kykyjen luonnetta – miten ne eivät vain rakennu toistensa varaan vaan ovat myös

yhteydessä toisiinsa. Kykyjä koskeva käsite esiteltiin osallistujille kirjassa 2, jossa heitä kannustettiin parantamaan kykyään aloittaa ja pitää yllä merkityksellisiä ja mieltä ylentäviä keskusteluja. He ovat saaneet välittömän tuntuman siitä, mitä sanalla kyvykkyys tarkoitetaan tätä kirjaa opiskelemalla, ja heidän ymmärryksensä sen merkityksestä on kasvanut, kun heitä autettiin kirjan 3 yhteydessä tulevina pienten lasten opettajina ymmärtämään tiettyjä kasvatuksen peruskäsitteitä, pohtimaan niihin liittyviä henkisiä ominaisuuksia ja asenteita sekä harjoittelemaan tarvittavia taitoja ja kykyjä. He ovat myös huomanneet, miten jokaisen myöhemmän kurssin opiskelu on lisännyt edelleen heidän kyvykkyyttään, mikä on sopusoinnussa sen kanssa, vastaten sitä laajenevaa palvelutoimintaa, jossa he ovat mukana.

Nyt aloittelevina ohjaajina heillä ensimmäistä kertaa tilaisuus varta vasten pohtia ”kyvyn” käsitettä. Tässä yhteydessä heidän pitäisi alkaa ymmärtää, että kykyjen kehittyminen, siten kuin se ymmärretään koulutusprosessissa, merkitsee edistymistä useissa toisiinsa kytkeytyvissä ominaisuuksissa – käsitteiden ymmärtämisessä, henkisten ominaisuuksien hankkimisessa, tarvittavien tapojen ja asenteiden muovaamisessa sekä tiettyjen taitojen ja kykyjen hiomisessa. Kykyjen ajatteleminen tällä tavoin edellyttää, että osallistujat erottavat tässä käytetyn käsitteen siitä, miten sitä käytetään arkikielessä. Jokapäiväisessä puheessa kyky tehdä jotakin voi tarkoittaa mitä tahansa, vaikkapa leivän leipomisesta varhaisnuorten ryhmän valmentajana toimimiseen. Käsite saa tarkoitetun merkityksensä vasta jälkimmäisessä tapauksessa, sillä valmentajana toimiminen edellyttää tiettyjen ominaisuuksien yhdistelmää kustakin edellä mainitusta luokista. Ruhi-instituutti on välttänyt kykyjen yhdistelmien ja niiden kannalta keskeisimpien ominaisuuksien tarkkaa määrittämistä, koska se päätti jo varhaisessa vaiheessa, että se näin toimiminen olisi epäsuotuisaa. Sen mielestä riittäisi, että koulutusprosessissa tiedostettaisiin tarve kehittää tarvittavia ominaisuuksia tavalla, joka tekisi osallistujille mahdolliseksi ryhtyä yhä monitahoisempiin palvelutekoihin oman yhteisönsä edistämiseksi.

Siten tämä liittyy läheisesti toiseen seikkaan. Runkokurssisarjassa tarkastelluilla palveluteoilla on kaksi samanaikaista tehtävää: samalla kun palveluteot kehittävät yhä suuremmassa määrin yksilön kykyjä, ne varmistavat, että hänen ponnistelunsa auttavat laajentamaan ja vahvistamaan yhteisöelämän elinvoimaisia muotoja. Näin ollen ensimmäistä tekoa palvelun polulla – rukousten lausumista ja niiden pohtimista yhdessä muiden kanssa, erityisesti perheiden kanssa – ei pidä unohtaa sen jälkeen, kun tästä on saatu jonkin verran kokemusta kirjan 1 opiskelun jälkeen. Eikä oman kylän tai naapuruston kodeissa vierailemineenkaan lopu sen jälkeen, kun on saatu jonkin verran kokemusta syventymisaiheiden tutkimisesta perheiden kanssa, kuten kirjassa 2 ehdotetaan. Sitoutuneiden ystävien kasvavan ydinryhmän tarmon vahvistamana yksilö hankkii yhä enemmän kokemusta ja kehittää näin tehdessään tarvitsemiaan kykyjä ja auttaa tällä tavoin luomaan päämäärätietoisen yhteisön kudosta jatkuvan osallistuminen ja karttuvan kokemuksen kautta.

Kirjan 7 ohjaajalle edellä esitettyjen ajatusten pitäisi auttaa ohjaamaan hedelmällistä keskustelua toisen osan keskeisestä sisällöstä. Vaikka olennaisten osioiden opiskeluun olisi varattava riittävästi aikaa, tulisi myös muistaa, että osallistujat palaavat niihin todennäköisesti yhä uudelleen, kun he alkavat toteuttaa tätä palvelutekoa. Kunkin kirjan johdanto-osiot, ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle”, ovat tietenkin itsessään erittäin tärkeä voimavara, kun he pyrkivät oivaltamaan paremmin tämän koulutusprosessin luonnetta. Tämä prosessi perustuu hyvin olennaisesti heidän osaansa sen vakaassa kehkeytymisessä.

Tässä yhteydessä ohjaajan on hyödyllistä pitää mielessä osan kokonaisrakenne ja saada selkeä käsitys siitä, mitä tulee ennen näitä keskeisiä jaksoja ja niiden jälkeen. Osan alussa käsitellään kahta keskeistä aihetta, jotka luovat pohjan siinä suoritettavalle tarkastelulle. Jaksoissa 2–9 tutkitaan motivaation aihepiiriä, ja jaksoissa 10–14 tarkastellaan osallistumista.

Ensiksi mainitun suhteen tässä osassa todetaan, että vaikka muillakin tekijöillä voi olla vaikutusta, juuri ymmärrys on suurin motivaation lähde. Siinä määrin kuin jokin koulutusprosessi kykenee edistämään ymmärrystä, niin se onnistuu hyödyntämään motivaation ydintä, joka on syvällä ihmissielussa. Jaksossa 5 on ote kirjan 1 johdanto-osiosta, jossa kuvataan sen ensimmäisen osan ”Bahá’í-kirjoitusten ymmärtäminen” tarkoitus. Näin se ohjaa aloittelevaa ohjaajaa pohtimaan ymmärtämisen käsitettä, ja erityisesti sitä, miten siihen liittyvät pyhät kirjoitukset todellisen tiedon lähteenä. Tämän jakson tehtävät auttavat osallistujia erottamaan ne ymmärtämisen eri ulottuvuudet, joita nämä kurssit pyrkivät edistämään, ja heidän on tärkeää pitää nämä ulottuvuudet mielessään, kun he lopulta aloittavat kurssien opiskelun ystävistä koostuvan ryhmän kanssa. Tästä huolimatta tarkasteltavia ajatuksia ei pidä koskaan yrittää soveltaa liian suppeasti. Ruhi-instituutti itse on pohtiessaan sitä, miten koulutusprosessi voi edistää ymmärrystä, välttänyt kaikenlaisia kaavamaisia toimintamalleja. Se on sen sijaan luottanut osallistujien edellytyksiin ymmärtää yhä paremmin pyhään sanaan kätkeytyvä ehtymätön merkitys, kun he tutkivat sitä, kun he pyrkivät soveltamaan sitä oman elämänsä ja yhteisönsä elämän parantamiseksi ja kun he viime kädessä antavat sen muovata ajatuksiaan ja tekojaan.

Osallistumisesta voidaan todeta sen olevan syvällinen käsite, joka on koko runkokurssisarjan perusta. Lopultakin jos mille tahansa koulutusprosessille on tärkeää vahvistaa kykyä rakentaa se maailmanlaajuinen sivilisaatio, jonka ennalta näki Bahá’u’lláh, jonka opetukset on tarkoitettu koko ihmiskunnalle, sillä on välttämättä oltava luonteeltaan osallistava toimintamalli. Jaksossa 10 tarkastellaan sitä, mitä tämä tarkoittaa kursseille ajatellun opetuksen ja oppimisen välisen vastavuoroisuuden kannalta, ja siellä käsiteltyihin seikkoihin olisi kiinnitettävä riittävästi huomiota. Kurssit on suunniteltu siten, että jokainen voi itse ottaa vastuun omasta oppimisestaan. Jaksoissa 12 ja 14 esitetyt kuvitteelliset keskustelut, jotka tuovat esiin joitakin tämän osallistavan toimintamallin ohjaajalle antamia osviittoja, hyvinkin vahvistavat ymmärrystä siitä, miten mutkattomasti kurssien opiskeluun tulisi suhtautua. Niiden pitäisi myös lisätä tietoisuutta niistä vaaroista, joita liittyy siihen, että halutun osallistujamäärän saamiseksi turvaudutaan eri tekniikoihin ja annetaan niiden mennä sisällön edelle. Hankaluutena ei ole vain se, että eri tekniikoiden etsiskely saattaa viedä paljon tarmoa ja voimavaroja, vaan ennen kaikkea siinä, että niiden käyttäminen vähentää opiskelun tehokkuutta, kun pyritään sen päätavoitteeseen – ymmärryksen lisäämiseen. Vaikka onkin totta, että jotkin yksinkertaiset tekniikat voivat joskus olla hyödyllisiä tiettyjä tarkoituksia varten, tulevien ohjaajien tulisi ymmärtää, että viime kädessä heidän perehtyneisyytensä kurssien sisältöön, mukaan luettuna niiden tuottamat palveluteot, auttaa heitä samaan aikaan tarpeellisen opetuksen ja oppimisen vastavuoroisuuden.

Kun osallistumisen käsitettä on tarkasteltu siinä määrin kuin se liittyy kurssien opiskeluun, tässä osassa siirrytään luontevasti tarkastelemaan runkokurssisarjaa edellä käsitellyissä keskeisissä jaksoissa. Sen jälkeen 27 jaksossa käydään lyhyesti läpi runkokurssisarjasta eriytyvät kurssit, ennen kuin siirrytään siihen, miten kurssien pitäminen järjestetään. Selväksi pitäisi tulla, että järjestelmä ei ole mielivaltainen. Se koostuu kolmesta ensisijaisesta osatekijästä – opinto-ohjelmasta, opintopiiristä ja ohjaajasta – ja kuvastaa tämän koulutusprosessin ytimessä olevaa tärkeää periaatetta, jota sovelletaan yhtä lailla opiskeluun kuin toimintaan: osallistujien, jotka ovat viime kädessä vastuussa omasta oppimisestaan, on voitava edetä palvelun polulla omaan tilanteeseensa sopivaa vauhtia ja rytmiä. Osallistujilta ei saisi tulevina ohjaajina unohtua, että järjestelmään sisältyvä joustavuus ottaa huomioon tämän periaatteen. Tämä joustavuus ilmenee pääasiassa järjestelmän tavassa toimia – esimerkiksi siinä, miten opintopiirejä muodostetaan, niiden kokoontumistiheydessä ja niitä täydentävissä toteutustavoissa, jotka mahdollistavat jonkin verran vaihtelua opiskelun tiiviydessä. Tätä ei tulisi ymmärtää niin, että runkokurssisarjan järjestyksen perusajatus voitaisiin jättää huomiotta. Toisinaan voi olla erityisiä tilanteita, joissa hetkellisen tarpeen vuoksi yhtä tai toista kirjaa opiskellaan erillisenä kurssina tai opiskelujärjestystä muutetaan joksikin aikaa. Kuitenkin nimenomaan kurssien suorittaminen järjestyksessä kehittää kyvykkyyttä. Sen lisäksi, että he pystyvät tällä tavoin opiskelemaan yhä haastavampia sisältöjä ja oppimansa perusteella ymmärtämään käsitteitä avarammin, he pystyvät myös tekemään vaativampia palvelutekoja, kun

he saavat polulla kulkiessaan joka askeleella käytännön tietoa ja oivalluksia, jotka ovat välttämättömiä, jotta he voivat edetä pitemmälle.

Ohjaajan suhteen – joka on avainasemassa koko koulutusjärjestelmässä – tämän osan opiskelu on selkeyttänyt niitä toisiinsa liittyviä ominaisuuksia, joita tämä palvelu edellyttää: henkisiä ominaisuuksia, asenteita, taitoja ja kykyjä, joita tarvitaan ryhmän ohjaamiseen kurssien läpi opetussuunnitelmaa ohjaavien käsitteiden ja periaatteiden syvällisen ymmärtämisen lisäksi. Tässä yhteydessä osallistujia muistutetaan siitä, että kuten kaikkien muidenkin kykyjen kohdalla, myös aina vain menestyksekkäämpänä ohjaajana toimimiseen tarvittavat kyvyt kehittyvät ajan mittaan kokemuksen myötä. Heitä kannustetaan myös hyödyntämään niitä monia tilaisuuksia, joita heillä tulee olemaan kurssien sisällön säännölliseen pohtimiseen ja ohjaajatoveriensa kokemuksista oppimiseen tätä tarkoitusta varten järjestetyissä pohdintatilaisuuksissa. Jotta he saisivat käsityksen siitä, mitä heidän osallistumisensa näihin tapaamisiin edellyttää, jaksoissa 32–35 esitetään kuvitteellinen keskustelu muutaman ohjaajan ja runkokurssisarjan instituuttikoordinaattorin välillä. Heidän keskustelunsa koskee ensisijaisesti sisällön tutkimista, mutta olisi järkevää olettaa, että tällainen kokoontuminen tarjoaisi myös tilaisuuden kertoa niistä oivalluksista, joita on saatu yritettäessä auttaa osallistujia ryhtymään niihin palvelutekoihin, joita varten näillä kursseilla pyritään kehittämään kyvykkyyttä.

Tässä yhteydessä on syytä mainita toinenkin ajatus. Osallistujat ovat tämän kirjan alkusivujen jälkeen tavalla tai toisella saaneet monia pilkahduksia sellaisen koulutusprosessin luonteesta, jonka tavoitteena on vapauttaa ihmisen henkiset ja älylliset kyvyt kahtalaiseen moraaliseen päämäärään pyrittäessä. Osallistujat huomaavat tämän osan loppuun päästessään, että keskittyminen kykyjen kehittämiseen palvelun polulla edistää hyvinkin merkittävästi moraalista ja henkistä voimaantumista. Se, mitä aloittelevien ohjaajien ei pitäisi jättää huomiotta – ja minkä pitäisi itse asiassa antaa pontta heidän tuleville pyrkimyksilleen – on tähän koulutusprosessiin sisältyvät mahdollisuudet saada jokin väestöryhmä liikkeelle kohti Bahá'u'lláhin ennalta näkemää maailmanjärjestystä. Sillä kun ihmiset, joukko toisensa jälkeen, kulkevat yhteistä polkua yksin tuumin toiset toisiaan tukien ja auttaen sekä saaden lukemattomia muita tulemaan mukaan yhteisöjään elvyttämään, henkisiä voimia vapautuu riittävän suuressa määrin ja näin alkaneen liikkeen elävä vuorovaikutus käynnistyy.

Kirjan 7 kolmas osa muodostaa luontevan jatkon toiselle osalle. Tämä suhteellisen lyhyt osa, "Taiteen edistäminen ruohonjuuritasolla", perustuu osallistujien koulutusprosessista saamiin oivalluksiin ja tarkastelee, millainen tehtävä taidetoiminnalla voi olla tämän prosessin tehostamisessa ja sen aikaan saamien yhteisöelämän mallien vahvistamisessa. Tässä vaiheessa osallistujat ovat ymmärtäneet hyvin näiden kahden asian läheisen yhteyden ja käsittävät, että erityisesti tämän koulutusprosessin yhteydessä instituuttikampanjoiden ja leirien kaltaiset yhteiset pyrkimykset tarjoavat laajan liikkumavaran taiteen eri muotojen – musiikin, tarinankerronnan, teatteritaiteen ja kädentaitojen – hyödyntämiselle. Ennen kuin osallistujat paneutuvat näihin taiteenlajeihin ollenkaan seikkaperäisesti, yhteen kerrallaan, he pohtivat pyhistä kirjoituksista useita lainauksia, jotka kertovat taiteellisten pyrkimysten luonteesta ja niiden kyvystä herättää ihmissielussa kauneuden vetovoima. Taiteen edistäminen ruohonjuuritasolla on yksi osoitus tästä väkevästä voimasta, joka viime kädessä on vain heijastuma siitä kauneuden viehätysvoimasta, joka säteilee Bahá'u'lláhin ilmoituksesta, "jonka kirkkauden loiston edessä itse kauneuden ydinkin on kalpeneva ja lakastuva". Meidän on siis etsittävä taiteellisen ilmaisun mittapuuta nimenomaan Jumalan sanasta, jonka Hän on ilmaissut ihmiskunnan uudeksi muuttamista varten, niin ihmishengen ylentämiseksi kuin bahá'í-uskon opetusten kautta muotoutuvan kulttuurin luomiseksi.

Palvelun polulla etenemisessä vaikuttavat henkiset voimat

Tarkoitus

Ymmärtää entistä paremmin Jumalan asian ja ihmiskunnan palvelun polulla etenemisessä vaikuttavien henkisten voimien keskinäistä vuorovaikutusta sekä saada käsitys näistä vaikuttavista voimista

JAKSO 1

Muiden kirjaa 7 opiskelemaan ryhtyvien lailla sinulla on tähän mennessä ollut tilaisuus käydä läpi Ruhi-instituutin kuusi edellistä kirjaa. Kuten on aiemmin mainittu, instituuttiprosessiin osallistumista voidaan kuvata palvelun polulla kulkemisena. Tällä polulla edetessäsi kasvat henkisesti ja kehität kykyjä, joita tarvitset oman osasi antamiseen yhteisösi edistykseen osallistumalla yhä monitahoisemmille toiminta-alueille. Tietoisena palvelun polulla kulkemiseen sisältyvästä riemusta haluat nyt auttaa muita, jotka ovat innokkaita astumaan tälle samalle polulle. Jotta voisit tulla yhä tehokkaammaksi tätä tehdessäsi, sinun on tärkeää pohtia usein, millaista on luonteeltaan se henkinen kasvu, joka liittyy hyvin läheisesti Jumalan asian ja ihmiskunnan palvelemiseen tarvittavan kyvykkyyden kehittämiseen. Tämän osan tavoitteena on tukea sinua tällaisessa pohdinnassa.

JAKSO 2

Tällä maallisella olemassaolon tasolla pyrimme kehittämään niitä henkisiä ominaisuuksia, joita meillä on mahdollista olla. Henkisten ominaisuuksien omaksuminen eroaa syvällisesti aineellisten tavaroiden omistamisesta. Kun peili heijastaa aurinkoa, siinä on tietyssä mielessä auringon kuva. Mutta todellisuudessa aurinko ei ole peilissä. Henkiset ominaisuutemme ovat Jumalan lahjoja, jotka saamme kääntäessämme sydämemme kohti Jumalaa. Jumalalliset ominaisuudet heijastuvat kuitenkin vain heikosti niistä sydämistä, joita tämän maailman pöly ja kuona peittävät ja himmentävät. Tuntuu siis sopivalta, että tässä osassa, joka pyrkii tutkimaan henkisen kasvun luonnetta, opiskelemme ensimmäiseksi kappaletta, jossa korostetaan sydämen peilin kiillottamisen tärkeyttä. ‘Abdu’l-Bahá sanoo:

> **”Kaikkein tärkeintä on kirkastaa sydänten kuvastimet, jotta ne voisivat valaistua ja ottaa vastaan jumalallista valoa. Jollakin sydämellä voi olla kirkastetun kuvastimen ominaisuudet; toista taas peittää ja himmentää tämän maailman pöly ja kuona. Vaikka sama Aurinko paistaa molempiin, kirkastetusta, puhtaasta ja pyhittäytyneestä kuvastimesta voi nähdä Auringon heijastuvan täydessä kirkkaudessaan ja mahdissaan ja paljastavan majesteettiutensa ja loistonsa, kun taas tummuneella ja himmentyneellä kuvastimella ei ole minkäänlaista kykyä heijastaa, vaikka Aurinko siihen loistaakin eikä sen loiste ole vähentynyt tai hävinnyt. Sen tähden meidän velvollisuutenamme on pyrkiä kirkastamaan sydämemme kuvastin, jotta voisimme tulla tuon valon heijastajiksi ja ottaa vastaan jumalallisia lahjoja, jotka voivat sen kautta täysin ilmetä.”**[1]

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Meidän pitäisi _____ sydämemme kuvastin, jotta voisimme _____ ja _____ _____ _____ valoa.

   b. Jollakin sydämellä voi olla _ kuvastimen ominaisuudet; toista taas _____ _____ ja _____ tämän maailman _____ ja _____.

c. Sama Aurinko _____ sekä _____ kuvastimeen että kuvastimeen, jota peittää ja himmentää tämän maailman pöly ja kuona.

d. Kirkastetusta, _____ ja _____ kuvastimesta voi nähdä Auringon _____ _____ _____ ja _____ ja paljastavan _____ ja _____.

e. _____ ja _____ kuvastimella ei ole _____ _____.

f. Meidän velvollisuutenamme on pyrkiä kirkastamaan sydämemme kuvastin, jotta voisimme tulla tuon jumalallisen valon ja _____ _____ _____, jotka voivat sen kautta täysin _____.

2. Päätä, pitävätkö seuraavat toteamukset paikkansa:

_____ Kiillotettu kuvastin heijastaa auringon valoa.

_____ Ruosteinen ja tahriintunut kuvastin ei heijasta fyysisen auringon valoa.

_____ Totuuden aurinko paistaa puhtaisiin sydämiin.

_____ Totuuden aurinko paistaa niihin sydämiin, jotka tämän maailman pöly ja kuona ovat himmentäneet.

_____ Puhtaat sydämet heijastavat Totuuden auringon valoa.

_____ Tämän maailman pölyn ja kuonan himmentämät sydämet heijastavat Totuuden auringon valoa.

3. Päätä, mitkä seuraavista ovat tämän maailman pölyä ja kuonaa.

_____ kiintymys maalliseen omaisuuteen
_____ rakkaus ihmiskuntaa kohtaan
_____ ahneus
_____ kateus
_____ itserakkaus
_____ tietämys
_____ rakkaus ylellisyyksiin
_____ ylimielisyys

4. Päätä, mitkä seuraavista auttavat meitä ”kiillottamaan sydämemme kuvastimen”:

_____ ilo
_____ usko
_____ ystävällisyys
_____ muiden asettaminen itsemme edelle
_____ rakkaus ihmiskuntaa kohtaan
_____ rakkaus Jumalaa kohtaan

_____ tietämys

_____ muiden kanssa kilpaileminen

_____ muiden vikojen ajattelu

_____ rukous

_____ hyvät teot

_____ Luovan sanan opiskelu

5. Meidän on ponnisteltava jatkuvasti voidaksemme estää tämän maailman pölyä ja kuonaa kertymästä sydämemme kuvastimeen. Mitkä seuraavista toteamuksista pitävät paikkansa?

_____ Pelkkä rukoileminen kiillottaa sydämemme kuvastimen.

_____ Pelkät hyvät teot kiillottavat sydämemme kuvastimen.

_____ Rukoileminen ja hyvät teot yhdessä kiillottavat sydämemme kuvastimen, koska ne vetävät puoleensa Jumalan siunauksia.

_____ Ainoastaan Jumalan armon avulla voimme kiillottaa sydämemme kuvastimen.

_____ Ihmisen on mahdollista menettää sydämensä puhtaus.

_____ Jossakin vaiheessa elämäämme saamme sydämemme kuvastimen kiillottamisen valmiiksi.

6. Vastaa seuraaviin kysymyksiin.

a. Mikä on puhtaan sydämen tarkoitus? _____

_____

_____

b. Mitä epäpuhdas sydän voi saavuttaa? _____

_____

_____

c. Millainen on sellaisen sydämen tila, joka ei ole kääntynyt kohti Totuuden Aurinkoa? _____

_____

_____

7. Keskustele seuraavasta kysymyksestä ryhmäsi muiden jäsenten kanssa: Miten palvelun polulla kulkeva voi suojella itseään tämän maailman pölyltä ja kuonalta?

8. Halunnet ehkä opetella ulkoa seuraavan lainauksen:

”Kiitos ja ylistys olkoon Hänelle, joka on valtansa voimalla vapauttanut luomakuntansa olemattomuuden alastomuudesta ja verhonnut sen elämän viittaan. Kaikkien luotujensa keskuudesta Hän on erityisen suosionsa kohteeksi valinnut ihmisen puhtaan, jalokiven kaltaisen todellisuuden ja suonut sille ainutlaatuisen kyvyn tuntea Hänet ja heijastaa Hänen suurta kirkkauttansa.”[2]

JAKSO 3

Jokaiselle meistä on suotu kyky tuntea Jumala ja heijastaa Hänen nimiään ja ominaisuuksiaan. Meille on annettu myös lukemattomia muita piileviä kykyjä. Kyvykkyyden määrä ei kuitenkaan ole sama kaikilla, eikä Jumala vaadi meiltä sitä, mihin emme kykene. Se, mitä meitä pyydetään tekemään, on kehittää täyteen mittaansa se, mikä on meissä piilevänä. Bahá'u'lláh toteaa:

> **"– – teistä joka ainoassa minä olen täydellistänyt luomistyöni, jotta kätteni tekojen oivallisuus kokonaan ihmisille paljastuisi. Tämä merkitsee siis, että jokainen ihminen on itsenäisesti kyennyt ja on vastakin kykenevä käsittämään Jumalan, ylistetyn, kauneuden. Ellei hänelle tällaista kykyä olisi suotu, kuinka hänet voitaisiinkaan vaatia tilille laiminlyönnistänsä."[3]**

Jotta voisimme hankkia jumalallisia ominaisuuksia, meidän on oltava tietoisia siitä korkeasta henkisestä asemasta, jonka Jumala on meistä kullekin tarkoittanut, ja kuljettava vakaasti sitä kohti. Sydämemme tulee tuntea vetovoimaa todelliseen kauneuteen, Kirkkaimman kauneuteen. Se on täydellinen mittapuu, joka ohjaa ajatuksiamme ja tekojamme. Meidän ei pitäisi tyytyä keskinkertaisuuteen. Nykypäivän yhteiskunnan normien mukaan eläminen tuudittaa meidät keskinkertaisuuteen. Monet ihmiset ajattelevat, että erinomaisuuteen päästään kilpailemalla toisten kanssa. Mutta itse asiassa kilpailu kietoo meidät yhä tiukemmin tämän maailman pauloihin. Meitä kohti erinomaisuutta suuntaavan voiman pitäisi olla harras toiveemme saavuttaa se, mitä Jumala on meille runsain mitoin määrännyt. Erinomaisuuteen pyrkiminen tarkoittaa pyrkimystä kehittää täyteen mittaansa ne piilevät kyvyt, jotka meille on suotu. Shoghi Effendi sanoo meille, että niiden, jotka halajavat päästä lähemmäksi Jumalaa,

> **"ei pitäisi katsoa heitä ympäröivän yhteiskunnan turmeltuneisuutta eikä myöskään ympärillään elävien ihmisten osoittamia moraalisen rappeutumisen ja pinnallisen käytöksen merkkejä. Heidän ei tule tyytyä yksinomaan suhteelliseen paremmuuteen ja erinomaisuuteen. Heidän tulisi mieluummin kääntää katseensa ylevämpiin korkeuksiin asettamalla korkeimmaksi päämääräkseen Kirkkauden kynän neuvot ja kehotukset. Silloin he helposti huomaavat, kuinka monia vaiheita on vielä kuljettavana ja kuinka kaukana kaivattu tavoite vielä on – tavoite, joka ei ole mikään muu kuin taivaallisen moraalin ja hyveiden havainnollistaminen omalla esimerkillä."[4]**

1. Edellä olevan ensimmäisen lainauksen perusteella pohditaan seuraavaksi lyhyesti, mitä sana "kyky" tarkoittaa. Mitkä seuraavista toteamuksista pitävät paikkansa?

   _____ Kaikilla ihmisillä on kyky tuntea Jumala ja kuvastaa hänen nimiään ja ominaisuuksiaan.

   _____ Jotkut torjuvat Jumalan ilmaisijan siksi, että heillä ei ole kykyä tuntea Jumalaa ja arvostaa Hänen kauneuttaan.

   _____ Epäystävällisellä ihmisellä ei ole kykyä olla ystävällinen.

   _____ Epärehelliseksi kasvatetulla henkilöllä ei ole kykyä olla rehellinen.

   _____ On mahdollista tietää toisen kyvyt.

   _____ Jokainen meistä tietää omat kykynsä.

   _____ Vain Jumala tietää, miten paljon kykyjä kullakin meistä on.

   _____ Kehitämme piileviä kykyjämme pelkästään omien ponnistelujemme kautta.

_____ Kehitämme piileviä kykyjämme Jumalan armosta, kun pyrimme puhdistamaan sydämemme ja antamaan oman osamme yhteiskunnan uudistamiseen.

2. Pohdittuamme nyt jonkin verran kyvyn käsitettä, voimme tarkastella siihen liittyvää käsitettä ”erinomaisuus” saadaksemme lisää ymmärrystä henkisen kasvun luonteesta. Tätä varten keskitymme tässä ja seuraavissa tehtävissä edellä olevaan toiseen lainaukseen. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Shoghi Effendi sanoo meille, ettei meidän pitäisi katsoa
      - _____
      - _____
        _____

   b. Meidän ei tule tyytyä
      - suhteelliseen _____
      - suhteelliseen _____

   c. Sen sijaan, että tyytyisimme suhteelliseen erinomaisuuteen, meidän tulisi _____
      _____

   d. Meidän tulisi kääntää katseemme ylevämpiin korkeuksiin _____
      _____

   e. Asetettuamme korkeimmaksi päämääräksemme Kirkkauden kynän neuvot ja kehotukset me huomaamme, _____

3. Jotta voimme nousta yhteiskunnan turmeltuneisuuden ja moraalisen rappeutumisen yläpuolelle, meidän on tarpeen kehittää taivaallista moraalia ja hyveitä. Alla on lueteltu joitakin yhteiskunnassa esiintyviä asiaintiloja. Valitse kunkin kohdalla yksi tai useampi seuraavista ominaisuuksista, jotka näyttävät torjuvan sitä kaikkein suorimmin:

   siveys, Jumalan lakien noudattaminen, kaikenkattava rakkaus,
   rehellisyys, irrottautuneisuus, moraalinen suoraselkäisyys,
   ymmärrys, oikeudenmukaisuus, nöyryys

   Sorto: _____

   Materialismi: _____

   Laittomuus: _____

   Löyhä moraali: _____

   Korruptio: _____

   Ennakkoluulot: _____

   Ylimielisyys: _____

   Vihamielisyys: _____

   Vääränlaisten nautintojen tavoittelu: _____

4. Minkälaiset asenteet ja tavat suojelevat meitä pinnalliselta käytökseltä? _____

_____

_____

5. Ensimmäisessä sarakkeessa on joitakin esimerkkejä suhteellisesta erinomaisuudesta ja toisessa todellisesta erinomaisuudesta. Yhdistä suhteelliset erinomaisuudet todellisiin erinomaisuuksiin.

_____ Opiskella ahkerasti, jotta voimme päästä muita luokkakavereitamme edelle.	a. Toimia aina kaikissa tilanteissa suoraselkäisesti.
_____ Antaa bahá'í-rahastoon osan niistä rahoista, jotka ovat jääneet jäljelle kuukausittaisten kulujen maksamisen ja viihteeseen varatun osan sivuun laittamisen jälkeen.	b. Pyrkiä ymmärtämään täysin ne asiat, joita luokassa opiskellaan.
_____ Välttää tekemästä jotakin väärää, koska ajattelemme ehkä jäävämme kiinni siitä.	c. Tuntea syvää rakkautta ja kunnioitusta koko ihmiskuntaa kohtaan
_____ Kohdella suvaitsevaisesti ihmisiä eı roduista ja luokkataustoista.	d. Edistää aktiivisesti muiden ihmisten hyvinvointia
_____ Olla vahingoittamatta ketään.	e. Lahjoittaa anteliaasti ja uhrautuvasti bahá'í-rahastoon.

6. Keskustele seuraavista kysymyksistä ryhmäsi muiden jäsenten kanssa:

   a. Miksi meidän ei tulisi tyytyä ”suhteelliseen paremmuuteen ja erinomaisuuteen”?

   b. Mikä tulisi olla erinomaisuutemme mittapuuna?

   c. Jotkut ihmiset ajattelevat, että kilpailu on ainoa tapa päästä erinomaisuuteen. Bahá'u'lláh sanoo meille Kätketyissä sanoissa: ”Kelvottomin ihmisistä on se, joka kiistelee turhaan ja yrittää ylentää itsensä veljensä yläpuolelle. Miten muuten kuin kilpailemalla voidaan mielestäsi päästä erinomaisuuteen?

   d. Erinomaisuuden tavoittelu edellyttää, että pyrimme kehittämään kykyjämme täyteen mittaansa. Voimmeko koskaan olettaa saavuttaneemme tavoitteen, joka on ”taivaallisen moraalin ja hyveiden havainnollistaminen omalla esimerkillä”?

JAKSO 4

Ihmissydän on luotu rakastamaan. Kiintymys on sydämelle luonteenomaista. Jotta sydän ei olisi kiintynyt maallisiin asioihin ja pystyisi heijastamaan Jumalan valoa, sen on oltava kiintynyt Jumalaan. Rakkautta voi ilmaista monella tavalla. Rakastamme perhettämme, ystäviämme, yhteisöämme ja maatamme. Kaikki nämä rakkauden muodot ovat kuitenkin rajallisia. Ainoa rajaton rakkaus on Jumalan rakkaus. Hänen rakkautensa sulkee sisäänsä kaiken. Kun sydämemme on puhdas ja heijastaa Jumalan rakkautta, ilmaisemme rajatonta ja epäitsekästä rakkautta koko ihmiskuntaa kohtaan. Ellei Jumalan valo valaise muita kohtaan tuntemaamme

rakkautta, siihen voi tulla mukaan epätoivottuja piirteitä, kuten kateutta, omistamisen halua ja ennakkoluuloja.

Rakkauteen liittyy yksi hyvin tärkeä ominaisuus, joka meidän kaikkien pitää ymmärtää. Rakkauteen liittyy aina pelkoa. Tämä ei tarkoita sitä, että pelkäisimme niitä, joita rakastamme. Me pelkäämme joko menettävämme rakkaamme tai heidän rakkautensa. Tämän vuoksi Jumalan rakkauden lisäksi sydämessämme on oltava myös Jumalan pelko – pelko siitä, että tekomme ja rikkomuksemme estäisivät Jumalan rakkautta saavuttamasta meitä. Tämä ei tarkoita sitä, että tekomme estäisivät Jumalaa rakastamasta meitä, sillä Jumalan rakkaus on ikuista eikä se koskaan lakkaa virtaamasta ihmiskunnalle. Tekemisistämme voi kuitenkin tulla kuin esteitä, jotka eivät salli Hänen rakkautensa saavuttaa meitä. Bahá'u'lláh sanoo Kätketyissä sanoissa:

> **"Oi olemassaolon poika! Rakasta Minua, että Minäkin voisin sinua rakastaa. Ellet sinä rakasta Minua, ei Minun rakkauteni voi mitenkään sinua saavuttaa. Tiedä tämä, oi palvelija."[5]**

Henkisten ominaisuuksien kehittäminen on täysin riippuvainen sekä Jumalan rakkaudesta että Jumalan pelosta. Monien pyhien kirjoitusten kohtien avulla voimme ymmärtää paremmin näitä kahta voimaa, jotka ovat elintärkeitä henkiselle elämällemme. 'Abdu'l-Bahá sanoo:

> **"Sillä Jumalan rakkaus ja henkinen kiintymys puhdistavat ihmissydämen sekä verhoavat ja koristavat sen pyhyyden tahrattomalla vaatteella; ja kun sydän on täysin kiinnittynyt Herraan ja sidottu Siunattuun täydellisyyteen, silloin Jumalan armo ilmaistaan.**
>
> **Tämä rakkaus ei ole ruumiillista rakkautta vaan kokonaan sielusta. Ja ne sielut, joiden sisäistä olemusta valaisee Jumalan rakkaus, ovat aivan kuin valon kaikkialle leviävät säteet ja ne loistavat kuin pyhyyden tähdet selkeällä ja kirkkaalla taivaalla. Sillä aito rakkaus, todellinen rakkaus on rakkautta Jumalaa kohtaan, ja tämä on pyhitetty ihmisten käsityskyvyn ja kuvitelmien yläpuolelle."[6]**
>
> Bahá'u'lláh sanoo:
>
> **"Ken tänä päivänä pyrkii Jumalaa auttamaan, sulkekoon silmänsä kaikelta, minkä omistaa, ja avatkoon ne Jumalan asioille. Lakatkoon hän harrastamasta sitä, mikä häntä itseään hyödyttää, ja keskittyköön siihen, mikä ylentää Kaikkivaltiaan kaikenvoittavaa nimeä. Hänen tulisi puhdistaa sydämensä kaikista alhaisista pyyteistä ja turmeltuneista haluista, sillä Jumalan pelko on ase, joka tekee ihmisen voitokkaaksi, tärkein väline, jolla hän voi saavuttaa tarkoituksensa. Jumalan pelko on varustus, joka Hänen asiaansa varjelee, kilpi, jonka avulla Hänen kansansa kykenee saavuttamaan voiton. Se on viiri, jota yksikään ihminen ei voi halventaa, voima, jolle mikään muu voima ei voi vetää vertaa. Sen avulla ja Hänen luvallansa, joka on sotajoukkojen herra, Jumalan luo vetäytyneiden on onnistunut kukistaa ja valloittaa ihmissydänten linnoitukset."[7]**

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Jos emme _____ Jumalaa, Hänen rakkautensa ei voi mitenkään _____ meitä.

   b. Jumalan rakkaus ja henkinen kiintymys _____ ihmissydämen.

   c. Kun sydän on täysin _____ Herraan ja _____ Siunattuun täydellisyyteen, silloin Jumalan _____ ilmaistaan.

d. Tämä rakkaus ei ole _____ vaan kokonaan _____.

e. Ne sielut, joiden sisäistä olemusta _____ Jumalan rakkaus, ovat aivan kuin _____.

f. Ne sielut, joiden sisäistä olemusta valaisee Jumalan rakkaus, _____ kuin _____ _____ selkeällä ja kirkkaalla taivaalla.

g. Sillä _____ rakkaus, _____ rakkaus on rakkautta _____ ja tämä on pyhitetty ihmisten _____ _____ ja _____ yläpuolelle.

2. Vastaa seuraaviin kysymyksiin.

a. Mikä puhdistaa ihmissydämen? _____

_____

b. Mikä ehto sydämen on täytettävä, jotta se voi vetää puoleensa Jumalan armon?

_____

_____

c. Onko Jumalan rakkaus fyysinen vai henkinen olotila? _____

d. Millaisiksi tulemme, kun Jumalan rakkaus sytyttää sielumme? _____

_____

e. Mitä on aito rakkaus? _____

3. Keskustele seuraavista kysymyksistä ryhmäsi jäsenten kanssa: Miten ne, joiden sisäistä olemusta valaisee Jumalan rakkaus ja jotka loistavat kuin pyhyyden tähdet selkeällä ja kirkkaalla taivaalla, vaikuttavat ympärillään oleviin ihmisiin?

4. Kaikki rakkauden ilmenemismuodot ovat rajallisia paitsi ne, joita Jumalan kaikenkattava, rajaton rakkaus valaisee. Kirjoita alla olevien sanojen avulla lauseita, joissa tämä ajatus tulee ilmi. Avuksesi on annettu muutama esimerkki.

Riemu	Jumalan rakkaus tuo riemun sydämeemme.
Vapaus	Todellisen vapauden lähde on Jumalan rakkaus ja Häneen kiintyminen.
Ahneus	Rakkaus maallisiin asioihin voi johtaa ahneuteen.
Kateus	Jos Jumalan rakkaus ei valaise rakkauttamme ystäviämme kohtaan, se voi johtaa kateuteen.
Valo	
Suru	
Pettymys	
Elämä	
Pyyteet	

Kaipaus _____

Armo _____

Kuvitelmat _____

Omistushalu _____

Pelko _____

Armeliaisuus _____

Myötätunto _____

Pyhyys _____

Ennakkoluuloisuus _____

Oikeudenmukaisuus _____

Tieto _____

Rohkeus _____

5. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Jumalan pelko on _____ joka tekee meidät voitokkaiksi, kun pyrimme auttamaan Jumalaa tänä päivänä.

   b. Jumalan pelko on _____ jonka avulla voimme saavuttaa tarkoituksemme.

   c. Jumalan pelko on _____ joka Hänen asiaansa varjelee.

   d. Jumalan pelko on _____ jonka avulla Hänen kansansa kykenee saavuttamaan voiton.

   e. Jumalan pelko on _____ jota yksikään ihminen ei voi halventaa.

   f. Jumalan pelko on _____ jolle mikään muu voima ei voi vetää vertaa.

   g. Jumalan pelon avulla on niiden, jotka ovat vetäytyneet Jumalan luo, onnistunut _____ ja _____ ihmissydänten _____.

6. Keskustele seuraavasta kysymyksestä ryhmäsi kanssa:

   a. Miksi Jumalan rakkaus on tärkeää henkisten ominaisuuksien kehittämiselle?

   b. Miksi Jumalan pelko on tärkeää henkisten ominaisuuksien kehittämiselle?

7. Halunnet ehkä opetella ulkoa seuraavan lainauksen:

”Kun etsijä uppoutuu Jumalan rakkauden valtamereen, häntä liikuttaa voimakas kaipaus ja hän nousee toteuttamaan Jumalan lakeja.”[8]

JAKSO 5

Rakkaus Jumalaan on se eteenpäin vievä voima, joka saa meidät kulkemaan Hänen asiansa palvelemisen polulla. Jokainen tällä polulla otettu askel lisää rakkauttamme Jumalaan. Ja jokaisen askeleen myötä sydämemme kuvastimet kirkastuvat lisää ja kehitämme edelleen henkisiä ominaisuuksiamme. Jumalan laki on se, joka valaisee ajatuksemme ja ohjaa tekojamme tällä polulla. Ellemme noudata Hänen lakejaan, huomaamme kulkevamme pimeässä ja eksymme polulta. Kitáb-i-Aqdasissa Bahá’u’lláh puhuu näin kaksoistehtävistämme, jotka ovat Jumalan ilmaisijan tunnistaminen ja Hänen käskyjensä noudattaminen:

”Ensimmäinen velvollisuus, jonka Jumala on palvelijoillensa määrännyt, on tuntea Hänet, joka on Hänen ilmoituksensa päivänkoitto ja Hänen lakiensa lähde, joka edustaa jumaluutta niin Hänen asiansa valtakunnassa kuin luomakunnan maailmassa. Ken tämän velvollisuuden täyttää, on saavuttanut kaiken hyvän, ja ken sen täyttämättä jättää, on eksynyt, vaikka hän olisi kaikki vanhurskaat teot tehnyt. Jokaisen, joka saavuttaa tämän kaikkein ylevimmän aseman, tämän ylimaallisen kirkkauden korkeuden, tulee noudattaa hänen jokaista määräystänsä, joka on maailman kaivattu. Nämä kaksoisvelvollisuudet ovat toisistaan erottamattomat. Kumpaakaan ei hyväksytä ilman toista. Näin on säätänyt Hän, joka on jumalallisen innoituksen Alkulähde.”[9]

Bahá’u’lláh kertoo meille Jumalan laeista seuraavasti:

”Oi te maailman kansat! Tietäkää varmasti, että Minun käskyni ovat lempeän kaitselmukseni valaisimet palvelijoitteni keskuudessa ja armeliaisuuteni avaimet luoduilleni.”[10]

Eräässä muistiossaan Hän sanoo:

”Tosiaankin, Jumalan lait ovat kuin valtameri ja ihmislapset kuin kalat, jospa he vain sen tietäisivät.”[11]

Bahá’u’lláh julistaa edelleen:

”Hänen säädöksensä tosiaan muodostavat mahtavimman linnoituksen maailman suojaksi ja sen kansojen turvaksi – valon niille, jotka hyväksyvät ja tunnustavat totuuden, ja tulen niille, jotka kääntyvät pois ja torjuvat.”[12]

”Sano: Kautta Jumalan! Hänen lakinsa on teille linnoitus, voisittepa vain sen ymmärtää.”[13]

Bahá’u’lláh kehottaa meitä seuraavasti viitaten Kitáb-i-Aqdasiin, joka sisältää Hänen uskontojärjestelmänsä lait ja määräykset:

”Sano: Tarttukaa siihen, oi ihmiset, ja noudattakaa sitä, mikä on siinä alas lähetetty Herranne, Anteeksiantavaisen, Anteliaan ihmeisistä määräyksistä. Se todella suo teille menestystä niin tässä maailmassa kuin tulevaisessakin ja puhdistaa teidät kaikesta teitä vaivaavasta pahasta.”[14]

Ja yhdestä Hänen kirjoituksistaan voimme lukea:

”Jumalan säädökset on lähetetty alas Hänen ylhäisimmän ilmoituksensa taivaasta. Kaikkien on niitä tarkoin noudattaminen. Ihmisen korkein asema, hänen todellinen kehityksensä, hänen lopullinen voittonsa ovat aina niistä riippuneet ja tulevat vastakin riippumaan. Ken Jumalan käskyt pitää, on saavuttava iankaikkisen autuuden.”[15]

1. Edellä olevista lainauksista käy ilmi, että

_____ ensimmäinen velvollisuutemme on tunnistaa Jumalan ilmaisija.

_____ Sen jälkeen, kun olemme tunnistaneet Hänet, seuraava velvollisuutemme on totella Häntä.

_____ Jumalan ilmaisijan tunnistaminen on tärkeämpää kuin Hänen lakiensa noudattaminen.

_____ Lakien noudattaminen on tärkeämpää kuin Jumalan ilmaisijan tunnistaminen.

_____ Jumalan ilmaisijan tunnistaminen ja kuuliaisuus Hänen lakejaan kohtaan ovat yhtä tärkeitä; kumpikaan ei ole hyväksyttävä ilman toista.

_____ Jumala on antanut meille lakeja, koska Hän rakastaa meitä.

_____ Jumala on antanut meille lakeja, jotta pelkäisimme Häntä.

_____ Meidän tulisi noudattaa Jumalan lakeja rangaistuksen pelosta.

_____ Meidän tulisi noudattaa Jumalan lakeja, koska rakastamme Häntä.

_____ Meidän tulisi noudattaa Jumalan lakeja voidaksemme vetää puoleemme Hänen armoaan.

_____ Jumala rakastaa vain niitä, jotka tottelevat Häntä.

_____ Jumalaa tottelevat avaavat sydämensä Hänen rakkaudelleen.

_____ Emme ei voi elää Jumalan lakien valtameren ulkopuolella.

2. Edellä olevissa lainauksissa Jumalan lakien kuvataan olevan

- _____ Jumalan lempeän kaitselmuksen
- Jumalan _____ avaimet
- _____, johon kaikki ihmiset ovat uppoutuneet.
- mahtavimman linnoituksen _____ _____ja sen kansojen _____
- _____ niille, jotka hyväksyvät ja tunnustavat totuuden, _____ niille, jotka kääntyvät pois ja torjuvat.
- _____ meille.

3. Luettele nyt alla annetun kahden esimerkin jälkeen muutamia Jumalan lakeja ja määräyksiä. Miten kunkin niistä tarkastelu edellä mainittujen lauseiden valossa lisää ymmärrystämme niiden merkityksestä elämällemme ja ponnistelujemme tehokkuudelle palvelun polulla?

Jumalan sanan lukeminen ja pohdiskeleminen joka aamu ja ilta

Velvollisuusrukouksen lausuminen joka päivä.

4. Mitä tarkoittaa olla Jumalan kuuliainen palvelija?

_____ Jatkuvasti kyseenalaistaa Jumalan määräysten viisauden

_____ Jatkuvasti vastustaa bahá'í-laitosten päätöksiä tai jättää ne huomiotta

_____ Seurata sokeasti muita Jumalan palvelijoita

_____ Tutkia totuutta pyrkimyksenä hyväksyä se ja elää sen mukaan.

_____ Vaeltaa Jumalan polulla horjumattomin askelin

_____ Pyrkiä sovittamaan ajatuksemme ja tekomme Jumalan opetusten mukaisiksi.

_____ Noudattaa ilomielin Jumalan lakia ja ylistää Hänen sanaansa.

_____ Olla aina uskollinen Jumalan laeille olosuhteista riippumatta.

_____ Olla keskittymättä vajavaisuuksiimme ja heikkouksiimme ja asettaa koko luottamuksemme ja uskomme Jumalan armoon ja anteliaisuuteen.

5. Opettele ulkoa seuraava kohta Kitáb-i-Aqdasista, ellet ole tehnyt niin jo aiemmin:

”Kaikkivaltaisen kirkkauteni taivaasta on voimani kieli näillä sanoilla tervehtänyt luomakuntaani: ’Noudattakaa Minun käskyjäni rakkaudesta Minun kauneuteeni.’”[16]

JAKSO 6

Jumalan ilmaisijan tunnistaminen avaa silmämme. Alamme ymmärtää, mikä johtaa ylenemiseemme ja mikä alenemiseemme. Opiskellessamme Jumalan ilmaisijan meille tuomaa ilmoitusta tulemme tietoisiksi siitä, mikä on Jumalan tarkoitus ihmiskunnalle. Näemme kaikessa merkin Hänen mahdistaan ja tutkimattomasta viisaudestaan. Jumalan ilmaisijan kautta saamamme tieto ja Häntä kohtaan tuntemamme rakkaus antaa meille luottavaisen olon. Sydämemme ei enää epäröi eikä horju.

Kulkiessamme nöyrinä tätä polkua uskomme ja varmuutemme kasvavat. Samalla kun uskomme määrä lisääntyy, kasvaa myös kykymme ottaa vastaan Jumalan lahjoja ja kehittää henkisiä ominaisuuksiamme. Käännämme katseemme kohti Totuuden aurinkoa ja saamme jatkuvasti valistusta. Niinpä jokaiseen tekoon tällä polulla ryhdytään tiedostetulla tiedolla – tiedolla Jumalasta, Hänen ilmoituksestaan ja Hänen tarkoituksestaan ihmiskuntaa kohtaan. Tätä tarkoitetaan uskolla. ‘Abdu’l-Bahá sanoo:

> **”Niin mieluinen ja hyväksyttävä kuin vanhurskaasti toimiva onkin Jumalan pyhän kynnyksen edessä, tekojen tulisi kuitenkin saada alkunsa tiedosta. Vaikka sokean miehen kätten työ olisi kuinka vertaansa vailla ja taidokas, hän itse ei kuitenkaan sitä pysty näkemään. Kuinka ankarasti tietyt eläimet puurtavatkaan ihmisen hyväksi, millaisia taakkoja ne kantavatkaan hänen puolestaan, kuinka suuresti ne omalta osaltaan edistävätkään hänen hyvinvointiaan ja mukavuuttaan eivätkä siitä huolimatta saa mitään korvausta kaikesta vaivannäöstään, koska niiltä puuttuu tietoisuus. Pilvet satavat runsaita antimiaan, ravitsevat kasveja ja kukkia ja suovat vehreyttä ja lumoavuutta kedolle ja tasangolle, metsään ja puutarhaan, mutta koska ne eivät kuitenkaan ole tietoisia vuodatustensa tuloksista ja hedelmistä, ne eivät saa kiitosta tai kunniaa eivätkä saa osakseen yhdenkään ihmisen kiitollisuutta ja hyväksyntää. Lamppu antaa valoa, mutta koska se ei ole tekemästään tietoinen, kukaan ei ole sille kiitollisuudenvelassa. Tästä huolimatta ihminen, jolla on vanhurskaat teot ja hyvä käytös, kääntyy varmasti kohti valoa, millä suunnalla tahansa hän sen näkeekin. Kyse on siitä, että usko käsittää sekä tiedon että hyvien tekojen tekemisen.”**[17]
>
> Bahá’u’lláh kehottaa meitä:
>
> **”Sano: Oi ihmiset! Älkää evätkö itseltänne Jumalan armoa ja armahtavaisuutta. – – Hän on paljastanut silmillenne tietonsa aarteet ja antanut teidän kohota varmuuden taivaaseen – varmuuteen Hänen vastustamattomasta, kiistämättömästä ja kaikkein ylevimmästä uskostansa.”**[18]
>
> **”Pukeutukaa, oi ihmiset, varmuuden vaatteeseen, jotta se voisi suojella teitä joutavien luulottelujen ja hyödyttömien kuvitelmien nuolilta ja jotta teidät voitaisiin lukea uskollisiin näinä päivinä – päivinä, jolloin kenkään ei saata päästä varmuuteen tai saavuttaa lujuutta Jumalan asiassa paitsi hylkäämällä sen, mikä ihmisten keskuudessa on käytäntönä, ja kääntymällä tämän pyhitetyn ja säteilevän Kauneuden puoleen.”**[19]

1. Täydennä seuraavat lauseet edellä olevan ensimmäisen lainauksen pohjalta:

   a. Sokean miehen kätten työ saattaa olla kuinka vertaansa vailla ja taidokas, mutta _____

   b. Tietyt eläimet puurtavat ihmisen hyväksi, kantavat taakkoja ja omalta osaltaan edistävät hänen hyvinvointiaan ja mukavuuttaan, mutta _____
   _____

   c. Pilvet satavat antimiaan, ravitsevat kasveja ja kukkia ja suovat vehreyttä ja lumoavuutta kedolle ja tasangolle, metsään ja puutarhaan, mutta _____
   _____
   _____

d. Lamppu antaa valoa, mutta _____

e. Ihminen tekee vanhurskaita tekoja, mutta hänen tekojensa tulisi saada alkunsa _____

2. Täydennä seuraavat lauseet kahden seuraavan lainauksen pohjalta:

a. Meidän ei tulisi evätä itseltämme _____.

b. Jumala on paljastanut silmillemme _____ja antanut meidän _____– varmuuteen Hänen _____ , _____ ja _____ .

c. Meidän pitäisi _____ vaatteeseen, jotta se voisi _____ meitä_____ja _____ nuolilta.

d. Nämä ovat päiviä, jolloin kenkään ei saata päästä _____ tai saavuttaa _____ Jumalan asiassa paitsi _____ sen, mikä ihmisten keskuudessa on käytäntönä, ja _____ tämän pyhitetyn ja säteilevän Kauneuden puoleen.

3. Kirjoita seuraavia sanoja käyttäen lauseita, joihin sisältyy sana ”usko”. Alla on esimerkki avuksesi.

Järkähtämätön	Hänen uskonsa Jumalan liittoon oli kuin vuori, se oli järkähtämätön.
Epäröimätön	
Elinvoima	
Luja	
Lisätä	
Vastaherännyt	
Tosi	
Järkkymätön	
Varma	
Aito	
Horjumaton	

4. Päätä, pitävätkö seuraavat toteamukset paikkansa:

_____ Tieto Jumalasta ja Hänen ilmaisijansa tunnistaminen ovat uskon lähde.

_____ Usko Bahá'u'lláhiin edellyttää Hänen käskyjensä noudattamista.

_____ Jos uskoo Jumalan ilmaisijaan, noudattaa aina Hänen käskyjään.

_____ Uskominen tarkoittaa sitä, ettei koskaan esitä kysymyksiä.

_____ Usko lisääntyy, kun tieto Jumalasta lisääntyy.

_____ Usko lisääntyy, kun toimii Jumalan ilmaisijan opetusten mukaan.

_____ Horjumaton usko on samaa kuin kiihkomielisyys.

_____ Usko ei ole jotakin, jonka voi menettää.

_____ Jos uskomme, emme koskaan epäile omaa ymmärrystämme opetuksista.

_____ Jos uskomme, emme koskaan epäile Jumalan ilmaisijan opetuksia.

_____ Ilmoituksen totuuden tunteminen ja epäröinti sen mukaan toimimisessa osoittaa uskon heikkoutta.

_____ Kuljemme luonnollisesti epäilyksen vaiheiden läpi päästäksemme varmuuden tilaan.

_____ Kun uskomme kasvaa, pystymme luopumaan joutavista luulotteluista ja hyödyttömistä kuvitelmista.

_____ Varmuuteen pääsemiseen Jumalan ilmoituksen totuudesta tarvitaan uskoa.

5. Mainitse joitakin asioita, joista olet varma. Alla on kaksi esimerkkiä avuksesi.

a. Olen varma siitä, että Bahá'u'lláhin maailmanjärjestys perustetaan.

b. Olen varma siitä, että Jumalan usko voittaa kaikki tiellään olevat esteet ja saavuttaa korkean päämääränsä.

c. _____

_____

d. _____

_____

e. _____

_____

f. _____

_____

6. Keskustele ryhmäsi kanssa seuraavista kysymyksistä:

   a. Jos uskot Bahá'u'lláhin opetuksiin, mutta vaikeassa tilanteessa ja suuren paineen alla päätät, ettei ole etujesi mukaista toimia rehellisyyden periaatteen mukaisesti, niin mitä epäilet?

   b. Riittääkö tiedon hankkiminen yksinään vahvistamaan uskoamme? Miten tiedostettu tieto ja toiminta yhdessä auttavat meitä pääsemään eroon epäilyksistä ja saamaan varmuutta?

   c. Pystymmekö saavuttamaan uskon ja varmuuden ilman Kaikkivaltiaan vilpitöntä rukoilua ja Hänen armonsa vuodatusta?

JAKSO 7

Usko on peruskallio, jolle rakennamme henkisen olemassaolomme. Uskomme Jumalan ilmoituksen totuuteen emmekä epäröi toimia Hänen lakiensa ja kehotustensa mukaisesti. Olemme horjumattomia rakkaudessamme Jumalaan ja Hänen ilmaisijaansa. Olemme varmoja siitä, että Jumalan tahto tapahtuu, ja alistamme oman tahtomme Hänen tahtoonsa. Tästä huolimatta tietomme Jumalan henkisestä ja aineellisesta luomakunnasta on rajallista, emmekä voi koskaan tietää, mitä tapahtuu päivästä toiseen. Sydän toivoa täynnä odotamme alati Jumalan armolahjojen virtaavan meille. Luotamme Jumalan armeliaisuuteen ja odotamme aina toiveikkaina saavamme Hänen siunauksiaan. 'Abdu'l-Bahá sanoo:

"Älä milloinkaan menetä menetä luottamustasi Jumalaan. Ole aina toiveikas, sillä Jumalan armolahjat eivät koskaan lakkaa virtaamasta ihmisille – –. Ihminen on kaikissa oloissa Jumalan siunausten meren syleilyssä. Sen tähden älä ole toivoton missään tilanteessa vaan päinvastoin ole luja toivossasi."[20]

"Jos sydän kääntyy pois niistä siunauksista, joita Jumala antaa, kuinka se voi toivoa onnea? Jos se ei laita toivoaan ja luottamustaan Jumalan armoon, mistä se voi löytää levon? Luottakaa Jumalaan, sillä Hänen anteliaisuutensa on ikuista, ja Hänen siunauksiinsa, sillä ne ovat verrattomat. Oi, asettakaa uskonne Kaikkivaltiaaseen, sillä Hän ei petä ja Hänen hyvyytensä kestää ikuisesti! Hänen aurinkonsa loistaa alati valoaan ja Hänen armonsa pilvet ovat täynnä myötätunnon vettä, jolla Hän kastelee kaikkien Häneen luottavien sydämiä. Hänen virvoittava tuulahduksensa kantaa aina siivellään parannusta ihmisten nääntyneille sieluille!"[21]

Ja mitä tulee toivomme lähteeseen, 'Abdu'l-Bahá sanoo:

"Iloviesti jumalallisesta ilmoituksesta kuulutettiin, ja palavan pensaan loimuava liekki ja hehkuva tuli loisti häikäisevänä. Ykseyden valtameren mainingit löivät kuin ohjauksen sotajoukot eripuran rantaan ja viskoivat ykseyden ja sopusoinnun kallisarvoisia helmiä kaikkialle. Jumalallinen kevätaika ympäröi koko maapallon, taivaalliset kukkaset kukoistivat, kevään sateet tulivat kuuroina ja elämää antavat tuulet puhalsivat joka suunnalta, kunnes kaikki lopulta olivat täynnä toivoa siitä, että Ykseyden kauneus paljastuisi maailman väkijoukoille ja että sen kasvojen heleys loistaisi säteillen kautta kaikkien seutujen."

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Meidän tulisi olla toiveikkaita, sillä Jumalan _____

   eivät koskaan _____virtaamasta ihmisille.

b. Meidän ei pidä olla toivottomia missään olosuhteissa vaan _____ _____.

c. Meidän ei pitäisi _____ missään _____ vaan olla lujia toivossamme.

d. Hänen armonsa pilvet ovat täynnä _____ vettä.

e. _____ vedellä Jumala kastelee kaikkien Häneen _____ _____.

2. Päätä, pitävätkö seuraavat toteamukset paikkansa:

_____ Luottamus Jumalaan on pettämätön toivon lähde.

_____ Luottamus omiin kykyihin on todellinen toivon lähde.

_____ Toivo kumpuaa luottamuksesta Jumalan kaikenkattavaan armoon.

_____ Usko Jumalan ilmaisijan opetuksiin on loputon toivon lähde.

_____ Toivon suurimmat lähteet ovat aineellinen omaisuus ja suhteet valtaapitäviin ihmisiin.

_____ Vain naiivit ihmiset ovat toiveikkaita. Järkevä ihminen on oikeassa epäillessään kaikkea.

_____ Toivo kumpuaa vain typerysten sydämestä.

_____ Pysymme aina toiveikkaina, kun olemme tyytyväisiä Jumalan tahtoon kaikissa oloissa.

_____ Pysymme aina toiveikkaina, kun uskomme täysin siihen, että Jumalan armolahjat virtaavat meille lakkaamatta.

_____ Emme koskaan menetä toivoa, jos uskomme siihen, että Bahá'u'lláhin maailmanjärjestys perustetaan lopulta.

3. Toiveikkuus tarkoittaa sitä, että kun haluamme kehittää henkisiä ominaisuuksia,

_____ olemme varmoja siitä, että onnistumme tässä huolimatta siitä, kuinka paljon ponnistelemme.

_____ meidän täytyy jatkuvasti muistuttaa itseämme siitä, ettemme ehkä onnistu siinä.

_____ meidän ei tarvitse lainkaan ponnistella.

_____ meidän on vain luotettava omiin kykyihimme näin tehdessämme, sillä sillä se on tärkein onnistumistamme määräävä tekijä.

_____ olemme varmoja siitä, että jos ponnistelemme vilpittömästi, voimme onnistua Jumalan anteliaisuuden ja armon kautta.

4. Mitkä seuraavista lauseista ovat toiveikkaan henkilön lausumia?

_____ Minusta ei ole mihinkään, eikä ole mitään järkeä yrittää muuttua.

_____ Vaikka tiedänkin omat rajoitukseni, yritän silti aina parhaani.

_____ Elämäni vaikeimpina hetkinä rukoilen jumalallista apua ja luotan siihen, että saan apua Jumalan tahdon mukaisesti.

_____ Ihmisen alempi luonto voittaa aina hänen ylemmän luontonsa, enkä tule koskaan näkemään sitä päivää, jolloin ihmiset toimivat jalosti.

_____ Juuri usko jokaisen ihmisen ylevyyteen tekee meille mahdolliseksi olla sitoutuneita palveluun.

_____ Jotkut luokassani olevat lapset käyttäytyvät huonosti, mutta tiedän, että he edistyvät, jos autan heitä kärsivällisesti.

_____ Varhaisnuoriin vaikuttavat yhteiskunnan kielteiset voimat ovat niin vahvoja, että on turha yrittää auttaa heitä vastustamaan niiden vaikutusta.

_____ Huolimatta varhaisnuoria passiivisuuteen kannustavista voimista monet heistä oppivat oikeanlaisen ja jatkuvan tuen kautta vastustamaan niiden vaikutusta ja omistautumaan yhteisön palvelemiseen.

_____ Palvelun polulla eteemme tulevista esteistä voi usein tehdä edistykseen johtavia astinkiviä.

_____ Yhteisössämme on tällä hetkellä menossa kriisitilanne, mutta olen varma siitä, että selviämme kaikista vaikeuksista ja jatkamme edistymistä hyödyntämällä Jumalan asian sisäisiä voimavaroja.

_____ Yhteiskunnassa on niin paljon eripuraa, että yhteisöt eivät koskaan pysty saavuttamaan ykseyttä.

_____ Vaikka se tuntuukin toisinaan vaikealta tehtävältä, voimme hyödyntää henkisiä periaatteita entistä suuremman ykseyden rakentamiseksi.

5. Opettele ulkoa seuraava rukous:

”Hän on Sääliväinen, Armeliain! Oi Jumala, minun Jumalani! Sinä näet minut, Sinä tunnet minut, Sinä olet turvapaikkani ja suojani. Ketään en ole etsinyt enkä ketään etsikään paitsi Sinua. Yhtäkään polkua en ole kulkenut enkä kulje paitsi Sinun rakkautesi polkua. Epätoivon pimeänä yönä käännän silmäni odottaen ja toivoa täynnä Sinun rajattoman suosiosi aamunkoihin ja päivän sarastaessa uupunut sieluni virkistyy ja vahvistuu Sinun kauneutesi ja täydellisyytesi muistelosta. Armosi suosion auttamasta, vaikka hän olisikin vain pisara, tulee ääretön meri, ja mitättömin atomi, jota laupeutesi vuodatus avustaa, säteilee loistavan tähden lailla.

Ota suojeluksesi siimekseen, oi Sinä puhtauden henki, Sinä joka olet Aulein antaja, tämä lumoutunut, syttynyt palvelijasi. Auta häntä tässä olevaisuuden maailmassa pysymään vakaana ja lujana Sinun rakkaudessasi ja suo, että tämä siipirikko lintu pääsisi turvaan ja suojaan Sinun jumalalliseen pesääsi, jonka sija on taivaisessa puussa.”[23]

JAKSO 8

Toivon läheinen kumppani on kaipaava halu. Sydän, joka ei kaipaa saada Jumalan siunauksia, on eloton. Jos sielu ei pala halusta päästä Jumalan läheisyyteen, se jää vaeltamaan kurittomuuden erämaassa. Halu on ihmissydämen ominaisuus. Mutta halun kohteena tulee olla

taivaalliset ominaisuudet, henkinen ilo, hyväksyntä jumalallisella kynnyksellä ja Jumalan asian nöyrä palvelu. Sillä jos oman minän ja intohimon sanelut ohjaavat halun kohti maailmaa ja sen turhuuksia, sielun edistymistä vauhdittava voima ehtyy. ‘Abdu’l-Bahá sanoo:

> **”Jumalallisen anteliaisuuden lähde pulppuaa, mutta meidän on janottava elämän vettä. Jollei janoa ole, parantava vesi ei tyydytä. Jollei sielu ole nälkäinen, taivaallisen pöydän herkut eivät ravitse sitä. Jolleivät ymmärryksen silmät ole avoinna, auringon valoa ei voi nähdä. Kunnes sieraimet pyyhitään puhtaiksi, ei voi henkäistä jumalallisen ruusutarhan sulotuoksua. Jollei sydän ole täynnä kaipausta, Herran suosionosoitukset eivät ole silmin nähtäviä – –. Jos valtamerellinen terveeksi tekevää vettä hyrskyää, mutta emme ole janoisia, mitä hyötyä siitä on meille? Jos kynttilä sytytetään, mutta meillä ei ole silmiä, mitä iloa siitä koituu meille? Jos ylistyslaulujen soinnut kohoavat taivaisiin, mutta emme kykene niitä kuuntelemaan, mistä voimme nauttia?”**[24]

Shoghi Effendin puolesta kirjoitetusta kirjeestä voimme lukea:

> **”Lakkaa siis ajattelemasta heikkouksiasi, luota täydellisesti Jumalaan, anna sydämesi palaa halusta palvella Hänen asiaansa ja julistaa Hänen kutsuaan. Silloin huomaat, että kaunopuheisuus ja voima muuttaa ihmissydämiä tulevat kuin itsestään.”**[25]

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Jumalallisen anteliaisuuden lähde _____ , mutta meidän on _____ elämän vettä.

   b. _____ lähde pulppuaa, mutta meidän on janottava _____.

   c. Taivaallisen pöydän herkut eivät ravitse meitä, jollei sielumme_____ .

   d. Taivaallisen pöydän _____ eivät ravitse meitä, ellei sielumme ole nälkäinen.

   e. Herran suosionosoitukset ovat ilmiselviä, kun sydämemme on täynnä_____ _____.

   f. Herran _____ ovat _____, kun sydämemme on täynnä kaipausta.

   g. Meidän on lakattava ajattelemasta _____ .

   h. Meidän on annettava sydämemme _____ _____ palvella Hänen asiaansa ja julistaa Hänen kutsuaan.

   i. Sydämemme tulee palaa halusta _____ ja _____.

j. Kaunopuheisuus ja voima muuttaa ihmissydämiä tulevat kuin itsestään, kun _____

ja annamme _____

_____.

2. Kirjoita ensimmäisen lainauksen pohjalta viisi lausetta, jotka alkavat sanalla ”jollei”.

a. Jollei _____

_____

b. Jollei _____

_____

c. Jollei _____

_____

d. Jollei _____

_____

e. Jollei _____

_____

3. Päätä, pitävätkö seuraavat toteamukset paikkansa:

_____ Kaikki halu on ylistettävää.

_____ Halu saavuttaa taivaallisia täydellisyyksiä on ylistettävää.

_____ Jos emme halua taivaallisia täydellisyyksiä, emme voi niitä saada.

_____ Olisimme paljon onnellisimpia, jos meillä ei olisi lainkaan haluja.

_____ Halu tuoda todellista iloa jokaiseen sydämeen on ylistettävää.

_____ Sydämemme täyttyy ilosta, kun haluamme vain sitä, mitä Jumala haluaa meille.

_____ Itsekkäät halut ovat aina vastakohtaisia sille, mitä Jumala haluaa meille.

_____ Kun toimimme sydän täynnä kaipaavaa halua opettaa Jumalan asiaa, saamme jumalallisia vahvistuksia.

_____ Kaipaava halu on Jumalan suosionosoitusten saamisen edellytys.

_____ Halu kohentaa aineellisia olojaan on hyväksyttävää, kunhan se ei jätä varjoonsa haluamme miellyttää Jumalaa.

_____ Meidän on aina oltava valppaina, etteivät maalliset halut hallitse elämäämme.

_____ Kun puhdistamme sydämemme itsekkäistä haluista, pääsemme lähemmäksi Jumalaa.

_____ Korkein halu on päästä Jumalan läheisyyteen.

4. Mitkä seuraavista haluista eivät ole hyväksyttäviä? Miksi ei?

_____ Pyrkiä erinomaisuuteen omassa työssään

_____ Nähdä rauhan perustaminen maailmaan

_____ Opettaa Jumalan asiaa

_____ Saada onnellinen perhe

_____ Kasvaa uskossa ja varmuudessa

_____ Pysyä lujana liitossa

_____ Palvella Jumalan asiaa ja ihmiskuntaa epäitsekkäästi

_____ Tulla tunnetuksi Jumalan asian ja ihmiskunnan palvelemisesta

_____ Kehittää henkisiä ominaisuuksia

_____ Työskennellä muiden onnellisuuden puolesta

_____ Tulla valituksi paikalliseen henkiseen neuvostoon

_____ Nähdä Jumalan asian edistyvän

_____ Päästä korkeaan asemaan yhteisössä

_____ Käyttää valtaa muihin

_____ Nähdä muiden edistyvän

_____ Ajaa omia etujaan

_____ Edistää epäitsekkäästi bahá'í-uskon parhaita etuja

5. Keskustele ryhmäsi muiden osallistujien kanssa seuraavista kahdesta toteamuksesta:

   a. Kuoleman jälkeisen elämän mietiskeleminen auttaa meitä janoamaan henkisyyttä.

   b. Korkein halu on halu polttaa kokonaan pois oman minän verho ja päästä Jumalan läheisyyteen.

JAKSO 9

Tieto, usko ja varmuus, toivo ja kaipaava halu ovat korvaamattomia niille, jotka kulkevat palvelun polulla. Ne eivät kuitenkaan riitä. Meidän on vahvistettava tahtoa toimia ja ponnisteltava jatkuvasti, jos aiomme ottaa merkittäviä askelia eteenpäin tällä polulla ja päästä kahtalaiseen päämääräämme kasvaa henkisesti ja älyllisesti sekä antaa oman osamme yhteiskunnan edistykseen. Bahá'u'lláh sanoo:

> **"Jokaiselle on annettu ennalta säädetty osansa siten, kuin Jumalan mahtavissa ja varjelluissa muistioissa on määrätty. Kuitenkin kaikki, mikä teissä on piilevänä olemassa, voi käydä ilmi vain oman tahdonvoimanne tuloksena. Teidän omat tekonne todistavat tästä totuudesta."[26]**

‘Abdu’l-Bahá sanoo:

”Älkää hemmotelko kehoanne levolla, vaan työskennelkää koko sielustanne ja huutakaa koko sydämestänne Jumalaa ja pyytäkää Häntä suomaan teille lohtunsa ja armonsa. Näin voitte tehdä tästä maailmasta Abhá-paratiisin ja tästä maan piiristä korkeuden valtakunnan paraatikentän. Jos te vain ponnistelette, on varmaa, että tämä loisto säteilee, nämä armon pilvet valavat sateensa, nämä elämää antavat tuulet nousevat ja puhaltavat, tämä sulotuoksuinen myski leviää kauas ja laajalle.”[27]

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Kaikki, mikä meissä _____ olemassa, voi käydä ilmi _____ oman tahdonvoimanne tuloksena.

   b. Kaikki, mikä meissä on piilevänä olemassa, voi _____ vain _____ tuloksena.

   c. Meidän ei tulisi _____ kehoamme _____ vaan _____ koko _____ ja _____ koko _____ Jumalaa ja _____ _____ suomaan meille _____ ja _____. Näin voimme tehdä tästä maan piiristä _____ _____.

   d. Jos me vain ponnistelemme, on varmaa, että _____ _____

   e. Jos me vain ponnistelemme, on varmaa, että _____ _____

   f. Jos me vain ponnistelemme, on varmaa, että _____ _____

   g. Jos me vain ponnistelemme, on varmaa, että _____ _____

2. Mitä seuraavista ensimmäinen lainaus antaa ymmärtää?

   _____ Koska Jumala on ennalta määrännyt kykymme, ne kehittyvät riippumatta siitä, millaisia valintoja teemme elämässämme.

   _____ Koska Jumala on ennalta määrännyt kykymme, ne kehittyvät ponnistelemmepa tai emme.

   _____ Jumala on antanut meille tiettyjä kykyjä, mutta ne kehittyvät vain oman tahtomme harjoittamisen kautta.

   _____ Tahtomme voimalla me kaikki pystymme voittamaan kaikki inhimilliset rajoitukset ja saavuttamaan ehdottoman täydellisyyden tilan.

_____ Riippumatta siitä, kuinka pitkälle saatamme edistyä henkisesti, kukaan meistä ei voi koskaan täysin tuoda ilmi niitä piileviä kykyjä, jotka Jumala on meille ennalta määrännyt. Siksi meidän on jatkuvasti ponnisteltava kehittääksemme niitä edelleen.

3. Vastaa seuraaviin kysymyksiin ja perustele vastauksesi:

   a. Tarkoittaako se, että Jumala tietää ennalta kykymme hankkia taivaallisia täydellisyyksiä, sitä, että niiden hankkiminen ei ole meidän vaan Jumalan vallassa?

   b. Onko meillä vapaa tahto joko kehittää henkisiä kykyjämme tai olla kehittämättä niitä?

   c. Tarkoittaako se, että meillä on vapaa tahto, sitä, että olemme vastuussa Jumalalle niistä valinnoista, joita teemme elämässämme?

   d. Oletetaan, että opiskelija ei lue kokeitaan varten ja epäonnistuu niissä. Voiko hän sanoa, että kohtalo sai hänet epäonnistumaan?

   e. Oletetaan, että opiskelija on ollut hyvin määrätietoinen ja päättäväinen opinnoissaan ja saa erinomaiset arvosanat. Voiko hänen menestyksensä sanoa johtuvan ”hyvästä onnesta”?

f. Jos kohtaat vastustusta yrittäessäsi saavuttaa yhden monista yhtä arvokkaista tavoitteista, merkitseekö se sitä, ettei sitä ollut tarkoitettu ja että sinun pitäisi luovuttaa? Jos jatkat ponnistelemista mutta et onnistu, tarkoittaako se sitä, että sinun pitäisi luovuttaa? Mistä tiedät, milloin sinun pitäisi lopettaa tiettyyn tavoitteeseen pyrkiminen ja tavoitella sen sijaan muita tavoitteita?

g. Tarkoittaako se, että meidän on ponnisteltava henkisten ominaisuuksiemme kehittämiseksi sitä, että voimme tehdä sen pyytämättä apua Jumalalta?

h. Onko palvelun polulla tehtävä ponnistelu – sekä omien kykyjen kehittäminen että oman osansa antaminen yhteiskunnan uudistamiseen – yhtä tärkeää kuin matkan varrella aikaan saadut saavutukset?

4. Keskustelkaa alla olevan lainauksen pohjalta ihmisen tahdon ja ponnistelujen sekä jumalallisen avun voiman välisestä suhteesta:

”– – ihmisen liikkumattomuus tai liike itsessään on riippuvainen Jumalan avusta. Jos tämä tuki ei saavuta häntä, hän ei voi tehdä hyvää eikä pahaa. Mutta kun anteliain Herra suo tuellansa ihmiselle olemassaolon, hän kykenee sekä hyvään että pahaan. Ja jos tämä tuki lakkaisi, hänestä tulisi täysin voimaton. Siksi Jumalan apu ja tuki mainitaan pyhissä kirjoituksissa. Tätä tilannetta voidaan verrata laivaan, joka liikkuu tuulen tai höyryn voimalla. Jos tämä voima lakkaisi, laiva olisi täysin kykenemätön liikkumaan. Tästä huolimatta, mihin suuntaan tahansa peräsintä käännetäänkin, höyryn voima kuljettaa laivaa siihen suuntaan. Jos peräsin käännetään itään, alus liikkuu idän suuntaan, ja jos se käännetään länteen, alus liikkuu länteen päin. Tämä liike ei johdu itse laivasta vaan tuulesta tai höyrystä.

”Samoin kaikkia ihmisen toimia kannattelee jumalallinen tuki, mutta valinta hyvän ja pahan välillä kuuluu yksin hänelle.”[28]

JAKSO 10

Palvelun polulla kulkiessamme meidän on oltava täysin tietoisia siitä, että taivaallisia ominaisuuksia ei voida hankkia ilman uhrausta. Uhrauksen mysteeri piilee luopumisessa kaikesta siitä, mikä liittyy minuuden maailmaan, jotta voidaan saavuttaa se, mikä kuuluu Jumalan korkeampiin maailmoihin. ‘Abdu’l-Bahá selittää meille uhrauksen mysteerin käyttämällä esimerkkiä tuleen heitettävästä raudasta. Rauta on harmaata, kylmää ja kovaa. Sen on luovuttava näistä ominaisuuksistaan voidakseen saada tulen ominaisuudet – tulla punaiseksi, kuumaksi ja juoksevaksi. Uhrautuminen merkitsee luopumista asioista, joihin olemme kiintyneitä, ja siksi siihen liittyy tuskaa. Mutta tietoiselle sydämelle tuska on suloista, sillä se on todellisen riemun tuoja. ‘Abdu’l-Bahá sanoo meille:

> **”– – katsokaa minua, seuratkaa minua, olkaa niin kuin minä. Älkää huolehtiko itsestänne tai elämästänne ja siitä, syöttekö vai nukutteko, onko teillä hyvä olla, oletteko terveitä vai sairaita, oletteko ystävien vai vihollisten seurassa, saatteko ylistystä vai moitetta, sillä kaikista näistä asioista teidän ei tule lainkaan välittää. Katsokaa minua ja olkaa niin kuin minä. Teidän on kuoltava itsellenne ja maailmalle, jotta synnytte uudelleen ja astutte taivaan valtakuntaan. Katselkaa kynttilää, miten se antaa valoa. Se vuodattaa elämänsä pisara pisaralta, jotta se voisi luoda valonsa loimua.”**[29]

Toisessa yhteydessä ‘Abdu’l-Bahá selittää:

> **”– – Jumalan läheisyys vaatii itsensä uhraamista, erkaantumista ja kaikesta luopumista Hänen vuokseen. Läheisyys on samankaltaisuutta.”**[30]

Ja jos haluamme nähdä ylevimpien toiveidemme hedelmät, meidän on oltava valmiita ponnistelemaan ja tekemään tarvittavat uhraukset. ‘Abdu’l-Bahá sanoo:

> **”Tämä on autuuden aika, ilon ja riemun päivä, sillä, ylistetty olkoon Jumala, kaikki ovet ovat apposen auki Abhá-kauneuden antimien ansiosta. Mutta tarvitaan suurta ponnistelua ja uhrautumista sekä ajatusten keskittämistä, jotta toivon puu kantaisi hedelmää ja jotta tuloksiin päästäisiin.”**[31]

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   Jos haluamme seurata ‘Abdu’l-Baháta, meidän ei tulisi _____ _____ ja siitä, _____ vai _____, onko meillä _____, olemmeko _____ vai _____, olemmeko _____ vai _____, saatteko _____ vai _____, sillä kaikista näistä asioista meidän ei tule lainkaan välittää. Meidän on _____ ja _____ , jotta voimme _____ ja _____ taivaan valtakuntaan.

2. Vastaa seuraaviin kysymyksiin.

   a. Mitä tapahtuu kynttilälle, kun se sytytetään? _____

   b. Onko kynttilän mahdollista antaa valoa palamatta loppuun? _____

c. Minkä arvoinen on kynttilä, jota ei koskaan sytytetä? _____

d. Voiko siemen saavuttaa piilevän tarkoituksensa säilyttämällä siemenen muodon? __

e. Mitä siemen uhraa tullakseen puuksi? _____

f. Mistä asioista meidän on luovuttava, jotta voimme tuoda esiin Jumalan meille antamat piilevät kykymme? _____

_____

_____

_____

_____

_____

g. Voimmeko päästä lähelle Jumalaa ilman uhrausta? _____

h. Voimmeko kehittää henkisiä ominaisuuksiamme ilman uhrautumista? _____

i. Mitä arvoa elämällämme on, jos emme pyri kehittämään henkisiä ominaisuuksia?

_____

j. Miksi itsensä uhraaminen ja ajatustemme keskittäminen ovat välttämättömiä, jos ponnistelujemme on tarkoitus tuottaa toivomamme hedelmät? _____

_____

_____

3. Uhrautumisen tarkoitus on

_____ saavuttaa ikuinen elämä

_____ päästä lähemmäksi Jumalaa

_____ päästä eroon aineellisesta vauraudestamme

_____ vapautua itsekkäistä haluistamme

_____ koetella itseämme

_____ kehittää henkisiä ominaisuuksiamme

_____ kärsiä

_____ seurata ‘Abdu’l-Bahán esimerkkiä

_____ tuoda johdatuksen valo ihmissydämiin

4. Uhrautumisen asema on todella suuri. Meidän pitäisi varmistaa, ettemme vähättele sitä kerskumalla jatkuvasti, että kaikki tekemämme pienet asiat ovat suuria uhrauksia. Ajatellaanpa esimerkiksi lauseita, joissa sana ”uhrata” ei ehkä ole sopiva valinta:

”Uhrasin television lempiohjelmani katsomisen voidakseni mennä 19 päivän juhlaan.” Onko oikeutettua käyttää tässä yhteydessä sanaa ”uhrata”? On totta, että jostakin on luovuttu, mutta emmekö vähättele uhrauksen merkitystä, kun mainitsemme tällaisen asian olevan ”uhraus”? Otetaanpa toinen esimerkki: ”Uhrasin koko viikonloppuni osallistuakseni intensiivikampanjaan Jumalan asian opettamiseksi naapurustossani.” Mitä tämä lause antaa ymmärtää? Antaako se ymmärtää, että tunnistamme sen todellisen riemun, joka kumpuaa Jumalan asian opettamisesta? Mistä olemme luopuneet? Voiko sitä verrata Jumalan armon ja suosion saamisen lahjaan? Kirjoita muutamia lauseita, joissa sanan ”uhrata” käyttö on sopimatonta.

a. _____

_____

b. _____

_____

c. _____

_____

d. _____

_____

e. _____

_____

f. _____

_____

g. _____

_____

5. Keskustele seuraavasta toteamuksesta ryhmässäsi.

   Meidän uskomme alkuajoista lähtien, jopa viime aikoihin asti, tuhannet sielut ovat tehneet lopullisen uhrauksen ja antaneet jopa elämänsä Jumalan asialle. Useimpia meistä ei vaadita ryhtymään marttyyreiksi, mutta meidän on omaksuttava sama uhrautuva henki kulkiessamme palvelemisen polulla. Uhraus on palvelun täyteisen elämän tunnusmerkki.

6. Keskustelkaa miten uhraus, tuska ja riemu liittyvät toisiinsa.

7. Opettele ulkoa seuraavat lainaukset:

   ”Se todellakin on ihminen, joka tänä päivänä omistautuu koko ihmissukua palvelemaan. Korkein olento sanoo: siunattu ja onnellinen on se, joka nousee edistämään maailman kansojen ja sukukuntien parhaita etuja.”[32]

   ”Niinpä minä kehotan teitä jokaista – – uhraamaan kaikki ajatuksenne, sananne ja tekonne tuodaksenne tietoa Jumalan rakkaudesta jokaiseen sydämeen.”[33]

JAKSO 11

Tällä kurssilla olemme tutkineet palvelemisen polulla kulkemiseen vaikuttavia henkisiä voimia. Olemme tutkineet Jumalan ominaisuuksia heijastavan sydämen tilaa. Olemme pohtineet Jumalan rakkautta ja Jumalan pelkoa ja sitä, miten ehdottoman tarpeellista on noudattaa Jumalan käskyjä. Olemme pohtineet uskon, toivon ja kaipaavan halun ehdotonta välttämättömyyttä tällä polulla etenemisessä. Olemme nähneet, että oman älyllisen ja henkisen kehityksen tavoittelu ja oman osansa antaminen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen edellyttää tahtoa, päättäväisyyttä ja ponnistelua sekä vaatii uhrausta. Meidän on kuitenkin muistettava, että vaikeuksista ja kriisin hetkistä huolimatta kuljemme henkisen kasvun polkua riemun vallassa. Riemu on ihmissielun ominaisuus eikä ulkopuolisista vaikutteista aiheutuva tunnetila. Luonnollisesti olemme toisinaan surullisia ja toisinaan onnellisia. Mutta sydämemme perimmäinen tila on riemun tila, jolloin koemme riemua siitä, että tunnemme Jumalan, että olemme tunnistaneet Jumalan ilmaisijan, että olemme upottautuneet Hänen armonsa valtamereen ja että riemuiten palvelemme Hänen pyhää kynnystään.

‘Abdu’l-Bahá oli riemun perusolemus. Läpi elämän on hyvä lukea säännöllisesti ‘Abdu’l-Bahán sanoja, opetella niitä ulkoa ja pohdiskella niiden merkitystä ja muistaa samalla Hänen elämänsä esimerkki. Hänen sanojensa ja lausuntojensa opiskelun tulisi olla niin tiivistä, että niistä tulee erottamaton osa ajattelutapaasi. Olitpa onnellinen tai surullinen, vaikeissa tai mukavissa oloissa, työssä tai lepäämässä, sinun tulisi voida joka hetki palauttaa mieleesi ‘Abdu’l-Bahán sanat ja tuntea riemua. Tämän pohjalta halunnet pohtia seuraavia lainauksia ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksista ja painaa niistä niin monta mieleesi kuin pystyt:

”– – mutta tässä asiassa – toisin sanoen ihmiskunnan palvelemisessa – teidän täytyy uhrata oma elämänne ja iloita luopuessanne itsestänne.”[34]

”Kunpa tietäisit, kuinka korkea asema on määrätty niille sieluille, jotka ovat irrottautuneet maailmasta, joita Jumalan asia voimakkaasti kiehtoo ja jotka opettavat Bahá’u’lláhin suojaavan varjon katveessa. Kuinka iloitsisit, kuinka levittäisit siipesi riemukkaasti ja hurmioituneena ja kohoaisit taivasta kohden sen vuoksi, että olet tällaisen tien seuraaja ja matkalla kohti tällaista valtakuntaa.”[35]

”Pitäkää tiukasti kiinni Jumalan vaatteen helmasta ja kohdistakaa kaikki pyrkimyksenne Hänen liittonsa edistämiseen ja siihen, että palaisitte yhä kirkkaammin Hänen rakkautensa tulella, jotta teidän sydämenne voisi sykähtää niistä alamaisuuden riemun tuulahduksista, jotka tulvivat ‘Abdu’l-Bahán rinnasta.”[36]

”Pankaamme syrjään kaikki itseämme koskevat ajatuksemme, sulkekaamme silmämme kaikelle maan päällä, älkäämme tehkö tiettäväksi kärsimyksiämme ja älkäämme valittako vääryyksistämme. Tulkaamme sen sijaan välinpitämättömiksi itsestämme ja taivaallisen armon viiniä juoden huudahtakaamme riemusta ja kadottakaamme itsemme Kaikkein kirkkaimman kauneudessa.”[37]

”Kaikkina aikoina puhun teistä ja teitä muistelen. Rukoilen Herraa ja kyynelsilmin anon Häntä vuodattamaan kaikki nämä siunaukset päällenne ja ilahduttamaan sydäntänne ja tekemään sielustanne autuaan ja suomaan teille ylitsevuotavaa riemua ja taivaallista mielihyvää.”[38]

”Ainoa riemuni tässä nopeasti ohi kiitävässä maailmassa oli kulkea Jumalan kivistä polkua ja kestää kovia koettelemuksia ja kaikkia aineellisia murheita. Sillä muuten tämä maallinen elämä osoittautuisi hedelmättömäksi ja turhaksi ja kuolema olisi parempi. Olemassaolon puu ei tuottaisi hedelmää, olemassaolon kylvetty niitty ei antaisi satoa. Niinpä toiveeni on, että jälleen kerran olosuhteet sallisivat tuskan

maljan vuotaa ylitse ja tuo kaunis Rakkaus, Sielujen teloittaja, häikäisisi katselijat jälleen. Silloin tämä sydän on autuas, tämä sielu siunattu."[39]

"Sitten nousi Totuuden aurinko ja valtakunnan kirkkaus säteili idän ja lännen ylle. Ne, joilla oli näkevät silmät, riemuitsivat ilosanomasta ja huudahtivat: "Siunattuja, siunattuja olemme me!", ja he näkivät kaikkien asioiden sisäisen todellisuuden ja paljastivat valtakunnan mysteerit. Sitten vapaina kuvitelmistaan ja epäilyistään he näkivät totuuden valon, ja he riemastuivat niin tyhjennettyään Jumalan rakkauden maljan, että he täysin unohtivat maailman ja oman itsensä. Ilosta tanssien he kiiruhtivat marttyyrikuolemansa sijoille ja siellä, missä ihmiset kuolevat rakkaudesta, he viskasivat pois päänsä ja sydämensä."[40]

LÄHDELUETTELO

1. ‘Abdu’l-Bahán 14. huhtikuuta 1912 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012), kpl 4, s. 19.

2. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista* (Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 1987), 34:1, s. 110.

3. Sama lähde, 75:1, s. 161.

4. Shoghi Effendin kirjoittamasta 30. lokakuuta 1924 päivätystä kirjeestä Ṭihránin paikalliselle henkiselle neuvostolle, julkaistu kokoelmassa *Siveä ja pyhä elämä: Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston laatima kokoelma bahá’í-kirjoitusten otteista,* nro 7, s. 9.a

5. Bahá’u’lláh, *Kätketyt sanat (*Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 2011*),* arabiankielinen osa nro 5, s. 23.

6. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia,* nro 174.2–3, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.

7. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista*, nro 126:4, s. 292.

8. *Light of the World: Selected Tablets of ‘Abdu’l-Bahá* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2021), nro 6.7, s. 20; myös kokoelmassa *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting: Extracts from the Bahá’í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2021), nro 23, s. 15.

9. Bahá’u’lláh, *Kitáb-i-Aqdas*: *Kaikkein pyhin kirja* (Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 2000), kpl 1, s. 19; myös teoksessa *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista*, nro 155:1, s. 350.

10. Bahá’u’lláh, *Kitáb-i-Aqdas*, kpl 3, s. 20; myös *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista*, nro 155:3, s. 351.

11. Bahá’u’lláh, lainaus Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston *Kitáb-i-Aqdasiin* kirjoittamassa johdannossa, s. 5.

12. *Bahá’u’lláhin muistiot, Bahá’u’lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita (*Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 2015), nro 5.12, s. 62.

13. Bahá’u’lláh, kokoelmasta *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting*, nro 14, s. 11.

14. *Bahá’u’lláhin Kitáb-i-Aqdasin jälkeen ilmaisemia muistioita*, nro 17.109, s. 276.

15. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista*, nro 133:1, s. 308–09.

16. Bahá’u’lláh, *kirjassa Kitáb-i-Aqdas*, kpl 4, s. 20; myös *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista*, nro 155:4, s. 351.

17. ‘Abdu’l-Bahán eräästä muistiosta. (tarkistettu englanninkielinen käännös)

18. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista,* nro 52:1, s.121.

19. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá’u’lláh for Bahá’í Holy Days*

(Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), nro 29.9, s. 146.

20. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia,* nro 178.1.

21. 'Abdu'l-Bahán 21. marraskuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *'Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa* (Suomen Bahá'íden Kansallinen Henkinen Neuvosto 1984), s. 122.

22. *Light of the World*, nro 4.3, s. 9.

23. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2020 painos), s. 131–32.

24. 'Abdu'l-Bahán 16. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace,* kpl 1, s. 273.

25. Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 31. maaliskuuta 1932 päivätystä kirjeestä, julkaistu kokoelmassa *The Power of Divine Assistance, Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020), nro 66, s. 36.

26. *Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista*, nro 77:1, s. 167.

27. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia*, nro 200.9, julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.

28. 'Abdu'l-Bahá, teoksessa *Vastauksia joihinkin kysymyksiin,* nro 70.6–7.

29. 'Abdu'l-Bahá, *Bahai Scriptures: Selections from the Utterances of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928 painos), nide 969, s. 503.

30. 'Abdu'l-Bahán 26. toukokuuta 1912 pitämästä puheesta, joka on julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace,* kpl 2, s. 205.

31. 'Abdu'l-Bahán eräästä muistiosta. (tarkistettu englanninkielinen käännös)

32. *Bahá'u'lláhin muistiot, nro 11.13, s. 181.*
Poimintoja Bahá'u'lláhin kirjoituksista, nro 117:1, s. 270.

33. 'Abdu'l-Bahán 9. marraskuuta 1911 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *Abdu'l-Bahán puheita Pariisissa,* s. 93. [muokattu suomennos]

34. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia, nro 35.9.*

35. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia,* nro 64.2.

36. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia,* nro 42.3.

37. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia*, nro 195.5.

38. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia*, nro 17.8.

39. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia,* nro 190.10.

40. *'Abdu'l-Bahán kirjoituksia,* nro 16.1.

Instituuttikurssien ohjaajana palveleminen

Tarkoitus

Ymmärtää joitakin käsitteitä ja omaksua
joitakin henkisiä ominaisuuksia, asenteita ja taitoja,
jotka edistävät niitä kykyjä, joita tarvitaan autettaessa
ystävien ryhmää käymään läpi instituuttikursseja

JAKSO 1

Ruhi-instituutin viisitoistavuotiaille ja sitä vanhemmille järjestämään koulutusohjelmaan osallistuvat opiskelevat runkokurssisarjan, jonka tarkoituksena on valmistaa heitä toteuttamaan palvelutekoja – tekoja, joka edistävät vireän yhteisöelämän mallia. Näistä yksi palveluteko on välttämätön, sillä ilman sitä tämän mallin ylläpitäminen ja vahvistaminen osoittautuu lopulta mahdottomaksi. Itse asiassa koko koulutusprosessin kehkeytyminen riippuu toisin sanoen siitä, että yhä useammat kehittävät kykyään toimia instituuttikurssien ohjaajina ja auttavat osallistujia etenemään palvelun polulla. Runkokurssisarjaa opiskellaan usein ystäväporukassa, joka kokoontuu säännöllisesti opintopiiriin naapurustossa tai kylässä. Joskus ryhmiä muodostetaan kuitenkin osana intensiivistä opiskelukampanjaa tai koulujen loma-aikoina järjestettävän leirin yhteydessä. Olipa tilanne mikä hyvänsä, yksi ryhmän jäsen toimii ohjaajana.

Taidoiltaan tehokkaaksi ohjaajaksi kehittyminen edellyttää alustavaa koulutusta, jota seuraa osallistuminen säännöllisiin pohdintatilaisuuksiin, joissa tarkastellaan kurssien sisältöä ja jäsennetään kokemuksia. Tiedämme, että henkiset ominaisuudet ovat kaikkien kykyjemme perusta ja määrittävät viime kädessä tuloksekkuutemme asteen. Siksi tämän kirjan ensimmäisessä osassa tarkasteltiin, minkä luonteista on se henkisten voimien keskinäinen vuorovaikutus, jonka palvelun polulla kulkeminen saa aikaan. Tässä toisessa osassa keskitymme enemmän muutamiin koulutuksellisiin käsitteisiin, jotka meidän on ymmärrettävä, sellaisiin toimintamalleihin ja menetelmiin, jotka meidän on omaksuttava, sekä niihin henkisiin ominaisuuksiin, asenteisiin, taitoihin ja kykyihin, joita meidän on kehitettävä jatkuvan kokemuksen kautta, mikäli todella haluamme kyetä opastamaan ryhmän toisensa jälkeen runkokurssisarjan läpi.

JAKSO 2

Tämän tarkastelun aluksi tutkimme motivaation käsitettä. Jos kursseille osallistuvilla ei ole motivaatiota, he oppivat hyvin vähän ja heidän lukumääränsä hupenee. Kysyt itseltäsi usein, miten voisit hyödyntää motivaation alkulähteitä ja pitää innostuksen korkealla. Tämä haaste tulee vastaan aina, kun kutsut ystäviäsi ja muita yhteisön jäseniä tulemaan mukaan opiskelemaan kursseja ja myöhemmin joka kerta, kun kokoonnutte yhteen ryhmänä.

Ensimmäisenä askeleena tätä kysymystä tutkiessamme voimme jakaa ihmisiä motivoivat tekijät kahteen luokkaan: ohimeneviin ja pysyviin. Ensimmäiseen luokkaan kuuluvat ne tekijät, jotka innostavat ihmisiä hetkellisesti ja kannustavat heitä toimimaan, yleensä vain lyhyeksi aikaa. Toiseen luokkaan sisältyvät ne tekijät, jotka synnyttävät motivaation ja joiden juuret ovat syvällä ihmisen sydämessä ja sielussa. Muistat varmasti kirjan 2 kolmannesta osasta Amandan ja Pauliinan syvällisen keskustelun, joka sai Pauliinan liittymään mukaan instituuttiprosessiin. Ajattelepa, jos Amanda olisi sen sijaan yksinkertaisesti esittänyt ystävälleen seuraavan kutsun:

> ”Haluaisin kutsua sinut mukaan opintopiiriin, jonka olemme äskettäin käynnistäneet yhteisössämme. Ryhmässämme on jo kaksitoista osallistujaa, ja olen varma, että tulet pitämään heistä kaikista. Meillä on aina hauskaa yhdessä. Kokoonnumme kaksi kertaa viikossa muutamaksi tunniksi opiskelemaan mutta teemme myös muuta yhdessä. Tulevana lauantaina esimerkiksi menemme piknikille, ja olet lämpimästi tervetullut mukaan. Jotkut ryhmästämme aikovat pelata lentopalloa myöhemmin.”

Kumpaan luokkaan sijoittaisit tämän vetoomuksen tavoitteleman motivaation? Tällä tavoin muotoillussa kutsussa ei tietenkään ole mitään vikaa. Siinä mainittu virkistystoiminta sopii hyvin opintopiiritoimintaan, eritoten nuorista koostuvassa ryhmässä. Sitäkään ei ole syytä kiistää, että tällainen toiminta voisi saada jonkun liittymään opintopiiriin. Edellä kuitenkin on tuotu esiin,

että tämäntyyppinen motivaatio on yleensä ohimenevää. Se toimii jonkin aikaa mutta lakkaa lopulta olemasta tehokasta. Kun luotat vain tällä tavoin syntyneeseen innostukseen, joudut hyvin vaikeaan tilanteeseen. Sinun on jatkuvasti keksittävä uusia hauskoja asioita, kunnes lopulta ideat ehtyvät. Oppimisen pitäisi olla iloista, mutta se ei tarkoita sitä, että koulutus on samanlaista kuin viihdytys.

Jotta voisimme täyttää kurssien tarkoituksen, joka on osallistujien henkinen ja älyllinen voimaantuminen, sinun on tavoiteltava muita motivaation lähteitä, jotka ovat tätä pysyvämpiä. Oletkin jo hyvin perillä monista näistä lähteistä ja muistatkin ne helposti, jos pohdiskelet omia syitäsi osallistua instituuttiprosessiin. Mikä sai sinut opiskelemaan eri kursseja, ja mikä herättää sinussa nyt halun kehittää kykyjä, joita tarvitset toimiaksesi näiden samojen kurssien ohjaajana?

JAKSO 3

Olet varmasti kuullut sanottavan, että innostus on tarttuvaa. Siksi se into ja tarmo, jolla olet mukana tässä palvelussa, auttavat motivoimaan ystäviäsi kurssien opiskelussa. Tätä innostusta ei tule pitää pelkkänä jännityksen tunteena, hetkellisenä ja pinnallisena tunnetilana. Se on sisäisen riemun luonnollinen ilmaus, ja tämä riemu on oman sielun ominaisuus eikä tulosta ohimenevistä tilanteista. Jo opiskelemissasi osissa ja niissä, joita tulet pian opiskelemaan niistä kiinnostuneiden kanssa, viitataan usein tähän riemuun – esimerkiksi kirjan 2 ensimmäisessä osassa, jonka aiheena on opettamisen riemu. Myös edellisen osan jakson 11 aiheena on riemu. Lue tuo jakso uudelleen. Miten siinä esitetyt huomiot koskevat sinua ja toivettasi toimia ohjaajana? Keskustele ryhmässäsi, jonka kanssa opiskelet tätä osaa, miten ‘Abdu’l-Bahán elämän pohtiminen, hänen sanojensa lukeminen ja ulkoa opettelu sekä hänen ehtymättömän rakkautensa muisteleminen ovat teille jatkuvan riemun lähde.

Selvästikin riemu, josta antaumuksesi palvella ohjaajana kumpuaa ja joka siten herättää innostusta myös opintopiiriin osallistujissa, on puhtaan sydämen ominaisuus. Sydämen puhtauden olemme ottaneet tarkasteltavaksi useaan otteeseen, myös tämän kirjan ensimmäisessä osassa. Kirjan 6 toisessa osassa keskustelimme kolmesta epäpuhtaudesta, jotka haittaavat opetusponnisteluitamme: tunnustuksen kaipuu, ylemmyyden tunne ja kunnianhimo. Mietitäänpä seuraavaksi, miten nämä voivat vähentää ohjaajan toiminnan tuloksekkuutta:

1. Voivatko opiskelijat mielestäsi vaistota ohjaajan aikeiden puhtauden?

2. Jos osallistujat vaistoaisivat, että heidän ohjaajansa tuntee ylemmyyttä heitä kohtaan, miten tämä haittaisi heidän motivaatiotaan?

3. Millä lailla heidän motivaationsa kärsisi, jos heistä tuntuisi, että ohjaaja suorittaa tätä palvelua, koska hän toivoisi pääsevänsä arvostettuun asemaan yhteisössä?

Jotta voisit pohtia puhtauden kysymystä tarkemmin, katso alla olevaa luetteloa. Siinä on mainittu joitakin mahdollisia syitä, joiden vuoksi joku saattaisi haluta palvella ohjaajana. Joitakin niistä on täysin mahdotonta hyväksyä, ja ne on otettu mukaan vain ääriesimerkkeinä. Merkitse kirjaimella M ne, joita on ilman epäilystäkään mahdoton hyväksyä. Sitten pohdi jäljellä olevia ja keskustele ryhmäsi muiden jäsenten kanssa siitä, mistä irrottautumista ne edellyttävät, pitäen mielessä esimerkiksi henkilökohtaisen kunnianhimon, menestyksen ja tunnustuksen kaipuu, maailman turhuudet ja minän yllytykset.

Joku saattaa palvella ohjaajana, koska hän

_____ iloitsee nähdessään ihmisten edistyvän

_____ haluaa kasvaa henkisesti ja osallistua yhteisörakentamiseen omassa kylässään tai naapurustossaan.

_____ toivoo voivansa lopulta päästä aluekoordinaattoriksi ja saavansa pienen stipendin

_____ haluaa tehdä vaikutuksen avustajalautakunnan jäseneen

_____ haluaa muiden seuraavan esimerkkiään

_____ haluaa olla pidetty

_____ haluaa olla muiden kunnioittama

_____ nauttii asioiden tekemisestä ja tulosten aikaan saamisesta

_____ haluaa, että häntä pidetään yhtenä yhteisön johtajista

_____ on viehättynyt Rakastetuimpaan

_____ on lumoutunut Jumalan kutsusta

_____ haluaa antaa oman osansa Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston bahá'í-maailmalle antamiin maailmanlaajuisiin suunnitelmiin

_____ on henkäissyt bahá'í-asian epäitsekkään palvelemisen sulotuoksuja

_____ haluaa vetää Jumalan siunauksia oman yhteisönsä puoleen

_____ ei vaali muuta toivetta kuin miellyttää Jumalaa.

JAKSO 4

Pyrkiessäsi avustamaan muita Ruhi-instituutin kurssien opiskelussa tulet yhä vakuuttuneemmaksi siitä, että ymmärtäminen sinänsä on kaikkein suurin motivoija. Jokainen ihmissydän kaipaa merkityksellisyyttä, sillä ihmisellä on luontainen tarve saada tietoa luomakunnan sisäisistä ja ulkoisista todellisuuksista. Koulutuksen on vastattava tähän kaipuuseen. Kun niin tapahtuu, onnistutaan hyödyntämään motivaation juuria. Ehdotamme, että mietiskelet seuraavia 'Abdu'l-Bahán sanoja eräästä muistiosta, jossa hän ylistää erään huomattavan bahá'ín ponnisteluja kouluttaa niitä, jotka nousevat opettamaan Jumalan asiaa sen avulla, mitä 'Abdu'l-Bahá kutsuu "opetuskokoukseksi":

”Oi Jumalan seuralaiset! Jokaisen luodun olennon osaksi on Ikiaikainen hallitsija antanut sen oman oivallisuuden, erityisen hyveen ja erikoisen ansion, niin että jokainen omissa rajoissaan voi tulla merkiksi, joka ilmaisee ihmiskunnan todellisen kasvattajan mahtavuutta, ja että jokainen voi kertoa kristallinkirkkaan kuvastimen tavoin Totuuden auringon armosta ja loistosta.

Ja kaikkien luotujen joukosta hän on valikoinut ihmisen antaakseen hänelle kaikkein ihmeisimmän lahjansa ja sallinut hänen saada korkeuden joukon annit. Kaikkein kallisarvoisin lahjoista on päästä osalliseksi Hänen erehtymättömästä ohjauksestaan, niin että tämä valaisin saa oman paikkansa ihmiskunnan sisäisessä todellisuudessa, ja kun tämän valon kaikkialle leviävä loisto osuu sydämen kuulaaseen lyhdynlasiin, sydämen puhtaus saa sen säteet loistamaan entistäkin voimakkaampina ja säteilemään kirkkaudessaan ihmisten mieleen ja sydämeen.

Pääseminen osalliseksi kaikkein suurimmasta ohjauksesta riippuu tiedosta ja viisaudesta ja siitä, että on tietoinen pyhien sanojen mysteereistä. Tästä syystä Jumalan rakastettujen, olivatpa he vanhoja tai nuoria, olivatpa he miehiä tai naisia, on jokaisen omien kykyjensä mukaan kilvoiteltava omaksuakseen eri tiedon alat ja kartuttaakseen ymmärrystään pyhien kirjojen mysteereistä ja taitoaan kerätä ja esittää jumalallisia todistuksia ja todisteita.

Arvostettu Ṣadru’ṣ-Ṣudúr, joka totisesti on saavuttanut erittäin ylevän aseman autuuden asuinsijoilla, pani alulle opetuskokoukset. Hän oli ensimmäinen siunattu sielu, joka laski perustan tälle tärkeälle laitokselle. Ylistys olkoon Jumalalle, että elämänsä aikana hän opetti ihmisiä, jotka nykyisin ovat vahvoja ja kaunopuheisia Herran Jumalan puoltajia, opetuslapsia, jotka todellakin ovat tämän niin lähellä pyhää kynnystä olleen puhtaita ja henkisiä perillisiä. Hänen poismenonsa jälkeen jotkut siunatut ryhtyivät toimiin jatkaakseen keskeytymättä hänen opetustyötään, ja kuultuaan siitä tämän vangin sydän iloitsi.”[1]

Nämä ‘Abdu’l-Bahán sanat tarjoavat meille arvokkaan näkemyksen opintopiirissä tavoiteltavasta vuorovaikutuksesta. Edellä olevan lainauksen mukaan suurin Jumalan meille antama lahja on lahja päästä Hänen ohjaukseensa. Jotta voimme päästä tähän ”suurimpaan ohjaukseen”, tarvitsemme tietoa ja viisautta ja meidän on perehdyttävä pyhiin sanoihin kätkettyihin mysteereihin. On siis luonnollista, että Hänen erehtymättömän ohjauksensa siunauksen saaminen ja pyhien sanojen mysteerien tutkiminen ovat itsessään ensisijainen motivaation lähde. Haasteenasi on varmistaa, että opintopiirin osallistujat ovat todellakin osallistumassa tällaiseen kiehtovaan tutkimusretkeen ja saavat tämän suurenmoisen lahjan.

Jotta voisit ymmärtää tämän asian vielä paremmin, palaa nyt runkokurssisarjan ensimmäiseen kirjaan ja tunnista siitä vähintään kolme jaksoa, jotka ovat merkittävästi lisänneet ymmärrystäsi jostakin henkisestä aiheesta. Mainitse joitakin niistä oivalluksista, joita sait kutakin jaksoa opiskellessasi.

1. _____

_____

_____

_____

_____

2. _____

_____

_____

_____

_____

3. _____

_____

_____

_____

_____

Samaisessa edellä sinulle esitetyssä muistiossa ‘Abdu’l-Bahá ilmaisee erityisen kauniin rukouksen. Haluat ehkä opetella sen ulkoa ja palauttaa sen mieleesi joka kerta, kun nouset palvelemaan ohjaajana.

> **”Oi Jumala, oi Sinä, joka olet valanut kirkkauttasi ihmisten loistavien olemusten ylle vuodattaen heille tiedon ja ohjauksen häikäisevän valon ja valinnut heidät kaikista luoduista tätä ylimaallista armoa varten ja saanut heidät käsittämään kaikki asiat, ymmärtämään niiden sisimmät todellisuudet ja paljastamaan niiden salaisuudet tuoden ne pimeydestä näkyvään maailmaan! ’Hän totisesti osoittaa erityisen armonsa kenelle halunneekin.’**
>
> **Oi Herra, auta rakastettujasi harjaantumaan tiedoissa, tieteissä ja taiteissa sekä paljastamaan ne salaisuudet, jotka on kätketty kaikkien luotujen sisimpään todellisuuteen. Saa heidät oppimaan ne piilevät totuudet, jotka on kirjoitettu ja upotettu kaiken olevaisen ytimeen. Tee heistä johdatuksen tunnusmerkkejä luotujesi keskuudessa, läpitunkevia mielen säteitä, jotka loistavat valoansa tässä ’ensimmäisessä elämässä’. Tee heistä Sinun luoksesi johdattajia, Sinun polullesi opastajia, lähettejä, jotka kehottavat ihmisiä Sinun valtakuntaasi.**
>
> **Sinä totisesti olet Voimakas, Suojelija, Väkevä, Puolustaja, Mahtava, Kaikkein anteliain.”**[2]

JAKSO 5

Kun opiskelet kursseja pienen ryhmän kanssa, sinun on tarpeen arvioida, ovatko osallistujat ymmärtäneet materiaalin kohtuullisessa määrin. Tässä yhteydessä sinun on oltava tietoinen siitä, että yleensä ymmärrys ei ole jotakin, joka hankitaan ja jota ei enää tarvitse miettiä. On totta, että monet ajatukset voi ymmärtää kerralla. Mutta useimpien asioiden syvällinen ymmärtäminen kehittyy pitkän ajan kuluessa. Itsellesi toistuvasti esitettävä kysymys ei siten olekaan, että ovatko osallistujat ymmärtäneet vaan että ovatko he edistyneet tietyn aiheen ymmärtämisessä. Lue kirjan 1 johdanto-osiosta ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” seuraavat kappaleet, joissa keskitytään ymmärtämisen käsitteeseen, ja pohdi niitä. Kun teet näin, katso kyseiset jaksot kirjan 1 ensimmäisestä osasta.

Instituuttikurssien myötä avautuvalla palvelun polulla kulkeminen edellyttää alati syvenevää ymmärrystä Bahá'u'lláhin opetuksista, jotka pyritään tuomaan materiaaleissa esille yksiselitteisesti − −.

Siten ei olekaan yllättävää, että tässä ensimmäisessä osassa tarkastellaan aluksi ymmärtämistä, joka on niin keskeinen aihe tämän kurssisarjan kaikissa kirjoissa. Pyhien kirjoitusten lukeminen ei ole samaa kuin niiden monien tuhansien sivujen lukeminen, jotka henkilö näkee elämänsä aikana. Tässä osassa, "Bahá'í-kirjoitusten ymmärtäminen", pyritään edistämään tapaa lukea joka päivä otteita pyhistä teoksista ja mietiskellä niiden merkitystä. Tämä tapa on suureksi avuksi osallistujille, kun he astuvat palvelun polulle. Ohjaajan on pohdittava hyvin perusteellisesti ymmärryksen aihepiiriä, jotta hän voi opastaa heitä sen opiskelussa.

Bahá'í-kirjoituksiin sisältyy syvällisiä henkisiä totuuksia, ja kun pyrimme parantamaan ymmärrystämme niiden ehtymättömistä merkityksistä, tiedämme, ettemme voi koskaan päästä siinä lopulliseen tulokseen. Yleensä saamme peruskäsityksen jonkin kohdan välittömästä merkityksestä lukiessamme sen ensimmäistä kertaa, ja tämä on lähtökohtana ensimmäisen osan jaksossa 1. Niinpä sen jälkeen, kun on luettu lainaus "Maailman parantaminen voidaan saada aikaan puhtaiden ja hyvien tekojen sekä kiitettävän ja säädyllisen käytöksen kautta", osallistujilta kysytään ainoastaan: "Miten maailman parantaminen voidaan saada aikaan?" Ensi silmäyksellä useimmat tämänkaltaiset kysymykset ja tehtävät vaikuttavat liian helpoilta. Vuosien kokemuksen jälkeen näyttää siltä, että instituutin päätös aloittaa opiskelu tällä tavoin on perusteltua. Me kaikki tarvitsemme muistutuksen siitä, että kun kiirehdimme paljastamaan johonkin kohtaan sisältyviä totuuden kerrostumia, sen ilmeistä merkitystä ei tulisi jättää huomiotta. Huomion kiinnittäminen tähän ymmärryksen ensimmäiseen tasoon on myös tärkeää ryhmän neuvottelulle. Se vahvistaa ajatuksen ykseyttä, joka on helposti saavutettavissa silloin, kun jumalallisen viisauden annetaan valaista henkilökohtaisia mielipiteitä.

Tässä yhteydessä on tärkeää huomata, että useimpien kohtien välittömän merkityksen ymmärtämiselle ei ole hyödyllistä jatkaa keskustelua yksittäisistä sanoista irrallaan niiden lauseyhteyksistä. Tästä huolimatta ryhmän saattaa toisinaan olla tarpeen tarkistaa jonkin sanan merkitys sanakirjasta. Tätä hyödyllisempää voi kuitenkin olla se, että osallistujat oppivat päättelemään sanojen merkityksen kokonaisista lauseista ja kappaleista.

Jotta ymmärtämisessä päästäisiin sanojen välitöntä merkitystä pitemmälle, apua voi olla esimerkeistä, jotka osoittavat, miten ajatukset saavat havainnollisen ilmaisumuodon. Tähän tarvitaan vain yksinkertaisia tehtäviä. Esimerkiksi jaksossa 2 osallistujia pyydetään päättelemään juuri lukemansa kohdan perusteella, ovatko tietyt ominaisuudet kiitettäviä. Samanlaisessa tehtävässä jaksossa 4 heitä pyydetään mainitsemaan viisi hyvettä ja sitten päättämään, onko mitään niistä mahdollista hankkia ilman totuudellisuutta, joka on pyhien kirjoitusten mukaan "ihmisen kaikkien hyveiden perusta".

Tavoitteensa saavuttamiseksi kirjan tämä osa vaatii vielä syvällisempää ymmärrystä ja haastaa osallistujat ajattelemaan, mitä seuraamuksia muutamilla siinä esitetyillä otteilla on. Jaksossa 2 heidän tarvitsee päätellä, pitääkö paikkansa väittämä "Maailmassa on niin vähän hyviä ihmisiä, että heidän teoillaan ei ole mitään vaikutusta." Tässä ei ole tarkoituksena tuottaa pelkkiä mielipiteitä.

Ohjaajan täytyy pysähtyä hetkeksi ja pyytää osallistujia perustelemaan vastauksensa. Ryhmän tulisi päätyä siihen johtopäätökseen, että tämän väittämän on pakostakin oltava väärin, koska se on ristiriidassa edellisen jakson ensimmäisen lainauksen kanssa. Kysymys siitä, voivatko bahá'ít tunnustaa syntejään muille, on toinen esimerkki tämäntyyppisestä tehtävästä. Tämä liittyy opetuksiin sisältyvään kieltoon tunnustaa syntinsä synninpäästön saadakseen, ja vaikka sitä ei ole nimenomaan mainittu aiemmin opiskelluissa kohdissa, se voidaan saada selville tarkastelemalla, mitä tarkoittaa säe: "Tee tili teoistasi joka päivä, ennen kuin saat kutsun tilintekoon."

Vastaa nyt seuraaviin kysymyksiin ymmärryksen käsitteestä pohtimasi perusteella.

1. Kuinka pyhien kirjoitusten otteiden välittömään merkitykseen keskittyminen vaikuttaa ajatuksen ykseyden edistämiseen ryhmässä?

2. Miksi on tarpeen päästä jonkin otteen sanojen välitöntä merkitystä pitemmälle ja miettiä, miten se saa havainnollisen ilmaisumuodon elämässämme?

3. Miten pyhien kirjoitusten kohtien laajempien seuraamusten ymmärtäminen auttaa meitä sovittamaan ajatuksemme ja tekomme bahá'í-uskon opetusten mukaisiksi?

JAKSO 6

Jotta voit kyetä edistämään ymmärtämistä, sinun on jatkuvasti kehitettävä sellaisia ominaisuuksia kuin herkkyys, irrottautuneisuus ja anteliaisuus sekä hyödynnettävä henkistä havaintokykyä. Sinun on kuunneltava kaikkia huolellisesti. Joskus joku kyllä ymmärtää keskustelun aiheen varsin hyvin mutta ei löydä sopivia sanoja omien ajatustensa ilmaisemiseen. Sinun ei pidä keskittyä vain sanoihin vaan on tavoiteltava aiottua tarkoitusta. Voidaksesi tehdä tämän sinun on uskottava ystäviisi ja oltava vakuuttunut siitä, että kullakin heistä on jotakin merkityksellistä sanottavaa.

Pohtiaksesi ymmärryksen edistämisen kykyä lue alla olevat lauseet ja merkitse niistä ne, joista olet samaa mieltä.

_____ Kun opiskelen jotakin kohtaa pyhistä kirjoituksista muiden kanssa, ohjaajana velvollisuuteni on varmistaa, että he ymmärtävät kohdan samalla tavalla kuin minä.

_____ Kun opiskelen jotakin kohtaa pyhistä kirjoituksista muiden kanssa, minun on kunnioitettava heidän ymmärrystään mutta silti pidettävä kiinni omista ajatuksistani, sillä ne ovat oikeita. Olenhan minä sentään ohjaaja ja minulla on selkeämpi ymmärrys asioista kuin muilla.

_____ Kun opiskelen jotakin kohtaa pyhistä kirjoituksista muiden kanssa, opin paljon keskusteluistamme riippumatta siitä, miten paljon jo tiedän.

_____ Kun opiskelen jotakin kohtaa pyhistä kirjoituksista muiden kanssa, minun tulisi esittää oma ymmärrykseni nöyrästi ja vilpittömästi.

_____ Vaikka ohjaajana palvellessani minun ei pidä koskaan olettaa, että oma ymmärrykseni materiaalista on täydellinen, minun pitää varmistaa, että osallistujat eivät tee sellaisia johtopäätöksiä, jotka ovat vastakkaisia pyhien kirjoitusten jonkin kohdan selvän merkityksen kanssa.

_____ Minun ei pidä koskaan esittää omia näkemyksiäni ja uskomuksiani, kun palvelen ohjaajana.

_____ Opintopiirimme keskustelun tarkoituksena on, että minä opetan muille materiaalin oikean sisällön.

_____ Opintopiirimme keskustelun tarkoituksena on, että jokainen voi ilmaista mitä mieleen juolahtaa, sillä itsensä ilmaiseminen on meille tärkein arvo.

_____ Opintopiirin keskustelun tarkoituksena on, että sen jäsenet auttavat toisiaan syventämään ymmärrystään opiskeltavasta aiheesta.

_____ Irrottautuminen omista mielipiteistäni tarkoittaa sitä, että minun tulisi antaa opintopiiriläisten keskustelun jatkua, vaikka huomaankin, ettei se johda mihinkään.

_____ Jos he ovat todella irrottautuneita omista mielipiteistään, opintopiirin jäsenet hyväksyvät todeksi kaiken sen, mitä kaikki sanovat.

_____ Irrottautuminen henkilökohtaisista näkemyksistä helpottaa avointa, kohteliasta ja vilpitöntä keskustelua materiaalien opiskelussa.

_____ Kun palvelen ohjaajana, minun tulisi rukoilla hartaasti Jumalaa avaamaan todellisen ymmärryksen portit.

JAKSO 7

Tiedon ja ymmärtämisen janoon liittyy läheisesti vahva henkinen voima: kauneuteen viehättyminen. Tarkastele seuraavaa otetta Bahá'u'lláhin kirjoituksista:

> **"Kuulkaa minua, te kuolevaiset linnut! Muuttumattoman kirkkauden ruusutarhassa on puhkeamassa kukka, jonka rinnalla kaikki muut kukat ovat kuin ohdakkeita ja jonka kirkkauden loiston edessä itse kauneuden ydinkin on kalpeneva ja lakastuva. Nouskaa siis ja sydämenne kaikella innolla, sielunne koko kiihkolla, tahtonne**

täydellä hehkulla ja koko olemuksenne keskitetyin ponnistuksin pyrkikää pääsemään hänen läsnäolonsa paratiisiin ja yrittäkää tuntea tuon kuihtumattoman Kukkasen tuoksu, hengittää pyhyyden huumaa ja päästä osallisiksi tästä taivaallisen kirkkauden suloisuudesta. Ken tätä neuvoa seuraa, on katkaiseva kahleensa, kokeva hurmioituneen rakkauden antaumuksen, saavuttava sydämensä kaipuun ja antava sielunsa Rakastettunsa käsiin. Murtautuen ulos häkistänsä hän on hengen lintusen lailla kohoava pyhään ja iäiseen pesäänsä. – –

Ikuinen kynttilä loistaa verhoamattomassa kirkkaudessansa. Katsokaa, kuinka se on polttanut tuhkaksi jokaisen ajallisen verhon. Oi te Hänen valkeutensa yöperhonlaiset rakastajat! Uhmatkaa jokaista vaaraa ja vihkikää sielunne sen polttavan lieskan omaksi. Oi te, jotka Häntä janoatte! Riisukaa pois kaikki mainen kiintymys ja kiirehtäkää syleilemään Rakastettuanne. Verrattoman kiihkeästi rientäkää Hänen tykönsä. Kukka, joka näihin asti on ollut ihmissilmiltä salassa, on nyt katseillenne paljastettu. Kirkkautensa avoimessa loistossa Hän seisoo teidän edessänne. Hänen äänensä kutsuu kaikkia pyhiä ja puhtaita olentoja käymään Hänen yhteyteensä. Onnellinen on se, joka Hänen puoleensa kääntyy, ja hyvin on sen, joka on näiden ihanaisten kasvojen valkeuteen saapunut ja sitä katsellut."[3]

Sinun on oltava sydämessäsi varma siitä, että niitä, joiden kanssa opiskelet näitä kursseja, innoittaa luontainen viehätys kauneuteen. Jos heitä autetaan instituuttikurssien opiskelun yhteydessä näkemään Jumalan ilmoituksen mahtavuus ja arvostamaan ilmaistun sanan kauneutta, heidän kunakin kokoontumiskertana tuntemansa riemu tulee olemaan heille mitä voimallisin motivaation lähde. Pohtiessasi tätä seikkaa voit huomata olevan hyödyllistä käydä uudelleen läpi kirjaa 1 ja valita kolme tai neljä jaksoa, jotka antoivat sinulle pilkahduksia Rakastetun kauneudesta. Kerro kustakin jaksosta muutamin sanoin, mikä niissä viehätti sinua tällä tavoin.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

JAKSO 8

Materiaaleissa lainattuihin lukuisiin otteisiin sisältyvän ilmaistun sanan syvällinen merkitys ja kauneus ovat osallistujia voimakkaimmin viehättävä tekijä. Mutta opintopiirin osallistujien ohjaajan avustuksella luoma ympäristö on myös tärkeä. Kauneuden viehätysvoima syntyy, kun ryhmä ihmisiä työskentelee yhdessä rakastavassa ilmapiirissä. Niinpä sinun tulee olla jatkuvasti tietoinen opintopiirin ilmapiiristä ja varmistaa, että se omalta osaltaan ylentää osallistujien mieltä henkisesti.

Yksi tärkeä tekijä on se ulkoinen ympäristö, jossa ryhmä kokoontuu. Valitettavasti nykyajan maailmassa ulkoinen kauneus yhdistetään usein vaurauteen. Ei kuitenkaan tarvita ylellistä ympäristöä. Kauneutta on luonnossa, järjestyksessä, siisteydessä. Halunnet tietenkin varmistaa, että se ympäristö, jossa kukin ryhmä opiskelee, tyydyttää kunkin osallistujan kauneuden ja täydellisyyden kaipuun riippumatta siitä, istuuko ryhmä puun varjossa vai kokoontuuko se kalliisti sisustetussa olohuoneessa, vaatimattomassa majassa tai instituutin tiloissa.

Oma käytöksesi on myös yksi tekijä, joka vaikuttaa ilmapiiriin. Käytös voi olla kaunista, ja niinpä sillä voi olla puoleensa vetävä voima. Ystävällisyydessä, lempeydessä, toisten kunnioittamisessa on kauneutta. Tarkastele tätä asiaa tarkemmin miettimällä erilaisia tilanteita, joissa kauneudentajuasi on loukattu. Surullista kyllä näin käy liiankin usein työpaikalla, vapaa-ajaßn viettopaikoissa, ystävysten kokoontumisissa, perhetapaamisissa ja jopa oppilaitoksissa. Tämänkaltainen käytös voi esimerkiksi olla seuraavanlaista:

- ihmiset huutavat toinen toiselleen
- ihmiset puhuvat loukkaavasti
- jotakuta nöyryytetään muiden edessä
- ihmiset katselevat ja kohtelevat muita niin kuin he olisivat seksiobjekteja
- ihmiset toimivat alkoholin vaikutuksen alaisina.

On vaikea kuvitella, että yllä esitetyn kaltaista rumaa käytöstä esiintyisi koskaan opintopiirin osallistujien keskuudessa. Ohjaajan on kuitenkin tarkattava vaikeammin huomattavaa käyttäytymistä, joka voi heikentää rakastavan ystävällisyyden ilmapiiriä. Alla on esimerkkejä joistakin vaikeista tilanteista. Kutakin tilannetta varten on esitetty sopimaton tapa hoitaa asia, ja sinua pyydetään ehdottamaan parempaa tapaa.

a. Yksi osallistuja on vajonnut tuoliinsa ja piirtelee materiaaliinsa. Sopimaton reaktio olisi: ”Tuhlaat vain aikaa ja saat muunkin ryhmän menettämään kiinnostuksensa.” Sinä sanoisit:

b. Yksi osallistuja puhuu niin hiljaisella äänellä, etteivät muut pysty kuulemaan, mitä hän sanoo. Sopimaton reaktio olisi: ”Etkö voi puhua yhtään kovemmalla äänellä?” Sinä sanoisit:

c. Yksi osallistuja antaa selvästi väärän vastauksen kysymykseen. Sopimaton reaktio olisi: ”Onko kenelläkään oikeaa vastausta?” Sinä sanoisit:

d. Kaksi osallistujaa kuiskuttelee keskenään ja kikattaa. Sopimaton reaktio olisi: ”Haluatteko kertoa vitsinne meille muillekin?” Sinä sanoisit:

e. Yksi osallistuja esittää kysymyksen, joka ei liity siihen, mitä ryhmä parhaillaan opiskelee. Sopimaton reaktio olisi: ”Tuo ei liity mitenkään siihen, mistä parhaillaan keskustelemme.” Sinä sanoisit:

f. Kaksi osallistujaa alkaa kinastella yhdestä tehtävästä, ja kumpikin inttää olevansa oikeassa. Sopimaton reaktio olisi: ”Lopettakaa. Olette molemmat väärässä.” Sinä sanoisit:

g. Yksi osallistuja antaa vastauksen, joka ei ole sopusoinnussa opiskeltavan lainauksen kanssa. Sopimaton reaktio olisi: ”Etkö ymmärrä juuri lukemaasi lainausta?” Sinä sanoisit:

h. Yksi osallistuja eksyy aiheesta. Sopimaton reaktio olisi: ”Pysy aiheessa.” Sinä sanoisit:

Ehdotamme, että opettelet ulkoa seuraavan lainauksen, joka on peräisin paljon laajemmasta *God Passes By* -kirjan otteesta, jossa Shoghi Effendi hahmottelee Kitáb-i-Aqdasin pääpiirteet: Näin tehdessäsi mieti, kuinka tässä lainauksessa lueteltujen kehotusten noudattaminen on välttämätöntä sopivan ilmapiirin luomiseksi opintopiiriin.

> **”– – ”Näiden säännösten lisäksi Bahá’u’lláh kehottaa seuraajiaan seurustelemaan ystävyydessä ja sopusoinnussa kaikkien uskontojen kannattajien kanssa ketään syrjimättä, Hän käskee heitä varomaan kiihkoilua, kapinointia, ylpeilyä, väittelyä ja kiistelyä, vaatii heiltä moitteetonta puhtautta, ehdotonta totuudellisuutta, tahratonta siveyttä, luotettavuutta, vieraanvaraisuutta, uskollisuutta, hyväntahtoisuutta, pitkämielisyyttä, oikeudenmukaisuutta ja tasapuolisuutta, neuvoo heitä olemaan ”*aivan kuin yhden käden sormet ja yhden ruumiin jäsenet*”, kutsuu heitä nousemaan ja palvelemaan asiaansa ja vakuuttaa heille eittämätöntä apuaan.”[4]**

JAKSO 9

Tämän osan kahdeksassa ensimmäisessä jaksossa tarkastelumme keskittyi motivaation aihepiiriin. On selvää, että näin lyhyessä tarkastelussa emme voineet käsitellä tätä tärkeää aihetta riittävän perusteellisesti. Pystyimme ainoastaan tarkastelemaan joitakin motivaation lähteitä toivoen, että kokemuksesi karttuessa voit vähitellen keksiä, mikä on salaisuus innon pitämiseksi korkealla niiden kesken, joiden kanssa opiskelet näitä kursseja. Vahvistaaksesi tähän mennessä ymmärtämääsi käytä hieman aikaa edellisten jaksojen kertaamiseen ja kirjoita sitten yksi kappale motivaatiosta hyödyntäen seuraavia sanoja ja lauseenparsia: ohimenevä, pysyvä, riemu, sydämen puhtaus, ymmärrys, eteneminen, Jumalan sana, ympäristö, juuret, tiedonjano, pääseminen osalliseksi Jumalan erehtymättömästä johdatuksesta, kauneuteen viehättyminen.

JAKSO 10

Seuraava tarkasteltava aihe on osallistuminen, joka seuraa luonnollisesti edellistä aihetta, sillä ainoastaan jos osallistujat ovat aktiivisesti mukana oppimisessa, he voivat säilyttää motivaationsa tason korkeana.

Usein sanotaan, että Ruhi-instituutin kurssit ovat osallistavia. Tässä yhteydessä olet todennäköisesti kuullut sanat ”osallistava menetelmä”. Menetelmä, toimintamalli, tekniikka ja menettelytavat ovat sanoja, joita käytetään yleisesti eri aloilla, mutta meille on tärkeää ymmärtää näiden sanojen merkitys koulutuksen yhteydessä. Tässä on syytä painottaa, että Ruhi-instituutille olennaista osallistumisessa eivät ole tekniikoiden ja menettelytapojen kaltaiset asiat. Tavoitteena on, että opiskelija ottaa vastuun omasta oppimisestaan. Tämä voi tapahtua myös silloin, kun opetusmenetelmä ei ole tarkkaan ottaen osallistava. Esimerkki auttaa selventämään tätä seikkaa.

Oletetaan, että kuuntelet luentoa, jonka muuan professori pitää sinua kiinnostavasta aiheesta jossakin konferenssissa. Professori pitää melko pitkän luennon mutta selittää ajatuksensa perusteellisesti, selkeästi ja johdonmukaisesti. Koska yleisöä on paljon, puhuja pystyy vastaamaan vain muutamaan kysymykseen, eikä kaikkien osallistumista keskusteluun ole mahdollista järjestää. On selvää, että tässä tapauksessa käytetty menetelmä ei ole varsinaisesti osallistava. Olet silti täysin keskittynyt oppimiseen koko luennon ajan, koska olet innokas syventämään omaa ymmärrystäsi aiheesta jo tietämääsi pidemmälle. Kuuntelet, pohdit kaikkia puhujan esittämiä ajatuksia, muodostat mielessäsi sarjan kysymyksiä ja myöhemmin etsit niihin vastauksia useista luotettavista lähteistä.

Kuvittele seuraavaksi, miten kymmenet tuhannet opiskelijat kautta maailman istuvat luokkahuoneissa kuunnellen kyllästyneinä ja haukotellen heille luennoivia opettajia. Tällaista näkyä ei ehkä tule vastaan kaikissa kouluissa, mutta tällaisia luokkahuoneita on tarpeeksi, että olet varmasti nähnyt muutaman sellaisen. Mikä ero on näillä kahdella tilanteella, joissa molemmissa käytetään samaa opetusmenetelmää?

Ero johtuu tietenkin osallistujien osallistumisen asteesta. Ensimmäisessä tapauksessa olet aktiivisesti mukana. Professori pitää luennon, mutta sinä olet vastuussa omasta oppimisestasi. Olet ottanut vastuun esitettyjen ajatusten pohtimisesta ja osallistut tässä mielessä täysimääräisesti koulutustoimintaan. Toisessa tilanteessa tapahtuu päinvastoin. Opiskelijat ovat passiivisia. Opettaja on aktiivinen mutta ei onnistu saamaan oppilaita osallistumaan.

Tämä lyhyt kahden koulutustilanteen vertailu selventää, mitä tarkoitamme sillä, että Ruhi-instituutin toimintamalli on osallistava. Tämä merkitsee sitä, että kurssien ohjaajana sinä autat osallistujia ottamaan omistajuuden omasta koulutuksestaan. Yhteisen opiskelunne aikana heidän mielensä tulisi olla täysin keskittynyt esitetyn sisällön tutkimiseen ja jokaisella osallistujalla tulisi olla vahva vastuuntunto omasta oppimisestaan.

Toisin kuin esimerkki omasta osallistumisestasi konferenssiin, on erittäin epätodennäköistä, että tarvittavaan osallistumisen tasoon voidaan päästä opintopiirissä, jos vain luennoit siihen osallistuville. Ruhi-instituutin kirjat antavat sinulle ne työkalut, joiden avulla on mahdollista pitää kiinni sen osallistavasta toimintamallista.

Ennen kuin jatkamme tämän aiheen tarkastelemista pyydämme sinua palauttamaan mieleesi joitakin mielikuvia ja ajattelemaan niitä opintopiirin yhteydessä. Vaikka yksikään alla esitetyistä mielikuvista ei kuvaa täydellisesti opetuksen ja oppimisen välistä vastavuoroisuutta, jota tässä tavoitellaan, ne antavat käyttöösi arvokkaita oivalluksia. Jotkin näistä mielikuvista eivät ole ollenkaan käyttökelpoisia. Sulje ne ensin pois ja perustele, miksi teit näin. Kustakin jäljelle jääneestä mielikuvasta selitä, missä mielessä ne ovat hyödyllisiä.

a. Tuli, jota ruokit: _____

_____

_____

b. Tyhjiä laseja, joita täytät: _____

_____

_____

c. Pankin talletustili, jolle talletat rahaa: _____

_____

_____

d. Kynttilöitä, joita sytytät: _____

_____

_____

e. Ystävyyssuhteita, joita vaalit: _____

_____

_____

f. Tiimi, jonka kanssa rakennat jotakin: _____

_____

_____

g. Mahtavan rakennuksen perusta, jota olette laskemassa yhdessä: _____

_____

_____

h. Kaivokset täynnään jalokiviä, joita hiot: _____

_____

_____

i. Jalkapallopeli, jossa toimit erotuomarina: _____

_____

_____

j. Kilpailu, jonka tuomarina toimit: _____

_____

_____

k. Kasveja, joita kastelet: _____

_____

_____

JAKSO 11

Se, mitä olemme todenneet osallistumisesta, merkitsee sitä, että jokaisen Ruhi-instituutin kurssien edistämään koulutusprosessiin osallistuvan on omaksuttava aktiivinen rooli omassa oppimisessaan. Olemme myös viitanneet siihen, että Ruhi-instituutin kirjat antavat käyttöösi ne työkalut, joiden avulla sinun on ohjaajana mahdollista pitää kiinni sen osallistavasta toimintamallista. Meidän tulisi siten suunnata huomiomme kirjojen tutkimiseen ja yrittää saada käsitys siitä, miten ohjaaja voi edistää tavoiteltua opetuksen ja oppimisen välistä vastavuoroisuutta.

Ensinnäkin sinulle on oltava selvää, että ohjaajan ja muiden osallistujien välinen suhde ei ole opettajan ja oppilaan välinen. Tämä ei silti tarkoita sitä, että ohjaaja voi olla etäinen ja passiivinen keskustelua ohjatessaan. Kaiken aikaa ohjaajan on oltava valpas, tarkkaavainen ja huomiokykyinen. Hänen tulisi olla koko ajan keskittää ajatuksensa siihen, miten auttaa jokaista osallistujaa saamaan entistä syvällisempi ymmärrys opiskeltavasta aiheesta.

Aloittaessaan jonkin osan opiskelun ryhmän kanssa ohjaaja selittää aluksi sen tarkoituksen ja tuo useinkin esiin siihen sisältyvät tärkeimmät ajatukset. Sitten osallistujat lukevat kunkin jakson ja keskustelevat siitä ja tekevät, siihen liittyvät tehtävät joko yksin tai ryhmässä. Tehtävät ovatkin tärkeä työkalu ymmärryksen edistämisessä ja osallistujien auttamisessa sitoutumaan oppimiseen aktiivisesti. Vaikka tietyt tehtävät voidaan tehdä ohjaajan juurikaan auttamatta, on tilanteita, joissa ohjaajan on huomioita esittämällä autettava osallistujia syventämään ymmärrystään jostakin ajatuksesta. Seuraava ote kirjan 1 osiosta ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” selventää, miten tehtäviin tulisi suhtautua:

> Tämän osan tehtävissä ei missään tapauksessa pyritä kattamaan kaikkia tarkasteltavissa otteissa piileviä merkityksiä. Jokaisen ohjaajan tulee pohtia sitä kysymystä, miten pitkään jostakin tietystä tehtävästä tulisi keskustella. Tässä

yhteydessä on tärkeää muistaa, että keskustelujen pitkittäminen tuomalla esiin useita asiaan liittyviä mutta toissijaisia käsitteitä yleensä vähentää materiaalin vaikuttavuutta. Kunkin ryhmän on sovittava kohtuullinen edistymisen tahti. Osallistujien tulisi tuntea selvästi, että he ovat vakaasti etenemässä omien mahdollisuuksiensa mukaan. Ohjaajan on kuitenkin oltava tarkkana siitä, ettei jaksoja käydä läpi hätäisesti ja pintapuolisesti erittelemättä tehtäviä syvällisesti. Ryhmät, jotka ovat toimineet näin, vain vastaamalla kysymyksiin, eivät ole koskaan päässeet kestäviin tuloksiin.

Mitä kahta taipumusta ohjaajan tulisi välttää opastaessaan ryhmää kunkin osion läpi, jotta materiaalin tarkoitus saavutetaan?

Saatat nyt havaita hyödylliseksi valita kirjan 1 kolmesta osasta muutamia jaksoja ja käydä läpi niiden tehtävät. Päätä, mitkä niistä todennäköisesti saavat aikaan keskustelua, joka saattaa vaatia sinulta ohjaajana jonkin verran ohjausta. Kirjoita ne tähän alle.

JAKSO 12

Selventääksemme joitakin käsiteltävinä olevista aiheista tarkastelemme kuvitteellista keskustelua, joka käydään tauon aikana sinua kirjan 7 opiskelussa auttavan ohjaajan ja yhden osallistujan välillä.

- *Osallistuja: Olen alkanut ymmärtää uudella tavalla ajatuksen osallistumisesta. Aluksi ajattelin, että instituuttikurssien opiskelu tapahtuu yksinkertaisesti niin, että opintopiirin jäsenet lukevat otteita pyhistä kirjoituksista, vastaavat joihinkin kysymyksiin ja sitten esittävät vuorotellen omat näkemyksensä.*

- *Ohjaaja: Minäkin olen kuullut tällaisen liiaksi yksinkertaistetun kuvauksen aiemmin. Valitettavasti se antaa vaikutelman, että osallistuminen tapahtuu jonkinlaisen kaavan mukaan.*

- *Osallistuja: Mutta pian instituuttiprosessin aloittamisen jälkeen sitä huomaa, että menetelmään sisältyy paljon enemmän kuin mitä ensin ajattelee.*

- *Ohjaaja: On tietenkin totta, että opiskelemamme materiaali pohjautuu vahvasti bahá'í-teksteihin ja ja antaa suuren painoarvon pyhien kirjoitusten otteiden lukemiselle ja ymmärtämiselle. On myös totta, että kysymykset ja tehtävät edellyttävät osallistujien keskustelevan keskenään esille tulleista näkökohdista.*

- *Osallistuja: Mutta jotkut sanovat, että keskustelua ei pitäisi rohkaista – että voidaksemme pysyä uskollisina materiaaleille meidän pitäisi vain saada kaikki vastaamaan kysymyksiin ja siirtyä sitten eteenpäin. Nyt ymmärrän, että tehtävien tarkoitusta ei voida saavuttaa, jos niitä tehdään rutiininomaisesti. Vaikka vastaukset moniin niistä saattavat olla päällisin puolin selviä, niiden tarkoituksena on saada jokainen osallistuja miettimään ja pohtimaan asioita jossakin määrin.*

- *Ohjaaja: Olet täysin oikeassa. Siksi ohjaajan on oltava erityisen tarkkaavainen. Hänellä tulisi olla jonkinlainen käsitys siitä, mitä jonkin tietyn osan kunkin jakson läpikäymisellä pyritään saavuttamaan, ja sopivina hetkinä hänen tulisi käynnistää keskustelu osallistujien kesken ja auttaa heitä pohtimaan edelleen esitettyjen käsitteiden ja ajatusten soveltamista ja seuraamuksia. Jotkin ajatukset saattavat saattavat antaa aihetta lyhyeen käsittelyyn, toiset taas hieman pitempään.*

- *Osallistuja: Muutaman kerran kursseja opiskellessani olen huomannut, että joitakin tiettyjä tehtäviä käsiteltiin melko kaavamaisesti. Esimerkiksi tehtävissä, joissa pyydettiin valitsemaan luettelosta paikkansa pitävät väittämät, patistettiin antamaan oikea vastaus ”kyllä” tai ”ei”.*

- *Ohjaaja: Kun vastaus tällaiseen tehtävään ei ole näin suoraviivainen, se on tarkoituksella tehty sellaiseksi, että keskustelun ja pohdinnan kautta osallistujat oppivat ymmärtämään monitahoisia kysymyksiä pyhien kirjoitusten valossa. Jälleen kerran ohjaajan on kannustettava osallistujia tutkiskeluun.*

- *Osallistuja: Uutena ohjaajana luulisin aluksi ehkä arkailevani toimia näin, koska pelkään, että keskustelu voisi lähteä väärään suuntaan, enkä ehkä pystyisi ohjaamaan sitä kunnolla tai vastaamaan osallistujien esittämiin kysymyksiin.*

- *Ohjaaja: On täysin luonnollista tuntea niin, mutta voin vakuuttaa, että kokemuksen myötä opit auttamaan osallistujia käymään kurinalaista keskustelua. He huomaavat, että pelkkä satunnaisten ajatusten esille tuominen ei lisää ymmärrystä. Opit pitämään keskustelun aiheessa olematta liian joustamaton. Ihmiset voivat aivan hyvin sanoa, mitä he haluavat, vaikka heidän sanomansa asiat eivät joskus paljonkaan liittyisi keskustelun aiheeseen. Jos kuitenkin huomaat, että ryhmä on ryhmä on eksynyt aiheesta kokonaan ja liian pitkäksi aikaa, sinun on autettava ystäviäsi palaamaan takaisin materiaalin opiskelun pariin. Tämä ei itse asiassa ole kovin vaikeaa, koska suhteesi ryhmään perustuu huomaavaisuuteen ja ystävällisyyteen.*

- *Osallistuja: Mutta ei se aina ole helppoa. Niissä opintopiireissä, joihin olen osallistunut, oli joskus mukana henkilöitä, jotka eivät pystyneet lopettamaan puhumista. Siellä oli myös sellaisia, jotka eivät koskaan sanoneet sanaakaan.*

- *Ohjaaja: Tietenkin kyse ei ole niinkään siitä, kuinka pitkään tai lyhyesti joku osallistuu keskusteluun, vaan siitä, edistävätkö esitetyt ajatukset ryhmän yhteistä ymmärrystä. Tämä seikka on pidettävä selvänä mielessä. Joka tapauksessa on erittäin tärkeää muistaa, ettei koskaan pidä nolostuttaa ketään, sen paremmin puheliasta kuin hiljaista osallistujaa. Sinun on pidettävä huolta siitä, että et turhaudu niihin, jotka vievät paljon ryhmän aikaa. Usein he uskovat edistävänsä keskustelua eivätkä välttämättä huomaa, milloin menevät liian pitkälle. Tietenkin toisinaan he voivat olla yksinkertaisesti liian kiintyneitä omiin ajatuksiinsa. Joka tapauksessa, jos olet luonut rakkauden ja ystävyyden siteen ryhmän jäsenten kanssa, löydät keinoja ohjata keskustelua ja saada muutkin osallistumaan keskusteluun ilman, että puheliaat jäsenet loukkaantuvat.*

- *Osallistuja: Entä hiljaiset?*

- *Ohjaaja: Tämä on itse asiassa mitä kiinnostavin puheenaihe. Joskushan meillä on tapana panna liikaa painoa puhumiselle. Hermostumme, jos joku on hiljaa. Ajattelemme jopa, että hiljaiset tai ujot ihmiset eivät ole kovin älykkäitä tai että he eivät seuraa keskustelua. Puhuminen ei ole välttämättä osoitus osallistumisesta. Jos tarkkailet ryhmää, joka ei loppujen lopuksi ole kovin suuri, voit nähdä, kuka on keskittynyt oppimiseen, kuka kuuntelee, ajattelee ja tekee tehtävät tunnollisesti. Ryhmän ujot jäsenet saavat pikkuhiljaa lisää itsevarmuutta ja osallistuvat keskusteluun, mutta anna tämän tapahtua luonnollisesti.*

Kirjoita edellä esitetyn keskustelun perusteella alla oleville riveille ajatuksiasi siitä, mitä tarkoitetaan sillä, että ohjaaja täysin keskittyy opetuksen ja oppimisen prosessiin kokonaisuudessaan.

JAKSO 13

Keskustelun pitäminen aiheessa ja samalla tasaista tahtia eteneminen on varsin haastavaa, mutta voit kehittää kykyäsi tähän käytännön kokemuksesi karttuessa. Alla on joitakin tilanteita. Kussakin tapauksessa ehdotetut kaksi toimintatapaa ovat molemmat käyttökelpoisia mutta sopivat eri tilanteisiin. Kuvaile, millaisessa tilanteessa kukin toimintatapa olisi toimivin. Tuleeko mieleesi jokin toinen toimintatapa, joka voisi olla sopiva tilanteesta riippuen?

1. Pyydät yhtä osallistujaa kertomaan muutamia ajatuksia jostakin kysymyksestä, mutta häneltä kestää pitkään saada vastaus aikaan.

   a. Odotat hiljaa, kunnes hän lopulta vastaa:

b. Osoitat kysymyksen ystävällisesti toiselle osallistujalle ja pyydät häntä kertomaan omat ajatuksensa:

c. _____

2. Yksi osallistujista on aina ensimmäisenä vastaamassa kysymyksiin, mikä tekee muille vaikeaksi saada suunvuoroa.

   a. Osoitat jotkin kysymykset suoraan joillekin ryhmän jäsenille mainiten heidät nimeltä:

   b. Kun keskustelet ystävällisesti jossakin vaiheessa tämän osallistujan kanssa ryhmän ulkopuolella, kysyt häneltä, mitä hän on oppinut kuunnellessaan muiden osallistujien keskustelussa esittämiä ajatuksia:

   c. _____

3. Yksi osallistuja ei ole osallistunut keskusteluun pitkään aikaan.

   a. Kun huomaat, että tällä osallistujalla on jotakin sanottavaa, kysyt häneltä suoraan:

b. Jätät osallistujan rauhaan ja annat hänen olla hiljaa niin kauan kuin hän haluaa:

c. _____

4. Yhtä tehtävää suorittaessaan muutama osallistuja esittää useita aiheeseen liittymättömiä ajatuksia ja keskustelu ajautuu pois aiheesta.

   a. Autat osallistujia palaamaan keskustelun aiheeseen muistuttamalla heitä tehtävän tarkoituksesta:

   b. Pyydät osallistujista yhtä, joka näyttää olevan paremmin perillä tehtävän tarkoituksesta, ja esität hänelle suoran kysymyksen, jotta ryhmä palaa takaisin keskustelun aiheeseen:

   c. _____

JAKSO 14

Edellisen jakson keskustelu on auttanut sinua ymmärtämään, että ohjaajan ei tarvitse noudattaa mitään kaavoja, kun Ruhi-instituutin kirjoja opiskellaan ryhmän kanssa. Itse asiassa jokaisen ohjaajan on vastustettava kiusausta supistaa kurssien opiskelu sarjaksi helppoja vaiheita, joiden mukaan on edettävä. Tämä ei ole kovin helppoa, kun meille esitetään jatkuvasti teknisiä keinoja, jotka lupaavat ratkaisun lähes kaikkiin kohtaamiimme haasteisiin, myös koulutukseen liittyviin. Meidän on oltava erityisen varovaisia, jotta emme innossamme rikastuttaa opetuksen ja oppimisen kokemusta ottaisi tahattomasti opiskelussa käyttöön sellaisia menetelmiä ja toimintatapoja, jotka vaikeuttavat osallistujien pyrkimyksiä perehtyä materiaaliin merkityksellisellä tavalla.

Yksinkertaisuus on Ruhi-instituutin edistämän koulutusprosessin olennainen perusta. Sen materiaalien opiskelun tulisi kaikissa tilanteissa tapahtua toveruuden ja ilon hengessä. Viime kädessä oppimista eivät edistä kaavamaisuudet, toimintatavat ja menetelmät vaan halu hankkia tietoa ja palvella.

Edellä mainittu ei tarkoita sitä, ettei olisi olemassa menetelmiä, jotka voivat helpottaa oppimisprosessia. Mutta menetelmät eivät saa päästä tässä prosessissa hallitsevaan asemaan. Samoin ei voida sallia sitä, että ne arkipäiväistävät vakavan pyrkimyksen ymmärrykseen tai horjuttavat pyhän sanan arvokkuutta, joka on niin keskeinen osa tätä koulutusprosessia. Seuraava kuvitteellinen kirjan 7 ohjaajana palvelevan ja tätä edeltävät jaksot juuri opiskelleen osallistujaryhmän välinen kuvitteellinen keskustelutilanne voi auttaa tunnistamaan mahdolliset sudenkuopat ja oppimaan välttämään niitä.

- *Osallistuja 1: On erittäin hyödyllistä tietää, että Ruhi-instituutin kursseja opiskellessa ei tarvitse noudattaa mitään tiettyjä kaavoja tai tarkasti määriteltyjä vaiheita. Huomasin, että niiden opiskeluun joskus liittyy joitakin seikkoja, joiden oletin olevan osa instituutin ”menetelmää”, mutta nyt ymmärrän, että näin ei ole.*

- *Osallistuja 2: Esimerkiksi se, miten joskus ryhdytään opettelemaan ulkoa. Lastentuntiopettajat auttavat lapsia oppimaan rukouksen tai lainauksen ulkoa yksinkertaisella menetelmällä, jossa lapset toistavat lainauksen ensimmäisen virkkeen tai sanakokonaisuuden, kunnes he osaavat sen ulkoa, ja lisäävät sitten seuraavan, ja tällä tavalla he painavat mieleensä koko lainauksen. Se on yksinkertainen mutta tehokas menetelmä, ja vielä aikuisenakin käytän sitä usein, kun opettelen ulkoa pitkiä otteita pyhistä kirjoituksista. Mutta sitten olen havainnut, että voi käyttää paljon tarmoa sellaisten menetelmien keksimiseen, jotka auttaisivat osallistujia painamaan mieleen lainauksia ja samalla ”pitää hauskaa”.*

- *Osallistuja 3: Olen esimerkiksi nähnyt, että joskus ohjaaja kirjoittaa lainauksen kokonaisuudessaan valkotaululle ja pyytää jotakuta osallistujaa lukemaan sen ääneen. Sitten ohjaaja pyyhkii pois yhden tai useamman sanan, ja toinen osallistuja lukee sen palauttaen mieleensä puuttuvat sanat. Tätä jatketaan, kunnes jäljellä on vain muutamia sanoja. Tämä ulkoa opettelemisen tapa voi viedä tarpeettoman paljon aikaa.*

- *Osallistuja 4: Muistan, että opiskellessani kirjaa 1 meitä kaikkia pyydettiin piirtämään kuva jokaisesta lainauksesta. Totta puhuen en ymmärtänyt tämän tarkoitusta, ja jotkut meistä eivät nauttineet tästä toiminnasta, koska se vaikeutti käsitteiden sarjaan keskittymistä ja sen ymmärtämistä. Olisimme mieluummin edenneet reippaassa tahdissa materiaalin läpi. Vasta useita kuukausia myöhemmin sain tietää, että tämä ei kuulu kurssien opiskelumenetelmään.*

- *Osallistuja 2: Ymmärrän kyllä, että menetelmistä puhuminen ei aina ole mutkatonta, ja ohjaajina meidän täytyy voida uskoa siihen, että osallistujat tuntevat iloa tavoitellessaan ymmärrystä vakavissaan. Kaiken näissä jaksoissa käsitellyn perusteella tuntuu tärkeältä, että innossamme auttaa osallistujia sitoutumaan oppimisprosessiin emme turvaudu mahdollisesti kaavoihin kangistuviin toimintoihin, jotka viime kädessä huonontavat kurssien toimivuutta.*

- *Ohjaaja: Olette kaikki tulleet tärkeään johtopäätökseen. Vaikka on luonnollista, että jotkut ohjaajat saattavat sisällyttää tietynlaista toimintaa kurssien opiskeluun, kun väitämme niiden olevan ”Ruhi-menetelmän” osatekijöitä, se tuo joustamattomuutta prosessiin, joka muuten on selkeä, täynnä iloa ja herkkä erilaisille tarpeille. Käsitätte varmasti, ettei Ruhi-instituutti voi määritellä kaikkea sellaista, mitä tulee tehdä ja mitä ei, sillä tämä jo itsessään aiheuttaisi joustamattomuutta. Siksi paljon jää ohjaajan*

harkintaan ja päätettäväksi, mikä edistää ymmärrystä samalla antamatta opiskeltavan aineiston sisällön jäädä menetelmien varjoon tai prosessin yksinkertaisuuden hämärtyä.

JAKSO 15

Sinulle on varmasti jo selvää, että keskustelun ohjaamiseen harjaantumisen lisäksi ohjaajien on tunnettava opiskeltava materiaali hyvin, jotta he voivat auttaa osallistujia syventämään ymmärrystään sen sisällöstä ja ottamaan vastuun omasta oppimisestaan. Luonnollisesti olet itse opiskellut Ruhi-instituutin kuusi ensimmäistä kirjaa ohjaajan avustuksella ja saanut paljon kokemusta niissä suositettujen palvelutekojen suorittamisesta – ja tämä osana oman kyläsi tai naapurustosi kasvavaa ydinryhmää, joka työskentelee sen kehittämiseksi. Nyt kuitenkin sinun on tulevana ohjaajana mentävä tätä pidemmälle ja pohdittava joitakin keskeisiä käsitteitä ja perusperiaatteita, jotka ovat auttaneet muovaamaan kurssien sisältöä. Aloita lukemalla seuraava ote kirjan 1 ohjaajille tarkoitetusta johdanto-osiosta:

> Alusta alkaen kaikille osallistujille tulisi olla selvää, että Ruhi-instituutin kursseilla hahmotellaan ihmiskunnan palvelemisen polku, jolla kukin meistä kulkee omaan tahtiinsa auttaen muita ja saaden muilta apua. Tällä polulla kulkeminen edellyttää pyrkimistä kahtalaiseen moraaliseen päämäärään: omasta henkisestä ja älyllisestä kehityksestään huolehtiminen ja oman osansa antaminen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen. Tällä polulla etenemiseksi on tarpeen kehittää useita kykyjä, jotka edellyttävät ymmärrystä ja tietoa, henkisiä ominaisuuksia ja kiitettäviä asenteita, sekä koko joukko osaamista ja taitoja. Instituuttikirjojen perustana olevia tietolähteitä ovat yhtäältä bahá'í-uskon opetukset ja toisaalta maailmanlaajuisessa bahá'í-yhteisössä kertyvä kokemus aineellisen ja henkisen sivilisaation edistämisestä. Instituuttia innoittaa nimenomaan Bahá'u'lláhin näkemys siitä, millaisiksi voimme yksilönä tulla ja millaisen sivilisaation voimme rakentaa.

Aiemmin tässä kirjassa sait tilaisuuden tarkastella jo jonkin aikaa kulkemasi polun henkistä luonnetta. Kahtalaiseen moraaliseen päämäärään pyrkiminen on koko ajan lujittanut askeleitasi ja sävähdyttänyt sinut sitoutumaan palveluun. Olet nähnyt omakohtaisesti, kuinka kyky palvella kehittyy tällä polulla edetessä, ja olet oivaltanut paljon arvokasta yksilöllisen ja yhteisöllisen muutoksen vuorovaikutuksesta.

On tärkeää huomata, että Ruhi-instituutilla oli aluksi useita vaihtoehtoja sen pyrkiessä suunnittelemaan kursseja, jotka kehittäisivät riittävästi ihmisten kyvykkyyttä. Se olisi voinut omaksua esimerkiksi varsin yleisen bahá'í-syventymisohjelmien toimintamallin, jonka avulla opiskelijoille annetaan riittävät tiedot bahá'í-uskosta – sen periaatteista, henkisistä ja yhteiskunnallisista opetuksista, historiasta, laeista ja hallinnosta. Tämän jälkeen voisi odottaa, että tämänkaltainen tieto itsessään motivoisi ihmisiä nousemaan palvelemaan Jumalan asiaa. Lisäksi tarvittaisiin jonkin verran koulutusta tietyissä erityistaidoissa, ja sitä tuettaisiin jatkuvalla kannustamisella.

Tutkittuaan useita tällaisia vaihtoehtoja instituutti päätti omaksua sellaisen koulutuksellisen toimintamallin, jossa opiskelu ja toiminta yhdistyvät. Se vakuuttui siitä, että kyky palvella Jumalan asiaa ja ihmiskuntaa kehitetään nimenomaan tiedon ja käytännön toiminnan yhdistämisen kautta. Erityisesti mikään toimintamalli, jonka avulla pyrittiin kehittämään kykyä saada aikaan bahá'í-kirjoituksissa kuvattu yksilöllinen ja yhteisöllinen

muodonmuutos, ei voinut jättää huomiotta toiminnan merkitystä ymmärryksen edistämisessä. Pelkkä opiskelu – tiedon hankkiminen erillään palvelutoiminnasta – ei olisi riittävää.

Luonnollisesti pyhien kirjoitusten otteiden opiskelulla tulisi olla vahva painoarvo. Mutta yhtä paljon painoarvoa olisi annettava bahá'í-opetusten soveltamiselle omaan elämään ja oman kylän tai naapuruston elämään. Koulutusprosessin tulisi kytkeä osallistujat paitsi Bahá'u'lláhin ilmoitukseen myös kokemukseen bahá'í-uskon opetusten ja periaatteiden soveltamisesta käytäntöön. Lisäksi sen olisi varmistettava, että osallistujat edistävät omalta osaltaan tämän kokemuksen jatkuvaa kehittymistä ja sen viemistä eteenpäin.

Lopulta Ruhi-instituutti otti käyttöön sellaisen opetusohjelman, jossa keskitytään samanaikaisesti tietoon ja tapoihin, taitoihin ja kykyihin, asenteisiin ja henkisiin ominaisuuksiin, joita kehittävät vähitellen ne, jotka haluavat omistaa tarmonsa yhteisöjensä edistymiselle. Näin alkoi syntyä ajatus kyvykkyydestä, jossa nämä edellytykset yhdistyivät. Voidakseen kohentaa yhä useampien ihmisten kyvykkyyttä Jumalan asian ja ihmiskunnan palvelemiseksi, Ruhi-instituutti päätti järjestää kurssinsa sarjaksi, jota kuvaavat sanat "palvelun polku". Instituutti oli sitä mieltä, että tällä tavalla se voisi auttaa osallistujia tutustumaan yksilöllisen ja yhteisöllisen muodonmuutoksen polkuun, kun he kulkevat sillä tekemällä tietynlaisia palvelutekoja.

Polku olisi suunniteltava siten, että osallistujat voisivat edetä sitä pitkin järjestelmällisesti kehittäessään kykyään palvella. Niinpä palvelutekojen tulisi rakentua toinen toisensa varaan, ja niiden monitahoisuuden tulisi kasvaa kurssista toiseen. Ja missä kohtaa palvelun polkua ihmiset olisivatkin, he myös avustaisivat muita polun alkupuolella olevia heidän pyrkimyksissään ja auttaisivat heitä edistymään. Kävi selväksi, että tämä oli luontainen osa kyvykkyyden kehittämisprosessia. Kokeneemmat auttavat niitä, joilla on vähemmän kokemusta, kun nämä tekevät parhaansa kulkeakseen polkua ja oppivat ajan myötä auttamaan muita.

Tässä kohtaa voi olla hyödyllistä pysähtyä hetkeksi keskustelemaan ryhmän kanssa alla luetelluista ajatuksista. Kirjoita sitten jotakin mieleen tullutta kustakin. Ajan mittaan pystyt huomaamaan, miten oma ymmärryksesi näistä ajatuksista kehittyy.

a. Kurssien antama painoarvo Bahá'u'lláhin ilmoituksen tuntemukselle ja sen soveltamiselle yksilön ja yhteisön elämään: _____

b. Toiminnan ja opiskelun yhdistelmän merkitys ymmärryksen edistämisessä: _____

c. Kykyjen kehittäminen palvelun polulla: _____

d. Kurssien viitoittaman palvelun polun edistämä yksilöllisen ja yhteisöllisen muodonmuutoksen prosessi: _____

JAKSO 16

Jotta voimme tutkia tarkemmin, miten edellä käsitelty koulutuksellinen toimintamalli ja sen perustana olevat käsitteet ovat muovanneet Ruhi-instituutin materiaaleja, tarkastelemme palvelun polkua, joka on hahmoteltu kuudessa ensimmäisessä kurssissa, joihin olet jo perehtynyt hyvin. Tätä varten tarkastelemme lausetta ”Minä kuljen palvelun polkua”. Mikä on sanan ”minä” todellinen merkitys tässä lauseessa? Minkälainen tämä polku on luonteeltaan, ja mitä sillä kulkeminen edellyttää?

Kirja 1 vastaa ensimmäiseen kysymykseen. Siinä tarkastellaan ihmisen todellisen identiteetin kolmea puolta: ”Olemassaoloni todellisuus on sieluni, joka kulkee tämän maailman läpi hankkiakseen niitä ominaisuuksia, joita se tarvitsee ikuisella ja loistavalla matkallaan kohti Jumalaa. Rakkaimpia hetkiäni ovat ne, jotka on vietetty yhteydessä Jumalaan, sillä rukous on sieluni tarvitsema päivittäinen ravinto, jos sielu haluaa saavuttaa ylevän päämääränsä. Pääasiallinen tehtäväni on opiskella Bahá’u’lláhin ilmoitusta, syventää omaa ymmärrystäni Jumalan opetuksista tälle ajalle ja oppia soveltamaan niitä omaan elämääni sekä yhteisöni elämään.” Kirjan *Pohdintoja hengen elämästä* tavoite on sen tietoisuuden herättäminen, että nämä ovat itse asiassa ihmisen todellisen identiteetin keskeiset piirteet.

Olet varmaan jo huomannut, että edellä mainittuja kolmea aihetta käsitellään kirjassa päinvastaisessa järjestyksessä. Instituutti on havainnut, että tämä edistää sellaista elämännäkemystä, jonka keskiössä on Jumala ja hänen ilmoituksensa eikä oma minä. Tämän ja kahden seuraavan jakson huomiot ja tehtävät auttavat sinua ja muita ryhmäsi jäseniä tämän aiheen tutkimisessa.

Kirjan 1 ensimmäisessä osassa ”Bahá’í-kirjoitusten ymmärtäminen” keskitytään yhden lauseen sisältäviin lausuntoihin kirjoituksista. Kuten aiemmin mainittiin, jaksossa 5 painotetaan kunkin lauseen välitöntä merkitystä ja sen suoraa soveltamista omaan elämään sekä joitakin tätä laajempia seuraamuksia. Lisäksi keskustelu pyritään pitämään tietyllä ”yksinkertaisella” tasolla. Yksinkertaisuus ei kuitenkaan merkitse syvyyden puutetta. Se ei myöskään tarkoita sitä, että monimutkaiset asiat pelkistetään muutamaksi yksinkertaiseksi ajatukseksi. Tämän ymmärtämiseksi yritä kuvailla seuraavat neljä oppimateriaalien luokkaa ja niiden vaikutuksia opiskelijoihin:

a. Yksinkertainen ja pinnallinen
b. Yksinkertainen ja syvällinen
c. Monimutkainen ja pinnallinen
d. Monimutkainen ja syvällinen

Voimmekin kysyä, että miksi tämä kirjassa 1 esitetty suoraviivainen pyhien kirjoitusten opiskelumenetelmä on niin hyödyllinen palvelun polkunsa aloittaville? Yksi vastaus voi olla, että he tulevat aiempaa tietoisemmiksi siitä, kuinka arvokasta on keskittyä pohtimaan pyhistä kirjoituksista lukemaansa. He alkavat huomata, kuinka päivittäisen pyhien kirjoitusten lukemisen ja pohtimisen tavan omaksumisen myötä opetukset muovaavat yhä enemmän heidän ajatuksiaan ja tekojaan.

Alla on kaksi toteamusten sarjaa. Ensimmäisen sarakkeen toteamukset kuvaavat taipumuksia, jotka ovat epätoivottavia mutta eivät harvinaisia. Toisessa sarakkeessa ovat tavoiteltavat päämäärät. Palvelun polulla kulkiessamme me kaikki etenemme kohti näitä tavoitteita. Piirrä nuoli kustakin vasemmalla sijaitsevasta sarakkeesta sitä vastaavaan oikeanpuoleiseen sarakkeeseen kuvaamaan tätä liikettä.

Maailmankuvamme muotoutuu pelkästään ohimenevien mielipiteiden perusteella.	Päätökset tehdään bahá'í-uskon opetusten perusteella.
Meidän on vaikea erottaa hyvää pahasta, oikeaa väärästä; kaikki tuntuu suhteelliselta.	Yksilölliset tarpeet ja toiveet sovitetaan yhteen sen kanssa, mikä edistää yhteistä hyvinvointia.
Vapauden käsityksemme saa meidät suhtautumaan varauksellisesti kaikkeen, mikä rajoittaa sanomisiamme ja tekojamme.	Bahá'í-uskon mittapuuta käytetään johdonmukaisesti sanojen ja tekojen arvon mittaamiseen.
Päätöksemme perustuvat kokonaan senhetkisiin tuntemuksiin.	Muodostuu Bahá'u'lláhin ilmoituksen innoittama kokonaisuus, jonka kautta

	maailmaa tarkastellaan.
On vaikea vastustaa viestejä, jotka kertovat meille, että meidän pitäisi seurata jokaista toivettamme seurauksista piittaamatta.	Ymmärretään, että todellinen vapaus saavutetaan alistamalla oma tahto Jumalan tahtoon.
Oma etumme menee koko yhteisön hyvinvoinnin edelle.	Tietoisuutta omien halujen tyydyttämisen seurauksista kehitetään, samoin kuin kurinalaisuutta toimia tavalla, joka vastaa ihmisen aseman arvoa.

JAKSO 17

Kirjan 1 toinen osa pyrkii edistämään ymmärrystä rukouksen tärkeydestä ja auttamaan ihmisiä kehittämään tavan rukoilla säännöllisesti. Palvelun polulle astumisen jälkeen olet epäilemättä vahvistanut tätä tapaa omassa elämässäsi ja tarttunut tilaisuuksiin rukoilla yhdessä kyläsi tai naapurustosi asukkaiden kanssa sekä tehnyt kaikkesi vahvistaaksesi yhteisösi hartaudellista luonnetta. Tässä vaiheessa olisi hyödyllistä lukea seuraava ote kirjasta 1, kohdasta ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle”, ja käydä läpi tämä osa siinä esitettyjen ajatusten pohjalta:

Kirjan toinen osa liittyy ensimmäisen osan tavoin henkiselle elämälle olennaiseen tapaan: säännölliseen rukoilemiseen. Sen avausjaksossa tuodaan selvästi esille käsite ”palvelun polku” ja mainitaan, että voidaksemme kulkea tällä polulla kahtalaisen päämäärän pitää innoittaa meitä. Osallistujat tarkastelevat ensin sarjaa lainauksia, jotka valaisevat tämän päämäärän luonnetta. Tätä aihetta selitetään tarkemmin tulevissa kursseissa.

Tässä osassa aletaan tarkastella tämän aiheen pohjalta rukouksen merkitystä. Siinä hyödynnetään samanlaista opiskelumenetelmää kuin se, joka on kuvattu edellä olevissa kappaleissa. Kysymykset ja tehtävät on muotoiltu siten, että ne edistävät pyhien kirjoitusten opiskeltavien kohtien merkityksen ymmärtämistä. Ryhmän edetessä tämän osan läpi ohjaajan voi olla tarpeen hälventää epäilyksiä erittelemällä entisaikojen tulkinnoista ja käytännöistä peräisin olevia mielikuvia. Joissakin perinteissä palvontamenot ja muotoseikat ovat vähitellen jättäneet varjoonsa sisäisen tilan tärkeyden, ja siksi monet eivät pidä välttämättömänä rukoilua, joka on ihmisen sielulle aivan yhtä ratkaisevan tärkeää kuin ruoka on ruumiin ravinnoksi.

Tässä osassa pyritään ennen kaikkea herättämään osallistujissa halu ”keskustella Jumalan kanssa” ja päästä lähemmäksi Häntä. Käsiteltäviä aiheita ovat: mitä merkitsee rukouksen tilaan antautuminen, miten sydämemme ja mielemme asennoituvat niin tehdessämme ja millaiset olot tulisi ympäristöömme luoda riippumatta siitä, olemmeko yksin vai koolla muiden kanssa. Todellakin sen jälkeen, kun osallistujat ovat jossakin määrin ajatelleet, mitä voimia yhteisen palvonnan kautta syntyy, heitä pyydetään miettimään kokoontumisen järjestämistä rukoilemista ja hartaudenharjoitusta varten.

1. Minkälainen yhteys rukouksella, henkilökohtainen kasvulla ja ponnistuksilla antaa oma osansa yhteiskunnan uudistamiseen on toisiinsa tämän osan kahdessa ensimmäisessä jaksossa?

2. Mitä käsitteitä rukouksen luonteesta tämä osa auttaa osallistujia ymmärtämään?

3. Mitkä ovat yhteiskunnassasi joitakin yleisiä rukoilemista koskevia väärinkäsityksiä, joita tämän osan opiskelu auttaa hälventämään?

4. Pohdi ‘Abdu’l-Bahán lausuman merkitystä: ”Ihmisen on elettävä rukouksen tilassa.” Tunnista ne tämän osan kohdat, jotka mielestäsi eniten auttavat osallistujia heidän ponnistuksissaan päästä tähän tilaan.

5. Toiveena on, että tämän osan suorittamisen jälkeen osallistujat pyrkivät rikastuttamaan yhteisönsä hartaudellista luonnetta esimerkiksi vierailemalla kodeissa voidakseen rukoilla yhdessä perheenjäsenten kanssa, tukemalla innokkaasti kylän tai naapuruston hartauskokoontumisia ja lopulta järjestämällä itsekin sellaisia omassa kodissaan. Tällä tavoin tässä osassa osallistujia kehotetaan välittömästi soveltamaan oppimaansa tietoa

paitsi omaan elämäänsä myös yhteisönsä elämään – toisin sanoen sarja pieniä tekoja luo perustan niille palveluteoille, joita heitä myöhemmin pyydetään suorittamaan. Jotta voit ajatella, kuinka tärkeää on auttaa osallistujia toimimaan jo näin varhaisessa vaiheessa koulutusprosessia, pohdi sitä, mitä omassa kylässäsi tai naapurustossasi on meneillään.

a. Vaikka rukoileminen yhdessä jonkun toisen kanssa näyttääkin yksinkertaiselta, se ei ole aina osallistujille helppoa. Mitä kylässäsi tai naapurustossasi ollaan oppimassa rukoilemisesta yhdessä ystävien ja perheenjäsenten, nuorten ja vanhojen kanssa sekä rukousten merkityksen pohtimisesta?

b. Miten tämä näennäisen yksinkertainen askel, kun siihen ryhtyvät yhä useammat yhteisön jäsenet, johtaa sellaisten tilojen syntymiseen, joihin yhä useammat ihmiset kokoontuvat yhteen palvomaan ja käymään mieltä ylentäviä keskusteluja?

c. Miten kylässäsi tai naapurustossasi ponnistelut etenevät kirjan 1 osallistujien auttamiseksi rukoilemaan yhdessä yksilöiden ja perheiden kanssa?

d. Miten kuvailisit oman yhteisösi hartaudellista luonnetta?

JAKSO 18

Käännämme nyt huomiomme kirjan 1 kolmanteen osaan. Lue seuraavat otteet ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” -osiosta ja tee niitä seuraavat tehtävät.

Kirjan kolmannen osan ”Elämä ja kuolema” opiskelu toivottavasti vahvistaa sitoutumista palvelun polulla kulkemiseen ja antaa sille aiempaa syvällisemmän merkityksen. Palveleminen tässä maailmassa ymmärretään parhaiten osana kaikinpuolista elämää, joka ulottuu maallisen olemassaolomme tuolle puolen ja jatkuu ikuisesti, kun sielumme edistyy halki Jumalan kaikkien maailmojen. Toisin kuin teknisessä koulutuksessa, osallistujien tulisi oppiakseen tulla yhä tietoisemmiksi tekojensa merkityksestä ja tärkeydestä. Kokemus osoittaa, että vain jos tällainen tietoisuus kehittyy, he alkavat pitää itseään osallistuvina, vastuuntuntoisina oman oppimisensa ”omistajina”.

1. Tietoisuus siitä, että sielun elämä ulottuu tämän maallisen olemassaolomme tuolle puolen, vahvistaa sitoutumistamme palvelun polulla kulkemiseen ja antaa syvällisen merkityksen tekemisillemme tällä polulla. Lue seuraavat toteamukset, jotka syventävät tätä ajatusta, ja kirjoita sitten muutama lisää:

   - Tieto siitä, että elämä ei koostu tämän maailman muutoksista ja vaihteluista, auttaa meitä jatkamaan ponnistelujamme huolimatta niistä vastoinkäymisistä, joita varmasti kohtaamme palvelun polulla.

   - Sen muistaminen, että elämä maan päällä on vain yksi vaihe ikuisella matkallamme kohti Jumalaa, auttaa meitä keskittymään niiden henkisten ominaisuuksien kehittämiseen, jotka tuovat meidät lähemmäksi Häntä, ja omistautua edistämään ihmiskunnan kehitystä kohti sille tarkoitettua kohtaloa.

   – _____

   _____

   – _____

   _____

   – _____

   _____

   – _____

   _____

   – _____

   _____

   – _____

   _____

Tämän osan kunkin jakson alussa on yhdestä kolmeen lainausta bahá’í-kirjoituksista, minkä jälkeen on muutamia tehtäviä. Tässä osassa lainattujen kohtien kieli on vaativampaa kuin kahdessa edellisessä. Ryhmän ei tietenkään

tarvitse keskustella pitkään vaikeista sanoista. Ohjaajan on syytä varmistaa, että kaikki oivaltavat kussakin jaksossa käsitellyn keskeisen ajatuksen, mikä tehtävillä nimenomaan pyritään saamaan aikaan.

Käsiteltävänä olevan aiheen luonteen takia tehtävissä on hyvin vähän havainnollisia esimerkkejä. Useimmat tehtävät ovat käsitteellisellä tasolla. On huomattava, että joihinkin tehtävissä esitettyihin kysymyksiin ei voi vastata nopeasti tai täsmällisesti. Ne on esitetty tietoisuuden lisäämiseksi tästä aihepiiristä. Jos osallistujat edes ajattelevat tällaisia kysymyksiä, oppimisen tavoite tulee saavutetuksi.

2. Palaa tähän osaan ja kertaa sen jaksot. Kirjoita annettuun tilaan joitakin niissä esitetyistä keskeisistä ajatuksista.

3. Tunnista tästä osasta muutamia tehtäviä, joissa esitetään sellaisia kysymyksiä, joihin ei ole yksiselitteisiä vastauksia. Seuraavassa on kaksi esimerkkiä.

- Jakson 2 ensimmäinen tehtävä: ”Milloin ihmisen sielu saa alkunsa?”
- Jakson 5 kolmas tehtävä: ”Voitko antaa esimerkkejä siitä, miten sielu vaikuttaa ja toimii ilman ruumiin osia?”
- _____
- _____
- _____

Miksi on tärkeää välttää pitkällisiä keskusteluja edellä mainitun tyyppisistä kysymyksistä, joita on esitetty vain tietoisuuden lisäämiseksi?

_____

_____

_____

_____

_____

Useissa alun jaksoissa keskitytään tällä olemassaolon tasolla ihmisolennon yhdessä muodostavien sielun ja ruumiin väliseen suhteeseen. Näissä jaksoissa esitetty keskeinen ajatus on, että sielu ei ole aineellinen kokonaisuus. Sen yhteyttä ruumiiseen voidaan verrata valoon, joka näkyy peilissä. Ei peilin pintaa peittävä tomu eikä sen lopulta tapahtuva rikkoutuminen voi häiritä valon itsensä loistoa. Kuolema on vain muutos olotilassa, kun ruumiin ja sielun välinen yhteys katkeaa. Tämän jälkeen sielu etenee ikuisesti kohti Luojaansa.

Seuraavaksi tässä osassa siirrytään kysymykseen elämän tarkoituksesta, joka on Jumalan tunteminen ja Hänen läheisyytensä pääseminen. Tässä kohtaa tarkastellaan kahta laajaa aihetta. Ensimmäinen niistä on elämämme tarkoitus tässä maailmassa, ja toinen on sielun matka kuoleman jälkeen. Sielu on Jumalan merkki ja kykenee kuvastamaan kaikkia Hänen nimiään ja ominaisuuksiaan. Tämä on kuitenkin ihmisessä piilevä kyky, joka voi kehittyä ainoastaan Jumalan ilmaisijoiden, noiden pyhittyneiden olentojen avulla, jotka aika ajoin saapuvat opastamaan ihmiskuntaa. Heidän antamansa henkisen kasvatuksen kautta voivat sisimpäämme kätkeytyvät aarteet tulla ilmi.

Mitä tulee sielun matkaan kuoleman jälkeen, osallistujille esitetään pohdittavaksi sarja ajatuksia: Jumalalle uskolliset saavuttavat todellisen onnen. Kukaan meistä ei voi tietää omaa loppuaan, ja siksi meidän tulisi antaa toisillemme anteeksi eikä pitää itseämme muita parempina. Seuraavassa maailmassa, niin kuin tässäkin maailmassa, sielu jatkaa edistymistään, ja täällä kehittämistämme henkisistä kyvyistä on meille apua ja tukea siellä. Tunnemme rakkaamme tuonpuoleisissa valtakunnissa, muistamme oman elämämme tässä maailmassa ja voimme iloita puhtaiden ja pyhittyneiden sielujen seurasta.

4. Edellä olevissa kolmessa kappaleessa esitetään ne tärkeimmät ajatukset, jotka olet jo pannut merkille osan tarkastelun yhteydessä. Nämä ajatukset kuvastavat henkisiä

totuuksia, ja ohjaajan tulisi varmistaa, että osallistujat eivät ajattelussaan sekoita asioita tekemällä tarpeettomia päätelmiä. Katso alla olevia lausepareja pitäen tämän mielessäsi. Päätä kunkin kohdalla, mikä niistä ohjaajan tulisi tehdä, jotta osallistujat saisivat selkeän ymmärryksen tarkasteltavasta käsitteestä. Älä tyydy vain merkitsemään vaihtoehtoasi, joka voi vaikuttaa ilmeiseltä, vaan kirjoita muutama ajatus perusteluistasi.

_____ Tuo keskusteluun kuolemanjälkeisestä elämästä joitakin muita kulttuurissa esiintyviä ajatuksia, jotka usein ovat arvailujen kohteena.

_____ Vältä kuolemanjälkeiseen elämään liittyviä joitakin muita kulttuurissa esiintyviä ajatuksia, jotka usein ovat arvailujen kohteena.

_____ Jätä yhden osallistujan esittämä kysymys huomiotta, koska se liittyy virheelliseen ajatukseen, kuten jälleensyntymiseen.

_____ Selvennä yhden osallistujan esittämää kysymystä, joka liittyy virheelliseen ajatukseen, kuten jälleensyntymiseen, mutta samalla vältä pitkällisiä keskusteluja.

_____Vastaa kysymykseen sielun elämän alkamishetkestä tarkastelemalla monia tähän liittyviä niin lakikeskeisiä kuin lääketieteellisiä aiheita.

_____Vastaa kysymykseen sielun elämän alkamishetkestä pelkästään ohjaamalla osallistujat takaisin asiaa koskevan otteen pariin pyhistä kirjoituksista.

Lopuksi, kuten tiedät, tämän osan viimeisessä jaksossa osallistujia muistutetaan kirjan toisessa osassa esitetystä kahtalaisen moraalisen päämäärän käsitteestä. Siinä heitä pyydetään pohtimaan tämän päämäärän kahden osa-alueen merkitystä sielun kehityksestä saamansa ymmärryksen valossa. Heitä kannustetaan keskustelemaan seuraavista aiheista:

1. Henkisten ominaisuuksien kehittäminen
2. Jumalan lakien noudattaminen
3. Oman osansa antaminen ihmiskunnan hyvinvointiin
4. Palvelun polulla eteneminen

Miksi ohjaajan on tärkeää varmistaa, että osallistujat keskustelevat syvällisesti edellä mainituista aiheista?

JAKSO 19

Olemme jo havainneet, miten kirja 1 kutsuu meitä pohtimaan sanan ”minä” merkitystä lauseessa ”Minä kuljen palvelun polkua”. Vaikka siinä tarkastellaan pääasiassa kysymystä identiteetistä, sen pitäisi kannustaa sitä opiskelevia toimimaan, etenkin lausumaan rukouksia yhdessä yhteisönsä jäsenten kanssa, kuten on aiemmin mainittu. Kirja 2, Nouse palvelemaan, on tarkoitettu auttamaan heitä ottamaan seuraavat askeleet tällä polulla ja kehittämään edelleen kykyään palvella.

Kirjan 2 johdanto-osassa, ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle”, tarkastellaan niitä kyvykkyyksiä, joita tässä kirjassa pyritään kehittämään, sekä sen kolmen osan tavoitteita. Vaikka haluatkin tutkia tämän johdanto-osion perusteellisesti, kun valmistaudut ohjaamaan ryhmää kurssin läpi, tässä yhteydessä kannustamme sinua lukemaan seuraavan otteen, jossa kuvataan kirjan kokonaistavoite ja rakenne:

> Tässä Ruhi-instituutin tarjoaman runkokurssisarjan toisessa kirjassa tarkastellaan kykyjä, jotka auttavat meitä antamaan oman osamme merkitykselliseen ja mieltä ylentävään keskusteluun. Kirjan kolmannessa osassa kuvataan se erityinen palvelu, johon tässä kirjassa keskitytään. Maailmassa, jossa vahvat voimat rikkovat yhteisöllisiä siteitä, tapa vierailla ystävien ja naapureiden luona yhteiskunnan elämälle keskeisten aiheiden pohtimiseksi voi korjata lisääntyvän erilleen ajautumisen aiheuttamia epäkohtia, jos siitä tulee toimintakulttuurin olennainen piirre. Tässä osassa tuodaan esiin, että näin solmitut toveruuden siteet auttavat tukemaan vireiden ja sopusointuisten yhteisöjen rakentamista.
>
> Pitkäjänteinen kotivierailuohjelma naapurustossa tai kylässä edellyttää jonkinasteista järjestäytymistä, jossa on mukana sitoutuneiden ystävien ydinryhmä, jota asiaan kuuluvat hallinnolliset laitokset ja toimijat tukevat. Luotsatessaan ryhmää tämän kirjan läpi ohjaajan tulisi pitää mielessään, että osallistujia valmistetaan liittymään mukaan tällaiseen jatkuvaan ponnistukseen. Heille osana opiskelua järjestettyjen vierailujen tulisi johtaa sitoutumiseen osallistua tällaiseen ponnistukseen vuodesta toiseen, mikä on tärkeä osa palvelulle omistettua elämää.
>
> Tapa vierailla kodeissa nimenomaisena tarkoituksena tutkailla henkisesti ja yhteiskunnallisesti merkityksellisiä aiheita rikastuttaa yhteisön kulttuuria. Yhtä tärkeitä tässä suhteessa ovat ne monet epäviralliset keskustelut, joita käydään kotona ja työssä, koulussa ja kaupassa. Henkisten periaatteiden tuominen aika

ajoin esille päivittäisissä keskusteluissa on siten taito, joka ansaitsee huomiota. Tämän taidon kehittäminen on kirjan toisessa osassa keskeistä ja luo tällä tavoin perustan kirjan kolmannen osan opiskelulle.

Jotta keskustelumme ystävien ja naapurien kanssa voisivat olla mieltä ylentäviä, meidän täytyy pystyä tuomaan riemua vuorovaikutukseemme heidän kanssaan. Juuri tätä aihetta tarkastellaan kirjan ensimmäisessä osassa ”Opettamisen riemu”. Kaikkiin Ruhi-instituutin suosittelemiin palvelutekoihin liittyy olennaisesti se, että kerromme muille niistä jumalallisen viisauden helmistä, joita löydämme Bahá’u’lláhin ilmoituksen valtamerestä. Ensimmäisen osan opiskelun tarkoituksena on lisätä tietoisuutta siitä riemusta, joka luontaisesti kuuluu tähän pyrkimykseen. Useissa jaksoissa osallistujia pyydetään miettimään Jumalan sanaa ja sitä, millainen siunaus siitä muille kertominen on. Tässä osassa esitetään, että tästä teosta kumpuaa se riemu, joka jouduttaa askeliamme kulkiessamme palvelun polulla.

Kuten edellä mainittiin, kirjan toisessa osassa, ”Mieltä ylentävät keskustelut”, tarkastellaan joitakin tietoja, taitoja ja tapoja, jotka ovat välttämättömiä merkityksellisten keskustelujen käymiseksi erilaisissa vuorovaikutustilanteissa. Osallistujia pyydetään opiskelemaan bahá’í-uskon eri periaatteista useita lyhyitä tiivistelmiä, jotka perustuvat ‘Abdu’l-Bahán puheisiin. Näin tehdessään he oppivat hyödyntämään ‘Abdu’l-Bahán selityksiä ja heitä kannustetaan omaksumaan tapa kääntyä kääntyä ‘Abdu’l-Bahán puoleen, kun he pyrkivät ymmärtämään entistä paremmin Bahá’u’lláhin opetusten tärkeyden ja seuraamukset sekä kertomaan niistä muille. Miten seuraaviin toimiin ryhtyminen vahvistaa osallistujien kykyä aloittaa ja pitää käynnissä merkityksellisiä ja mieltä ylentäviä keskusteluja?

a. Tunnistaa kunkin lauseen ajatusten järjestys ja toistaa niitä ryhmässä vuorotellen toinen toiselleen, kunnes pystyy esittämään ne sujuvasti.

b. Ajatella vuorovaikutustaan ystävien, perheenjäsenten ja tuttavien kanssa ja tunnistaa joitakin heidän mielessään olevia aiheita, jotka antavat mahdollisuuden kertoa tiivistelmien sisältämistä ajatuksista.

c. Valita yksi tai sitä useampi tiivistelmä kirjan opiskelun ollessa vielä kesken ja yrittää keskustella niihin sisältyvistä ajatuksista muutaman ystävän tai perheenjäsenen kanssa.

Voit nyt kertoa ryhmälle, jonka kanssa opiskelet tänään, muutamia esimerkkejä tilanteista, joissa olet pystynyt sisällyttämään keskusteluusi luontevalla tavalla joitakin kirjan 2 toisessa osassa esitettyjä henkisiä periaatteita.

Kolmas osa keskittyy kirjassa 2 esiteltävään palvelutehtävään – ystävien ja naapureiden luona vierailemisen yhteisön elämälle tärkeistä aiheista keskustelemiseksi. Kolmen tyyppisten keskustelujen sisältö on esitetty pääpiirteissään. Kirjan opiskelusta tiedät, että tästä osasta suurin osuus on varattu näistä ensimmäiselle. Siinä käsitellään yksityiskohtaisesti lukuisia aiheita, joista voi keskustella perheenjäsenten kanssa osana järjestelmällistä kotivierailuohjelmaa, jonka ensisijaisena tavoitteena on auttaa heitä syventämään tietämystään bahá'í-uskosta. Toisen tyyppisen keskustelun sisältö vastaa kasvavaa maailmanlaajuista kokemusta säännöllisistä vierailuista niiden vanhempien luo, joiden lapset ja varhaisnuoret ovat mukana henkisen kasvatuksen oppitunneilla ja henkisen voimauttamisen ryhmissä – tällainen käytäntö on nyt olennainen osa yhteisörakentamisen hanketta. Lopuksi tässä osassa esitetään sarja ajatuksia, jotka voi sisällyttää nuorten kanssa käytäviin keskusteluihin ja jotka vastaavat heidän toiveeseensa löytää palvelumahdollisuuksia. Tällaiset keskustelut saavat usein nuoret tulemaan mukaan instituuttikursseille keinona kehittää tarvittavia kykyjä. Keskustele seuraavista kysymyksistä ryhmäsi muiden jäsenten kanssa:

a. Monet kirjaa 2 opiskelevat syventävät ymmärrystään lasten ja varhaisnuorten koulutusohjelmien toimintamalleista ja niiden perustana olevista käsitteistä, kun he jatkavat opiskelemaan kirjoja 3 ja 5. Jotkut heistä päättävät ryhtyä toteuttamaan näitä tietynlaisia palvelutekoja. Miten näiden ohjelmien tärkeyden ymmärtäminen jo kirjan 2 kohdalla ja vanhempien saaminen mukaan opettajien ja valmentajien kanssa käytäviin keskusteluihin, kuten siinä ehdotetaan, nopeuttaa osallistujien etenemistä palvelun polulla?

b. Miten Amandan ja Pauliinan, kahden yhteisöään palvelemaan halukkaan nuoren välillä käydyn keskustelun sisällön oppiminen voi olla hyödyllistä kaikille palvelun polkua kulkeville?

c. Sitä mukaa kun kotivierailut ja merkityksellisten ja mieltä ylentävien keskustelujen käyminen perheenjäsenten kanssa tulee osaksi naapuruston tai kylän kulttuuria, yhteisön henkinen ja yhteisöllinen rakenne vahvistuu. Kuinka oppia keskustelemaan merkittävistä henkisistä aiheista perheenjäsenten kanssa – aina kolmannessa osassa esitetyistä aiheista alkaen – lisää palvelun polulla kulkevien *kykyä* osallistua yhteisörakentamiseen?

Kun Ruhi-instituutti alkoi ensimmäistä kertaa tarjota sen kurssisisällön, joka nyt muodostaa kirjan kolmannen osan, se havaitsi, että jotkut kodeissa vierailevista olivat sinnikkäitä ponnisteluissaan, kun taas toiset lopettivat vierailut pian. Ero näytti johtuvan siitä, että ne, jotka sinnikkäästi jatkoivat vierailujaan, tunsivat riemua varsinaisesta opettamisesta sen välittömistä tuloksista riippumatta. Kirjan 2 ensimmäinen osa suunniteltiin tarkastelemaan tätä asiaa. Se etenee seuraavien ajatusten mukaisesti. Lue nämä ajatukset läpi ja mieti niitä suhteessa omiin ponnistuksiisi palvella opintopiirin ohjaajana. Kirjoita sitten lyhyt selostus siitä, millä tavalla tämä palvelutehtävä on sinulle jatkuvan riemun lähde.

- Bahá'u'lláhin ilmoitusta voidaan verrata valtamereen, jonka syvyyksissä on jumalallisen ohjauksen helmiä. Kun löydämme Bahá'u'lláhin ilmoituksesta viisauden helmiä ja kerromme niistä muille, sydämemme on täynnä riemua.

- Saamme Bahá'u'lláhin ilmoituksen valtameren anteja tekemiemme ponnistusten mukaisesti.

- Bahá'u'lláhin ilmoituksen valtameri on hämmästyttävän lähellä meitä. Voimme päästä sen rannoille silmänräpäyksessä, jos vain toivomme sitä.

- Kun olemme saaneet siunauksen tunnistaa Bahá'u'lláhin, ammennamme Hänen ilmoituksensa valtameren aarteista ja kerromme muille sen jumalallisen ohjauksen helmistä anteliaasti ja varauksettomasti.

- Jumalan sana on jatkuva innoituksen lähde, kun etenemme palvelun polulla. Kerromme Jumalan sanasta muille, koska sillä on erityinen voima ja vaikutus ihmissydämeen.

- Kaikista päivittäisessä elämässämme tekemistämme asioista erityisen siunattuja ovat ne, joiden yhteydessä autamme muita löytämään Bahá'u'lláhin ilmoituksen valtamereen kätketyt helmet.

- Palvelemisesta saamamme riemu perustuu tekoon itseensä. Jos olemme liian kiintyneitä tuloksiin tai jos kehu tai arvostelu vaikuttaa meihin, menetämme tämän riemun. Irrottautuminen on riemun täyteisen palvelun edellytys.

- Meidän on myös oltava halukkaita ponnistelemaan ja tekemään uhrauksia. Meidän tulisi kuitenkin muistaa, että uhraaminen tarkoittaa alempiarvoisesta luopumista korkeampiarvoisen hyväksi. Näin toimiessamme henkinen onnellisuutemme lisääntyy ja edistämme henkistä kasvuamme.
- Meidän on kiinnitettävä huomiota sekä tarvittavan ponnistelun voimallisuuteen että laatuun kaikissa niissä pyrkimyksissä, joihin ryhdymme palvelun polulla.

- Toiveikkuus ja kiitollisuus ovat kaksi palvelun polulla kulkemiselle keskeistä asennetta.

Lue nyt edellä olevan tarkastelun pohjalta seuraava ote kirjan 2 ohjaajan johdanto-osiosta:

> On kuitenkin huomattava, että vaikka tässä kirjasarjassa kuvatut palveluteot ovat keskeisiä yhteisön kasvulle ja kehitykselle, ne ovat ennen kaikkea osa sellaista kehityskulkua, joka pyrkii kehittämään ihmisten kyvykkyyttä opiskelun ja toiminnan kautta. Mitä jokaisen ohjaajan tulisi ymmärtää, on että nämä teot perustuvat toisiinsa, ja niiden monitahoisuus lisääntyy kirjasta toiseen. Se, että oppii suorittamaan kunkin palveluteon vaikuttavasti, osoittautuu ratkaisevan tärkeäksi niiden kykyjen kannalta, joita tarvitaan seuraavien palvelutehtävien toteuttamiseen. Kuten tässä kirjassa on esitetty, keskustelun jatkaminen useiden kotivierailujen aikana vaatii selvästi enemmän kuin se toiminta, johon kirjassa 1 kannustetaan ja joka on säännöllisen hartaustilaisuuden järjestäminen, tapahtuipa se yksin tai yhdessä muutamien muiden kanssa. Eikä ole vaikeaa nähdä, miten tärkeää osallistujien on kehittää tässä tarkasteltuja kykyjä, jotta he voivat ryhtyä yhä monitahoisempiin palvelutehtäviin myöhemmin.

Keskustele ryhmäsi kanssa siitä, miten kirjassa 2 tarkastellut kyvyt, joiden avulla voimme antaa oman osamme merkityksellisiin ja mieltä ylentäviin keskusteluihin, perustuvat osallistujien kirjan 1 opiskelusta saamaan tietämykseen ja taitoihin sekä osallistumiseen siitä alkunsa saavaan toimintaan, erityisesti rukousten lausumiseen yhdessä muiden kanssa.

JAKSO 20

Runkokurssisarjan seuraava palveluteko liittyy lasten henkiseen kasvatukseen. Kirjassa 3, Lastentuntien opettaminen, taso 1, keskitytään joihinkin tietoihin, taitoihin ja kykyihin sekä ominaisuuksiin ja asenteisiin, joita tälle ponnistelun alalle astumaan halukkaat tarvitsevat.

Luonnollisesti monet tätä kirjaa opiskelevat eivät ehkä ole halukkaita opettamaan tällaisia oppitunteja, vaikka ovatkin vakaasti kulkemassa palvelun polkua. Silti kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että lasten henkinen kasvatus on tärkeää. Meidän kaikkien on yhteisön jäseninä, bahá'í-uskon laitosten ja eri toimielinten jäseninä kiinnitettävä huomiota tähän ensiarvoisen tärkeään velvollisuuteen. Tämän ensisijaisen tavoitteen lisäksi toiveena on siten, että kirja 3 vahvistaa tällaista yhteistä ymmärrystä. Lue tämä mielessäsi seuraava ote osiosta "Muutamia ajatuksia ohjaajalle" ja keskustele siitä ryhmäsi muiden jäsenten kanssa:

> Kirjan 2 toisen osan opiskelun yhteydessä osallistujat tutustuivat jo 'Abdu'l-Bahán toteamukseen, että kasvatusta on kolmenlaista: aineellista, inhimillistä ja henkistä. Tämä kirja antaa heille tilaisuuden syventää edelleen ymmärrystään viimeiseksi mainitun laisesta kasvatuksesta, jonka avulla ihmisen henkinen eli ylempi luonto kehittyy. Alusta alkaen pitäisi olla selvää, että lasten henkinen kasvatus, sellaisena kuin se bahá'í-uskossa ymmärretään, eroaa olennaisesti uskonnolliseen opetukseen toisinaan yhdistetystä ahdasmielisten opinkappaleiden tyrkyttämisestä. Sen sijaan siinä pyritään vaalimaan rakkautta tietoon, avointa suhtautumista oppimiseen ja jatkuvaa halua todellisuuden tutkimiseen.
>
> Yhtä tärkeää on ymmärtää, että lasten kasvatuksessa ei voida sivuuttaa uskonnollista ohjausta, sillä niin toimimalla lapsilta evättäisiin yhteys jumalallisiin totuuksiin ja henkisiin periaatteisiin - periaatteisiin, joiden on ohjattava heidän ajatuksiaan ja tekojaan. Ne, jotka kannattavat sellaista väitettä, että lasten on parasta antaa omaksua omat mittapuunsa ja maailmankuvansa vuorovaikutuksessa yhteiskunnan kanssa oletettavasti vapaasti valiten, eivät näytä ymmärtävän, miten hyökkäävästi poliittiset, taloudelliset ja kulttuuriset voimat edistävät niiden omia etujaan palvelevia uskomus- ja käyttäytymismalleja. Mutta vaikka näin ei olisikaan, ei ole mitään syytä olettaa, että toisiaan seuraavat sukupolvet kykenisivät luomaan paremman maailman ilman ihmisen henkistä luontoa vaalivaa kasvatusta. Jumalallisen kasvattajan ohjauksesta osaton ihmiskunta ei voi saada aikaan juuri muuta kuin sekasortoa, epäoikeudenmukaisuutta ja kärsimystä.

Edellä olevassa otteessa selitetään, että lasten henkisellä kasvatuksella, niin kuin se bahá'í-uskossa ymmärretään, ei ole mitään tekemistä kaavoihin kangistuneen uskonnonopetuksen kanssa. Mutta siinä tehdään myös selväksi, että tällainen kasvatus perustuu jumalallisiin totuuksiin ja henkisiin periaatteisiin, jotka ovat peräisin Bahá'u'lláhin, tämän päivän yleismaailmallisen kasvattajan, ilmoituksesta.

a. Mitkä ovat joitakin kaavoihin kangistuneen opetuksen piirteitä, jotka eivät ole ominaisia ainoastaan uskonnon alalle?

_____

_____

b. Miten vastaisit henkilölle, joka sanoo, että Jumalan sanan ulkoa opetteleminen on kaavoihin kangistunutta?

c. Kun lapsilta evätään pääsy jumalallisen ilmoituksen sisältämiin henkisiin totuuksiin ja periaatteisiin, he voivat helposti omaksua valloilleen päässeen materialismin arvot, jotka ovat tunkeutumassa maailman eri kansojen kulttuureihin. Mainitse joitakin näistä arvoista.

d. Miten edellä mainitsemasi arvot heikentävät ihmisen henkisen luonteen kehitystä?

Kirjan 3 kahden osan opiskelun perusteella tiedät, että Ruhi-instituutin lasten henkistä kasvatusta koskeva ohjelma keskittyy auttamaan lapsia kehittämään kiitettävää luonnetta ja suoraselkäistä käytöstä. Kiitettävälle luonteelle ominaiset asenteet ja tavat saavat lujan jalansijan luonnollisesti vain, jos ne kuvastavat henkisiä ominaisuuksia, ja tason 1 oppitunnit keskittyvätkin vastaavasti tällaisten ominaisuuksien vaalimiseen viisi- ja kuusivuotiaissa lapsissa. Alla olevassa kappaleessa johdanto-osiosta ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” tarkastellaan tätä ajatusta, jota käsitellään kirjan ensimmäisessä osassa.

Tässä osassa esitetään, että jokaiselle ihmiselle suotujen jalokivien joukossa on niitä, joita kutsutaan ”henkisiksi ominaisuuksiksi” ja joita pidetään pysyvänä perustana, jonka varaan voi rakentaa jalon ja suoraselkäisen luonteen. Se, että ne muodostavat selvän ryhmän ”hyveitä” – joka on yleisnimitys kaikenlaisille kiitettäville ominaisuuksille, mukaan lukien tavat ja asenteet sekä taidot ja kyvyt – on keskeisen tärkeä ajatus, joka kaikkien osallistujien tulisi ymmärtää riittävän hyvin. Jaksoissa 6 ja 7 tarkastellaan tämän toteamuksen joitakin seuraamuksia. Ohjaajan on syytä varmistaa, että ryhmän jäsenet pystyvät yhdistämään tarkastelemansa asiat kirjan 1 osan 3 opiskeluunsa, jolloin he pohtivat, miten

henkisiä ominaisuuksia on tässä elämässä kehitettävä sielun kykyinä, jotta ne auttavat ja tukevat meitä ikuisella matkallamme kohti Jumalaa. Rakkaus Jumalaan ja Jumalan tuntemus ovat välttämättömiä henkisten ominaisuuksien kehittämiselle. Osallistujien on tärkeää ymmärtää, miten näiden kahden jakson ajatukset erottavat tason 1 oppitunnit esimerkiksi hyveitä käsittelevistä kursseista, jotka pitävät täsmällisyyttä ja totuudellisuutta laadultaan yhtenä ja samana ominaisuutena. Ja kun opettajat ymmärtävät tämän eron, he välttyvät taipumukselta tarkastella hyvän luonteen kehittämistä ensisijaisesti käyttäytymisen muuttamisen kannalta.

Edellä on todettu, että auttaessaan lapsia kehittämän luonnettaan opettajien tulisi ymmärtää ero henkisten ominaisuuksien – ihmisen sielun olennaisten ominaisuuksien – ja yleensä ”hyveiden” välillä. Hyveillä tarkoitetaan kaikkia kiitettäviä ominaisuuksia, myös tapoja, taitoja ja asenteita. Seuraavat lausumat valottavat tarkemmin, miksi on tärkeää pitää tämä ero mielessä opetettaessa tason 1 oppitunteja. Voitko lisätä luetteloon muutamia? Tämän tehtävän suorittamisessa on hyödyllistä lukea ja pohtia ensimmäisen osan jaksoissa 6 ja 7 esitettyjä ajatuksia.

- Henkisten ominaisuuksien kehittämisessä lapsia ohjataan suuntaamaan sydämensä ja mielensä kohti Jumalaa, joka on ehtymätön lähde, josta nämä ominaisuudet kumpuavat.

- Kiitettävät asenteet ja taipumukset, riippumatta siitä kuinka paljon ne ovat saaneet vahvistusta yhteiskunnallisista säännöistä, ovat luonteeltaan ohimeneviä ja rajallisia, elleivät ne perustu henkisiin ominaisuuksiin.

- Lasten henkisten ominaisuuksien, kuten myötätunnon, rakkauden ja anteliaisuuden, vaaliminen saa heidät omaksumaan sopivia asenteita ja tapoja, kuten myötätuntoista eläytymistä, huolenpitoa ja muiden kanssa jakamista.

- Kulttuurin ja yhteiskunnan sääntöjen mukaisen käyttäytymisen oppiminen ei yksistään johda henkisten ominaisuuksien kehittymiseen.
- Motivaation osoittaa henkisiä ominaisuuksia tulisi kummuta halusta saavuttaa Jumalan mielihyvä, ei halusta saada muiden hyväksyntää.

- Hyötynäkökohdat – oman edun tavoittelu kaikin keinoin – voivat tuottaa vahvan motivaation käyttäytyä ulkonaisesti kiitettävällä tavalla, mutta niillä ei ole mitään merkitystä, kun pyrkimyksenä on ilmentää henkisiä ominaisuuksia.

- _____
  _____
- _____
  _____
- _____
  _____
- _____
  _____

–

Käytä nyt hieman aikaa kerrataksesi kirjan 3 ensimmäisen osan luvut 1–17, joissa tarkastellaan joitakin bahá'í-kirjoituksissa esiintyviä kasvatusperiaatteita. Laadi sitten alla olevaan tilaan luettelo näissä jaksoissa tarkastelluista tärkeimmistä käsitteistä, jotka lasten henkisestä kehityksestä huolehtivien, etenkin tason 1 opettajien odotetaan ymmärtävän.

Kuten olet huomannut, yksi tämän osan tärkeistä käsitteistä on kurinalaisuus. Alla olevassa otteessa johdanto-osiosta ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” selitetään tarkemmin, miten tätä käsitettä tulisi tarkastella koulutusprosessissa, jonka tavoitteena on henkisten ominaisuuksien kehittäminen, toisin kuin sellaisessa, jonka tavoitteena on muovata käyttäytymistä muilla tavoin.

> Edellä esitettyjen käsitteiden ja ajatusten tarkastelun tulisi auttaa osallistujia oivaltamaan, että lasten tulisi henkisen kasvatuksen kautta viime kädessä oppia pitämään henkisten ominaisuuksien hankkimista itsessään palkkiona ja kelvotonta luonnetta mitä suurimpana rangaistuksena. Kaiken tämän pitäisi siten auttaa osallistujia näkemään lasten käyttäytymisen muuttaminen oikeasta näkökulmasta – ei keskeisenä tavoitteena vaan luonteen jalostamisen apukeinona. Näin ollen he huomaavat lasten kanssa toimiessa sopivia tapoja rohkaista

käyttäytymään toivottavalla tavalla ja torjua sopimattomia käyttäytymismalleja. Joitakin näistä on mainittu jaksossa 13. Tässä jaksossa tarkastellut muut käsitteet liittyvät vapauteen ja kuriin. Vaikka ankarilla rangaistuksilla ei selvästikään ole mitään sijaa lasten kasvatuksessa, heidän henkiselle kehitykselleen on yhtä vahingollista se, että he saavat täydellisen vapauden toimia haluamallaan tavalla.

Alla on muutamia toteamuksia. Päätä, mitkä niistä ovat yhdenmukaisia tässä osassa esitetyn kurin käsitteen kanssa.

_____ Kurin tulisi olla kovaa.

_____ Kurin tulisi tulla henkilön sisältä, jotta se olisi kestävää.

_____ Todellinen vapaus on riippuvainen itsekurista.

_____ Kun vaaditaan kuria, se tukahduttaa luovuuden.

_____ Kurinalaisuus suojaa luovaa aloitteellisuutta omahyväisyydeltä.

_____ Jos opettaja saa oppilaat rakastamaan Jumalaa, ei ole tarpeen asettaa käyttäytymissääntöjä.

_____ Ilman itsekuria on mahdotonta kehittää henkisiä ominaisuuksia.

_____ Lapset tarvitsevat vapautta voidakseen havaita asioita itse; kuri vain häiritsee löytämistä ja todellista oppimista.

_____ Lapset kukoistavat kurinalaisuudessa; he oppivat tehokkaammin hyvin järjestetyssä ympäristössä.

_____ Yksilöt hankkivat viisautta omaksumalla oppijan nöyrän asenteen. Tämän oppimisasenteen antama kuri vapauttaa ihmisen epäonnistumisen pelosta ja avaa tien rakentavan aloitteellisuuden harjoittamiselle.

_____ Kurin harjoittaminen ei millään tavalla tarkoita minkään muotoista väkivallan tai väärinkäytön harjoittamista, niin psykologista kuin fyysistäkään, sillä väkivalta ei sovi yhteen ihmishengen jalouden kanssa ja vahingoittaa ihmisen kehitystä.

Keskustele nyt hetken aikaa seuraavasta kysymyksestä ryhmäsi kanssa: Millä tavalla kurin käsite liittyy opintopiiriin, kun otetaan huomioon, että osallistujat eivät ole lapsia vaan nuoria ja aikuisia?

Kirjan toinen osa koostuu kahdesta osasta: tälle tasolle tarkoitetut kaksikymmentäneljä oppituntia sekä valmistavat jaksot, jotka on suunniteltu auttamaan opettajia tutustumaan hyvin oppituntien sisältöön. Kukin oppitunti on jäsennetty yhden henkisen ominaisuuden kehittämisen ympärille. Tiedät, että lasten henkisten ominaisuuksien kehittämiseksi nämä oppitunnit tuovat heidät läheiseen yhteyteen Jumalan sanan kanssa ja innoittavat heitä tarinoilla ‘Abdu’l-Bahásta, joka oli jaloimpien ihmisihanteiden ruumiillistuma. Rukous, lainausten ulkoa opettelu ja tarinat muodostavat näiden oppituntien keskeiset tekijät, ja kirjan toisen osan valmistavat jaksot käsittävät neljä oppituntia kerrallaan ja opastavat osallistujia niistä kunkin keskeisten tekijöiden kertaamisessa. Voit tutkia näitä jaksoja ja kirjoittaa sitten yksi tai kaksi lausetta siitä, mikä merkitys näillä keskeisillä tekijöillä on lasten henkisessä kasvatuksessa.

Rukous: _____

_____

_____

Lainausten opettelu: _____

_____

_____

Tarinat: _____

_____

_____

Voisitko nyt kuvailla muutamin sanoin oppituntien muiden osien merkitystä?

Laulut: _____

_____

_____

Yhteistyöleikit: _____

_____

_____

Värittäminen: _____

_____

_____

Toisessa osassa osallistujia kannustetaan harjoittelemaan oppituntien eri osien pitämistä osana materiaalin opiskelua ja myös mahdollisesti käymään ne läpi kolmen tai neljän lapsen kanssa. Jotkin ryhmät voivat edetä koko osan läpi tällä tavalla opiskelemalla neljä oppituntia kerrallaan ennen kokemuksen saamista lasten kanssa. Osallistujat voivat myös opiskella neljän oppitunnin sarjan ja hankkia heti sen jälkeen kokemusta joko avustamalla toista opettajaa tai aloittamalla oman lastentuntiryhmän. Keskustelkaa siitä, millaista tietoa ohjaajalla tulisi olla kylässään tai naapurustossaan tapahtuvasta kehityksestä, jotta hän voisi toimia joustavasti ja vastata tarpeisiin.

JAKSO 21

Saatuamme entistä syvemmän ymmärryksen niistä palveluteoista, joille kolmen ensimmäisen kirjan opiskelu antaa sysäyksen, tarkastelemme nyt instituutin runkokurssisarjan seuraavaa kirjaa, jossa tarkastellaan jälleen bahá'í-identiteettiä sanan ”minä” kautta lauseessa ”Minä kuljen palvelun polkua”. Historia muovaa suurelta osin niin yksilön kuin kokonaisten kansojen identiteetin. Kun yhteys historiaan katkeaa, syntyy hämmennystä, ja ihmisistä tulee kuin

juurettomia puita. Mutta mistä, voimme kysyä, voi jokainen ihminen löytää oman olemassaolonsa historialliset juuret tänä ihmiskunnan elämän siirtymävaiheen aikana, jolloin vanha järjestys on hajoamassa ja uusi ilmaantumassa sen tilalle? Tämä on vaikea kysymys useimmille, mutta bahá'ílle vastaus on varsin yksinkertainen: meidän on etsittävä identiteettimme aineksia niistä moninaisista tapahtumista, jotka ovat vieneet Jumalan asiaa eteenpäin aina siitä kohtalokkaasta illasta lähtien, jolloin Báb ilmoitti tehtävästään Mullá Husaynille.

Kirja 4, *Jumalan kaksoisilmaisijat*, on omistettu Bábin ja Bahá'u'lláhin elämänvaiheiden tarkastelulle. Ensimmäisessä osassa tutkitaan lyhyesti tämän päivän, Jumalan päivän merkitystä. Toisessa ja kolmannessa osassa osallistujat tutustuvat näiden kahden pyhän olennon elämäntyöhön. Näiden tapahtumien henkinen merkitys korostuu tutkimalla pyhistä kirjoituksista joitakin olennaisia kohtia, jotka valottavat Jumalan ilmaisijoiden tuloon liittyviä syvällisiä aiheita. Vaikka keskeisten tietojen oppiminen Bábin ja Bahá'u'lláhin elämästä onkin osallistujille tärkeää, juuri näiden aiheiden pohdinnan kautta saatu ymmärrys tukee heitä palvelun polulla. Tässä yhteydessä ohjaajan johdanto-osiossa selitetään:

> Valmistautuessaan ohjaamaan ryhmää kirjan toisen ja kolmannen osan läpi, ohjaajan tulisi siis miettiä huolellisesti niissä tarkasteltuja henkisiä aiheita. Näitä ovat esimerkiksi se, että jokainen jumalallinen Valonlähde ei ilmesty ihmiskunnan maailmaan omasta tahdostaan vaan Jumalan tahdosta ja että Jumala on suonut Hänelle synnynnäistä tietoa, että Hänen asemansa ensimmäisenä tunnistavat kutsutaan suorittamaan merkittäviä sankarillisia tekoja, jotka todistavat Hänen uskonsa muuntavasta voimasta, että Hän suostuu kestämään kärsimysten täyttämän elämän voidakseen johdattaa ihmiskunta totuuteen ja tehdä Jumalan tahto ja tarkoitus tunnetuiksi Hänen luomakunnalleen ja että mikään maallinen voima, olipa se kuinka voimakas tahansa, ei voi onnistua heikentämään Hänen vaikutusvaltaansa tai estämään Häntä suorittamasta Hänelle uskottua tehtävää. Tässä yhteydessä yksi tärkeä kolmannessa osassa tarkasteltu ajatus koskee kriisiä ja voittoa. Tämän ajatuksen ymmärtäminen – että jokainen Jumalan asian kriisi vapauttaa uuden määrän sen luontaista voimaa – on välttämätöntä kaikille palvelun polulla kulkeville, jotta he voivat paitsi arvostaa bahá'í-uskon historiaa myös edistää sen vakaata kehitystä omissa naapurustoissaan ja kylissään. Tämä kehityskulku etenee poikkeuksetta erilaisten kriisien ja voittojen kautta.

Kun pyrit toimimaan ohjaajana, miten oma ymmärryksesi Kaksoisilmaisijoiden elämää ympäröivien tapahtumien henkisestä merkityksestä vaikuttaa siihen, miten osallistujat suhtautuvat materiaaliin?

Kurssin osallistujia tulisi kannustaa kertomaan opettelemansa historia jossakin määrin yksityiskohtaisesti. Miten ohjaaja voi auttaa heitä kehittämään tätä kykyä?

Kuten edellä mainittiin, koko kolmannen osan läpi toistuu kriisin ja voiton aihe. Yksi haasteistasi on varmistaa, että opintopiirisi osallistujat ymmärtävät tämän periaatteen syvällisesti. Saadaksesi paremman käsityksen kriisin ja voiton välisestä vuorovaikutuksesta voit laatia luettelon niistä merkittävistä tapahtumista, jotka kuvataan kirjan kolmannessa osassa aikajärjestyksessä. Tämän tehtyäsi päätä, mitkä tapahtumat olivat merkkinä joko kriisin tai voiton uudesta vaiheesta.

Ajattele sitten omaa yhteisöäsi. Miten edistystä on saavutettu kriisin ja voiton vuorottelun kautta?

On syytä huomata, että tässä kirjassa osallistujia haastetaan opettelemaan ulkoa pyhistä kirjoituksista paljon pidempiä katkelmia kuin ne, jotka he opettelivat ulkoa aiemmissa kirjoissa. Toisessa osassa heitä kannustetaan opettelemaan ulkoa Bábin osoittamat sanat Elävän kirjaimille ja kolmannessa osassa Kitáb-i-Aqdasin viisi ensimmäistä kappaletta. Ruhi-instituutin kurssien edistämässä koulutusprosessissa painotetaan ulkoa oppimista, mikä on selvää jo alusta alkaen. Vaikka sen vaikeaksi tuntevia kohtaan ei koskaan painosteta, kirjaan 4 asti päästyään kaikki osallistujat ovat yhä tietoisempia siitä, kuinka arvokasta on palauttaa mieleen kohtia pyhistä kirjoituksista, ja he ovat saaneet monia oivalluksia siitä, miten Jumalan sana vaikuttaa ihmissydämeen. Ajattele omaa opiskeluasi. Kuinka kykysi painaa mieleesi pitkiä kappaleita kirjasta 4 kehittyi vähitellen, kun etenit kunkin sitä edeltäneen kurssin läpi?

JAKSO 22

Kirjan 3 tavoin runkokurssisarjan viidennessä kirjassa käsitellään nuorempien sukupolvien kasvatusta. *Varhaisnuorten kykyjen vapauttaminen* pyrkii auttamaan ”valmentajina” palvelemaan halukkaita kehittämään tarvittavat kyvyt 12–15-vuotiaiden nuorten ryhmien saamiseksi mukaan kolmivuotiseen ohjelmaan, tavoitteena on heidän henkinen voimaantumisensa. Kuten kirjan 3 kohdalla, toiveena on, että kaikki runkokurssisarjan läpi etenevät hyötyvät jollakin tavalla tämän kirjan opiskelusta. Ohjaajien tulisi kuitenkin ymmärtää, että tämän palveluteon tarkoituksena on ensisijaisesti, vaikkakaan ei yksinomaan, tarjota kaikentaustaisille nuorille väylä, jonka kautta he voivat antaa oman osansa yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen. Ohjaajan johdanto-osiossa käsitellään tätä näkökohtaa ja kuvataan, kuinka kyvykkyyden kehittämisprosessi on valmistanut osallistujia ryhtymään tähän palvelutekoon:

> Kirjan 5 ohjaajina toimivien tulisi huomioida, että osallistujien joukossa on monia vähän alle tai yli kaksikymmenvuotiaita nuoria, jotka ovat tulleet opiskelemaan runkokurssisarjaa ilmaisten haluavansa palvella valmentajana ja joilla on kaikki siihen tarvittavat piilevät *kyvyt*. Jotkut heistä ovat tutustuneet bahá'í-uskoon ikätovereidensa kanssa käytyjen keskustelujen kautta, joissa tähdennettiin heidän tehtäväänsä nuorempien sukupolvien kouluttamisessa. Toiset ovat itse käyneet läpi henkisen voimautumisen ohjelman varhaisnuorena ja aloittaneet kirjan 1 opiskelun pian sen jälkeen. Riippumatta siitä, mitä kautta he ovat tulleet mukaan instituuttiprosessiin, he ovat nyt osa kylänsä tai naapurustonsa kasvavaa ystävien ydinryhmää, joka on sitoutunut oman ympäristönsä parantamiseen ja saa tässä yhteydessä kokemusta kodeissa vierailemisesta, jotta he voivat tutkia perheiden kanssa bahá’í-uskolle keskeisiä aiheita, mikä on kirjan 2 edistämä palvelu. Osana tätä ydinryhmää useat heistä ovat myös läheisessä yhteydessä vähintään yhteen paikkakunnan varhaisnuorten ryhmään ja avustavat sen valmentajaa erilaisten toimintojen toteuttamisessa sekä

osallistuvat hänen kanssaan säännöllisiin vierailuihin vanhempien luokse ohjelmaan liittyvistä ajatuksista ja toimintamalleista keskustelemiseksi. Tässä vaiheessa heillä kaikilla on bahá'í-opetuksista hyvä tietämys, joka on syventynyt kirjojen 3 ja 4 opiskelun myötä, ja heillä on sellaisia taitoja, kykyjä, asenteita ja henkisiä ominaisuuksia, joita tarvitaan merkityksellisten keskustelujen aloittamiseen ja jatkamiseen ystävien ja naapureiden kanssa. Etenkin tässä vaiheessa heidän siirtyessä kirjaan 5 tulee ilmeiseksi, mikä merkitys on Ruhi-instituutin runkokurssisarjaan sisältyvällä kyvykkyyden kehittämisprosessilla – prosessilla, jonka keskeisenä ajatuksena on palvelun polulla kulkeminen. Varhaisnuorista koostuvan ryhmän sitouttaminen henkisesti voimauttavaan kolmivuotiseen ohjelmaan on vaativa palvelu, ja aloittelevien valmentajien ponnistukset sen toteuttamiseksi ovat paljolti riippuvaisia siitä kyvykkyydestä, jota he ovat tähän mennessä vakaasti kehittäneet tällä polulla kulkiessaan.

Tulevana ohjaajana sinun olisi hyvä miettiä sellaista nuorta, joka on edennyt runkokurssisarjassa asteittain edellä kuvatulla tavalla ja on nyt päässyt kirjaan 5. Mitä ovat jotkin niistä ominaisuuksista, jotka erottavat hänet muista? Joitakin on mainittu alla. Voitko lisätä luetteloon muutamia?

- Ymmärrys siitä, että vahvistamalla omaa ylempää luontoaan ihminen saavuttaa todellisen asemansa.
- Vastuuntunto omasta henkilökohtaisesta kasvusta ja oman yhteisönsä kehityksestä
- Ymmärrys siitä, että palvelun kentällä voi pyrkiä kahtalaiseen moraaliseen päämäärään: omasta henkisestä ja älyllisestä kehityksestään huolehtiminen ja oman osansa antaminen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen
- Jumalan sanan uudistavan voiman tunnistaminen
- Kyky tuoda henkisiä periaatteita esille jokapäiväisessä keskustelussa
- Vahva historiantaju ja ymmärrys tämän historiallisen ajankohdan luonteesta ja omasta paikastaan siinä
- Horjumattomuus niiden koettelemusten ja vaikeuksien edessä, joita jokainen vääjäämättä kohtaa palvelun polulla
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

– _____

– _____

– _____

Kuten tiedät, kirjan 5 ensimmäinen osa, ”Elämän kevätaika”, sisältää kirjoituksista valikoiman otteita, jotka kokonaisuudessaan antavat kuvan nuoresta, joka kykenee toimimaan tehokkaasti ihmiskunnan historian tässä vaiheessa. Kertaa tuo osa nyt. Sen tehtyäsi päätä, lisäisitkö vielä muita ominaisuuksia edellä olevaan luetteloon.

Toisen osan, ”Lupaava ikä”, tavoite on pohjimmiltaan kahtalainen. Tässä osassa pyritään vahvistamaan sitä opiskelevien ymmärrystä siitä, että varhaisnuoret ovat erityinen ikäryhmä, jolla on omat ominaispiirteensä. Samalla se toivoo voivansa tehdä selväksi, että bahá'í-yhteisön omaksuma tätä elämänvaihetta koskeva toimintamalli, joka on muotoutunut bahá'í-uskon kirjoitusten pohjalta, eroaa perin pohjin yleisten oletusten ja teorioiden pohjalta muodostuneista toimintamalleista. Lukekaamme jälleen kerran ohjaajan osiosta:

> – – tässä osassa tarkastellaan lyhyesti varhaisnuoruuden luonnetta ja pyydetään osallistujia pohtimaan niitä haasteita, joita tämän ikäisten nuorten kasvavan tietoisuuden suuntaaminen tarkoituksenmukaisesti sisältää. Tässä yhteydessä osassa esitetään varoitus: näissä ponnisteluissa on vältettävä sellaisten ohjelmien sudenkuoppia, jotka sen sijaan, että suuntaisivat tässä elämän kehitysvaiheessa olevien kasvavaa tietoisuutta itsestään muiden epäitsekkääseen palveluun, kohdistavat sen ihmisen minään ja valitettavasti päätyvät tekemään heistä ihmisen itsepintaisen minän vankeja. Luvuissa 5–9 yritetään varoittaa osallistujia joistakin tämän sudenkuopan salakavalista vaaroista käymällä läpi joukko asiaankuuluvia lainauksia bahá’í-kirjoituksista. Tässä osassa tarkastellaan lisäksi yhteiskunnallisen ympäristön vaikutuksia varhaisnuorten elämään, esitellään ajatus varhaisnuorten ryhmästä keskinäisen tuen elämänpiirinä ja määritellään se asenne, joka kaikkien tällaisten ryhmien valmentajina palvelemaan ryhtyvien on omaksuttava.

Käytä jonkin verran aikaa tämän osan kertaamiseen ja kuvaile sitten muutamalla sanalla, mitä osallistujien tulisi mielestäsi oppia ymmärtämään kustakin seuraavasta aiheesta opiskelunsa aikana. Millaisia käsityksiä heidän on ehkä hylättävä tämän ymmärryksen saavuttamiseksi?

a. Varhaisnuoruuden luonne: _____

_____

_____

_____

_____

_____

b. Varhaisnuorten kasvavan tietoisuuden suuntaamisen haaste: _____

_____

_____

c. Ympäristön vaikutukset varhaisnuorten elämään: _____

d. Ajatus varhaisnuorten ryhmästä keskinäisen tuen ympäristönä: _____

e. Asenne, joka kaikkien valmentajana palvelemaan nousevien on omaksuttava: _____

Kun yhä useammat ihmiset kylässä tai naapurustossa tunnustavat varhaisnuorten piilevät kyvyt, se edistää sellaista kulttuuria, joka tukee nyky-yhteiskunnassa vallitsevista asenteista poikkeavia asenteita nuoria kohtaan. Minkälaisia muutoksia asenteissa yhteisön tasolla olet havainnut kylässäsi tai naapurustossasi, kun kirjan 5 opiskelu on yleistynyt?

Kolmas osa, ”Valmentajana palveleminen”, perustuu osallistujien toisessa osassa saamiin oivalluksiin ja avaa keskustelun varhaisnuorten ohjelman päätavoitteesta – vapauttaa heidän henkiset, moraaliset ja älylliset kykynsä. Kun valmistaudut viemään ryhmän aloittelevia

valmentajia läpi tämän osan, sinun on syytä pohtia huolellisesti kysymystä moraalisesta ja henkisestä voimauttamisesta. Tämä kysymys on kuitenkin tietysti mielessäsi etusijalla kaikissa ponnisteluissasi palvella ohjaajana. Lue ja pohdiskele seuraavaa otetta, joka viittaa sellaiseen vallan käsitykseen, joka eroaa perustavanlaatuisesti nyky-yhteiskunnassa vallitsevista käsityksistä.

> Henkisen voimautumisen aihepiiri edellyttää yleensä ohjaajilta paljon ajattelua ja pohdintaa. Instituuttikurssien käynnistämä koulutusprosessi voidaankin nähdä viime kädessä moraalisen ja henkisen voimautumisen välineenä, jonka avulla ihmiset kaikilta elämänalueilta ja kaikista taustoista voivat nousta ja osallistua paremman maailman rakentamiseen. Tässä yhteydessä käytetty käsite vallasta eroaa suuresti sen yleisistä määritelmistä, jotka yhdistävät vallan aikomukseen hallita muita tai saada toiset alistumaan omaan tahtoonsa ja tarpeisiinsa. Tavoitteena on sen sijaan tulla kanaviksi ihmishengen kykyjen vuolaalle virralle: ykseyden, rakkauden, nöyrän palvelun ja puhtaiden tekojen voimalle. Sen vuorovaikutuksen edistäminen, jota tarvitaan tällaisen kehityskulun etenemiseksi – jopa nopeuttamiseksi – on keskeistä ohjaajana palvelemiselle, ja hankittuaan kokemusta ryhmän toisensa jälkeen saamisesta mukaan opiskelemaan kursseja jokainen ohjaaja pystyy näkemään pilkahduksia niistä monista toisiinsa vaikuttavista tekijöistä, joita kaikkia tehokkaampi on todellisen ymmärryksen vaaliminen.

Aiemmin tässä osassa tarkastelimme motivaation aihetta. Siinä yhteydessä saitte alustavan käsityksen sellaisen koulutusprosessin luonteesta, joka vapauttaa ihmisen sisällä piilevät henkiset ja älylliset kyvyt. Yksi tämän prosessin osa-alue, joka tulee olemaan jatkuvan pohdintasi aiheena, on nöyryyden ja voiman välinen keskinäinen vuorovaikutus. Lue kirjan 5 kolmannen osan jakso 19, jossa käsitellään tätä aihetta, ja kuvaile sitten muutamin sanoin, miten ilman nöyryyden henkistä ominaisuutta tavoittelemamme voima jää hyödyntämättä.

Kirjan 5 kolmannen osan mukaan koulutusprosessi, jonka tavoitteena on voimauttaa 12–15-vuotiaita, edellyttää välttämättä henkisen havaintokyvyn kehittämistä, ilmaisukyvyn parantamista ja vahvan moraalisen perustan rakentamista. Ohjaajan johdanto-osiossa mainitaan tästä aiheesta seuraavasti:

> Tässä kirjassa ohjaajan tehtävä tietenkin ulottuu vielä pitemmälle, seuraavaan sukupolveen ja sellaisen koulutusprosessin ominaislaatuun, joka antaa varhaisnuorille mahdollisuuden käyttää kehittyviä kykyjään tuloksekkaasti. Tämän kehityskulun ytimessä ovat ajatuksen ja ilmaisun toisiaan vahvistavat voimat. Mielen kyky käsitteelliseen ajatteluun, joka lisääntyy järisyttävästi varhaisessa nuoruudessa, vahvistuu varhaisnuorilla, kun he oppivat soveltamaan asiaankuuluvia tieteellisiä, moraalisia ja henkisiä käsitteitä tarkastellessaan heitä

ympäröivää maailmaa ja yrittäessään ensimmäisiä kertoja vaikuttaa yhteiskuntaan. Vaikka järkiperäisen tarkastelun voima olisi kuinka merkittävä tahansa, sen lisäksi kuitenkin tarvitaan henkistä havaintokykyä. Sen kautta avautuvat ymmärryksen kanavat, joita ei ole mahdollista saavuttaa pelkästään mielen kykyjen avulla. Varhaisnuoria on siksi autettava tunnistamaan henkiset voimat ja henkiset periaatteet heidän kohtaamissaan tilanteissa, jotta he voivat tehdä hyviä moraalisia valintoja. Se, että ihmisen ajatuksia ja käyttäytymistä ohjaava moraalinen rakenne on läheisessä yhteydessä sen kielen rakenteeseen, jolla hän ilmaisee ajatuksiaan, on hahmotellun koulutusprosessin perusedellytys. Mitä tahansa oivalluksia kirjan 5 kaksi ensimmäistä osaa ovatkin antaneet tästä prosessista, kolmannen osan jaksoissa 5–19 pyritään selventämään sen eri puolia hyödyntämällä tarvittaessa esimerkkejä ohjelmassa käytetyistä teksteistä. Jokaisen ohjaajan olisi hyvä tutustua huolellisesti näihin jaksoihin valmistautuessaan ohjaamaan ryhmää niiden läpi. Toiveena on, että osallistujat saavat tästä opiskelusta käsityksen näiden tekstien mahdollisuuksista voimauttaa varhaisnuoria erilaisissa kulttuureissa.

Tämä ei ole oikea kohta arvioida varhaisnuorten opiskelemia tekstejä sen selvittämiseksi, miten ne edistävät tämän ohjelman edellä kuvattuja tavoitteita niissä käsiteltyjen aiheiden ja ajatusten sekä käytetyn kielen osalta. Sinun on tietysti oltava valmis tekemään tämä kirjan 5 opintopiirissä ja auttaa sen jäseniä jossakin määrin ymmärtämään näiden tekstien mahdollisuuksia kehittää varhaisnuorten henkistä havaintokykyä, parantaa heidän ilmaisukykyään ja rakentaa heissä vahva moraalinen perusta. Jo mainituissa jaksoissa sekä jaksoissa 20–23 olevat tehtävät ovat sinulle avuksi tässä.

Tässä vaiheessa voisi olla hyödyllistä pohtia henkisen havaintokyvyn käsitettä sen suhteen, miten se liittyy ponnisteluihisi ohjaajana. Henkinen havaintokyky on yksi niistä ihmisen sielun kyvyistä, joita ohjaajien on kehitettävä, jos he haluavat auttaa jokaisen instituuttikurssin osallistujia pääsemään todellisen ymmärryksen äärelle. Tämän pohjalta ehdotetaan, että kertaat kirjan 5 kolmannen osan jaksot 5–7, joissa käsitellään tätä ajatusta, ja kirjoitat sitten muutaman sanan siitä, miten ohjaaja voi kehittää tätä sisäistä kykyä.

JAKSO 23

Palvelun polulla kulkeminen läpi koko elämän edellyttää selvästikin opettamista. Vaikka Bahá'u'lláhin sanoman levittäminen on yksi tärkeimmistä palvelutehtävistä, jonka voimme suorittaa, opettaminen on myös olotila, jossa pyrimme jatkuvasti kertomaan toisille siitä, mitä meille on niin anteliaasti suotu. Tämän aiheen syvällisen luonteen vuoksi käsittelemme kirjaa 6, *Jumalan asian opettaminen*, kolmessa jaksossa, joista tässä tarkastelemme ensimmäistä osaa ja seuraavia kahta osaa jaksoissa 24 ja 25.

Aluksi pitäisi olla selvää, että yhden kurssin aikana ei voi kehittää kyvykkyyttä Jumalan asian opettamiseen, tapahtuipa se yksilöllisten suunnitelmien tai yhteisen toiminnan kautta. Ihmiskunnan elinolot vaihtelevat huomattavasti paikasta toiseen, ja jokaisella kulttuurilla, jokaisella ikäryhmällä ja jokaisella väestöryhmällä on omat tilanteensa, jotka bahá'í-uskon opetuksista muille kertomaan halukkaiden on otettava huomioon. Tästä huolimatta on joitakin yleismaailmallisia perustotuuksia, joiden varaan tämä tarvittava *kyky* voidaan rakentaa, ja juuri nämä totuudet muodostavat kirjan 6 keskeisen sisällön.

Näistä totuuksista mikään ei ole tässä yhteydessä tärkeämpi kuin toisiaan täydentävät ”oleminen” ja ”tekeminen”. Kirjan ohjaajana sinun on varmistettava, että osallistujat ymmärtävät täysin näiden kahden välisen keskinäisen riippuvuuden. Tämä aihe onkin keskeinen runkokurssisarjan edistämälle koulutusprosessille, jossa opiskelu ja toiminta yhdistyvät. Yleisesti ottaen kurssisarjassa pyritään yhdistämään useita tekijöitä, jotka toisinaan asetetaan vastakkain toisiinsa nähden mutta jotka ovat itse asiassa yhden todellisuuden toisiaan täydentäviä ulottuvuuksia. Toiveena on, että tällä tavalla osallistujien edetessä kurssien läpi he oppivat vähitellen voittamaan taipumuksensa pelkistää todellisuus erilaisiksi kahtiajaoiksi. Alla oleva ote ohjaajan johdanto-osiosta selventää tätä aihetta:

> Tarkasteltaessa sitä, mitä tarkoittaa Bahá'u'lláhin meille antama velvollisuus opettaa Hänen asiaansa, tuodaan ensimmäisessä osassa esille useita peruskäsitteitä. Yksi osan alussa esitetyistä käsitteistä on ”syttyneisyys”. Osallistujia autetaan ymmärtämään, että velvollisuutemme opettaa liittyy yhtä paljon sisäiseen tilaamme kuin siihen, mitä teemme. Se, että ”oleminen” ja ”tekeminen” ovat bahá'í-opetusten mukaisesti eletyn elämän kaksi toisiaan täydentävää puolta, on koko kurssisarjan perustana oleva aihe. Tässä se tuodaan selvästi esiin, ja se todellakin antaa muodon kirjan koko rakenteelle. Tämän osan alkujaksot auttavat osallistujia saamaan henkistä ymmärrystä siitä, miten tämä ajatus liittyy bahá'í-uskon opettamiseen. Hyödyntämällä useita pyhissä kirjoituksissa olevia kielikuvia heitä autetaan näkemään ”olemisen” ja ”tekemisen” välinen yhteys – eritoten mielikuvaa liekistä, joka antaa lämpöä ja valoa, olipa se kuinka vähäinen tahansa. Samalla tuodaan esille, että opettaminen on olemisen tilan ilmenemismuoto, jota voidaan parhaiten kuvata syttyneisyytenä, jossa Jumalan rakkaus roihuaa niin kirkkaasti sydämessämme, että pyrimme lakkaamatta levittämään Hänen sanaansa.

Voi olla hyödyllistä kerrata seuraavaksi kirjan 6 ensimmäisen osan luvut 1–13. Miten se ymmärrys, jonka osallistujat saavat näiden jaksojen opiskelusta, tekee heille mahdolliseksi havaita, miten toisiaan täydentävät ”oleminen” ja ”tekeminen” näkyvät käytännössä palvelun kentällä? Tässä yhteydessä osallistujien on ymmärrettävä, millaiset seuraamukset on niillä nämä kaksi toisistaan erottavilla yleisillä käsityksillä, jos he haluavat estää tällaisen kahtiajakoisen ajattelutavan vaikutuksen siihen tapaan, jolla he mieltävät Jumalan asian edistämiselle omistetun elämän. Alla on opettamisesta joitakin ajatuksia, joita heillä saattaa olla mielessään kurssille tullessaan. Miten heidän ajattelunsa on muuttunut näiden jaksojen opiskelun jälkeen?

a. ”Vain niiden, joilla on syvällistä tietoa Jumalan asiasta, tulisi opettaa.”

b. ”Ennen kuin opetamme, meidän tulisi odottaa, kunnes olemme täysin syventyneitä.”

c. ”On tärkeää sanoa etsijälle oikeat asiat, oma henkinen tilamme on toissijaista.”

d. ”Opettajan sisäinen tila on se, jolla on todella merkitystä. Sen vuoksi meidän ei tulisi opettaa ennen kuin meillä on todellisen bahá’ín ominaisuudet. Tällöin meidän oma esimerkkimme on paras opettaja eikä sanoja tarvita lainkaan.”

Toiveena on, että näitä jaksoja pohtiessaan osallistujat ymmärtävät, että kahtalainen moraalinen päämäärä, johon he ovat pyrkineet palvelun polulle astuttuaan, yhdistää heidän elämänsä kaikki osa-alueet – tiedon etsiminen, jumalallisen lain noudattaminen, pyrkimys palvella Jumalaa ja päästä lähemmäksi Häntä sekä hankkia henkisiä ominaisuuksia ja kehittää luonnettaan. Kuinka varmistat sen, että he pystyvät luomaan tämän yhteyden bahá’í-uskoa opettaessaan?

Kuten varmasti muistat omasta kirjan 6 opiskelustasi, toinen tässä osassa tarkasteltu totuus on opettamisen pyhä luonne, joka voidaan ymmärtää ihmissydämen kaupungin avaamisena Bahá’u’lláhin ilmoitukselle puheen avaimella. Jaksoissa 14–17 tämä ajatus esitellään osallistujille, ja ohjaajan johdanto-osiossa tähdennetään näiden jaksojen tärkeyttä:

> Näissä jaksoissa heitä pyydetään pohtimaan, miten lisääntynyt ymmärrys tämän teon pyhyydestä ei pelkästään tehosta tällä alalla tehtyjä ponnistuksia. Ja vielä sitäkin tärkeämpää on, että se vapauttaa ne henkiset voimat, joita tarvitaan tällaisten ponnistelujen kohottamiseen maallisten asioiden yläpuolelle, mikä siten käynnistää kehityskulkuja, jotka voivat saada aikaan perustavanlaatuisia muutoksia sekä yksilöissä että yhteisöissä. Jaksossa 17 osallistujat käyttävät jonkin verran aikaa tämän lisääntyneen ymmärryksen seuraamusten tutkimiseen. Ohjaajan tulee varmistaa muun muassa, että he ymmärtävät erityisesti kaksi seikkaa: Ensinnäkin heidän on huolehdittava siitä, etteivät he omaksu tiettyjä ajattelutapoja, jotka vaikkakin hyvin yleisiä yhteiskunnassa toisivat heidän opetusponnistuksiinsa sellaisia asenteita ja käytäntöjä, jotka tahraisivat niiden pyhän luonteen. Opettamiseen ei pidä suhtautua sillä tavoin kuin olisi värväämässä jäseniä edistykselliseen yhteiskunnalliseen liikkeeseen,

puhumattakaan siitä, että ajattelisi sitä tuotteen myymisenä riippumatta siitä, kuinka hyödyllinen se käyttäjälle olisi. Toiseksikin heidän tulisi ymmärtää, että koska kaikkiin heidän pyrkimyksiinsä palvelun polulla liittyy sydänten johdattaminen Jumalan sanan yhteyteen, myös nämä ovat luonteeltaan pyhiä, ja niihin tulisi suhtautua tästä tietoisena.

Kertaa nyt jaksot 14–17. Mitä toivot osallistujien oivaltavan pyhyyden merkityksestä opetustyössä etenkin osion 17 opiskelusta? Millaiset ajatukset auttavat heitä vastustamaan taipumusta soveltaa opettamiseen valtaväestön kulttuuriin juurtuneita ajatuksia ja toimintamalleja? Tarkastele alla olevia ajatuksia, joita voi tulla mieleen Jumalan asiaa opettaessa. Mitä kukin niistä kertoo välitettävästä sanomasta? Mikä näkemys sillä on ihmisistä, joille toivomme voivamme kertoa tuosta sanomasta.

a. ”Ainoastaan se, millä tavoin sanomamme esitellään, on todella merkitystä.”

b. ”Asian opettaminen on kuin ihmisten värväämistä edistykselliseen yhteiskunnalliseen liikkeeseen. Riittää, että kerromme ihmisille bahá’í-uskon periaatteista, koska juuri se viehättää heitä eniten.”

c. ”Kun opetamme Jumalan asiaa, osoitamme sanamme ihmissydämelle, joka kuuluu Jumalalle, ja avaamme puheemme avaimella tuon sydämen kaupungin portit Bahá’u’lláhin ilmoitukselle.”

Pyhyyden tarkastelun jälkeen tässä osassa tutkitaan jaksossa 18 toista syvällistä henkistä totuutta: kun ihmissydämen portit avautuvat ja sydän saa yhteyden Bahá’u’lláhin ilmoitukseen, alkaa pitkäkestoinen muutosprosessi. Luonnollisesti pohdit kirjan 5 yhteydessä sitä kahtalaista muodonmuutosta, jonka bahá’í-uskon kirjoituksissa ennakoidaan tapahtuvan niin yksilön tasolla kuin yhteiskunnan rakenteessa. Se, että ihmisen älyllisen ja henkisen kasvun ja yhteiskuntarakenteen elimellisen muutoksen välillä on vastavuoroinen suhde, on jo nyt olennainen osa omaa ajatteluasi. Tässä yhteydessä muistanet Suojelijan lausunnon, että ihmissydäntä ei voi erottaa ympäristöstä, sillä ihmisten säännöt ja käyttäytyminen muovaavat heidän ympäristöään ja ne ovat puolestaan yhteiskuntarakenteiden ja prosessien muovaamia. Miten tämän syvällisen käsitteen ymmärtäminen syvenee kirjan 6 ensimmäisen osan läpi aina jaksosta 18 alkaen tarkasteltaessa Jumalan sanan voimaa muuttaa ihmissydän täysin?

JAKSO 24

Autettuaan osallistujia pohtimaan, miten tuloksekas opettaminen edellyttää sekä ”olemista” että ”tekemistä” – huomiota omaan sisäiseen tilaan ja jatkuvaa toimintaa – kirja 6 siirtyy käsittelemään suoremmin sisäistä tilaamme. Toinen osa keskittyy siten joihinkin opetustyölle olennaisiin ominaisuuksiin ja asenteisiin, ja siinä painotetaan alusta alkaen ajatusta, että ihmisen luonteen kehittyminen ilmenee luonnollisesti pyrkimyksissä palvella muita, kun taas halu palvella muita edistää luonteen kehittymistä. Valmistautuessaan viemään ryhmän tämän osan läpi ohjaajalla on tilaisuus pohtia uudelleen sen palvelun polun henkistä luonnetta, jolla kukin meistä kulkee oman tilanteensa mukaan. Tässä valossa ohjaajan johdanto-osio jatkaa tavallaan kirjan 3 tarkastelua henkisistä ominaisuuksista ja laajentaa sitä:

Henkisten ominaisuuksien kehittäminen ja niitä vastaavien asenteiden kehittäminen on aihe, jota käsitellään toistuvasti Ruhi-instituutin kursseilla mutta aina tietyn kyvyn kehittämisen yhteydessä – esimerkiksi kyvyn, jota tarvitaan yhteisön hartaudellisen luonteen edistämiseen, Bahá’u’lláhin ilmoituksen viisauden helmistä kertomiseen muille tai lasten henkisen kasvatuksen oppituntien pitämiseen. Tällä tavoin osallistujien ymmärrys näistä ihmissielun ratkaisevan tärkeistä ominaisuuksista laajenee ja syvenee entisestään ajan myötä, kun he tarkastelevat niistä kunkin toiminnallisuutta uudessa valossa ja näkevät sen vaikutuksia jollakin uudella toiminta-alueella.

Opastaessaan ryhmää tämän osan läpi ohjaajan on hyvä pitää mielessä henkisten ominaisuuksien tarkastelun kannalta keskeinen käsite, joka on läsnä koko runkokurssisarjassa mutta nousee tässä kurssissa etualalle – nimittäin se, että nämä ominaisuudet ovat riippuvaisia toisistaan voidakseen ilmetä kunnolla. Opettamisessa erityisen merkittävää on ymmärtää, miten rohkeus vaatii viisautta, miten viisaus ei löydä sanoja ilman rohkeutta, miten puhtaus edellyttää irrottautumista maallisesta kunnianhimosta sekä epäitsekkyyttä, miten ystävällisyyttä, ellei sitä elähdytä usko ihmisten kykyihin, voi varjostaa holhoavuus tai miten ilman vilpittömyyttä se on todellisuudessa pelkkää tekopyhyyttä.

Ohjaajat ovat tähän mennessä perehtyneet kirjassa 3 esitettyyn ajatukseen siitä, että henkiset ominaisuudet ovat se pysyvä rakenne, joka tekee meistä ne ihmiset, keitä olemme. Näiden ominaisuuksien hankkiminen antaa meille mahdollisuuden asennoitua oikealla tavalla ollessamme tekemisissä muiden kanssa ja välttää asennoitumasta niillä epäsuotuisilla tavoilla, joita olemme saattaneet omaksua kasvatuksemme ja kulttuurimme kautta. – –

Ohjaajina palvelevat ovat luonnollisesti myös tietoisia siitä, että minkä tahansa henkisen ominaisuuden kehittyminen edellyttää useiden siihen liittyvien käsitteiden ymmärtämistä. Esimerkiksi yhä korkeamman puhtauden asteen saavuttaminen edellyttää jonkinlaista ymmärrystä siitä, mitä ihmisen sydän on luotu kuvastamaan, mistä koostuu pöly ja kuona, jotka voivat himmentää sen loistetta, ja mitä tarvitaan sen pitämiseksi puhtaana tällaisista epäpuhtauksista. Mutta näiden käsitteiden yhä syvällisemmän ymmärtämisen lisäksi on oltava tahtoa ja vilpitöntä halua edistyä henkisesti. Tahto ja halu eivät synny pelkästään älyllisen keskustelun tuloksena. Jokaisen on tarpeen pohtia syvällisesti ja perusteellisesti omaa sisäistä tilaansa. Ohjaajan tehtävänä on siten luoda sellainen ympäristö, joka edistää tällaista pohdintaa − ympäristö, joka ei herätä syyllisyydentunteita, ei edellytä syntien tunnustamista, ei suosi syyttelyä, sellainen ympäristö, jossa ryhmä ystäviä voi kiihkottomasti keskustella sekä

teoreettisista että käytännöllisistä asioista ja antaa itse kullekin mahdollisuuden pohtia omassa mielessään, mitä häneltä vaaditaan.

Edellä on todettu, että ymmärryksemme henkisistä ominaisuuksista laajenee, kun käytämme niitä kykyjä, joita kehitämme suorittaessamme erilaisia palvelutekoja. Mieti kahta seuraavaa ominaisuutta, jotka ovat pohdinnan aiheena jo kirjassa 2. Voitko kuvailla lyhyesti, miten ymmärryksesi niistä on laajentunut sitä mukaa, kun olet edennyt palvelun polulla ja vieraillut kodeissa keskustelemassa henkisistä asioista, pitänyt oppitunteja lapsille ja avustanut varhaisnuorten ryhmää valmentajana?

Irrottautuneisuus: _____

Nöyryys: _____

Jatketaanpa nyt eteenpäin. Olet hyvin perehtynyt kuuden ensimmäisen instituuttikurssin sisältöön: olet käynyt materiaalin läpi kerran osallistujana, tehnyt palvelutekoja, jotka ovat syventäneet ymmärrystäsi opetusten soveltamisesta ja seuraamuksista omaan elämääsi ja yhteisön elämään, ja olet nyt pohtinut koulutusprosessia muovaavia käsitteitä ja periaatteita. Tämän rikkaan kokemuksen perusteella pohdi ajatusta kyvyistä, joiden kehittäminen vaatii tietoa, henkisiä ominaisuuksia ja kiitettäviä asenteita sekä monia kykyjä ja taitoja. Eikö olekin hyvin mahdollista, että ilman henkisten ominaisuuksien kehittämistä ja ymmärryksen kasvattamista kyvykkyyden kehittämisprosessista tulisi lopulta pelkkää teknistä koulutusta, sanan kapeassa merkityksessä, jossa keskitytään vain tiedon omaksumiseen ja taitojen hankkimiseen?

Kuinka ohjaaja voi siten varmistaa, että riittävää ja asianmukaista huomiota kiinnitetään sellaisen ympäristön luomiseen, joka saa opintopiirin osallistujat ryhtymään edellä mainitussa otteessa kuvattuun syvälliseen pohdintaan, joka on ratkaisevan tärkeä osa jokaista instituuttikurssia?

JAKSO 25

Kirjan 6 kolmas osa keskittyy itse opettamiseen. Siihen liittyvistä kyvyistä tässä osassa käsitellään kahta: kykyä tunnistaa ja kasvattaa vastaanottavaisuutta Bahá'u'lláhin sanomalle sekä kykyä esittää bahá'í-opetukset vakuuttavasti, tilanteeseen sopivalla tavalla. Tämän osan keskeinen sisältö on suunnattu jälkimmäiselle, ja muistanet hyvin, että osallistujien auttamiseksi pohtimaan sen luonnetta, heille esitetään tarkasteltavaksi kuvitteellinen tilanne – kahden nuoren, Annan ja hänen ystävänsä Emilian, välillä käytävä keskustelu. Ohjaajana sinun on varmistettava, että osallistujat ymmärtävät tarkasteltavana olevista kyvyistä kaksi tärkeää seikkaa, joista ensimmäinen on kuvattu alla.

> – – on välttämätöntä, että osallistujat ymmärtävät paitsi käsitteiden ja tiedon välisen eron, jota on käsitelty jaksoissa 4–6, myös sen, miksi tämä ero on niin tärkeä. Loppujen lopuksi juuri käsitteiden ja syvällisten totuuksien ymmärtäminen tekee sielulle mahdolliseksi päästä lähemmäksi Bahá'u'lláhia, ei pelkkä tiedon omaksuminen. Siinä määrin kuin opettaminen liittyy tietoisuuden lisäämiseen ja ymmärryksen edistämiseen, sitä voidaan pitää keinona auttaa ihmisiä voimaantumaan älyllisesti ja henkisesti. Tässä osallistujien instituuttiprosessin aikana kehittämä kyky olla vuorovaikutuksessa Jumalan sanan kanssa ja saavuttaa ymmärrys tulevat käyttöön, kun he nyt pohtivat, miten opastaa muita todellisen tiedon äärelle.

Suosittelemme, että luet nyt uudelleen jaksot 4–6. Miten kyky ymmärtää käsitteiden ja tiedon välinen ero

- vaikuttaa pyrkimyksiimme opettaa bahá'í-uskoa muille ja auttaa heitä pääsemään todellisen tiedon äärelle?

- parantaa ohjaajan kykyä antaa oma osansa ymmärryksen kehittämiseen, joka on niin keskeistä koko kurssisarjalle?

Kykyyn esittää opetukset vakuuttavalla tavalla liittyvän toisen seikan suhteen osallistujien tulisi ymmärtää, että vaikka ei ole olemassa mitään kaavaa, jota pitäisi noudattaa, kaikki ajatusten esittämistavat eivät ole tehokkaita. Annan ja Emilian keskustelun erittely auttaa heitä ymmärtämään, mitä vakuuttavaan esitykseen sisältyy. Osallistujien tulisi ymmärtää, että

keskustelu ei esitä mitään ennalta määrättyä ajatusketjua, jota heidän tulisi noudattaa sokeasti. Tehtävät onkin sisällytetty nimenomaan kannustamaan osallistujia miettimään, miten he muokkaisivat esitystä vastaamaan erilaisia taustoja ja kiinnostuksen kohteita. Tämän suhteen heidän tulisi myös ymmärtää, että kaikilla tehokkailla bahá'í-uskon esittelyillä on tiettyjä yhteisiä piirteitä. Päätä Annan esityksen perusteella, mitkä seuraavista ovat tehokkaan esityksen tunnusmerkkejä (T) ja mitkä eivät ehdottomasti ole sellaisia (E):

Tehokas esitys

_____ on yksinkertainen ja syvällinen

_____ on selkeä

_____ on epämääräinen

_____ osoittaa avointa asennetta

_____ kertoo esittäjän uskon syvyydestä

_____ keskittyy Bahá'u'lláhiin Jumalan ilmaisijana ja yleismaailmallisena kasvattajana sekä osoittaa selvästi, että se mitä sanotaan, perustuu Hänen opetuksiinsa.

_____ esittää ajatuksen, että bahá'í-uskossa on lakeja, jotka ovat osoitus Jumalan rakkaudesta ja armosta, ja että niiden noudattaminen johtaa edistykseen ja kehitykseen.

_____ antaa pilkahduksen uuden sivilisaation rakentamiseen yhdessä osallistuvan kolmen toimijan – yksilön, yhteisön ja bahá'í-uskon laitosten – tehtävistä sekä niitä yhdistävistä rakkauden ja luottamuksen suhteista.

_____ antaa vaikutelman, että bahá'í-yhteisö on täydellinen nykyisessä muodossaan

_____ esittelee kaikki bahá'í-uskon keskushahmot

_____ tuo esille riittävästi bahá'í-uskon historiaa luodakseen yhteyden kuulijan ja Jumalan kaksoisilmaisijoiden välille

_____ välttää selostamasta yksityiskohtaisesti Bahá'u'lláhin suhdetta aikaisempiin Jumalan ilmaisijoihin

_____ välittää puhujan innostuksen

_____ on kutsuva

_____ on hyökkäävä

_____ sisältää sopivasti otteita pyhistä kirjoituksista

_____ hyödyntää vertauskuvia

_____ on looginen

_____ perustuu enimmäkseen ennustuksiin

_____ on kiistelevä

_____ vetoaa sekä kuulijan sydämeen että järkeen

_____ manipuloi etsijän tunteita

_____ tekee selväksi, että bahá'íksi tulemiseen liittyy velvollisuuksia

_____ käyttää hyväkseen etsijän pelkoja

_____ ei rasita etsijää liian monilla yksityiskohdilla

_____ antaa paljon tietoa

_____ keskittyy monimutkaisiin yksityiskohtiin

_____ ilmentää uskoa kuulijan kykyyn tunnistaa Jumalan ilmaisija tälle aikakaudelle.

Bahá'í-uskon tehokkaaseen ja tilanteeseen sopivaan esittämiseen tarvittavan kyvyn tarkasteluun liittyy olennaisesti ymmärrys siitä, että tällaiset keskustelut voivat tapahtua henkilökohtaisen opetustyön tai yhteisten kampanjoiden yhteydessä. Osallistujia kannustetaan pohtimaan henkilökohtaista opetustyötä ja huomaamaan, miten tällaiset ponnistelut täydentävät – ja ovat itse asiassa osa – yhteistä toimintaa. Heille tulisi antaa mahdollisuus pohtia omaa henkilökohtaista tilannettaan ja pyrkimyksiään luoda elämäntapa, jossa bahá'í-uskon opettaminen on olennainen osa. Jaksot 26–27 on tarkoitettu avuksi tässä asiassa. Kuinka tärkeää onkaan, että ohjaaja on suorittanut jakson 26 tehtävät ja laatinut oman opetussuunnitelmansa jaksossa 27 – suunnitelman, jota on muokattu ajan mittaan toiminnan kautta – innostaakseen opintopiirin osallistujia tekemään samoin?

Kuvaile, miten henkilökohtaiset ponnistelut bahá'í-uskon opettamiseksi täydentävät sen laajentamiseen ja lujittamiseen suunnattua yhteistä toimintaa omassa naapurustossasi tai kylässäsi.

Yhteistä toimintaa ryhdytään tarkastelemaan jaksossa 28, ja siihen keskitytään tämän osan jäljellä olevissa jaksoissa. Tehtävät eivät ole laajoja, ja ohjaajan vastuulla on auttaa osallistujia yhdistämään opiskelemansa asiat omaan kokemukseensa. Heidän tulisi ymmärtää, kuinka yhteisessä toiminnassa jokainen voi antaa oman osansa sellaisen ympäristön luomiseen, jossa on yhä enemmän ykseyttä sen eri ulottuvuuksissa. Heidän tulisi saada näkemys siitä, miten yhtenäinen toiminta ruohonjuuritasolla yhdessä yksilöllisten ponnistelujen kanssa auttaa edistämään sitä maailmanlaajuista hanketta, johon bahá'í-yhteisö on keskittynyt. Tässä kappaleessa kuvataan ohjaajan varsinaisen tehtävän luonne:

Tätä varten näissä jaksoissa esitetään useita kysymyksiä osallistujien pohdittavaksi: Minkälaista yhteisöllinen toiminta on luonteeltaan? Mitä tarkoitetaan yhteisöllisen toiminnan yhtenäisyydellä? Mitkä ovat bahá'í-uskon maailmanlaajuista kasvua edistävän toimintamallin piirteet ja mikä on intensiivisten kampanjoiden tehtävä? Mitkä ovat niiden ihmisten ominaispiirteet, joiden parissa he työskentelevät, olipa kyseessä sitten jonkin kylän asukkaat, jossakin naapurustossa tai eri puolilla seutua hajallaan asuva vastaanottavainen väestönryhmä? Kuinka vahvoja ovat heidän yhteisöllisen toimintansa synnyttämät voimat vauhdittamaan väestön siirtymistä kohti näkemystä Bahá'u'lláhin maailmanjärjestyksestä? Kuinka läheisesti bahá'í-uskon kasvuun liittyy se kyvykkyys, jota kehitetään instituutin edistämän lapsille, varhaisnuorille, nuorille ja aikuisille suunnatun koulutusprosessin kautta ? Luodaanko tuloksellisen yhteisöllisen toiminnan vaatimat olot? Vahvistetaanko ystävyyssuhteita jatkuvasti? Päästäänkö yhteisölliseen toimintaan osallistuvien keskuudessa päämäärän ykseyteen? Näkyykö se iloisena ja intensiivisenä toimintana? Missä määrin toiminta, toiminnan pohdinta ja neuvottelu määrittävät heidän suhtautumistaan oppimiseen? Tämän viimeisen kysymyksen merkitystä ei voi korostaa liikaa, sillä juuri siinä määrin kuin tällainen toimintamalli yleistyy laajenevan ystävien ydinryhmän keskuudessa, he pystyvät rakentamaan yhä korkeamman asteen ajatuksen ykseyttä, joka on aivan välttämätöntä, jos he haluavat keksiä, mitä tarvitaan yhdestä kasvuvaiheesta seuraavaan etenemiseen.

Ohjaajan on tärkeää tunnistaa mahdollisuudet avata keskustelu edellä mainituista kysymyksistä, kun hän käy läpi tämän osan viimeisiä jaksoja ryhmän kanssa. Siksi olisi hyödyllistä, että pohdit niitä kaikkia yhdessä ryhmäsi muiden jäsenten kanssa tänään. Näin tehdessäsi pyri välttämään ryhtymistä teoreettisiin keskusteluihin ja hyödynnä esimerkkejä, joista sinulla on omakohtaista kokemusta. Erityisen kannatettavaa olisi pohtia seuraavia kysymyksiä oman naapuruston tai kylän kannalta.

Miten bahá'í-uskon kasvu on tänä historian hetkenä erottamaton osa instituuttikurssien edistämän koulutusprosessin kautta kehitettävää kyvykkyyttä, erityisesti nuorten kyvykkyyttä heidän edetessä runkokurssisarjan läpi?

Toimintamalli, toiminnan pohdinta ja kylässä tai naapurustossa työskentelevien ystävien keskuudessa tapahtuva neuvottelu tekevät heille mahdolliseksi omaksua yhteisen omistajuuden oppimisesta. Voidaanko tällaista toimintamallia edistävä oppimisprosessi typistää pelkästään kampanjoiden suunnitteluksi ja toteuttamiseksi, jotta toiminta moninkertaistuisi? Miten tämä prosessi eroaa siitä prosessista, jossa vain noudatetaan kaavamaisesti tiettyjä vaiheita? Millä tavalla tällainen toimintamalli tekee oivallusten syntymisen yksilöllisestä ja yhteisestä muutoksesta mahdolliseksi siinä nimenomaisessa todellisuudessa, jossa ystävät elävät?

JAKSO 26

Toiveena on, että tämä katsaus Ruhi-instituutin kuuteen ensimmäiseen kirjaan on antanut sinulle käsityksen sen opetussuunnitelman joistakin kasvatuksellisista periaatteista, erityisesti siitä, miten se on järjestetty palvelun polulla kulkemiseen verrattavan kyvykkyyden kehittämisprosessin ympärille. Parhaillaan opiskelemasi kirja 7 on omistettu palveluteolle, jonka olemme todenneet olevan ratkaisevan tärkeä itse koulutusprosessin laajentamiseksi – nimittäin auttaa ryhmää toisensa jälkeen etenemään runkokurssisarjan läpi. Kuten tiedät, runkokurssisarja ei pääty tähän vaan sen jatkona on useita muita kursseja, joissa käsitellään yhä monitahoisempia palvelutekoja. Niitä ei kuitenkaan ole tarpeen tarkastella tässä vaiheessa Seuraavaksi kehotamme sinua pohtimaan hetken ajan, miksi on tärkeää kehittää kyvykkyyttä järjestelmällisesti kurssisarjan avulla. Lue seuraava ote Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta 27. joulukuuta 2005 päivätystä sanomasta, jossa tähdennetään sitä edeltäneiden vuosien aikana tapahtunutta edistystä ja todetaan seuraavaa:

> **”Kehityskulku on sen jälkeen vain antanut lisätodisteita siitä, miten tehokas on perättäisten kurssien sarja, joka pyrkii luomaan valmiutta palveluun keskittymällä pyhien kirjoitusten syvällisellä tutkiskelulla saatujen henkisten oivallusten soveltamiseen. Kurssien osallistujat tutustutetaan oppisisältöön, joka vaalii toisiinsa läheisesti liittyvien tapojen, asenteiden ja ominaisuuksien yhdistelmää, ja heitä autetaan hiomaan tiettyjä taitoja ja kykyjä, jotka ovat tarpeen palvelutekoja suoritettaessa. Luovan sanan johdattamat keskustelut opintopiirin vakavahenkisessä ja mieltä ylentävässä ilmapiirissä kohottavat tietoisuutta yksilön velvollisuuksista asiaa kohtaan ja antavat tuntuman siitä riemusta, jota yksilö ammentaa uskon opettamisesta ja sen etujen palvelemisesta. Teot saavat merkityksen, kun niitä tutkitaan niiden henkisessä yhteydessä. Itseluottamusta rakennetaan kärsivällisesti, kun ystävät ryhtyvät toteuttamaan asteittain yhä monimutkaisempia ja vaativampia palvelutekoja. Mutta ennen kaikkea heidän ponnistelujaan elähdyttää luottamus Jumalaan. Kuinka runsaita ovatkaan ystävien kuvaukset siitä, miten he ovat arastellen astuneet opettamisen kentälle vain huomatakseen rohkaistuvansa joka puolelta ilmaantuvista vahvistuksista. Nähdessään uusin silmin edessään olevat mahdollisuudet ja tilaisuudet he saavat omakohtaisen elämyksen jumalallisen avun voimasta, kun he pyrkivät toteuttamaan oppimaansa käytännössä ja saavuttavat tuloksia, jotka monin verroin ylittävät heidän odotuksensa. Ei ole suinkaan uusi ilmiö, että läheisestä yhteydestä Jumalan sanaan syntyneellä uskon hengellä on näin väkevä vaikutus sieluihin. On sykähdyttävää, että instituuttiprosessi auttaa niin suuria ihmismääriä kokemaan uskon muuntavan voiman.”**[5]

Kerro Ruhi-instituutin kurssien kautta avautuneella palvelun polulla kulkemisesta saamiesi omien kokemustesi pohjalta lyhyesti siitä, miten kukin kirja perustuu sitä edeltävään ja auttaa osallistujia suorittamaan yhä monitahoisempia palvelutekoja.

Vahvistaaksesi saamiasi oivalluksia niistä keskeisistä käsitteistä ja perusperiaatteista, jotka ovat vaikuttaneet runkokurssisarjan sisältöön ja järjestykseen, pohdi alla olevaa otetta Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston sanomasta.

> **”Todistettuaan itse mukana olleena instituuttiprosessin muuttavan vaikutuksen näiden seutujen ystävät poikkeuksetta ponnistelevat saavuttaakseen syvällisemmän ymmärryksen sen perustana olevasta dynamiikasta – ymmärryksen sen luomasta toveruuden hengestä, sen käyttämästä osallistavasta toimintamallista, sen edistämästä ymmärryksen syvyydestä, sen suosittelemista palveluteoista ja ennen kaikkea sen luottamuksesta Jumalan sanaan. Kaikki tehdään sen varmistamiseksi, että prosessi ilmentää instituuttikursseissa selkeästi esiin tulevan ”olemisen” ja ”tekemisen” toisiaan täydentävää suhdetta, niissä tiedolle ja sen soveltamiselle annettua keskeistä asemaa, niissä painotettua vääränlaisten kahtiajakojen välttämistä, niissä Luovan sanan ulkoa opettelulle annettua painoarvoa sekä sitä huolellisuutta, jolla ne kasvattavat tietoisuutta ilman itsepintaisen minän herättämistä.”**[6]

Tietenkin saat yhä enemmän ymmärrystä instituuttiprosessin vuorovaikutuksesta, kun jatkat sen viitoittamalla palvelun polulla kulkemista. Kirjoita tähän mennessä hankkimasi ymmärryksen perusteella muutamia ajatuksia kurssien seuraavista tavoitteista:

a. Tehdä selväksi ”olemisen” ja ”tekemisen” toisiaan täydentävä luonne: _____

b. Antaa keskeinen sija tiedolle ja sen soveltamiselle: _____

c. Tähdentää väärien kahtiajakojen välttämistä: _____

d. Antaa painoarvoa luovan sanan ulkoa opettelulle: _____

e. Olla huolellinen tietoisuuden lisäämisessä itsepintaista minää herättämättä:

Kuvaile nyt muutamin sanoin kurssien tavoitteena olevan koulutusprosessin luonnetta suhteessa seuraaviin:

a. Koulutusprosessin aikaan saama yhteenkuuluvuuden henki: _____

b. Sen edistämä osallistava toimintamalli: _____

c. Sen pyrkimys edistää syvällistä ymmärrystä: _____

d. Sen suosittamat palveluteot: _____

e. Koulutusprosessin edistämä luottamus Jumalan sanaan: _____

JAKSO 27

Ennen kuin päätämme Ruhi-instituutin opetussuunnitelman tarkastelun, voi olla hyödyllistä käsitellä lyhyesti sen runkokurssisarjasta eriytyviä kursseja. Runkokurssisarjan määrittelemän palvelun polun luonne mahdollistaa erikoistuneet polut, jotka liittyvät niihin tietoihin, henkisiin ominaisuuksiin ja taitoihin, joita tarvitaan erityisillä toiminta-alueilla. Tällä hetkellä Ruhi-instituutti on kehittämässä kahta erityiskurssisarjaa. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto selittää 12. joulukuuta 2011 päivätyssä kirjeessä seuraavasti:

”Kurssisarjassa on nykyään kaksi kohtaa, missä yksilö voi päättää seurata erikoistunutta palvelunpolkua. Ensimmäinen näistä tulee kirjan 3 kohdalla. Niiden ystävien joukosta, jotka suorittavat tämän kurssin ja alkavat tarjota lapsille heidän henkiseen kasvattamiseensa tarkoitetun ohjelman ensimmäisen tason suhteellisen yksinkertaisia oppitunteja, osa haluaa omistautua tälle palvelunalueelle ja suorittaa ajan mittaan sarjan asteittain yhä monimutkaisempia kursseja tasojen 2–6 opettamiseksi. Tämä ei tarkoita sitä, että he keskeyttäisivät runkokurssisarjan opiskelun. Itse asiassa erikoistuneen palvelunpolun muodostavissa kursseissa oletetaan, että osallistujat jatkavat etenemistään, kukin omaan tilanteeseensa sopivalla vauhdilla, runkokurssisarjan viitoittamaa polkua pitkin. Kirja 5, jonka tarkoituksena on nostattaa valmentajia varhaisnuorten ryhmiä varten, muodostaa toisen kohdan, josta haarautuu sarja kursseja.

Runkokurssisarjaan ilmaantuu epäilemättä aikanaan lisäväyliä tutkittavaksi. Jotkin niistä voivat kiinnostaa kaikkia, kuten edellä mainitut kaksi, kun taas toiset saattavat koskea vain paikallisia erityistarpeita. Samoin kuin itse runkokurssisarjassa, niiden sisällön ja rakenteen on noustava kentältä saaduista jatkuvista yhteisistä kokemuksista, jotka eivät ole sattumanvaraisia tai henkilökohtaisten mieltymysten sanelemia vaan joita ohjaavat bahá'í-uskon laitokset. Tällaisten kokemusten syntyminen edellyttää vielä enemmän tarmoa nykyistä paljon suuremmalta väestönosalta – –.”[7]

Tässä vaiheessa ei ole tarpeen tutkia yksityiskohtaisesti erityiskurssien aihetta. Sen sijaan on tärkeää ymmärtää, että erityiskurssit, kuten edellä olevassa kappaleessa mainitaan, kehkeytyvät yhteisen kokemuksen pohjalta bahá’í-uskon laitosten ja toimijoiden ohjauksessa. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto selittää tätä asiaa tarkemmin 1. tammikuuta 2022 päivätyssä sanomassa:

”Me olemme aiemmin verranneet runkokurssisarjaa puunrunkoon, joka kannattelee muita siitä haarautuvia kursseja, joista kukin käsittelee jotakin tiettyä toiminta-aluetta. Tällaisia erityiskursseja laadittaisiin pakostakin aikaa käyttäen ja tukeutumalla työtapaan, jolle on ominaista toiminta ja pohdinta ja jossa ajatusten hahmottaminen ja kentällä toimiminen kulkevat käsi kädessä. Tähän tehtävään ryhtyville koulutusinstituuteille on useita vaatimuksia. Niiden on kyettävä ymmärtämään syvällisesti instituutin runkokurssisarjan sisältö ja siihen sisältyvät kasvatukselliset periaatteet, selkeästi erittelemään ruohonjuuritasolla toiminnan edetessä syntyviä kokemuksia, tekemään yhteistyötä sellaisten ystävien ryhmien kanssa, jotka ovat sitoutuneet edistämään yhteisörakentamisen prosessin tiettyjä puolia, kyettävä toimimaan asenteenaan oppiminen ja saamaan mukaan työhönsä henkilöitä, joilla on materiaalien laatimiseen tarvittavaa kyvykkyyttä. Kun erityiskurssi on valmis, se auttaa kyseistä toimintaa edistäviä ystäviä edelleen vahvistamaan kyvykkyyttään ja laajentaa omalta osaltaan siihen kytkeytyvää oppimisprosessia jonkin väestöryhmän elämässä. Kurssi toimisi myös karttuvan tiedon säilyttäjänä ja sen levittämisen välineenä.”[8]

Ruhi-instituutin noudattama opetussuunnitelman kehittämismenetelmä ei ole tämän kurssin aiheena. Sen kirjojen tulevana ohjaajana sinun tulisi kuitenkin olla tietoinen siitä, että ne eivät ole kenenkään yhden henkilön mielikuvituksen tuote, eivätkä ne ole syntyneet jonkin ryhmän teoreettisista, käytännöstä irrallaan olevista neuvotteluista. Ne on pikemminkin kirjoitettu vuosikymmenien aikana, kun instituutti on oppinut intensiivisen toiminnan ja pohdinnan kautta, kuinka järjestelmällisesti nostatetaan ihmisvoimavaroja Jumalan asian edistämiseen ja yhteiskunnan kehityksen tukemiseen. Jos noudatetaan tällaista toimintamallia, materiaalin työstäminen vie väistämättä paljon aikaa. Prosessi on asteittainen ja luontainen, mutta sen edellyttämä kärsivällisyys tuottaa kestäviä tuloksia.

JAKSO 28

Tähän mennessä olet perehtynyt jokseenkin syvällisesti Ruhi-instituutin koulutukselliseen toimintamalliin ja sen pohjalta kehitettyihin materiaaleihin. Alusta alkaen instituutti on pitänyt osallistumista tärkeänä, mikä on ohjannut sitä kehittämään näitä materiaaleja ryhmäopiskelua varten. Se myös havaitsi varhaisessa vaiheessa, että sen tulisi kunnioittaa toimintamallissaan eri ihmisten oppimisvauhtia. Jokainen etenisi omien mahdollisuuksiensa mukaan, jotka kehittyisivät kunkin edetessä koulutusprosessissa. Kilpailulla ei olisi mitään sijaa tässä prosessissa.

Tässä yhteydessä on vielä yksi tarkastelun arvoinen seikka, joka liittyy koulutukselliseen toimintamalliin: materiaalien ominaispiirteisiin kuuluu kurssien toteuttamisjärjestelmä, joka mahdollistaa koulutusprosessin itsensä jatkumisen ja laajentumisen ruohonjuuritasolla. Opintopiirin ja ohjaajan käsitteiden sekä materiaalien ympärille rakennettu järjestelmä tekee yhä kasvavalle joukolle ihmisiä, jotka tukevat toisiaan ja kulkevat toistensa rinnalla, mahdolliseksi kehittää kykyään palvelemiseen. Sinulla on jo jonkin verran tietoa tästä järjestelmästä osana näitä joukkoja, ja olet saanut lisää ymmärrystä sen toiminnasta edetessäsi tämän osan läpi. Viitaten tämän etäopetusjärjestelmän vaikutuksiin ja sen mahdollisuuksiin tavoittaa suuri määrä ihmisiä, Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto toteaa:

> **”Älköön kukaan aliarvioiko näin syntyneitä mahdollisuuksia. Passiivisuus saa alkunsa nyky-yhteiskunnassa vallitsevista voimista. Viihdytetyksi tulemisen halua ruokitaan lapsuudesta alkaen yhä tehokkaammin, mikä kasvattaa sukupolvia, jotka auliisti antautuvat kenen tahansa johdattamiksi, joka osoittautuu taitavaksi pinnallisiin tunteisiin vetoamisessa. Jopa monissa koulutusjärjestelmissä opiskelijoihin suhtaudutaan ikään kuin he olisivat tiedon vastaanottamiseen tarkoitettuja säilytysastioita. Mittasuhteiltaan valtaisa saavutus on, että bahá'í-maailma on onnistunut kehittämään kulttuurin, joka edistää sellaista ajattelemisen, opiskelemisen ja toimimisen tapaa, jossa kaikki mieltävät kulkevansa yhteistä palvelun polkua. Tällä polulla he tukevat toinen toisiaan ja etenevät yhdessä kunnioittaen sitä tietämystä, joka jokaisella heistä kunakin hetkenä on, sekä välttävät taipumusta jakaa uskovia eri luokkiin, kuten syventyneisiin ja oppimattomiin. Juuri siinä piileekin vastustamattoman liikkeen dynamiikka.”**[9]

Tutustu nyt seuraaviin kappaleisiin, joissa kuvataan tämän järjestelmän yleisiä ominaisuuksia, ja keskustele niistä ryhmässäsi:

> *Opintopiiri on yksi osa kansallisen tai alueellisen koulutusinstituutin hallinnoimaa etäopetusjärjestelmää, jonka tarkoituksena on tuoda kurssisarja paikallistasolle. Yleensä se koostuu jonkin paikkakunnan muutamista ystävistä, jotka ohjaajan avustuksella opiskelevat yhdessä kursseja omaan tahtiinsa. Ryhmän jäsenenä ohjaaja on yhtä lailla mukana oppimisprosessissa kuin muutkin, mutta koska hän on suorittanut vaaditut kurssit ja hankkinut jonkin verran kokemusta, hän voi auttaa varmistamaan, että opiskeltavan kurssin tavoite saavutetaan. Jos osallistujien määrä on suuri, ohjaaja voi jakaa heidät tämän vuoksi kahteen tai kolmeen pienempään ryhmään, joiden kanssa hän työskentelee samanaikaisesti.*
>
> *Opintopiirin toiminnassa ja jäsenyydessä on hyvin paljon joustavuutta. Jotkin ryhmät haluavat tavata kerran viikossa pitkän aikavälin kuluessa, kun taas toiset päättävät tavata päivittäin tai silloin tällöin viikonloppuisin. Kurssin suoritettuaan kaikki jäsenet voivat jatkaa seuraavan kurssin opiskelua yhdessä. Jotkut saattavat kuitenkin lähteä ryhmästä ja liittyä toiseen ryhmään myöhemmin. Sama ohjaaja voi jatkaa ryhmän kanssa kurssista toiseen. On myös mahdollista, että ohjaaja vaihtuu kurssin päätyttyä.*

Osallistujat voivat tulla mukaan opintopiiriin monin eri tavoin. Kylissä ja naapurustoissa, joissa on kasvava ydin bahá'í-uskon aktiivisia kannattajia, muodostetaan usein opintopiirejä yhteisön laajentamisen ja lujittamisen yhteydessä kolmen kuukauden toimintajaksojen kautta. Kun pyrkimykset lähestyä kouluja, kerhoja ja paikallisia organisaatioita tuottavat tulosta, osallistujat tulevat yhä useammin sellaisten nuorten joukosta, jotka ovat innokkaita ryhtymään palvelemaan ja haluavat kehittää kykyjään kurssien avulla. Toiset taas ovat viisitoista- tai kuusitoistavuotiaita, jotka ovat saaneet päätökseen varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelman ja joilla on jo vahva käsitys kahtalaisesta moraalisesta päämäärästä.

Tämän tuloksena koulujen loma-aikana järjestettävistä leireistä on tullut toinen ympäristö kurssien opiskeluun. Nämä ja instituuttikampanjat tuovat yhteen keskeiseen paikkaan suuremman joukon ihmisiä, jotka jaetaan pienryhmiin ja jotka osallistuvat eri kurssien intensiiviseen opiskeluun, kukin ryhmä yhden tai kahden ohjaajan avustuksella. Itse asiassa juuri tällaisten kampanjoiden, leirien ja säännöllisesti järjestettävien opintopiirien yhdistelmä on osoittautunut erittäin tehokkaaksi. Näiden eri toteutustapojen antama joustavuus mahdollistaa sen, että jokainen osallistuja voi edetä koulutusprosessissa oman tilanteensa mukaisessa tahdissa. Luonnollisesti sellaisten opiskelijoiden pienet ryhmät, jotka ovat päässeet suunnilleen samaan vaiheeseen kurssisarjassa, päätyvät opiskelemaan yhdessä. Ja lopulta jotkut pääsevät pisteeseen, jossa he voivat toimia ohjaajina ja omalta osaltaan edistää opintopiirien moninkertaistumista.

Etäopetusjärjestelmän osana opintopiirillä on kaksi olennaista tehtävää: Yksi niistä on instituutin kurssien opiskelu ja toinen liittyy kokemukseen.

Jotta osallistujat voisivat kehittää kursseilla kuvattuja palveluun tarvittavia kykyjä, ei riitä, että he vain opiskelevat materiaalin, tekevät tehtävät ja suorittavat ehdotetut käytännön harjoitukset ryhmässään. Heille on järjestettävä tilaisuuksia käytännön kokemuksen hankkimiseen. Esimerkiksi, jotta opintopiirin jäsenet voisivat kehittää kykyä tarkastella yhteisön elämän kannalta keskeisiä aiheita ystävien ja naapureiden kanssa, mikä on kirjan 2 kolmannen osan tavoite, he eivät voi tyytyä vain harjoittelemaan keskenään. Heille on annettava mahdollisuus vierailla itseään kokeneemman ystävän kanssa perheiden, erityisesti lasten ja varhaisnuorten, kodeissa ja hankkia kokemusta tästä palveluteosta, josta pitäisi tulla erottamaton osa heidän omaa henkilökohtaista elämäänsä ja joka näkyy kasvavan ydinryhmän yhteisissä ponnisteluissa kylän tai naapuruston tilan parantamiseksi toimintajaksosta toiseen. Tällaisen laajenevan ydinryhmän keskinäisessä vuorovaikutuksessa ohjaaja voi tarjota osallistujille käytännön tukea ja apua, kun he palvelevat rinta rinnan.

Ohjaajan tehtävä ei siten rajoitu niihin hetkiin, jolloin osallistujat kokoontuvat opiskelemaan materiaalia. Hän varmistaa, että heidän rinnallaan kuljetaan heidän toteuttaessaan asiaankuuluvaa palvelutekoa, etenkin alkuvaiheessa. Laitokset ja toimijat, erityisesti seutuopetuskomitea ja instituuttikoordinaattorit, ovat valmiina antamaan tukea yksilöille ja ryhmille erityisillä palvelun aloilla: hartaustilaisuuksien järjestäminen, järjestelmällisten vierailujen tekeminen koteihin sekä lastentuntiopettajina, varhaisnuorten ryhmien valmentajana ja opintopiiriohjaajina palveleminen. Riippumatta siitä, mikä palveluteko on kyseessä, osallistujien harjoittaman opiskelun ja toiminnan tulisi yhdistää heitä yhteenkuuluvuuden tunteen kautta ja saada muutkin kiinnostumaan heidän oppimistavastaan.

Kun olette keskustelleet edellä olevista kappaleista ryhmässänne, kuvailkaa omalla alueellanne käytettäviä näiden kurssien erilaisia toteuttamistapoja. Kuinka tällaiset toteutustavat tekevät yhä useammille mahdolliseksi edetä palvelun polulla, jolle opiskelu ja toiminta ovat ominaisia?

JAKSO 29

Pohdittuamme erilaisia kurssien toteuttamistapoja tarkastellaan seuraavaksi erityisesti opintopiiriä, joka on yksi niistä keskeisistä osatekijöistä, jonka ympärille koulutusjärjestelmä rakentuu, ja tutkitaan lyhyesti sen toimintaa ohjaajan näkökulmasta. Tiedät jo, ettei ryhmän tarvitse noudattaa mitään tiettyä toimintatapaa. Niinpä tarkastelemme seuraavaksi joitakin tiettyjä esimerkkejä opintopiirin toiminnasta. Kuvattavat tilanteet ovat moninaisia eivätkä välttämättä vastaa niitä, joita kohtaat ohjaajana palvellessasi. Mutta niistä kunkin lopussa esitettyjen kysymysten pohtiminen auttaa sinua miettimään, miten voisit toimia vastaavissa tilanteissa, joihin saatat joutua.

1. Olet juuri aloittanut opintopiirin kahdeksalle nuorelle, jotka ovat iältään 16–19-vuotiaita. Rukousten jälkeen kerrot lyhyesti instituuttikurssien luonteesta yleisellä tasolla ja kysyt sitten, haluaisivatko he kertoa ajatuksistaan muille. Vain kolme osallistujaa kertoo ajatuksistaan, ja päätät olla patistamatta muita nähdessäsi heidän vastahakoisuutensa puhua. Jatkat esittelemällä kirjan 1 ensimmäisen jakson ja selität sen tarkoituksen ja sisällön. Mitä sanot?

2. Samana opintopiirikertana heti esittelysi jälkeen osallistujat aloittavat ensimmäisen jakson opiskelun kirjan ensimmäisestä osasta. Päätät, että paras tapa käydä jakso läpi on pyytää yhtä osallistujaa lukemaan ääneen ensimmäinen lainaus ja sitten osoittaa sitä seuraava kysymys ryhmän muille jäsenille. He ovat ymmärtäneet selostuksestasi, että tämän tehtävän tarkoituksena on auttaa heitä keskittymään lainauksen välittömään ja selvään merkitykseen ennen sen soveltamisen ja seuraamusten pohtimista. He kaikki tarkastelevat uudelleen lainausta, ja muutamat heistä vastaavat kysymykseen lausumalla lainauksen ääneen. Tämän jälkeen pyydät toista osallistujaa tekemään samoin toisen lainauksen suhteen, ja jatkatte tällä tavoin jakson loppuun asti. Kun olette päässeet seuraavaan lainauksia sisältävään jaksoon 3, jaat osallistujat neljään kahden hengen ryhmään ja pyydät heitä jatkamaan samalla tavalla pareittain. Mitä sinä puolestasi teet

samaan aikaan? Tarkkailetko, miten kukin pari tekee tämän tehtävän? Mitä teet, jos yhden parin mielestä tehtävä on helppo, ja se tekee tehtävän perinpohjaisesti mutta nopeasti.

3. Useita viikkoja myöhemmin sama ryhmä opiskelee kirjan 1 kolmannen osan jaksoa 3, jossa käsitellään sielun ja ruumiin välistä suhdetta. Aloituskappale ja lainaus on luettu ääneen ja esitettyjen ajatusten pohtimiseen on annettu jonkin verran aikaa. Nyt kaikki tekevät tehtäviä yksin. Huoneessa on hiljaista, ja siellä vallitsee vakavan ja kurinalaisen mietiskelyn ilmapiiri. Mitä olet tehnyt tällaisen ilmapiirin luomiseksi?

4. Palvelet ohjaajana opintopiirissä, jossa on mukana nuoria sellaisesta kylästä tai naapurustosta, jossa yhteisörakentaminen on vielä alkuvaiheessaan. Muutamia varhaisnuorten ryhmiä on perustettu, ja tapa vierailla kodeissa, erityisesti henkisen voimauttamisen ohjelmaan osallistujien luona, on alkanut vakiintua. Tämän seurauksena heidän perheistään monet ovat alkaneet tuntea kiinnostusta bahá'í-uskon opetuksiin. Olet juuri päättänyt kirjan 1 opiskelun nuorten kanssa opintopiirissä, ja he ovat innokkaita tarttumaan tilaisuuteen vierailla joidenkin näiden perheiden luona ja rukoilla yhdessä heidän kanssaan. Miten autat heitä siinä?

5. Opiskelet kirjaa 2 yhdessä kyläsi tai naapurustosi lukiolaisryhmän kanssa. Kun he käyvät läpi toista osaa, ”Mieltä ylentävät keskustelut", ehdotat heille, että he yrittäisivät soveltaa oppimaansa osallistumalla keskusteluihin yhteiskunnallisista ja henkisistä aiheista ikätovereidensa kanssa koulussa. Mitä voit tehdä, jotta heidän kykynsä keskustella henkisistä asioista alkaa kehittyä? Miksi sinun on esimerkiksi tarpeen ensin auttaa kutakin osallistujaa valitsemaan tämän osan opiskelun aikana vähintään yksi toteamus ja etsimään pari ystävää, joiden kanssa keskustella sen sisältämistä ajatuksista?

6. Muutamaa viikkoa myöhemmin sama nuorten ryhmä on edennyt kirjan 2 kolmanteen osaan ja aloittanut juuri jakson 3, jossa he tutkivat tiivistelmää Jumalan ikuisesta liitosta. Miksi osallistujien on tärkeää tiivistelmän lukemisen jälkeen pohtia sitä kappale kappaleelta, tunnistaa sen sisältämä ajatusketju ja oppia esittämään nämä ajatukset selkeästi?

7. Ryhmä, jota olet opastanut kirjan 2 läpi, on nyt saanut opiskelunsa päätökseen, ja heidän on tullut aika soveltaa oppimaansa käytäntöön vierailemalla kodeissa ja keskustelemalla perheiden kanssa useista eri aiheista. Kun ajatellaan asuinpaikkasi tilanteita, miten kutakin nuorta tuetaan näiden vierailujen valmistelussa ja toteuttamisessa, erityisesti alkuvaiheessa, kun heidän kykyään kehitetään? Miten voidaan varmistaa, että heidän osallistumisensa järjestelmälliseen kotivierailuohjelmaan vahvistaa yhteisöelämän mallia?

8. Toisella kertaa autat ryhmää ystäviä opiskelemaan kirjaa 3, *Lastentuntien opettaminen, taso 1*. He käyvät parhaillaan läpi kirjan toista osaa, johon sisältyy kaksikymmentäneljä oppituntia. Kun olette käyneet läpi ensimmäiset neljä oppituntia jokseenkin yksityiskohtaisesti, kannusta osallistujia, kuten jaksossa 5 ehdotetaan, kokeilemaan oppituntien pitämistä muutamalle tuntemalleen lapselle – omasta sukulaispiiristään tai naapuritaloista. Miten autat kutakin heistä laatimaan toimintasuunnitelman tätä varten? Millä tavoin autat heitä pohtimaan omaa toimintaansa, kun opintopiiri kokoontuu seuraavan kerran?

9. Olet juuri saanut valmiiksi kirjan 4 toisen osan opiskelun nuorten ryhmän kanssa. Käytyään läpi tämän osan eri jaksot he ovat harjoitelleet Bábin eri elämänvaiheiden kertomista, ja he ovat opetelleet ulkoa kaksi Bábin ilmaisemaa rukousta ja yrittävät nyt painaa mieleensä Hänen puheensa Elävän kirjaimille. Bábin ilmoituksen vuosipäivä lähestyy, ja ryhmä tarjoutuu järjestämään ohjelman pyhän päivän juhlaan yhteisössä. He ovat innokkaita hyödyntämään oppimaansa. Miten autat heitä suunnittelemaan ohjelman ja valmistautumaan juhlaan? Mitä voisit tehdä ohjaajana varmistaaksesi, että jokainen ryhmän jäsen pystyy antamaan oman osansa kunnioittavan ja iloisen kokoontumisen järjestämiseen?

10. Runkokurssisarjan koordinaattorin pyynnöstä opastat pientä nuorten ryhmää kirjan 5 läpi. Toisen osan suorittamisen jälkeen autat heitä keskustelemaan muutaman varhaisnuoren kanssa käsityksen saamiseksi siitä, miten tähän ikäryhmään kuuluvat ajattelevat joistakin merkityksellisistä aiheista. Miten autat heitä siinä? Keskustelevatko he esimerkiksi varhaisnuorten kanssa kukin erikseen? Osallistuvatko he keskusteluihin pareittain, ja kuka tukee heitä siinä? Miten opastat heitä omien kokemustensa pohtimisessa?

11. Olet käymässä läpi kirjan 6 kolmatta osaa nuorten ryhmän kanssa, josta kaikki kuuluvat kylässäsi tai naapurustossasi työskentelevään laajenevaan ystävien ydinryhmään. Uusi kolmen kuukauden toimintajakso on alkamassa, ja laajentamisvaiheen aikana keskitytään opettamaan Jumalan asiaa instituutin koulutustoimintaan osallistuvien nuorten kiinnostuneille perheille. Osallistujat ovat tutkineet Annan ja Emilian välistä keskustelua ja harjoitelleet ajatusten esittämistä keskenään. Mitä apua varmistat heidän saavan kampanjan aikana, jotta he voivat hankkia kokemusta bahá'í-uskon opetusten esittämisestä vakuuttavalla tavalla?

JAKSO 30

Kurssisarja, opintopiiri ja ohjaaja ovat Ruhi-instituutin koulutusjärjestelmän kolme keskeistä osatekijää. Edelliset jaksot ovat selvästi lisänneet tietoisuuttasi ohjaajan ratkaisevasta tehtävästä tässä järjestelmässä. Nyt saattaisi olla sopiva hetki kerrata tähän mennessä opittua ja kirjoittaa yksi tai kaksi kappaletta siitä ponnistuksesta, johon olet ryhtymässä.

Voimme turvallisesti olettaa näkemättä, mitä olet kirjoittanut, että kuvauksesi on rakentunut palvelun käsitteen ympärille. Ehdotuksena on, että opettelet ulkoa palvelemisen tilasta seuraavat kaksi lainausta, joista ensimmäinen on Bahá'u'lláhin kirjoituksista ja toinen 'Abdu'l-Bahán ilmaisemasta muistiosta:

> **”Vallanalaisuuden sidettä, joka on palvojan ja palvotun, luodun ja Luojan välille solmittu, olisi sinällään pidettävä osoituksena Hänen armollisesta suosiostansa ihmisiä kohtaan eikä suinkaan merkkinä näiden mahdollisista ansioista. Tästä todistaa jokainen todellinen ja ymmärtäväinen uskova.”[10]**

> **”Oi Jumalan rakastettujen palvelija! Ystävien palvelija on Siunatun kauneuden palvelija. Ken Häntä rakastaa, palvelee Hänen rakastettujaan. Tämän palvelijan sydämen rakkain toive on se, että minusta voisi Abhá-kauneuden ystäviä palvellessani tulla uskollinen ja sovelias palvelija, voisin päivin ja öin varustautua palvelemaan ja voisin näin saada palkakseni olemassaolon puun hedelmän. Ruumis, joka ei taivu ystävien palvelemisen tielle, ei ole mitään muuta kuin kuivettunut pätkä puuta, ja selkä, joka ei kumarru kestääkseen kärsimyksiä heidän tähtensä, on pelkkä hyödytön puuntynkä. Siksi sinun on hyvin, sillä sinähän olet palvelemassa ystäviä ja olet heidän luotettava käskyläisensä. Tämä on verrattomuutta molemmissa maailmoissa ja kunniakkuutta sekä täällä että tuonpuoleisessa.”**

JAKSO 31

Tässä osassa esitettyjen eri aiheiden pohdiskelu on todennäköisesti vakuuttanut sinut siitä, että ohjaajana palvelemiseen tarvittavat kyvyt hankitaan vain ajan kuluessa ja kokemuksen myötä. Tämän kirjan tarkoituksena on esitellä sinulle tiettyjä käsitteitä ja ohjata sinut polulle, jolla voit yhä enenevässä määrin parantaa kykyäsi auttaa ryhmää toisensa jälkeen etenemään Ruhi-instituutin runkokurssisarjassa, sen ensimmäisistä kursseista kirjan 7 jälkeen tuleviin kursseihin. Yksi antoisimmista tavoista syventää omaa ymmärrystäsi näistä tärkeistä käsitteistä ja saada oivalluksia tähän palvelutekoon tarvittavista henkisistä ominaisuuksista ja asenteista samoin kuin taidoista ja kyvyistä, on osallistua säännöllisiin ohjaajatapaamisiin, joita oman alueesi instituutti järjestää. Näissä kokoontumisissa tarkastellaan erilaisia kokemuksia ja etsitään vastauksia lukuisiin kysymyksiin

Näissä kokoontumisissa tutkitaan usein kokemuksen valossa kuhunkin kirjaan sisältyvää johdanto-osiota ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle”. Yksi erityinen seikka on mainittava tässä yhteydessä. Nämä johdanto-osiot on tarkoitettu pääasiassa ohjaajina palveleville, eikä osallistujien ole tarpeen lukea niitä, kun he aloittavat jonkin kirjan opiskelun. Itse asiassa se voi jopa osoittautua haitalliseksi. Ohjaaja voi kuitenkin hyötyä joistakin näissä osioissa esitetyistä ajatuksista auttaessaan osallistujia ymmärtämään kirjan kunkin osan kokonaistavoitteen ja tiettyjen tehtävien tarkoituksen. Mutta tämä tehtäisiin aina harkitusti suhteessa ryhmässä kehkeytyvään opetuksen ja oppimisen väliseen kokemukseen.

Tarkastellaanpa seuraavaksi ohjaajatapaamisen luonnetta. Osa tapaamisesta voidaan varata keskustelulle instituuttikursseja koskevista keskeisistä huomioista, joista monet sisältyvät kirjan 1 johdanto-osioon ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle”. Useita näistä on mainittu alla. Halunnet ehkä lisätä muutamia luetteloon.

- Kaikki Ruhi-instituutin kursseille osallistuvat ovat mukana vastavuoroisessa oppimisprosessissa, opiskelivatpa he materiaaleja ensimmäistä kertaa tai toimivat ohjaajana.

- Vastuu oppimisesta on kullakin osallistujalla itsellään.

- Ohjaaja ei suinkaan toimi etäisenä ja passiivisena keskustelun vetäjänä vaan auttaa jokaista ryhmän jäsentä saamaan kohtuullisen ymmärryksen opiskeltavasta materiaalista.

- Ohjaajan kyky saada osallistujat tehokkaasti mukaan opetuksen ja oppimisen väliseen prosessiin paranee, kun hän ohjaa ryhmän toisensa jälkeen kurssien läpi ja auttaa sen jäseniä hankkimaan alustavaa kokemusta kunkin kirjan suosittelemien palvelutekojen tekemisestä.

- Koulutusprosessissa yksinkertaisten taitojen oppimiselle vastakohtana on tärkeää, että osallistujat tulevat lisääntyvässä määrin tietoisiksi tekemistensä tarkoituksesta ja merkityksestä.

- Ruhi-instituutin kursseilla hahmotellaan ihmiskunnan palvelemisen polku, jolla kukin osallistuja kulkee omaan tahtiinsa auttaen muita ja saaden muilta apua.

- Tällä polulla kulkiessaan osallistujat pyrkivät kahtalaiseen moraaliseen päämäärään: omasta henkisestä ja älyllisestä kehityksestään huolehtiminen ja oman osansa antaminen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen.

- Tällä polulla etenemiseksi on tarpeen kehittää useita kykyjä, jotka edellyttävät ymmärrystä ja tietoa, henkisiä ominaisuuksia ja kiitettäviä asenteita, sekä koko joukko osaamista ja taitoja.

- Ruhi-instituutin kirjojen perustana on kaksi tietolähdettä: bahá'í-uskon opetukset ja maailmanlaajuisessa bahá'í-yhteisössä kertyvä kokemus aineellisen ja henkisen sivilisaation edistämisestä.

- Instituuttia innoittaa nimenomaan Bahá'u'lláhin näkemys siitä, millaisiksi voimme yksilönä tulla ja millaisen sivilisaation voimme rakentaa, ja oletuksena on, että kaikki osallistujat ovat taustastaan riippumatta halukkaita hyväksymään tämän näkemyksen, joka on avoimesti ilmaistu joka kirjan joka osassa.

- Instituuttikurssien myötä avautuvalla palvelun polulla kulkeminen edellyttää alati syvenevää ymmärrystä Bahá'u'lláhin opetuksista, jotka pyritään tuomaan materiaaleissa esille yksiselitteisesti.

- Kirjan 1 ensimmäisessä osassa tarkastellaan ymmärtämistä, joka on niin keskeinen aihe tämän kurssisarjan kaikissa kirjoissa.

- Osallistujien odotetaan aluksi ymmärtävän pyhien kirjoitusten kohtien välitön merkitys. Tämän pohjalta heitä autetaan sen jälkeen näkemään, miten niiden sisältämät ajatukset saavat havainnollisen ilmaisumuodon, ennen kuin heidän ymmärryksensä syvenee edelleen tarkastelemalla joitakin niiden seuraamuksista.

- Taito kohdistaa huomio pyhien kirjoitusten kappaleiden välittömään ja selvään merkitykseen edistää omalta osaltaan ykseyden luomista bahá'í-yhteisöihin.

- Pitkittyneet keskustelut lauseyhteydestä erillään olevien yksittäisten sanojen merkityksestä voivat vaikuttaa kielteisesti.

- Edistymisen rytmi tulisi vakiinnuttaa kunkin kurssin aikana.

- Opintoryhmien tulisi yhtäältä välttää pinnallista toimintamallia, jolloin tehtäviä ei eritellä huolellisesti, ja toisaalta myös pitkittynyttä keskustelua jostakin aiheesta, joka poikkeaa kyseisen osan päätavoitteesta.

– Joihinkin kysymyksiin ei voida vastata yksiselitteisesti, ja niiden tarkoituksena on vain lisätä tietoisuutta jostakin aihepiiristä.

– _____

– _____

– _____

– _____

JAKSO 32

Toinen ohjaajatapaamisissa toteutettava toiminta on kirjan yhden tai useamman osan kertaaminen, jolloin niiden sisältöä tutkitaan kokemuksen valossa ja keskustellaan joistakin erityisistä kohdista ja tehtävistä. Havainnollistaaksemme näissä tapaamisissa käytäviä keskusteluja on tässä ja seuraavissa kolmessa jaksossa esitetty muutamia kuvitteellisia keskustelutilanteita verrattain kokeneen henkilön ja ohjaajista koostuvan ryhmän välillä heidän neuvotellessaan yhdessä kirjan 1, *Pohdintoja hengen elämästä*, sisällöstä tavanomaisen toveruuden, nöyryyden ja oppimisen ilmapiirissä. Kutakin keskustelua seuraa yksi tai useampi tehtävä suoritettavaksi. Näillä sivuilla kirjaimet ”A”, ”B” ja ”C” viittaavat tapaamiseen osallistuviin kolmeen ohjaajaan ja kirjain ”M” runkokurssisarjan koordinaattoriin. He keskustelevat ensimmäisen osan jakson 2 tehtävistä. Ota tämä jakso kirjasta esille avuksesi.

A: Haluaisin sanoa, että yksi kohta kirjan 1 johdanto-osiossa ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” on ollut minulle suureksi avuksi. Se liittyy tehtävässä 3 olevaan väittämään, että ”Maailmassa on niin vähän hyviä ihmisiä, ettei heidän teoillaan ole mitään vaikutusta”. Siinä ryhmässä, jossa palvelin ohjaajana, kaikki vastasivat aivan oikein, että väittämä on väärin. Kun kysyin heiltä miksi, he antoivat useita syitä, jotka kaikki olivat hyviä. Lopuksi pyysin heitä katsomaan edellisen jakson ensimmäistä lainausta ja arvioimaan väittämää suhteessa lainaukseen. Tällöin kaikki huomasivat, että kyseinen lause oli ristiriidassa Bahá’u’lláhin sanojen kanssa. Tämä oivallus antoi ryhmälle varmuutta ja innostusta.

B: Mutta kaikkiin tehtäviin ei löydy lainauksista näin selvää vastausta. Otetaanpa vaikka saman tehtävän seuraava väittämä, että ”Jokin asia on oikein, jos se on muiden ihmisten mielipiteiden mukainen”. Yksikään tehtävää edeltävistä lainauksista ei anna suoraa vastausta tähän asiaan. Yleensä kaikki sanovat väittämän olevan väärin. Pitäisikö tämä vastaus vain hyväksyä vai onko tarpeen keskustella asiasta?

M: Tämän kaltaisesta asiasta on päätettävä ryhmän tilanteen mukaan. Tiedän, että joissakin ryhmissä lyhyt keskustelu tämän väittämän seuraamuksista on syventänyt osallistujien ymmärrystä asiasta. On totta, että Jumalan opetukset määrittävät sen, mikä on oikein ja mikä väärin, mutta meidän on myös kuunneltava ihmisten ajatuksia ja mielipiteitä. On kuitenkin pohtimisen arvoista, miten paljon arvoa annamme näille mielipiteille ja miten pitkälle meidän tulisi antaa niiden vaikuttaa itseemme.

C: Tuon jakson tehtävässä 5 tarkastellaan tilanteita, joissa ihmisten teot eivät ole heidän sanojensa mukaisia. Välittömät vastaukset ovat helppoja, ja uskon niin olevan tarkoituskin. Silti minusta tuntuu, että tällä tehtävällä on oma tarkoituksensa. Joskus otamme tavaksi kertoa ihmisille, mitä heidän tulee tehdä ja mitä ei. Älä juo. Ole siveä. Älä valehtele. Ymmärrän, että Ruhi-instituutin kirjoissa pyritään välttämään ihmisille saarnaamista. Ne auttavat ihmisiä ajattelemaan ja tekemään moraalisia päätöksiä. Tätä tehtävää tehtäessä opintopiirini jäseniin vaikutti hyvin syvällisesti oivallus, että toimimalla tietyllä tavalla he kuuluisivat siihen ihmisryhmään, jonka ”sanat poikkeavat

heidän teoistaan" – ryhmään, josta Bahá'u'lláh on niin voimallisin sanoin meitä varoittanut. Ja nautin tästä tehtävästä, sillä pystyimme keskustelemaan joidenkin moraalilakien viisaudesta irrottautuneesti kunnioittaen samalla osallistujien ihmisarvoa.

M: Olet tuonut esille hyvän näkökohdan. Tässä on tapaus, jossa tehtävä on pettävän helppo. Se asettaa mittapuun mainitsematta sitä suoraan. Sen sijaan se antaa osallistujille itselleen mahdollisuuden saada jonkinlainen ymmärrys moraalilaeista ja periaatteista. Olette varmaan huomanneet, että tätä tehtävää seuraavilla viidellä kysymyksellä on samanlainen vaikutus, vaikka ne eivät olekaan yhtä suoria. Yleensä on hyvä ajatus antaa osallistujien neuvotella vastauksista. Ei tietenkään ole hyvä antaa neuvottelun mennä liian kauas eri suuntiin, mutta osallistujat tarvitsevat tilaisuuden pohdiskella moraalista käytöstä. Heidän on myös tultava tietoisiksi siitä, että yksilön teot vaikuttavat maailmaan ja ihmiskunnan hyvinvointiin, ja opittava ymmärtämään, että jokainen on vastuussa omista teoistaan.

1. Mieti ohjaajan B kommenttia. Kaikissa tapauksissa tehtävien kysymyksiin ei löydy vastausta pelkästään lukemalla materiaalin lainauksia. Kuten tiedät, joidenkin tehtävien tarkoituksena on auttaa osallistujia miettimään pyhien kirjoitusten otteiden käytännön soveltamista jokapäiväiseen elämäänsä. Bahá'u'lláhin ilmoituksen opiskelun tulisi johtaa keskittyneeseen ponnisteluun toteuttaa opetuksia käytännössä, mihin tarvitaan ajattelua, neuvottelua ja oman ymmärryksen arviointia kokemuksen pohjalta. Jos tätä prosessia ei ymmärretä riittävän hyvin, yksilössä tai jopa yhteisössä voi ilmetä epäterveellisiä piirteitä. Jos esimerkiksi joku lainaa jatkuvasti "kirjoituksia", eikä ota huomion muita tiedonlähteitä ja kieltäytyy uskomasta karttuneeseen kokemukseen, hänellä on taipumusta ahdasmielisyyteen. Toisaalta jos joku pitää kokemusta ja ihmisten mielipiteitä liian tärkeinä ja aliarvioi pyhien kirjoitusten arvovaltaa, hänestä tulee relativismin uhri, minkä mukaan kaikki riippuu kulttuurista tai henkilökohtaisista mieltymyksistä. Keskustele ryhmäsi jäsenten kanssa, miten nämä molemmat suhtautumistavat voivat johtaa taikauskoisuuteen, suvaitsemattomuuteen, kiihkomielisyyteen ja leväperäisyyteen.

2. Runkokurssisarjan koordinaattorina palvelevan M:n vastausta ohjaajalle B on syytä pohtia tarkemmin. Ei ehkä riitä, että opintopiirisi osallistujat vain merkitsevät vääräksi väittämän "Jokin asia on oikein, jos se on muiden ihmisten mielipiteiden mukainen". Saattaa olla tarpeellista keskustella heidän kanssaan esimerkiksi siitä, kuinka tärkeää on kuunnella niitä, joilla on asiaankuuluvaa kokemusta, ja pyytää viisaita neuvoja moniin ongelmiin, joita kohtaamme elämässä. Tällaisen keskustelun ohjaamiseksi sinun on luonnollisesti pohdittava tätä asiaa kirjoitusten tuntemuksesi perusteella. Missä seuraavista tapauksista tulisi mielestäsi pyytää neuvoa?

_____ Tulevat opinnot

_____ Miten voi antaa riittävästi huomiota opinnoille ja bahá'í-uskon palvelemiselle

_____ Pitäisikö bahá'í-uskoa palvella vai ei

_____ Mitä nähty uni voisi tarkoittaa

_____ Bahá'í-uskon yhden lain soveltaminen johonkin tilanteeseen

_____ Pitäisikö bahá'í-uskon lakeja noudattaa vai ei

_____ Miten omia lapsia pitäisi kasvattaa

_____ Pitäisikö jollekulle antaa anteeksi hänen tekemänsä vääryys vai ei

_____ Pitäisikö auttaa apua tarvitsevaa vai ei

_____ Fyysisen sairauden hoito

_____ Ystävän kanssa ilmaantunut ongelma

_____ Pitäisikö antaa merkittävä vastuu henkilölle, jota ei tunne hyvin

3. Olisi hyödyllistä miettiä ohjaajan C antamia kommentteja ja niitä seuranneita koordinaattorin huomioita. Usein käy niin, että päätyy ”saarnaamaan” ihmisille, kun haluaa saada jonkin ajatuksen perille. Tämä toimintamalli ei kuitenkaan tuota useimmiten toivottua tulosta. Katso ohjaajan C mainitsemaa tehtävää. Tämän tehtävän päätteeksi ohjaaja voisi pyytää osallistujia laatimaan luettelon asioista, joita heidän ei tule tehdä, ja sitten keskustella heidän kanssaan jokseenkin yksityiskohtaisesti oikean käyttäytymisen tärkeydestä ja tuoda keskusteluun mukaan moraalilakien noudattamatta jättämisen haitalliset seuraukset. Selitä, miksi tällainen toimintamalli ei olisi toimiva eikä suositeltava.

JAKSO 33

Palataanpa takaisin kuvitteelliseen keskusteluun, jota osallistujat kävivät ohjaajatapaamisessa. He ovat nyt keskustelemassa kirjan 1 ensimmäisen osan seuraavista jaksoista.

A: Minulla oli jonkin verran vaikeuksia jakson 4 neljännessä kysymyksessä, kun kävin sitä läpi ryhmän kanssa. Opintopiirini osallistujilla oli hyvin erilaisia ajatuksia siitä, onko mahdollista valehdella itselleen, ja asiasta oli vaikeaa päästä yksimielisyyteen.

M: Eri osissa on monia kysymyksiä, joiden tarkoituksena on herättää ajattelua ja keskustelua. Niihin liittyvät kysymykset ovat liian monimutkaisia ratkaistaviksi välittömästi, ja sama henkilö voi muuttaa mielipidettään asiasta useita kertoja vuosien varrella. Vastaus mainitsemaasi kysymykseen on myönteinen. On mahdollista valehdella itselleen, ja itse asiassa monet ihmiset tekevät niin. On kuitenkin niitä, jotka ajattelevat, että loppujen lopuksi henkilö tietää valehtelevansa. Tätä asiaa ei voi ratkaista helposti. Voimme antaa esimerkkejä tietyistä tilanteista ja pyytää ryhmäämme päättämään, onko

niissä kyse itselleen valehtelemisesta. Sitten meidän tulisi kuunnella kaikki vastauksiin annetut perustelut ja olla tyytyväisiä siihen, että kysymyksestä on keskusteltu ja että kaikkien ymmärrys asiasta on syventynyt. Loppujen lopuksi tämä kysymys on esitetty käyttäytymisen tasolla eikä filosofisessa mielessä.

C: Ehkä menen asioiden edelle, mutta haluan kertoa teille kokemuksestani ja sitten esittää kysymyksen. Ryhmässämme minusta alkoi tuntua siltä, että kaikki kiirehtivät jakson 8 tehtävän 4 läpi, jossa meitä pyydetään päättämään, pitääkö jokin väittämä paikkansa. Joten ehdotin, että pysähdymme keskustelemaan siitä kurinalaisuudesta, jota tarvitaan panettelusta eroon pääsemiseksi, mikä on tuon tehtävän aiheena. Keskustelu oli erittäin mielenkiintoinen. Tajusimme, että panettelu on itse asiassa sosiaalinen tapa, osa kulttuuriamme. Jatkoimme pohtimalla erilaisia käytännön keinoja, jotka auttaisivat meitä välttämään selän takana puhumista. Tämä keskustelu vei noin 15 minuuttia. Sitten palasimme tehtävään, joka mielestäni tehtiin nyt paremmalla ymmärryksellä. Oliko teidän mielestänne perusteltua pyytää tätä keskustelua?

M: Mielestäni se oli aivan perusteltua. Hyödynsit ymmärtämisen parantamiseksi joustavuutta, joka on näiden materiaalien tärkeä piirre. Tiedämme toki, etteivät tämän tyyppiset tehtävät ole samanlaisia kuin oppilaille kouluissa annettavat kokeet. *Tehtävät, joissa pyydetään päättämään, mitkä väittämät pitävät paikkansa, tuovat usein esiin eri yksityiskohtia ja selventävät sanojen ja tekojen seuraamuksia.*

A: Toivonpa, että että olisin tehnyt samoin kuin sinä, kun ryhmäni opiskeli tuota jaksoa. Päätellen niistä epäykseyden hetkistä, joita meillä on ollut viime aikoina, emme täysin ymmärrä, mitä vahinkoa panettelu voi saada aikaan ystäväpiirissä.

B: Minulle tapahtui jotakin, joka voisi kiinnostaa teitä *Kun opiskelin tätä osaa ensimmäistä kertaa, tajusin, että toisinaan on tarpeen esittää ihmisille esimerkkejä opetusten vastaisesta käyttäytymisestä, jotta he alkavat pohtia opetusten oikeanlaista soveltamista. Niinpä laadin muutamia omia lauseitani, kun ryhmä, jota palvelen parhaillaan ohjaajana, pääsi osan 2 jakson 6 tehtävään. Kuten tiedätte, siinä osallistujia pyydetään tarkastelemaan useita lauseita ja päättämään, ovatko ne ”ystävällisen kielen” mukaisia. Yhdellä osallistujalla on aika terävä kieli, ja ajattelin, että jos lisään tehtäviin muutamia hänen usein käyttämiään lauseita, hän huomaisi oman huonon käytöksensä. Voi miten loukkasinkaan häntä. Kun luin ääneen ensimmäisen lauseen, ryhmään levisi epämukava hiljaisuus, ja huomasin hänen katsovan minua hämmästyneenä. Yhtäkkiä tajusin, että olin itse ollut epäystävällinen, ja tunsin oloni kurjaksi. En aio koskaan enää tehdä niin.*

M: Kielteisiä tilanteita kuvaavat tehtävät ovat hyödyllisiä vain, jos niitä voidaan tarkastella irrottautuneesti, mikä on mahdotonta silloin, kun niissä osoitellaan sormella jotakuta. Ennen kuin päätämme kirjan ensimmäisen osan tarkastelun, haluaisin vielä kiinnittää huomionne yhteen asiaan. On tärkeää olla sivuuttamatta viimeistä jaksoa, joka koskee pyhien kirjoitusten lukemista päivittäin. Tästä pitää keskustella ryhmän kanssa tätä jaksoa opiskeltaessa, ja tarvittaessa on jopa autettava osallistujia valitsemaan kohtia, joita he voivat lukea aamuisin ja iltaisin jonkin aikaa. Tämän vuoksi on varmistettava, että heillä kaikilla on ainakin kirja ”Kätketyt sanat”. Jos näin ei ole, heitä on autettava hankkimaan kyseinen kirja. Seuraavissa opintopiirin kokoontumisissa voi sitten pyytää halukkaita kertomaan muille joistakin lukemistaan kohdista.

1. Vastauksena A:n kommentteihin jaksossa 4 esitetystä neljännestä kysymyksestä koordinaattori selittää, että kyseessä on yksi monista näillä kursseilla esitetyistä kysymyksistä, joiden tarkoituksena on yksinkertaisesti herättää ajattelua ja keskustelua. Sen sijaan, että ohjaajat pyrkisivät luomaan yksimielisyyttä tällaisista kysymyksistä, heidän tulisi tyytyä auttamaan osallistujia syventämään ymmärrystään. Tämä mielessään koordinaattori ehdottaa, että tässä tapauksessa on usein hyödyllistä, että ohjaaja antaa esimerkkejä tietyistä tilanteista ja pyytää ryhmää päättämään, onko kussakin tapauksessa

kyse itselleen valehtelemisesta vai ei. Yritä keksiä esimerkkejä, joita voisit tarjota opintopiirin jäsenille kannustaaksesi heitä ajattelemaan.

2. Kuten koordinaattori ”M” mainitsi, Ruhi-instituutin materiaalien tehtävät, joissa osallistujia pyydetään tunnistamaan ne väittämät, jotka pitävät paikkansa, eroavat koulujen kokeissa käytettävistä monivalintakysymyksistä, joihin voidaan usein vastata mekaanisesti. Ne on suunniteltu opastamaan osallistujat ajatusketjun läpi tai auttamaan heitä tutkimaan jotakin käsitettä eri näkökulmista. Ehdotamme, että tarkastelet kirjan 1 ensimmäisestä osasta tämän kaltaisia tehtäviä ryhmäsi kanssa tänään ja keskustelette siitä, miten niitä käytetään ymmärryksen parantamiseksi.

JAKSO 34

Pohdittuasi ohjaajien ryhmän ja instituuttikoordinaattorin kommentteja kirjan 1 ensimmäisen osan sisällöstä lue alla oleva keskustelu toisesta osasta, ”Rukous”.

A: *Ryhmä, jonka kanssa työskentelin, oli innokas aloittamaan toisen osan. Heistä oli mukavaa saada nyt opiskella pitempiä kappaleita ja keskustella rukouksen merkityksestä.* Oli hyvin järkevää, että heille esitettiin heti alussa käsitteet ”palvelun polku” ja ”kahtalainen moraalinen päämäärä”. *Se auttoi heitä ymmärtämään rukouksen ja palvelun läheisen suhteen, kun he etenivät jakso kerrallaan. Kävimme läpi jakson 1 neljä lainausta ja niihin liittyvät kysymykset samalla tavalla kuin ensimmäisessä osassa. He ymmärsivät nopeasti näiden kohtien välittömän merkityksen ja saivat käsityksen niiden taustalla olevasta kahtalaisesta moraalisesta päämäärästä.* Kun pääsimme tehtävään 5, oli tarpeen pysähtyä tutkimaan esitettyjä väittämiä lainausten valossa. *Esimerkiksi jotkut osallistujat kokivat haastavaksi seuraavan väittämän: ”Jos olet aina auttamassa muita, lopulta et enää muista omia tavoitteitasi.” Keskustelu auttoi kaikkia ymmärtämään, että ”muiden palveleminen” ja ”henkilökohtaiset tavoitteet” ovat ristiriidassa toistensa suhteen vain, jos tavoitteet on määritelty itsekeskeisesti. Heille tuli selväksi, että kun aikomuksemme ovat puhtaat, asetamme itsellemme yleviä tavoitteita palvella muita ja että kun ymmärrämme, että olemme tulleet tähän maailmaan työskentelemään maailman uudistamiseksi, henkilökohtaisen kehityksemme tavoittelu henkisesti ja älyllisesti on erottamaton osa panostamme yhteiskunnan edistykseen.*

B: *Toimimme samoin väittämien suhteen ryhmässämme. Varmistin tietysti, että keskustelu ei pitkittynyt ja että keskityimme siihen, mitä tehtävän avulla pyrittiin saavuttamaan. Esimerkiksi nykyään hyvin monet uskovat väittämään ”Olet itsesi läheisin ystävä”. Meidän oli tutkittava sen merkitystä Jumalan armon yhteydessä – kuinka puhdas sydän on Hänen antiensa vastaanottaja, kuten kyseisen jakson viimeisessä lainauksessa mainitaan. Osallistujat päättelivät luonnollisesti, että Jumala on todellinen ystävämme.*

C: Kun opiskelimme jaksossa 2 lainattua kohtaa Kätketyt sanat -kirjasta, kävimme syvällisen keskustelun siitä, mitä tarkoitetaan sillä, että meidät on luotu ”rikkaiksi”, ja ymmärsimme, että meitä ei tee rikkaiksi aineellinen omaisuus vaan kyky osoittaa henkisiä ominaisuuksia, kuten nöyryyttä, rehellisyyttä ja anteliaisuutta. Sen jälkeen pystyimme yhdistämään tämän ajatuksen sellaisen sydämen ominaisuuksiin, joka on puhdistettu ”rakkauden kimalluksella ja irrottautumisella kaikesta muusta paitsi Jumalasta”, ja pohtia, miten pyrkiessämme puhdistamaan sydämemme kaikesta muusta paitsi Jumalasta on luonnollista etsiä ”valaistumista” kaiken tiedon lähteestä, Luojaltamme, todelliselta ystävältämme. Keskustelumme auttoi meitä myös ymmärtämään paremmin, että suhteemme Jumalaan perustuu rakkauteen. Tämä loi perustan pohdinnoillemme jaksossa 3, jossa kysytään: ”Miksi rukoilemme?”

M: Vaikuttaa siltä, että osallistujat, joiden kanssa opiskelit tätä osaa, pohtivat syvällisesti näissä ensimmäisissä jaksoissa lainattuja pyhiä kirjoituksia ja että tehtävät edistivät antoisaa keskustelua ja syvensivät heidän ymmärrystään niissä esitetyistä käsitteistä.

C: Tehtävien osalta huomasin, että osallistujat olivat innokkaita suorittamaan niitä, joissa kysyttiin tiettyjen sanojen merkitystä, kuten ”virittää”, ”lausua”, ”laajalti levittää” ja ”velvollisuus”. Rakensimme näistä sanoista erilaisia lauseita, jotta pystyimme olemaan varmoja niiden merkityksestä ja käytimme myös muutaman kerran sanakirjaa.

M: Mielestäni teitte aivan oikein. Kuten kohdassa ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” on mainittu, sanakirjojen satunnaiselle käytölle ei ole mitään estettä. Sanat tulisi kuitenkin ymmärtää niiden asiayhteydessään, etenkin silloin kun ne ovat peräisin pyhistä kirjoituksista. Muutoin keskustelu yhden sanan tai kahden samankaltaisen sanan merkityksestä ja niiden eroista voi mennä liian pitkälle. Joskus kun ihmiset yrittävät tutkia lainausta sana sanalta, unohtuu, että tärkeimpänä tavoitteena on ymmärtää koko lainauksen merkitys. Niinpä esimerkiksi rukousta koskevan osan jakson 6 kysymykset sanojen ”virittää”, ”lausua”, ”laajalti levittää” merkityksestä on tarkoitettu auttamaan osallistujia keskittymään joihinkin lainauksessa esitettyihin ajatuksiin. Ne eivät siis ole sanastotehtäviä.

B: Saman osan jaksossa 2 on toisen tyyppisiä tehtäviä, jotka olivat opintopiirini osallistujista erittäin tehokkaita. Näissä tehtävissä osallistujia pyydetään täyttämään tyhjät kohdat lauseisiin, jotka perustuvat pyhiin kirjoituksiin.

C: Olen huomannut, että samanlaista menetelmää käytetään monissa näiden kirjojen eri osissa. Se auttaa osallistujia ajattelemaan lainausta keskittymällä tiettyihin avainsanoihin.

M: Tarkasteltuamme näin joidenkin tehtävien tarkoitusta palatkaamme takaisin tutkimaan tässä osassa olevaa toista tärkeää käsitettä. Miten osallistujat suhtautuivat jaksossa 5 esitettyyn käsitteeseen ”rukouksen tila”?

B: Monet kanssani tätä osaa opiskelleista osallistujista eivät olleet koskaan ajatelleet rukousta tällä tavoin. Olin itsekin tätä osaa ensimmäistä kertaa opiskellessani pitänyt rukousta vain tekemisenä enkä tilana, joka pyritään saavuttamaan. Niinpä pysähdyimme hetkeksi ja keskustelimme tästä ajatuksesta ennen seuraavaan jaksoon siirtymistä.

C: Minulla oli samanlainen kokemus jakson 8 kanssa, jossa jatketaan rukouksen tarkoituksen tarkastelua, joka alkaa jaksossa 3. Ajatus siitä, että meidän tulisi mukautua Jumalan tahtoon, oli uusi joillekin osallistujille. Aluksi heille ei ollut selvää, miten voimme rukoilla Jumalaa ja pyytää Häntä täyttämään tarpeemme ja samalla tyytyä siihen, mitä Hän tahtoo. Pohdittuamme kuitenkin tarkemmin ‘Abdu’l-Bahán lainausta saimme syvällistä henkistä ymmärrystä tästä kysymyksestä.

M: On tärkeää tutkia kaikkia näitä ajatuksia. Valitettavasti samalla kun uskonnollisuuden tunne on menettämässä merkitystään maailmassa, yhä useammat ihmiset eivät joko rukoile lainkaan tai rukous on heille vain rituaali. Usein myös rukoillaan vain silloin, kun on vaikeuksia. Tämän vuoksi näiden tärkeiden rukoukseen liittyvien käsitteiden pohtiminen on elintärkeää niille, jotka pyrkivät elämään sellaista elämää, jonka keskiössä on Jumala ja Hänen polullaan palveleminen. Tässä mielessä erityisen merkittävää on se, mitä tämän pohdinnan alussa mainittiin siitä, miten tämän osan opiskelu tuo ymmärrystä palvelun ja rukouksen läheisestä suhteesta. Kun osallistujat päättävät tämän osan, he ovat saaneet paremman ymmärryksen tästä suhteesta – siitä, miten aito rukous puhdistaa sydämen, jolloin se voi ottaa vastaan tietoa ja taivaallisia ominaisuuksia, ja miten epäitsekkäät palveluteot auttavat ihmistä hyödyntämään näitä ominaisuuksia ja antamaan oman osansa Jumalan asian edistymiseen ja ihmiskunnan ylentämiseen. Rukous voimistaa intoa palvella Jumalaa, ja palveleminen lietsoo sitä liekkiä, joka syntyy niinä hetkinä, jolloin rukoilemme Häntä – liekkiä, joka polttaa pois ne verhot, jotka estävät meitä näkemästä Hänen kauneuttaan.

A: Minulla on kysymys jaksosta 7, jossa osallistujia pyydetään opettelemaan ulkoa kaksi otetta, jotka itse asiassa ovat peräisin pitkästä velvollisuusrukouksesta. Olisiko minun pitänyt kannustaa heitä opettelemaan ulkoa koko rukous?

M: Kuten niin moni muukin asia, tämä on osallistujista kiinni. Jotkut ovat vasta omaksumassa päivittäisen rukoilemisen tavan, joten ehdotettujen kahden otteen ulkoa oppiminen on riittävää. He voivat oppia koko rukouksen myöhemmin. Tietenkin monet ehkä jo osaavat pitkän velvollisuusrukouksen ulkoa. Minusta tuntuu kuitenkin, että tämän kurssin ohjaajina meidän olisi hyvä opetella tämä rukous ulkoa, jos emme ole jo niin tehneet.

1. Oletetaanpa, että jaksoa 8 opiskeltaessa opintopiirisi osallistujilla on vaikeuksia ymmärtää C:n edellä mainitsemia ajatuksia. Miten auttaisit heitä saamaan lisää ymmärrystä rukouksen *muutosvoimasta*? Mitä kysymyksiä voisit esittää heille tuon jakson kolmesta lainauksesta, jotta heidän ymmärryksensä näistä ajatuksista syvenisi?

2. Olemme maininneet ulkoa oppimisen tärkeyden useaan otteeseen, myös tässä osassa. Tähän mennessä olet itse oppinut ulkoa monia kohtia ja tiedät, miten hyödyllistä on pystyä turvautumaan luovan sanan voimaan, olipa kyse sitten henkilökohtaisesta pohdiskelusta, vaikeuksien hetkistä tai Jumalan asian opettamisesta. Hankkimastasi kokemuksesta tulee olemaan sinulle paljon hyötyä työskennellessäsi opintopiirin jäsenten kanssa. Tässä vaiheessa olisi paikallaan pohtia, miten voisit kannustaa heitä ponnistelemaan pyhien kirjoitusten kohtien ulkoa oppimiseksi. Kun olet tehnyt tämän, voit halutessasi painaa mieleesi seuraavan lyhyen kohdan:

”– – ja Jumala saa jokaisen Hänen sanojaan ulkoa oppivan uskovan rinnan täyttymään Hänen rakkaudestaan – –”[12]

JAKSO 35

Kirjan 1 kolmas osa ”Elämä ja kuolema” voi olla erityinen haaste sekä osallistujille että ohjaajille. Katsotaanpa, miten ryhmä ohjaajia voisi kerrata tämän osan. Voit nyt ottaa tuon osan esille.

A: Vaikka tämän kurssin ohjaajana palveleminen oli vaikeaa, se oli minusta palkitsevaa. Ymmärrän nyt, mikä tarkoitetaan johdanto-osion ”Muutamia ajatuksia ohjaajalle” toteamuksella, että ohjaajan ja muiden osallistujien välillä ei ole opettajan ja oppilaan välistä suhdetta, vaan kaikki ovat tietoisesti mukana toiminnassa, jossa jokainen pyrkii oppimaan. Sain hyvin monia oivalluksia opiskellessani tätä materiaalia ryhmän kanssa. Olin esimerkiksi ajatellut, että kolmannen jakson tehtävät olivat melko suoraviivaisia, joten olin yllättynyt, kun muutama osallistuja merkitsi oikeaksi tehtävän 2 toteamuksen, että ”Elämä koostuu niistä asioista, joita meille tapahtuu päivittäin”. Ja kun pääsimme seuraavassa jaksossa samanlaiseen tehtävään, jotkut samat osallistujat merkitsivät paikkansa pitäviksi toteamukset ”Kuolema on elämän loppu” ja ”Elämä päättyy kuolemaan”. Tajusin, että meidän piti keskustella tästä aiheesta hieman enemmän. Neuvottelumme aikana tuli esiin joitakin hyvin kiinnostavia kommentteja, joiden avulla osallistujien käsitys asioista selkeni.

B: Huomasin myös, että nämä tehtävät todella auttoivat meitä pohtimaan ajatuksia perusteellisesti. Jaksossa 9 monet osallistujista merkitsivät paikkansa pitäväksi väittämän, että ”Todellinen elämä alkaa, kun ihminen kuolee ja siirtyy jumalalliseen valtakuntaan”. Sitten he lukivat seuraavan väittämän ”Todellinen elämä alkaa tässä maailmassa ja jatkuu ruumiillisen kuoleman jälkeen” ja ymmärsivät, että jos tämä väittämä piti paikkansa, sitä edeltänyt ei ollutkaan niin suoraviivainen kuin he olivat ajatelleet. Huomasin, että kaikki miettivät syvällisesti sielun olemusta. Meidän piti lopettaa sinä päivänä sen jakson jälkeen, ja vaikka se ehkä olikin omaa kuvitteluani, huomasin kaikissa muutoksen, kun kokoonnuimme seuraavalla viikolla.

A: Tämä osa auttoi ryhmämme osallistujia saamaan paremman käsityksen ihmissielun voimista. Erityisesti ensimmäiset jaksot auttoivat hälventämään tiettyjä väärinkäsityksiä sielusta, sillä niissä tarkasteltiin syvällisiä henkisiä totuuksia – että sielu ei tule osaksi ruumiista tai lähde ruumista, että vaikka sielu toimii ruumiin osien ja elinten välityksellä havainnoidakseen ja vaikuttaakseen, se voi toimia myös ilman niitä, ja että kielikuva peilistä ja valosta kuvaa parhaiten sen suhdetta ruumiiseen. Peili heijastaa valoa, mutta valo jatkaa loistamistaan, vaikka peili olisi pölyinen tai rikkoutunut.

M: Se, miksi ihmiset pitävät tätä osaa innoittavana, johtuu juuri siitä, että siinä esitetään hyvin monia kysymyksiä sielun elämästä tässä ja seuraavissa Jumalan maailmoissa. Bahá’í-opetusten mukaan elämisen suhteen ‘Abdu’l-Bahán on kerrottu sanoneen, että ensimmäinen tehtävä on hankkia henkisyyden jano. Hän suositteli, että tämän janon hankkimiseksi on mietiskeltävä kuolemanjälkeistä elämää.

C: Opiskellessamme jaksoa 12 meillä oli hyvin mielenkiintoinen keskustelu kysymyksestä ”Miksi sielu vaihtaisi taivaallisen kotinsa tämän maailman tomuun?” Yksi ryhmän jäsen toi esille näkökohdan, että henkisyys ei ole jotain, joka saavutetaan kerralla ainiaaksi vaan että on aina työskenneltävä pystyäkseen pitämään hallinnassa alemman luontonsa. ”On aina jotain, joka yrittää vetää meitä alaspäin”, hän totesi.

Tämä sai toisen osallistujan mainitsemaan kysymyksen halusta. Hän toi esiin sen seikan, että ihmisen sydämelle on ominaista haluta ja että meidän tulisi päästä eroon turhista haluista. Tämän jälkeen keskustelimme halun luonteesta. Puhuimme siitä, että jotkut halut ovat hyviä haluja, esimerkiksi halu työskennellä lujasti aineellisten olosuhteidemme parantamiseksi. Mutta päätimme, että myös näillä tulisi olla tietyt rajat. Jos työskentelee niin kovasti aineellisen mukavuutensa parantamiseksi, että se vaikuttaa henkilön tekemään Jumalan asian ja ihmiskunnan palveluun, on halu muuttunut joksikin muuksi, ehkäpä ahneudeksi. Sitten joku kysyi, että ”Entä halu miellyttää Jumalaa?” ja silloin tajusimme, että on haluja, joita meidän ei tulisi yrittää rajoittaa. Päätimme, että itse asiassa mitä voimakkaammaksi henkinen kaipuumme tulee, sitä paremmin se hallitsee turhia halujamme ja pitää ne kurissa.

A: Se, mitä sanoit halusta, tuo mieleeni yhden toisen tämän osan jakson, jonka kanssa minulla oli jonkin verran vaikeuksia. Jaksossa 18 osallistujia pyydetään nimeämään joitakin ”turhia kuvitelmia”. Olipa syy mikä tahansa, ryhmäni jäsenten oli vaikea keksiä tähän mitään. Olin vain olettanut, että he ehdottaisivat jotakin, minkä vuoksi en ollut itse valmistautunut etukäteen. Se oli hieman kiusallista.

M: On ihan okei, että tällaisia kiusallisia hetkiä sattuu silloin tällöin. Älä lannistu. Juuri tätä tarkoitetaan ”kokemusten karttumisella”. Kun olet nyt kertonut kokemuksestasi meille, ymmärrämme varmaan kaikki, että on hyväksi laatia lyhyt luettelo ”turhista kuvitelmista” siltä varalta, että huomaamme joutuneemme samankaltaiseen tilanteeseen.

B: Haluaisin myös kertoa hieman keskustelusta, joka käytiin jaksossa 19 niiden ystävien kesken, joiden kanssa opiskelin kirjaa. Heille oli valaisevaa lukea, mitä 'Abdu'l-Bahá sanoo rukouksen vaikutuksesta edesmenneiden sielujen kehitykseen. Ajatus siitä, että he voisivat auttaa rakkaitaan tuonpuoleisessa maailmassa, toi suurta lohtua ja iloa kahdelle osallistujalle, jotka olivat äskettäin kokeneet menetyksen.

1. Edellä esitetyssä keskustelussa runkokurssisarjan koordinaattori ehdottaa, että ohjaajien olisi hyvä valmistella etukäteen lyhyt luettelo esimerkkejä ”turhista kuvitelmista” osallistujille avuksi jakson 18 tehtävän tekemiseen. Saattaa olla hyödyllistä tutustua tähän jaksoon ja laatia tällainen luettelo alla olevaan tilaan.

2. Epäilemättä tässä osassa on myös muita tehtäviä, jotka voivat osoittautua osallistujille haastaviksi. Voit halutessasi mainita joitakin niistä tässä:

JAKSO 36

Aloitimme tämän osan tarkastelemalla lyhyesti motivaation aihetta ja tutkimalla muutamia sen ensisijaisia lähteitä, mukaan luettuna tiedonjano ja viehättyminen kauneuteen. Tämä johdatti meidät luontevasti tarkastelemaan osallistumista. Seuraavaksi tarkastelimme Ruhi-instituutin kursseilla edistettävää opetuksen ja oppimisen välistä vastavuoroisuutta sekä joitakin näiden kurssien perustana olevia käsitteitä ja periaatteita. Tämä johdatti meidät tarkastelemaan instituutin koulutusjärjestelmän kolmea keskeistä osatekijää, joita ovat runkokurssisarja, opintopiiri ja ohjaaja. Olemme maininneet, että kirjan 7 opiskelu johdattaa sinut polulle, jolla kehität yhä enemmän kykyä, jota tarvitaan ryhmän toisensa jälkeen viemiseen kurssien läpi. Kehität edelleen ohjaajana palvelemiseen tarvittavia taitojasi jatkuvan kokemuksen ja säännöllisiin ohjaajien pohdintatapaamisiin osallistumisen kautta. Olet nyt saanut pienen käsityksen siitä, mitä näihin tapaamisiin sisältyy. Toiveena on, että olet tässä vaiheessa innokas astumaan tälle palvelun alalle. Yhteisössäsi palvelevat muut kokeneemmat ohjaajat tai runkokurssisarjan opiskelun seutukoordinaattori ovat valmiita auttamaan sinua.

Näissä viimeisissä jaksoissa tartumme tilaisuuteen kuvitella, millaisia vaikutuksia voisimme nähdä, kun yhä useammat kylän tai naapuruston ystävät tulevat mukaan opiskelemaan kursseja ja ryhtyvät tekemään niissä suositeltuja palvelutekoja. Tiedät, että uuden sivilisaation rakentamisessa on mukana kolme osallistujaa: yksilö, yhteisö ja laitokset. Runkokurssisarjan myöhemmässä vaiheessa tarkastelemme, miten tämä koulutusprosessi vaikuttaa niistä kunkin kehittymiseen. Tarkastellaan nyt yksilöä ja pohditaan opintopiirin osallistujiin kohdistuvia vaikutuksia. Viitaten siihen ”vastustamattomaan liikkeeseen”, jonka tämä prosessi pyrkii saamaan aikaan jonkin väestöryhmän keskuudessa, Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kirjoittaa:

> **”Opintopiirin tasolla vaalitun koulutusprosessin laatua on välttämätöntä parantaa huomattavasti seuraavan vuoden aikana, jotta paikallisväestöjen mahdollisuudet saada aikaan tällainen dynamiikka toteutuisivat. Tässä suhteessa paljon lankeaa niiden harteille, jotka palvelevat ohjaajina. Heidän haasteenaan on luoda instituuttikursseissa hahmoteltu ympäristö, joka osaltaan voimauttaa henkisesti osallistujat, jotka alkavat mieltää itsensä oman oppimisensa aktiivisina edistäjinä ja keskeisinä toimijoina jatkuvassa pyrkimyksessä soveltaa tietoa yksilöiden ja yhteisöjen muuntumisen aikaan saamiseksi.”**[13]

Alla on lueteltu joitakin ominaisuuksia, joita moraalisesti ja henkisesti voimauttava koulutusprosessi kehittää yksilössä. Lisää muutamia luetteloon.

- rehti käytös
- luottamus Jumalaan
- riemuitseva ja säteilevä sydän
- Sielun anteliaisuus, sydämen puhtaus ja mielen selkeys

- jatkuvasti syvenevä ymmärrys Bahá'u'lláhin ilmoitukseen kätkeytyvästä ohjauksesta
- kasvava tiedonjano
- luottamus Jumalan sanan uudistavaan voimaan
- vapaus, joka kumpuaa Bahá'u'lláhin lakien noudattamisesta
- kauneuteen viehättymisen sytyttämä halu pyrkiä erinomaisuuteen
- tietoisuus ihmiskunnan ykseydestä ja syvä rakkaus ihmiskuntaa kohtaan
- vahva historiantaju ja tunne omasta paikastaan siinä
- into ja palava halu opettaa Jumalan asiaa ja palvella ihmiskuntaa
- oppimisen asenne
- halu pyrkiä kahtalaiseen moraaliseen päämäärään: omasta henkisestä ja älyllisestä kehityksestään huolehtiminen ja oman osansa antaminen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen
- kyky alistaa oma tahto Jumalan tahtoon
- horjumattomuus koettelemusten ja vaikeuksien aikana
- omistautuminen opetusten soveltamiseen omaan elämään
- vahva sitoutuminen oman kansan henkiseen edistymiseen
- tietoisuus niistä henkisistä voimista, joihin jokainen voi turvautua
- kyky olla mukana yhteisön toiminnassa päättäväisenä mutta nöyränä osallistujana
- kyky edistää yhteisymmärrystä ja yksimielisyyttä neuvottelun avulla
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

JAKSO 37

Niiden opintopiirien eri piirteet, joissa palvelet ohjaajana, edistävät tunnistamiesi ominaisuuksien kehittymistä. Alla on joitakin näistä piirteistä. Kuvaile niistä kunkin kohdalla muutamalla lauseella, miten se kehittää yhtä tai useampaa yllä mainittua ominaisuutta Jokaista kohtaa varten on annettu esimerkki avuksesi.

1. Rakkauden ilmapiiri, joka täyttää opintopiirin:

   a. Rakkauden ilmapiiri, joka täyttää opintopiirin, vahvistaa osallistujien rakkautta ihmiskuntaa kohtaan.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

2. Opintopiirissä osallistujien kesken syntynyt yhteenkuuluvuuden henki:

   a. Opintopiirissä osallistujien kesken syntynyt yhteenkuuluvuuden henki vahvistaa osallistujien omistautumista oman kansansa henkiseen edistymiseen.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

3. Henkisen kurinalaisuuden ympäristö, jossa opintopiiri kokoontuu:

   a. Henkisen kurinalaisuuden ympäristö, jossa opintopiiri kokoontuu, auttaa osallistujia saavuttamaan vapauden Bahá'u'lláhin lakien noudattamisen kautta.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

4. Ruhi-instituutin käyttämä osallistava toimintamalli:

   a. Ruhi-instituutin käyttämä osallistava toimintamalli synnyttää halun pyrkiä kahtalaiseen moraaliseen päämäärään: omasta henkisestä ja älyllisestä kehityksestään huolehtiminen ja oman osansa antaminen yhteiskunnan uudeksi muuttamiseen.

   b. _____

   _____

c. _____

_____

5. Kuhunkin ryhmään muodostuva opiskelun rytmi:

   a. Kuhunkin ryhmään muodostuva opiskelun rytmi vahvistaa osallistujien kykyä olla mukana yhteisön toiminnassa päättäväisenä mutta nöyränä osallistujana.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

6. Pyhien kirjoitusten opiskelun painottaminen:

   a. Pyhien kirjoitusten opiskelun painottaminen saa sydämen riemuitsemaan ja säteilemään.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

7. Rukousten ja pyhien kirjoitusten otteiden ulkoa opettelu:

   a. Rukousten ja pyhien kirjoitusten otteiden ulkoa opettelu edistää mielen selkeyttä.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

8. Pyhistä kirjoituksista peräisin olevien otteiden välittömän merkityksen ymmärtämiseen keskittyvät kirjojen tehtävät:

   a. Pyhistä kirjoituksista peräisin olevien otteiden välittömän merkityksen ymmärtämiseen keskittyvät kirjojen tehtävät lisäävät osallistujien kykyä päästä neuvottelun avulla yksimielisyyteen.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

9. Tehtävät, jotka auttavat osallistujia näkemään pyhien kirjoitusten havainnollisen ilmaisumuodon jokapäiväisessä elämässään:

   a. Tehtävät, jotka auttavat osallistujia näkemään pyhien kirjoitusten havainnollisen ilmaisumuodon jokapäiväisessä elämässään, voimistavat heidän nykyisiä pyrkimyksiään soveltaa opetuksia.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

10. Tehtävät, jotka pyrkivät antamaan ymmärrystä pyhien kirjoitusten kohtien seuraamuksista:

   a. Tehtävät, jotka pyrkivät antamaan ymmärrystä pyhien kirjoitusten kohtien seuraamuksista syventävät osallistujien ymmärrystä Bahá'u'lláhin ilmoitukseen kätkeytyvästä ohjauksesta.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

11. Ruhi-instituutin koulutukselliseen toimintamalliin sisältyvä joustavuus:

   a. Ruhi-instituutin koulutukselliseen toimintamalliin sisältyvä joustavuus edistää oppimisen asenteelle tärkeän suhtautumistavan kehittymistä.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

12. Opintopiirin jäsenten toteuttamat erityiset palveluteot:

   a. Opintopiirin jäsenten toteuttamat erityiset palveluteot ovat osoitus heidän innostaan ja halustaan opettaa Jumalan asiaa ja palvella ihmiskuntaa.

   b. _____

   _____

   c. _____

   _____

JAKSO 38

Kahden edellisen jakson pohdinta on varmaankin entisestään voimistanut vakaumustasi, että voidakseen tulla tuloksia tuottavaksi ohjaajaksi on opittava vaalimaan muita ja luomaan opintopiiriin sellainen ympäristö, joka edistää osallistujien moraalista ja henkistä voimautumista. Sinun on opittava kannustamaan ja kehitettävä taito tunnistaa ja vapauttaa piileviä kykyjä. Tämä on mahdollista ainoastaan silloin, kun irrottautuu omista saavutuksistaan ja riemuitsee ystäviensä kasvusta ja edistyksestä. Tässä todellakin saattaa piillä erinomaisen ohjaajan salaisuus.

Päätetään tämä osa pohtimalla kahta seuraavaa otetta ‘Abdu’l-Bahán kirjoituksista:

”Oi ystävät, osoittakaa uskollisuutenne! Oi minun rakastettuni, näyttäkää horjumattomuutenne ja lujuutenne! Oi te, jotka turvaatte Hänen nimeensä, kääntykää Hänen puoleensa ja pitäkää tiukasti kiinni Hänestä! Oi te, jotka avaatte sydämenne ja rukoilette Hänen apuaan, tarratkaa Häneen ja kulkekaa Hänen teitään! Meistä jokaisen velvoitus on rohkaista toinen toistamme, ponnistella kaikkemme antaen levittääksemme Hänen jumalallisia sulotuoksujaan ja antautua ylistämään Hänen sanaansa. Meidän pitää alati liikuttua Hänen laupeutensa ruusutarhasta leyhyvistä tuulahduksista ja täyttyä Hänen armonsa mystillisten kukkasten sulotuoksuista. Meidän pitää liehtoa antaumus ja hurmos vanhurskaitten sydämeen sekä sytyttää riemu ja haltio uskollisten sieluun.”[14]

”– – Ikiaikaisen kauneuden asia on itse rakkauden ydin, itse ykseyden kanava, joka on olemassa vain sen tähden, että kaikista voisi tulla yhden meren aaltoja ja saman loputtoman taivaan kirkkaita tähtiä ja helmiä ykseyden simpukan sisällä ja ykseyden kaivoksista louhittuja loistavia jalokiviä, että heistä tulisi toinen toisensa palvelijoita, että he palvoisivat toisiaan, siunaisivat toisiaan, ylistäisivät toisiaan, että jokainen voisi kirvoittaa kielensä ja kehua toisia poikkeuksia tekemättä, jokainen voisi lausua kiitoksensa toisille, että kaikki nostaisivat silmäsi kirkkauden taivaanrantaan ja muistaisivat, että he ovat pyhään kynnykseen kytketyt, etteivät he näkisi mitään muuta kuin hyvää toisissaan, kuulisi mitään muuta toisistaan kuin kiitosta eivätkä lausuisi sanaakaan toisistaan paitsi kiittääkseen.”[15]

LÄHDELUETTELO

1. ‘Abdu’l-Bahá, kokoelmasta *Bahá’í-kasvatus*, *Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston tutkimusosaston laatima kokoelma bahá’í-kirjoitusten otteista,* nro 27, s. 17.

2. ‘Abdu’l-Bahá, *Bahá’í-rukouksia: Bahá’u’lláhin, Bábin ja ‘Abdu’l-Bahán ilmaisemia rukouksia ja muistioita* (Suomen Bahá’íden Kansallinen Neuvosto, Jyväskylä 2001), s. 127–28. (*Rukouksen ensimmäinen kappale on uusi käännös, jota ei ole rukouskirjassa.*)

3. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista* (Suomen Kansallinen Henkinen Neuvosto, Turku 1987), nro 151 kpl 3 ja 5, s. 340–41.

4. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 1974, 2022 painos), s. 340; lainattu myös kirjassa *Kitáb-i-Aqdas: Kaikkein pyhin kirja* (Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto), s. 14.

5. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 27.12.2005 päivätystä sanomasta neuvonantajalautakuntien konferenssille.

6. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta 28. joulukuuta 2010 päivätystä sanomasta mannermaisten neuvonantajalautakuntien konferenssille.

7. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kaikille kansallisille henkisille neuvostoille kirjoittamasta 12. joulukuuta 2011 päivätystä sanomasta.

8. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 1. tammikuuta 2022 kirjoittamasta kirjeestä kaikille kansallisille henkisille neuvostoille.

9. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston vuoden 2010 riḍván-sanomasta maailman bahá’ílle.

10. *Poimintoja Bahá’u’lláhin kirjoituksista*, nro 94:4, s. 212.

11. ‘Abdu’l-Bahán eräästä muistiosta. (tarkistettu englanninkielinen käännös)

12. *Selections from the Writings of the Báb* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2006, 2014 painos), nro 3:27:2, s. 128.

13. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston vuoden 2010 riḍván-sanomasta maailman bahá’ílle.

14. *Light of the World: Selected Tablets of ‘Abdu’l-Bahá* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2021), nro 56.7, s. 139–40.

15. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia,* nro 193.5.

Taiteiden edistäminen ruohonjuuritasolla

Tarkoitus

Ymmärtää taiteellisen toiminnan osuus
instituuttikursseilla edistettävän koulutusprosessin tehostamisessa
ja sen muovaaman yhteisöelämän mallien vahvistamisessa

JAKSO 1

Kasvavan yhteisön jäsenenä olet nähnyt, miten taiteen voimaa voidaan hyödyntää sen yhteisöllisen elämän vahvistamisessa - miten sydämet nivoutuvat yhteen, kun pyhien kirjoitusten innoittamia kauniita lauluja lauletaan hartaustilaisuuksissa, ja miten voimistuu tunne siitä, että meillä on tehtävä, kun tapahtumia bahá'í-uskon historiasta kerrotaan pyhinä päivinä ja muissa tilaisuuksissa. Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto kirjoittaa 30. joulukuuta 2021 päivätyssä sanomassa, jossa viitataan kaikkialla kylissä ja naapurustoissa meneillään olevaan työhön:

> **”Mieltä ylentäviä ja hyvin valmisteltuja yhteisön kokoontumisia – joissakin tapauksissa jopa leirejä ja juhlia – on yhä useammin, ja musiikki ja laulu ovat keskeistä näissä tilaisuuksissa. Todellakin kaiken taiteen, joka on alusta asti hyvin olennainen osa jonkin yhteisön kehitystä, huomataan tällaisissa tilanteissa olevan tärkeä tapa tuottaa iloa, lujittaa ykseyden siteitä, levittää tietoa ja vahvistaa ymmärrystä sekä tutustuttaa yhteiskunnan muita jäseniä Jumalan asian periaatteisiin.”**[1]

Tiedät myös, että taidetoiminta on nivottu osaksi ruohonjuuritasolla edistettävää koulutusprosessia, etenkin nuorempien sukupolvien keskuudessa. Bahá'í-lastentuntien opettajia kannustetaan kehittämään taitojaan tarinankerronnassa, sillä tämä taidemuoto voi nostattaa kuulijan sydämessä herkkiä tunteita ja herättää henkistä vastaanottavaisuutta. He oppivat opettamaan lapsille laulamista, mikä tukee rytmitajun kehittymistä ja kykyä laulaa sävelen mukaan. Samalla se vahvistaa oppitunneilla opetettuja aiheita. Alueesi lastenjuhlissa olet epäilemättä ilahtunut heidän suloisista äänistään ja nauttinut näytelmäesityksistä, jotka ovat osoitus ylemmän tason oppitunneilla hankituista taidoista. Jos palvelet varhaisnuorten ryhmän valmentajana, olet kirjassa 5 ehdotetun mukaisesti pyrkinyt löytämään keinoja hyödyntää taidetta heidän oppimisensa rikastuttamiseksi – kenties runojen kirjoittamisen kautta heidän kielellisten taitojensa kehittymisen myötä tai heidän omiin perinteisiinsä perustuvien käsitöiden kautta, jotka ovat vahvistaneet heidän järjestyksen ja symmetrian tunnettaan ja kehittäneet heidän kykyään työskennellä käsillään. Tämä on tärkeä koulutuksellinen tavoite, joka edistää kenen tahansa kokonaisvaltaista koulutusta. Ja kun sinä ja ystäväsi olette edenneet runkokurssisarjan opiskelussa, teitä on todennäköisesti kannustettu ottamaan käyttöön kaikkialla maailmassa yleisen tavan sovittaa pyhien kirjoitusten kohtia musiikkiin. Kun näitä lauluja lauletaan opintotapaamisissa, se on auttanut vahvistamaan toveruuden siteitä, edistänyt iloista ja keskittynyttä oppimista sekä kannustanut pyrkimään erinomaisuuteen.

Tämän osan tarkoituksena on syventää ymmärrystäsi siitä, miten ruohonjuuritason taiteellinen toiminta voi edistää sekä koulutusprosessia kokonaisuudessaan että sen muovaamaa yhteisöelämää. Toiveena on, että näiden sivujen lukeminen vahvistaa päättäväisyyttäsi ohjaajana auttaa palvelun polulla kulkevia saavuttamaan samanlaisen ymmärryksen ja edistämään – omien kykyjensä ja taitojensa sallimassa määrin – sitä taiteellisen ilmaisun kukoistusta, jota syvällinen ymmärrys Bahá’u’lláhin ilmoituksesta on innoittanut.

JAKSO 2

Ennen kuin tarkastelemme muutamia erityisiä taidemuotoja – musiikkia, tarinankerrontaa, näyttämätaidetta ja kädentaitoja– tutkimme tässä ja seuraavissa jaksoissa useita lainauksia ja pohdimme niiden merkitystä. ‘Abdu’l-Bahá sanoo:

> **”Kaikki taide on Pyhän hengen lahjaa. Kun tämä valo loistaa muusikon mielen lävitse, se ilmenee kauniina sointuina. Jos se taas loistaa runoilijan mielen kautta, se**

nähdään hienona runoutena ja runollisena proosana. Kun Totuuden auringon valo innoittaa maalarin mieltä, hän tuottaa suurenmoisia kuvia. Nämä lahjat täyttävät korkeimman tarkoituksensa, kun niillä tuodaan julki Jumalan ylistystä."[2]

1. Vastaa edellisen lainauksen perusteella seuraaviin kysymyksiin:

   a. Mikä on taiteellisen ilmaisun korkein tarkoitus? _____

   _____

   b. Mistä taiteen lahja on peräisin? _____

   c. Miten taiteen lahja ilmenee muusikon mielen läpi? _____

   d. Miten taiteen lahja ilmenee runoilijan mielen kautta? _____

   e. Miten taiteen lahja ilmenee maalarin mielen kautta? _____

2. Etsi yhdessä ryhmäsi muiden jäsenten kanssa tuntemistanne lauluista sellainen, jonka tarkoituksena on ylistää Jumalaa. Millä tavoin se on Pyhän hengen lahja?

   _____

   _____

   _____

   _____

   _____

JAKSO 3

'Abdu'l-Bahá sanoo:

"On luonnollista, että mieli ja henki saavat mielihyvää ja nautintoa kaikesta, mikä ilmentää tasasuhtaisuutta, sopusointua ja täydellisyyttä. Esimerkiksi kaunis talo, hyvin suunniteltu puutarha, tasasuhtainen viiva, viehättävä liike, hyvin kirjoitettu kirja, miellyttävät vaatteet – itse asiassa kaikki, missä on viehkeyttä tai kauneutta, ilahduttaa mieltä ja henkeä – –."[3]

1. Mistä sydän ja henki saavat mielihyvää? _____

   _____

   _____

2. Mikä seuraavista osoittaa sopusointua?

   _____ Kaksi ihmistä väittelee juuri lukemansa kappaleen sisällöstä, kun taas kolmas pohtii rauhallisesti sen merkitystä.

   _____ Äiti laulaa lastaan uneen muiden lasten leikkiessä hiljaa.

   _____ Yksi henkilö keskeyttää jatkuvasti muita neuvottelun aikana.

_____ Ihmiset keskustelevat tärkeästä aiheesta television ollessa päällä.

_____ Vanhemmat lapset leikkivät nuorempien sisarustensa kanssa, kun heidän vanhempansa osallistuvat yhteisön kokoukseen.

_____ Opettaja huutaa oppilaalle käskien häntä käyttäytymään kauniisti.

_____ Laivan kapteeni antaa komentoja, ja miehistö tottelee hänen käskyjään.

_____ Kylän nuoret tuovat sadon, kun taas vanhimmat valmistelevat sitä myytäväksi.

3. Mieti, miten sydän ja henki saavat mielihyvää ja nautintoa kaikista asioista, jotka ilmentävät symmetriaa, harmoniaa ja täydellisyyttä. Mitä sydämelle ja sielulle mieluisia asioita näet tai kuulet jokapäiväisen elämäsi yhteydessä? Minkälaisia asioita, joita kuvailisit kauniiksi ja arvokkaiksi, olet kokenut osallistuessasi yhteisön toimintaan tai instituuttikursseille?

JAKSO 4

Kuten edellisessä jaksossa mainittiin, ”kaikki viehkeät ja kauniit asiat miellyttävät sydäntä ja henkeä”. Tiedämme aiemmasta motivaatiota koskeneesta keskustelustamme, että viehtymys kauneuteen on yksi henkinen voima, joka kohottaa meidät olemassaolon ylevämpiin korkeuksiin. Juuri tämä voima saa meidät etsimään harmoniaa jokapäiväisessä elämässämme ja suhteessamme muihin ihmisiin. Samalla tavoin visuaaliset taiteet, musiikki ja kädentaidot ovat tämän ihmissielun syvimmän kaipauksen ilmauksia. On kuitenkin muistettava, että kauneuden ilmaukset tässä maailmassa ovat vain heijastus Rakastetuimman kauneudesta. Ne kaikki katoavat, kun taas Siunattu kauneus on ikuinen. ‘Abdu’l-Bahá sanoo meille:

”Kuolevainen viehkeys kaikkoaa, ruusut väistyvät okaiden tieltä ja kauneus ja nuoruus elävät aikansa eikä niitä enää ole. Mutta se, mikä kestää ikuisesti, on Todellisen kauneus, sillä sen loisto ei katoa ja sen kirkkaus kestää ainiaan, sen viehätys on kaikkivoimainen ja sen vetovoima ääretön. Hyvä on siis noiden

kasvojen, jotka heijastavat Rakastetun valon kirkkautta! Ylistetty olkoon Herra, sinä olet tullut tämän valon valaisemaksi, olet saanut todellisen tiedon helmen ja lausunut totuuden sanan."[4]

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. _____ viehkeys _____ .

   b. _____ väistyvät _____ .

   c. Kauneus ja _____ elävät _____ ja _____ .

   d. Se, mikä _____ ikuisesti on _____
   _____.

   e. Todellisen kauneuden loisto _____ .

   f. Todellisen kauneuden kirkkaus _____ .

   g. Todellisen kauneuden viehätys on _____ .

   h. Todellisen kauneuden vetovoima on _____ .

2. Kun ajatellaan taiteellista toimintaa ja kauneuden vetovoimaa, on tärkeää muistaa, että ulkoinen muoto saa merkityksensä sisäisestä tilasta. 'Abdu'l-Bahá sanoo tässä yhteydessä:

   "Ilman henkeä ruumis ei kykene todellisiin saavutuksiin. Vaikka se voikin olla mitä suurimman kauneuden ja erinomaisuuden tilassa, se tarvitsee tästä huolimatta hengen. Olipa lampun lasi kuinka kiiltävä ja täydellinen hyvänsä, se tarvitsee valoa. Ilman valoa lamppu tai kynttilä ei valaise."[5]

   Pohtiessasi yllä olevan lainauksen merkitystä ajattele tilannetta, jossa kuulit bahá'í-uskon historian tapahtumista kerrottuna tavalla, joka herätti läsnäolijoiden mielikuvituksen. Oletettavasti muoto oli oikeanlainen: sanat lausuttiin selvästi, taukoja pidettiin oikeissa kohdissa, sopiva rytmi säilytettiin ja eleitä käytettiin vahvistamaan tiettyjä kohtia. Mutta nämä yksinään eivät innoittaneet kuuntelijoita. Kerronnasta on täytynyt välittyä korkeampi tunne, joka on vapautunut omasta minästä ja halusta. Henkisen herkkyyden on täytynyt herätä. Keskustele ryhmässäsi tällaisen heräämisen alkulähteestä. Eikö se olekin viime kädessä Rakastetuimman kauneus?

JAKSO 5

Edellä mainittujen ajatusten pohjalta tarkastellaan seuraavaksi erilaisia taidemuotoja, ensimmäiseksi musiikkia. Tämän päivän maailmassa on tietenkin paljon rumuutta, joka esiintyy kauneuden nimissä, ja meidän tulisi olla huolellisia, jotta valitsemme sellaisia taiteellisia ilmaisumuotoja, jotka viehättävät ylempää luontoa, ja kartamme niitä, jotka johtavat alennustilaan. Seuraavat Bahá'u'lláhin sanat Kitáb-i-Aqdasista sisältävät tärkeää ohjausta tähän toimintaan:

"Me olemme tehnyt teille luvalliseksi kuunnella musiikkia ja laulua. Ottakaa kuitenkin vaarin, että niiden kuunteleminen ei saisi teitä ylittämään sopivaisuuden ja arvokkuuden rajoja. Olkoon riemunne Kaikkein korkeimmasta nimestäni syntynyttä riemua, nimestä, joka saa sydämen haltioihinsa ja täyttää hurmiolla

kaikkien mielen, jotka ovat päässeet lähelle Jumalaa. Me totisesti olemme tehnyt musiikista sielullenne tikapuut, joiden avulla se voi kohota korkeuden valtakuntaan; älkää siis tehkö sitä minän ja intohimon siiviksi. Meistä todellakin on vastenmielistä nähdä teidät luettuina houkkien joukkoon."[6]

'Abdu'l-Bahá sanoo musiikin luonteesta:

"– – tänä uutena aikakautena Ilmeinen valo on pyhissä muistioissaan erityisesti julistanut, että musiikki, laulettu tai soitettu, on henkistä ravintoa sielulle ja sydämelle."[7]

"– – vaikka sävelmät ovat aineellisia, ne ovat yhteydessä henkiseen maailmaan, ja sen tähden niillä on suuri vaikutus. Tietyn tyyppinen sävelmä tekee sielun onnelliseksi, toisen tyyppinen surulliseksi, toinen taas innostaa sen toimintaan."[8]

"Sävelten laulaminen tuo eloa ja onnea ihmisyyden maailmaan, kuulijat ihastuvat ja ilahtuvat ja heidän syvälliset tunteensa heräävät. Mutta tämä ilo, tämä tunnekokemus on katoavainen ja unohtuu lyhyessä ajassa. Ylistys olkoon Jumalan, olet kuitenkin sulauttanut lauluihisi valtakunnan säveleitä, tulet levittämään lohtua hengen maailmaan ja ikuisesti nostattamaan henkisiä tunteita."[9]

1. Täydennä seuraavat lauseet:

   a. Bahá'u'lláh sanoo meille, että musiikkia kuunnellessa ja laulettaessa meidän tulisi varoa, ettei _____ _____ ja _____ rajoja**.**

   b. Meitä kannustetaan ajattelemaan musiikkia _____tikapuina, joiden avulla se voi _____ korkeuden _____.

   c. Meitä varoitetaan tekemästä musiikista _____ ja _____ _____**.**

   d. Tänä uutena aikakautena Bahá'u'lláh on erityisesti _____ että _____ , laulettuna tai soitettuna, on henkistä ruokaa _____ ja _____ **.**

   e. Tänä _____ Bahá'u'lláh on _____ julistanut, että musiikki, _____ tai _____, on _____ _____ sielulle ja sydämelle.

   f. Vaikka sävelmät ovat _____ 'Abdu'l-Bahá sanoo meille, että ne ovat yhteydessä _____.

   g. Vaikka ne ovat aineellisia, _____ ovat _____ henkiseen maailmaan, ja sen tähden niillä _____ suuri _____.

   h. Tietyn tyyppinen sävelmä tekee sielun _____.

i. Toisen tyyppinen sävelmä tekee sielun _____.

j. Toisen tyyppinen sävelmä innostaa sen _____.

2. Vastaa seuraaviin kysymyksiin.

a. Mitä valtakunnan sävelten sulauttaminen lauluihin tarkoittaa? _____

_____

_____

b. Mitä tämä ”sulauttaminen” saa aikaan? _____

_____

_____

3. Musiikki on väkevä voima, jota on käytettävä viisaasti harkiten. Saattaa olla hyödyllistä tunnistaa joitakin tuttuja lauluja, jotka kohottavat ”korkeuden valtakuntaan” ja toisia, jotka toimivat ”minän ja intohimon siipinä”.

JAKSO 6

Edellä olevat lainaukset eivät jätä mitään epäilystä siitä, että musiikilla on merkittävä vaikutus henkiseen mielenylennykseen. Seuraava ‘Abdu’l-Bahán toteamus kuvaa musiikin kykyä luoda olosuhteet, jotka riippumatta ympäristöstä ja tarkoituksesta edistävät lisääntynyttä henkistä vastaanottavaisuutta välitettävälle sanomalle:

> **”– – vaikka musiikki on aineellista, silti sen suunnaton vaikutus on henkinen ja se on eniten sidoksissa hengen valtakuntaan. Jos joku haluaa pitää puheen, se on osoittautuva tehokkaammaksi musiikkiesityksen jälkeen. Muinaisilla kreikkalaisilla, samoin kuin persialaisilla filosofeilla, oli tapana pitää puheensa seuraavaan tapaan: Ensin he esittivät muutamia musiikkikappaleita, ja kun yleisö oli näin saavuttanut tietyn vastaanottavaisuuden tilan, he heti lakkasivat soittamasta ja aloittivat puheensa. Persian kuuluisimpia muusikkoja oli eräs nimeltään Barbod, ja aina kun kuninkaan hovissa oli ajettu jotakin merkittävää asiaa eivätkä ministerit olleet onnistuneet vakuuttamaan kuningasta, he kutsuivat heti avuksi Barbodin, joka lähti soittimineen kuninkaan hoviin ja soitti mitä sopivinta ja koskettavinta musiikkia, jonka avulla tavoite saavutettiin heti, sillä koskettavat musiikin sävelmät vaikuttivat kuninkaaseen välittömästi ja hänen sydämessään heräsi anteliaisuuden tunteita ja hän myöntyi.”**[10]

1. Täydennä seuraavat lauseet:

a. Vaikka musiikki on _____, silti sen suunnaton _____ on _____.

b. Vaikka _____ on aineellista, se on eniten _____ _____.

c. Jos joku haluaa pitää _____, se on osoittautuva _____ _____jälkeen.

2. Tiedät jo kirjan 3 opiskelusta, että laulut voivat olla tehokas pedagoginen työkalu. Jos laulun teema liittyy käsiteltävään aiheeseen, sen laulaminen täydentää oppimateriaalin opiskelua ja voi lisätä sen tehokkuutta. Tiedätkö mitään alueellasi sävellettyjä lauluja, jotka voisivat sopia kirjan 1 opiskeluun?

_____

_____

_____

_____

_____

_____

JAKSO 7

Lisäksi musiikin teho lisääntyy vielä moninkertaisesti, kun sitä innoittavat Bahá'í-uskon opetukset, jopa Jumalan sanojen käyttö: 'Abdu'l-Bahá sanoo meille:

> **"Musiikki on tärkeä väline ihmiskunnan kasvattamiseksi ja kehittämiseksi, mutta ainoa oikea tapa on Jumalan opetusten kautta. Musiikki on kuin tämä lasi, joka on täysin puhdas ja kiiltävä. Se on täsmälleen kuin tämä puhdas malja edessämme, ja Jumalan opetukset, Jumalan sanat ovat kuin vesi. Kun lasi tai malja on ehdottoman puhdas ja kirkas ja vesi on täydellisen raikasta ja kristallinkirkasta, se suo elämää. Sen tähden Jumalan opetukset, olivatpa ne hymnin, mietiskelyn tai rukouksen muodossa, ovat soinnukkaasti laulettuina hyvin vaikuttavia."**[11]

1. Täydennä seuraavat lauseet:
   a. Musiikki on tärkeä väline ihmiskunnan _____ ja _____.
   b. Ainoa _____ tapa ihmiskunnan kasvattamiseksi ja kehittämiseksi _____ avulla on _____ kautta.
   c. Musiikki on kuin _____, kun taas Jumalan opetukset ovat kuin _____.
   d. Kun lasi on ehdottoman _____ ja _____ ja vesi on täydellisen _____ ja _____, se suo _____.
   e. Jumalan opetukset, olivatpa ne _____, _____ tai _____ muodossa, ovat _____ _____hyvin vaikuttavia.
2. Edellä olevan lainauksen mukaisesti, kun ponnistelut vireiden yhteisöjen rakentamiseksi vauhdittuvat kaikkialla maailmassa, yhä useampia rukouksia ja pyhien kirjoitusten katkelmia sävelletään musiikiksi kaikilla kielillä pyhään sanaan sopivalla tavalla. Instituuttikampanjoiden tai leirien aikana ja jopa opintopiireissä osallistujat

voivat oppia monia näistä ja mahdollisesti osallistua uusien luomiseen. Alla on yksi laulu, joka on hyvin rakastettu koko bahá'í-maailmassa, mutta varmasti tiedät useita muitakin. Laula nyt niistä muutamia ryhmäsi muiden jäsenten kanssa.

Siunattu on paikka

A Amaj7 A7 D
Siunattu on paikka ja talo ja seutu
Bmin E A E7
ja kaupunki ja sydän ja vuori
A Amaj7 A7 D
ja suoja ja luola ja laakso ja maa
Bmin E7 A
ja meri ja saari ja niitty,
Bmin E A F#min
jossa Jumalaa on mainittu
D E E7
ja Hänen kunniaansa ylistetty.

3. Instituuttikursseille osallistuvien taidot ja heidän tietonsa musiikista on kehittynyt eri lailla, ja jotkut voivat olla hyvin eteviä, kun taas toiset eivät välttämättä ole lainkaan musiikillisesti suuntautuneita. Muutamat voivat olla ujoja laulamaan toisten edessä. Jotkut ehkä haluavat vain hyräillä sävelmää niin hiljaisella äänellä, että sitä on mahdotonta kuulla. Mutta mitä hyvänsä osallistujien kiinnostus ja taidot ovatkin, sinun tulisi hyväksyä heidät ja rohkaista heitä kaikkia ja pitää huoli siitä, ettei kenenkään tarvitse koskaan nolostua. Tältä osin on tärkeää pitää erillään lahjakkaan henkilön esiintyminen yhteislaulusta. Molemmat ovat arvokkaita. Joskus kuitenkin yhden tavoittelema täydellisyys tukahduttaa muiden osallistumisen. Keskustele ryhmäsi kanssa siitä, millaista vastavuoroisuutta on saatava aikaan, jotta taiteita ja erityisesti musiikkia voidaan tuoda yhdessä esiin ruohonjuuritasolla.

JAKSO 8

Näissä jaksoissa opiskeltujen lainausten pohjalta seuraavaksi olisi hyödyllistä pysähtyä hetkeksi miettimään, millainen musiikki sopisi parhaiten erilaisiin yhteisön tapahtumiin. Millaiset laulut ylevöittäisivät sieluja ja omalta osaltaan edistäisivät henkistä ilmapiiriä hartauskokoontumisissa? Mitkä laulut sopisivat pohdintakokouksiin? Mitkä laulut saattaisivat olla erityisen sopivia intensiivisten instituuttikampanjoiden aikana? Mitkä laulut ovat opetuskampanjoihin sopivia? Mitä esimerkkejä on lauluista, jotka olisivat hyvin sopivia tilaisuuksissa, joissa koko yhteisö kokoontuu neuvottelemaan yhteisön asioista? Mitä lauluja olisi sopivaa laulaa lasten ja varhaisnuorten tapahtumissa? Mainitse joitakin esimerkkejä lauluista, jotka lisäävät ystävien tietoa bahá'í-uskon historiasta ja heidän rakkauttaan Bahá'u'lláhia kohtaan sekä koskettavat heidän sydäntään ja innostavat heitä palvelemaan Jumalan asiaa. Mitkä laulut sopivat pyhien päivien ja yhdeksäntoista päivän juhlan viettoon? Kirjoita joitakin ajatuksiasi tähän.

JAKSO 9

Tarinankerronta on taito, joka voi innoittaa, elävöittää, virkistää mielikuvitusta, välittää syvällisiä käsitteitä ja saada aikaan henkisiä oivalluksia. Tarinoita voidaan käyttää eri yhteyksissä – koteihin suuntautuvilla vierailuilla, yhteisön kokoontumisissa ja juhlissa, kampanjoissa ja leiri-iltoina vahvistamaan nuorten yhteyttä bahá'í-uskon historiaan.

Taito kertoa tarinoita kiehtovalla ja innostavalla tavalla kehittyy kokemuksen kautta. Kirjassa 3 esitetään muutamia vinkkejä tämän usein laiminlyödyn taidemuodon tekniikoista. Emme tarkastele tarvittavia taitoja tässä. Tämä ei myöskään ole oikea paikka ehdottaa pitkää luetteloa opeteltavista tarinoista. Se, mitä muistat kirjasta 5 ja mikä sinun tulisi pitää mielessäsi ohjaajana, on bahá'í-uskon historian tapahtumien erityinen merkitys yksilöllisen ja yhteisen identiteetin muodostumisessa. Tietenkin tiedät, että *The Dawn- Breakers* -kirja on ainutlaatuisen arvokas tällaisten tapahtumien lähteenä. Suojelija mainitsee, että tämä teos on ”välttämätöntä oheismateriaalia” opetushankkeissa ja ”itsestäänselvä oppikirja” kesäkouluissa. Lisäksi hän sanoo sen olevan ”innoituksen lähde kaikille kirjallisille ja taiteellisille pyrinnöille”, ”korvaamatonta lukemista vapaahetkinä”, ”välttämätön johdanto tulevaisuuden pyhiinvaellukselle Bahá'u'lláhin kotimaahan” ja ”pettämätön keino huojentaa voipumusta ja torjua arvostelunhaluisen ja toivonsa menettäneen ihmiskunnan hyökkäyksiä”.[12] Tuon suuren historioitsijan Nabílin meille jättämän kirjan merkityksestä Shoghi Effendi kirjoittaa:

”Käytä niin laajasti kuin suinkin voit Nabílin sytyttävien ja arvokkaiden kertomusten sisältämää rikasta aineistoa ja ja pidä niitä pääasiallisena välineenäsi, jonka avulla voit ruokkia innostuksen liekkiä, joka hehkuu jokaisen bahá’ín sydämessä ja josta menestyksesi loistavissa, alituisissa ponnisteluissasi lopulta pakostakin riippuu.”[12]

Shoghi Effendin puolesta kirjoitetusta kirjeestä voimme lukea:

”Nabílin kertomukset eivät ole pelkkiä kertomuksia vaan kirja mietiskelyä varten. Se ei vain opeta. Se tosiasiallisesti innostaa ja kannustaa toimimaan. Se virvoittaa ja virkistää uinuvat voimamme ja saa meidät kohoamaan ylemmälle tasolle. Tämän vuoksi se on korvaamaton apu niin historioitsijalle kuin kaikille opettajille ja Jumalan asian selittäjille.”[13]

Vaikka tunnetkin jo monia bahá’í-uskon historian tapahtumia ja osaat luultavasti kertoa niistä jokseenkin yksityiskohtaisesti, tähän jaksoon on sisällytetty *The Dawn Breakers* -kirjasta osio, joka sinua pyydetään lukemaan useaan kertaan ja kertomaan se sitten mahdollisimman tarkasti. Tämä osio on hyvä esimerkki siitä, minkälaisia kertomuksia kannattaa opetella kertomaan etenkin leireillä ja yhteisissä kampanjoissa, sillä sen voi kertoa joko osittain tai kokonaan tilanteen mukaan.

Ennen tämän osion lukemista on syytä palauttaa mieleen Bábin lyhyen mutta kohtalokkaan ohjauksen ajan olot – miten sen jälkeen, kun Hän ilmoitti vuonna 1844 olevansa Luvattu, tuhannet ihmiset hyväksyivät Hänen uuden uskonsa ja alkoivat kertoa Hänen sanomastaan, ja tämä herätti pelkoa ja kateutta Iranin johtajissa, jotka karkottivat Hänet maan syrjäiseen kolkkaan toivoen voivansa pysäyttää Bábin vaikutuksen jatkuvasti lisääntyvän voiman. Mutta kuten tiedät, Bábin sanoma jatkoi leviämistään heidän ponnisteluistaan huolimatta, ja niinpä Hänet teloitettiin vuoden 1850 heinäkuussa yhdessä yhden uskollisen seuraajansa, Anísin, kanssa. Jo ennen tuota murheellista tapahtumaa Bábin seuraajiin kohdistettiin mitä häpeällisimpiä julmuuksia: heidän kimppuunsa hyökättiin, heitä hakattiin ja heidät vangittiin, jotta he kieltäisivät uskonsa. Tuhannet ihmiset joutuisivat lopulta antamaan henkensä Rakastettunsa polulla. Tosiaankin neljä kuukautta ennen Bábin marttyyrikuolemaa esitettiin Ṭihránin kaupungissa ”murhenäytelmä”, joka Suojelijan mukaan osoittautuisi olevan ”vain esinäytös hillittömälle verilöylylle”, joka järkyttäisi ”sen asukkaita” ja kylväisi ”tyrmistystä aina etäisiinkin maakuntiin”. ”Tuon murhenäytelmän sankarit”, hän kertoo meille, ”olivat Ṭihránin seitsemän marttyyria”.

Nämä seitsemän hyvin arvostettuja ammatteja harjoittavaa siunattua sielua pidätettiin ja vangittiin kahdeksikymmeneksikahdeksi päiväksi, jona aikana heitä kohdeltiin kaikin tavoin julmasti, jotta heidät saataisiin kieltämään uskonsa. Lopulta heidät uhattiin teloittaa pääministerin määräyksestä. Mutta eivät heidän vaikutusvaltaisten ammattitovereidensa ”useaan otteeseen tapahtuneet ja pontevat väliintulot”, eivät ”melkoiset rahasummat”, joita tarjottiin heidän vapauttamisekseen eivätkä ”valtion virkamiesten kiihkeät anomukset” voineet estää heitä saamasta marttyyrin kruunua. ”Pelottomat vastaukset”, joita he antoivat vainoajilleen, ”hurmioitunut ilo”, jota he toivat julki lähestyessään kuolemansa näyttämöä, ”riemukkaat huudahdukset”, joita he päästivät ilmoille teloittajansa kohdatessaan, joidenkin heistä viimeisinä hetkinään lausumien ”säkeiden liikuttavuus”, heidän yleisöksi kerääntyneelle väkijoukolle kohdistamansa ”vetoomukset ja kehotukset” – nämä ovat ”Ṭihránin seitsemän marttyyrin murhenäytelmän tärkeimmät seikat”, minkä murhenäytelmän Suojelija sanoo olevan ”yksi kauhistavimmista Bahá’u’lláhin uskon varhaisvaiheiden kuluessa sattuneista tapahtumista”. Näin Nabíl kertoo heidän tarinansa:

”1. Hájí Mírzá Siyyd ’Alí, lisänimeltään Khál-i-A’zam, Bábin eno ja yksi Shírázin johtavista kauppiaista. Hän oli sama eno, jonka huostaan Báb oli isänsä kuoltua annettu ja joka Sisarenpoikansa palattua Híjáziin suuntautuneelta pyhiinvaellukselta ja jouduttua

Ḥusayn Khánin pidättämäksi otti täyden vastuun Hänestä antamalla kirjallisen vakuutuksensa. Juuri hän huolehti tinkimättömästi Bábista kaikin tavoin tämän ollessa hänen huomassaan ja palveli Häntä täysin uskollisesti sekä toimi välittäjänä Bábin ja Hänen seuraajiensa välillä, jotka saapuivat joukoittain Shíráziin nähdäkseen Hänet. Hänen ainoa lapsensa, Siyyd Javád, oli kuollut lapsena. Vuoden 1265 A.H. keskivaiheilla tämä samainen Hájí Mírzá Siyyd 'Alí lähti Shírázista ja kävi Bábin luona Chihríqin linnassa. Sieltä hän meni edelleen Tihrániin, ja vaikkei hänellä ollut mitään erityistä elinkeinoa, hän jäi tuohon kaupunkiin aina niiden mellakoiden puhkeamiseen saakka, jotka johtivat lopulta hänen marttyyrikuolemaansa.

Vaikka hänen ystävänsä pyysivät häntä hartaasti pakenemaan nopeasti lähenevää sekasortoa, hän kieltäytyi noudattamasta heidän neuvojaan ja viimeiseen hetkeensä saakka täysin kohtaloonsa tyytyen otti vastaan häntä kohdanneen vainon. Hänen tuntemiensa varakkaiden kauppiaiden joukosta huomattava osa tarjoutui maksamaan hänestä lunnaat, mutta hän kieltäytyi tarjouksesta. Lopulta hänet tuotiin amir-nizámin eteen. 'Tämän valtakunnan korkein viranomainen', suurvisiiri sanoi hänelle, 'on vastahakoinen vähässäkään määrin vahingoittamaan Profeetan jälkeläisiä. Shírázin ja Tihránin huomattavat kauppiaat ovat halukkaita, jopa innokkaita maksamaan lunnaasi. Jopa Maliku´t-Tujjár on puhunut puolestasi. Jos vain yhdelläkin sanalla kiellät uskosi, riittää se vapauttamaan sinut ja varmistamaan paluusi kotikaupunkiisi kunnianosoitusten saattamana. Annan sanani siitä, että jos suostut tähän, voit viettää elämäsi jäljellä olevat päivät nauttien kunniaa ja arvonantoa hallitsijasi suojaavassa siimeksessä.' 'Teidän korkeutenne', Hájí Mírzá Siyyd 'Alí vastasi rohkeasti, 'jos ennen minua toiset, jotka riemuiten joivat marttyyriuden maljasta, ovat kieltäytyneet tällaisesta vetoomuksesta, jonka nyt esitätte minulle, tietäkää varmasti, että olen aivan yhtä innokas torjumaan tällaisen pyynnön. Tähän ilmoitukseen sisältyvien totuuksien hylkääminen merkitsisi samaa kuin jos torjuisin kaikki sitä edeltäne ilmoitukset. Siyyd-i-Bábin lähetystehtävän kieltäminen tarkoittaisi luopumista esi-isieni uskosta ja sen sanoman jumalallisen luonteen kieltämistä, jonka Muhammad, Jeesus, Mooses ja kaikki menneitten aikojen profeetat ovat ilmaisseet. Jumala tietää, että kaikki se, mitä olen kuullut ja lukenut näiden sanansaattajien sanoista ja teoista, on ollut etuoikeutenani todistaa myös tämän Nuorukaisen, rakkaan Sukulaiseni, kohdalla Hänen varhaisesta lapsuudestaan lähtien tähän, Hänen elämänsä kolmanteen vuosikymmeneen. Kaikki Hänessä muistuttaa minua Hänen maineikkaasta esi-isästään ja Hänen uskonsa imámeista, joiden elämää muistiin merkityt perimätiedot ovat kuvanneet. Pyydän teiltä ainoastaan, että sallitte minun ensimmäisenä luopua elämästäni rakkaan Sukulaiseni polulla.'

Amír joutui aivan ymmälle tällaisesta vastauksesta. Epätoivon vimmassa ja sanaakaan lausumatta hän viittasi, että vanki piti viedä ulos ja mestata. Kun uhria oltiin viemässä kohti kuolemaansa, hänen kuultiin useita kertoja toistavan näitä Háfizin sanoja: 'Suuri on minun kiitollisuuteni Sinua kohtaan, oi Jumalani, siitä, että olet suonut minulle niin runsaskätisesti kaiken, mitä olen sinulta pyytänyt.' 'Kuulkaa minua, oi ihmiset', hän huusi ympärillään tungeksivalle väkijoukolle: 'olen tarjonnut itseni auliina uhrina Jumalan asian polulla. Koko Fársin maakunta, samoin kuin 'Iráq Persian rajojen ulkopuolella, tulee eittämättä tunnustamaan käytökseni rehellisyyden, vilpittömän hurskauteni ja jalon syntyperäni. Yli tuhannen vuoden ajan te olette rukoilleet ja aina vain rukoilleet sitä, että luvattu Qá'im ilmaistaisiin. Mainitessanne Hänen nimeään, kuinka usein olettekaan sydämenne pohjasta huutaneet: "Kiirehdi, oi Jumala, Hänen tuloaan; poista kaikki Hänen ilmestymisensä tiellä olevat esteet!" Ja nyt, kun Hän on tullut, olette ajaneet Hänet toivottomaan maanpakoon Ádhirbáyjánin kaukaiseen ja syrjäiseen kolkkaan ja ryhtyneet juurta jaksaen tuhoamaan Hänen toverinsa. Jos rukoilisin Jumalan kirousta päällenne, olen varma, että Hänen kostava vihansa aiheuttaisi teille suurta kärsimystä. En kuitenkaan rukoile tätä. Viimeisellä henkäykselläni rukoilen, että

Kaikkivaltias pyyhkisi pois syyllisyytenne tahran ja tekisi teille mahdolliseksi herätä välinpitämättömyyden unesta.'

Nämä sanat tekivät syvän vaikutuksen hänen pyöveliinsä. Teeskennellen, että hänen valmiina käsissään pitämäänsä miekkaa piti vielä teroittaa, hän poistui kiireesti paikalta ja päätti olla koskaan palaamatta takaisin. 'Kun minut nimitettiin tähän tehtävään', hänen kuultiin valittavan kyyneleitään katkerasti vuodattaen, 'vakuutettiin, että käsiini annettaisiin vain murhasta ja maantierosvoilusta tuomittuja. Nyt minut on määrätty vuodattamaan sellaisen miehen veri, joka on aivan yhtä pyhä kuin itse Imám Músáy-i-Kázim!' Pian tämän jälkeen hän lähti Khurásániin ja pyrki siellä ansaitsemaan elantonsa kantajana ja yleisenä kuuluttajana. Hän kertoi tuon maakunnan uskoville tuosta murhenäytelmästä ja sanoi katuvansa sitä tekoa, johon hänen oli ollut pakko syyllistyä. Joka kerta muistaessaan tuon tapauksen, joka kerta, kun nimi Hájí Mírzá Siyyd 'Alí mainittiin hänelle, hänen silmistään virtasivat kyyneleet, joita hän ei voinut tukahduttaa ja jotka olivat todistuksena siitä rakkaudesta, jonka tuo pyhä mies oli juurruttanut hänen sydämeensä.

2. Mírzá Qurbán-'Ali, joka oli kotoisin Bárfurúshista Mázindaránin maakunnasta ja merkittävä hahmo yhteisössä, joka tunnettiin nimellä Ni'matu'l-láhí. Hän oli vilpittömän hurskas mies, jolla oli erittäin jalo luonne. Hän eli niin puhdasta elämää, että huomattava joukko Mázindaránin, Khurásánin ja Tihránin merkkihenkilöitä oli vannonut uskollisuuttaan hänelle ja piti häntä itse hyveellisyyden ruumiillistumana. Hänen maamiehensä pitivät häntä niin suuressa arvossa, että hänen tehdessään pyhiinvaelluksen Karbiláhan valtava joukko hänen ihailijoitaan tungeksi hänen reitillään osoittaakseen hänelle kunnioitustaan. Hamadánissa ja Kirmánsháhissa hänen persoonallisuutensa vaikutti suureen määrään ihmisiä, ja nämä liittyivät hänen seuraajiensa joukkoon. Minne tahansa hän menikin, ihmiset tervehtivät häntä suosionosoituksin. Nämä yleisen innostuksen ilmaukset olivat kuitenkin hänestä erittäin vastenmielisiä. Hän vältteli väkijoukkoa ja ylenkatsoi johtajuuden tuomaa loistoa ja mahtipontisuutta. Matkalla Karbiláhan hän kulki Mandalíjin läpi, missä eräs huomattavan vaikutusvaltainen shaykh joutui niin hänen lumoihinsa, että luopui kaikesta, mitä oli aikaisemmin vaalinut, ja jättäen ystävänsä ja oppilaansa seurasi häntä aina Ya'qúbíyyihiin saakka. Mírzá Qurbán-'Alín onnistui kuitenkin saada hänet palaamaan Mandalíjiin ja tarttumaan jälleen työhön, josta oli luopunut.

Palatessaan pyhiinvaellukseltaan Mírzá Qurbán-'Alí tapasi Mullá Husaynin ja hyväksyi hänen kauttaan Jumalan asian totuuden. Hän ei voinut sairauden takia liittyä Tabarsín linnakkeen puolustajiin, mutta ellei hän olisi ollut liian huonokuntoinen matkustaakseen Mázindarániin, hän olisi ollut ensimmäisenä liittymässä sen puolustajiin. Mullá Husaynin jälkeen Vahíd oli Bábin opetuslasten joukosta se, johon hän oli eniten kiintynyt. Käydessäni Tihránissa minulle kerrottiin, että viimeksi mainittu oli pyhittänyt elämänsä Jumalan asian palvelemiselle ja noussut esimerkillisen omistautuneesti laajalti edistämään sen etuja. Kuulin usein Mírza Qurbán-'Alín, joka oli tuolloin pääkaupungissa, surkuttelevan tuota sairautta. "Miten suuresti surenkaan sitä", kuulin hänen useita kertoja toteavan, 'että jäin vaille osuuttani siitä maljasta, josta Mullá Husayn ja hänen toverinsa ovat juoneet! Kaipaan liittyä Vahídin seuraan, pestautua hänen lippunsa alle ja ponnistella korjatakseni aikaisemman epäonnistumiseni.' Hän oli valmistautumassa lähtemään Tihránista, kun hänet yhtäkkiä pidätettiin. Hänen vaatimaton vaatetuksensa oli todisteena hänen irrottautumisensa asteesta. Yllään valkoinen tunika arabien tavan mukaan, pukeutuneena karkeakutoiseen 'abáhan ja päässään *'Iráqin kansan* käyttämä päähine hän näytti kaduilla kävellessään itse kieltäymyksen ruumiillistumalta. Hän noudatti äärimmäisen tunnontarkasti kaikkia oman uskonsa sääntöjä ja suoritti hartaudenharjoituksensa esimerkillisen hurskaasti. 'Báb itse huomioi oman uskonsa

säännöt pienimpiä yksityiskohtia myöten', hän usein totesi. 'Laiminlöisinkö minä omalta osaltani sen, mitä Johtajani noudattaa?'

Kun Mírzá Qurbán-'Alí pidätettiin ja tuotiin amír-niẓámin eteen, Ṭihránissa nousi sellainen kiihtymys, jota siellä oli harvoin koettu. Suuria ihmisjoukkoja tungeksi hallituksen päärakennukseen johtavilla kaduilla innokkaina kuulemaan, mitä hänelle tapahtuisi. 'Eilisestä illasta lähtien', amír huomautti heti hänet nähtyään, 'minua ovat piirittäneet kaikenlaiset hallituksen virkamiehet, jotka ovat pontevasti puhuneet puolestasi. Siitä päätellen, mitä kuulen asemastasi ja sanojesi aikaan saamasta vaikutuksesta, et ole paljon itse Siyyid-i-Bábia vähäisempi. Mikäli olisit vaatinut itsellesi johtajan aseman, olisi se ollut parempi kuin julistaa uskollisuutta sellaiselle, jonka tietomäärä on varmasti vähäisempi kuin sinun.' 'Hankkimani tieto', hän vastasi rohkeasti, 'on saanut minut kumartumaan ja näin osoittamaan uskollisuutta Hänen edessään, jonka olen tunnistanut Herrakseni ja Johtajakseni. Aina siitä saakka, kun saavutin miehuusiän, olen pitänyt oikeudenmukaisuutta ja rehellisyyttä elämäni johtavina vaikuttimina. Olen arvioinut Hänet rehellisesti ja tullut siihen johtopäätökseen, että jos tämä Nuorukainen, jonka ylimaallisesta voimasta sekä ystävät että viholliset todistavat, on valheellinen, jokainen Jumalan profeetta ikiajoista tähän päivään saakka pitäisi julistaa itse valheellisuuden perikuvaksi! Olen vakuuttunut yli tuhannen ihailijani ehdottomasta uskollisuudesta, mutta siltikään minulla ei ole voimaa muuttaa heistä vähäisimmänkään sydäntä. Tämä Nuorukainen on kuitenkin osoittanut olevansa kykenevä muuttamaan rakkautensa eliksiirin avulla kaikkein viheliäisimpienkin ihmisten sielut. Hän on aivan yksin ja omin avuin vaikuttanut yli tuhanteen minun kaltaiseeni niin, että he jopa näkemättä Häntä kasvoista kasvoihin ovat heittäneet mielestään kaikki toiveensa ja pitäytyneet kiihkeästi Hänen tahtoonsa. Täysin tietoisina tekemänsä uhrauksen riittämättömyydestä he kaipaavat luopua elämästään Hänen vuokseen toivoen, että tämä lisätodiste heidän pyhittäytyneisyydestään olisi mainitsemisen arvoinen Hänen esikartanossaan.'

'Olivatpa sanasi Jumalasta tai eivät', huomautti amír-nizám, 'olen haluton langettamaan kuolemantuomion näin korkeassa asemassa olevalle. 'Miksi epäröidä?' puuskahti kärsimätön uhri. 'Etkö ole tietoinen siitä, että kaikki nimet laskeutuvat taivaasta? Hän, jonka nimi on 'Alí, jonka polulla nyt luovun elämästäni, on ikimuistoisista ajoista asti kirjoittanut nimeni, Qurbán-'Alí, valittujen marttyyriensa kirjakääröön. Tämä on todellakin päivä, jona vietän Qurbánin juhlaa, päivä, jona elämänverelläni sinetöin uskoni Hänen asiaansa. Älä sen tähden vastustele vaan ole varma siitä, etten koskaan tule syyttämään sinua teostasi. Mitä pikemmin katkaiset kaulani, sitä suurempi on oleva kiitollisuuteni sinua kohtaan.' 'Viekää hänet pois täältä!' huusi amír. 'Vielä hetkikin, niin tämä dervissi on noitunut minut!' 'Olet turvassa tuolta taialta', Mírzá Qurbán-'Alí vastasi, 'se voi saada valtaansa ainoastaan sydämeltänsä puhtaat. Sinä ja kaltaisesi eivät koskaan voi päästä perille tuon jumalallisen eliksiirin lumoavasta voimasta, joka silmänräpäyksessä muuttaa ihmisten sielut.'

Raivostuneena vastauksesta amír-niẓám nousi istuimeltaan ja koko keho suuttumuksesta vavisten huudahti: 'Mikään muu kuin miekan terä ei voi vaientaa näiden harhaan johdettujen ihmisten ääntä!' 'Ei ole tarvetta', hän sanoi läsnä oleville teloittajille, 'tuoda enää yhtäkään tämän vihatun lahkon edustajaa eteeni. Sanat eivät pysty horjuttamaan heidän järkkymätöntä itsepäisyyttään. Vapauttakaa kaikki, jotka voitte saada luopumaan uskostaan ja mitä muihin tulee, katkaiskaa heidän kaulansa.'

Lähestyessään kuolemansa näyttämöä Mírzá Qurbán-'Alí, huumaantuneena lähestyvästä Rakastettunsa jälleennäkemisestä, puhkesi riemuisaan ylistykseen. 'Surmatkaa minut kiireesti!' hän huusi haltioissaan ilosta, 'sillä tämän kuoleman kautta tarjoatte minulle iankaikkisen elämän maljan. Vaikka sammutatte hiipuvan henkäisyni, on Rakastettuni

palkitseva minut lukemattomin elämin, sellaisin elämin, joita kuolevainen sydän ei voi käsittää!' 'Kuunnelkaa sanojani, te jotka väitätte olevanne Jumalan apostolin seuraajia', hän vetosi kääntäessään silmänsä kohti teloitusta seuraavaa väkijoukkoa. 'Muḥammad, jumalallisen ohjauksen Päiväntähti, joka menneenä aikakautena kohosi Ḥijázin taivaanrannan ylle, on tänä päivänä noussut jälleen 'Alí-Muḥammadin hahmossa Shírázin aamutaivaalle luoden samaa sädeloistoa ja suoden samaa lämpöä. Ruusu on ruusu missä tahansa puutarhassa ja minä tahansa aikana se kukkiikaan.' Nähdessään joka puolella, miten ihmiset olivat kuuroja hänen kutsulleen, hän huusi kovaan ääneen: 'Voi tämän sukupolven turmeltuneisuutta! Miten välinpitämättömästi he suhtautuvatkaan tuoksuun, jota tämä kuolematon ruusu on levittänyt! Vaikka sieluni tulvii hurmiosta, voi! en voi löytää yhtäkään sydäntä, joka jakaisi kanssani sen viehkeyden, enkä mieltä, joka käsittäisi sen loiston.'

Nähdessään Ḥájí Mírzá Siyyid 'Alín ruumiin pää katkaistuna ja verissään jalkojensa juuressa hänen kuumeinen kiihtymyksensä nousi korkeimpaan huippuunsa. 'Tervehdin', hän huusi heittäytyen sen päälle, 'tervehdin yhteisen riemumme päivää, Rakastettumme jälleennäkemisen päivää!' 'Astu lähemmäs', hän huusi pyövelille pitäen ruumista käsivarsillaan, 'ja lyö iskusi, sillä uskollinen toverini ei tahdo vapauttaa itseään syleilystäni ja pyytää minua yhdessä kanssaan kiirehtimään Rakastetun esikartanoon.' Samassa pyövelin isku osui hänen niskaansa. Kului muutamia hetkiä, ja tuon suurenmoisen miehen sielu oli erkaantunut tästä maailmasta. Tuo julma isku nostatti sivustakatsojissa sekä suuttumuksen että myötätunnon tuntemuksia. Surun huudot ja valitukset kohosivat väkijoukon rinnasta ja lietsoivat ahdistusta, joka muistutti niitä murheen purkauksia, joilla kansanjoukot ottavat joka vuosi vastaan 'áshúrán päivän.

3. Sitten tuli Faráhánista kotoisin olevan Hájí Mullá Ismá'íl-i-Qumin vuoro. Hän lähti varhain nuoruudessaan Karbiláan etsimään totuutta, jonka sinnikkäästi pyrki löytämään. Hän oli ollut kanssakäymisessä kaikkien Najafin ja Karbilán johtavien 'ulamien kanssa, istunut Siyyid Kázimin jalkojen juuressa ja hankkinut häneltä tiedon ja ymmärryksen, mikä teki hänelle mahdolliseksi tunnistaa Bábin ilmoituksen muutamia vuosia myöhemmin Shirázissa ollessaan. Hän erottui muista uskonsa lujuudessa ja omistautuneisuutensa kiihkeydessä. Heti, kun Bábin käsky, jossa hänen seuraajiaan kehotettiin kiiruhtamaan Khurásániin, saavutti hänet, hän vastasi siihen innokkaasti, liittyi Badashtiin matkaavien tovereiden joukkoon ja sai siellä lisänimen Sirru'l-Vujúd. Ollessaan heidän seurassaan hänen ymmärryksensä Jumalan asiasta syveni ja hänen intonsa sen levittämiseksi vastaavasti lisääntyi. Hänestä tuli itse irrottautuneisuuden ruumiillistuma, ja hän oli yhä kärsimättömämpi ilmentämään soveliaalla tavalla sitä henkeä, jolla hänen omaksumansa usko oli häntä innoittanut. Qur'ánin säkeiden islámin perimätietojen merkitystä käsittelevässä tutkielmassaan hän osoitti sellaista näkemystä, että vain harvat voivat vetää sille vertaa, ja kaunopuheisuus, jolla hän esitti nuo totuudet, toi hänelle hänen uskontovereittensa ihailun. Niinä päivinä, joina Tabarsín linnakkeesta oli tullut Bábin opetuslasten keskuspaikka, hän riutui lohduttomana sairasvuoteella voimatta tarjota apuaan ja tehdä osaansa sen puolustamiseksi. Heti parannuttuaan ja saatuaan selville, että tuo unohtumaton piiritys oli päättynyt hänen uskontovereittensa joukkoteurastukseen, hän nousi entistäkin päättäväisemmin korvatakseen uhrautuvalla työllään sen menetyksen, jonka Jumalan asia oli kärsinyt. Tuo päättäväisyys vei hänet lopulta marttyyriuden kentälle ja voitti hänelle sen kruunun.

Kun hänet oli ohjattu mestauspölkylle, ja hän oli odottamassa teloittamisensa hetkeä, hän käänsi katseensa niihin kahteen häntä edeltäneeseen marttyyriin, jotka yhä makasivat kietoutuneina toistensa syleilyyn. 'Hyvin tehty, rakkaat toverini!' hän huudahti katsoessaan heidän verisiä päitään. 'Olette muuttaneet Tihránin paratiisiksi! Jospa minä olisin edeltänyt teitä!' Hän otti taskustaan esiin kolikon ja ojensi sen pyövelilleen pyytäen tätä hartaasti ostamaan hänelle jotakin, jolla voisi saada suunsa makeaksi. Hän maistoi

jonkin verran siitä ja antoi loput pyövelille sanoen: ’Olen antanut sinulle anteeksi tekosi, astu lähemmäksi ja iske iskusi. Kolmekymmentä vuotta olen kaivannut nähdä tämän siunatun päivän ja pelkäsin, että kantaisin tätä toteutumatonta toivettani hautaan saakka.’ ’Hyväksy minut, oi Jumalani’, hän huusi kääntäen silmänsä kohti taivasta, ’vaikka olenkin arvoton, ja suo, että nimeni kirjataan kirjakääröön yhdessä niiden kuolemattomien kanssa, jotka ovat uhrauksen alttarilla luopuneet elämästään.’ Hän oli yhä lausumassa rukouksia, kun teloittaja hänen pyyntönsä mukaisesti katkaisi äkkiä hänen rukouksensa.

4. Hän oli tuskin vetänyt viimeisen henkäyksensä, kun Siyyid Ḥusayn-I-Turshízí, joka oli mujtahid, tuotiin vuorostaan mestauspölkylle. Hän oli kotoisin Turshízísta, eräästä kylästä Khurásánissa, ja häntä pidettiin suuressa arvossa hurskautensa ja oikeamielisyytensä vuoksi. Hän oli opiskellut useita vuosia Najafissa, ja toiset mujtahidit olivat antaneet hänelle tehtävän matkata Khurásániin ja levittää siellä oppimiaan periaatteita. Saapuessaan Kázimayniin hän tapasi Háji Muhammad-i-Taqíy-i-Kirmánín, vanhan tuttavansa, joka oli yksi Kirmánín kaikkein huomattavimmista kauppiaista ja oli avannut haaraliikkeen Khurásániin. Koska tämä oli matkalla Persiaan, hän päätti liittyä hänen seuraansa. Tämä Hájí Muhammad-Taqí oli ollut Háji Mirzá Siyyid ’Alín, Bábin enon läheinen ystävä, ja oli tämän kautta kääntynyt Bábin asian kannattajaksi vuonna 1264 A.H. ollessaan valmistautumassa lähtemään Shírázista pyhiinvaellukselle Karbiláhan. Kun hän kuuli Háji Mirzá Siyyid 'Alin suunnitelmasta matkata Chihríqiin tarkoituksenaan käydä Bábin luona, hän ilmaisi kiihkeän halunsa liittyä tämän seuraan. Háji Mirzá Siyyid 'Alí neuvoi häntä toteuttamaan alkuperäisen tarkoituksensa ja matkaamaan Karbiláhan ja odottamaan siellä hänen kirjettään, jossa hän ilmoittaisi, oliko tämän viisasta liittyä hänen seuraansa. Chihríqistä Hájí Mirzá Siyyid 'Alin käskettiin lähteä Tihrániin toiveena, että oltuaan jonkin aikaa pääkaupungissa hänen onnistuisi käydä uudestaan Sisarenpoikansa luona. Ollessaan Chihríqissä hän toi julki haluttomuutensa palata Shiráziin, koska ei voinut enää kestää sen asukkaiden kasvavaa ylimielisyyttä. Saapuessaan Tihrániin hän pyysi Háji Muhammad-Taqíta liittymään seuraansa. Siyyid Husayn matkasi Ḥájí Muḥammad-Taqín seurassa Baghdádista pääkaupunkiin ja käännytti tämän Bábin uskoon.

Kääntyen kohti väkijoukkoa, joka oli kerääntynyt hänen ympärilleen nähdäkseen hänen marttyyrikuolemansa, Siyyid Husayn korotti äänensä ja sanoi: ’Kuulkaa minua, oi islámin seuraajat! Nimeni on Husayn, ja olen Siyyidu'sh-Shuhadán jälkeläinen ja kannan myös hänen nimeään. Najafin ja Karbilán pyhien kaupunkien mujtahidit ovat yksimielisesti tunnustaneet asemani uskonsa lakien ja opetusten valtuutettuna tulkitsijana. Vasta vähän aikaa sitten kuulin nimen Siyyid-i-Báb. Islámin vaikeaselkoisten opetusten hallinta on tehnyt minulle mahdolliseksi antaa Siyyid-i-Bábin tuomalle sanomalle sille kuuluva arvo. Olen vakuuttunut siitä, että jos kieltäisin Hänen ilmaisemansa totuuden, olisin tämän teon kautta kieltänyt uskollisuuteni kaikkia ilmoituksia kohtaan, jotka ovat sitä edeltäneet. Vetoan jokaiseen teistä, että käännytte tämän kaupungin 'ulamien ja mujtahidien puoleen ja järjestätte kokouksen, jossa heidän läsnä ollessaan todistan oikeaksi tämän asian totuuden. Antaa heidän sitten ratkaista, pystynkö näyttämään toteen Bábin esittämien väitteiden paikkansa pitävyyden. Jos he ovat tyytyväisiä väitteitteni tueksi esittämiini todisteisiin, luopukoot he viattomien veren vuodattamisesta, ja jos epäonnistun, langettakoot he minulle ansaitsemani rangaistuksen.’ Nämä sanat olivat tuskin päässeet hänen huuliltaan, kun amír-nizámin palveluksessa oleva upseeri keskeytti hänet kopeasti: ’Kannan mukanani kuolemantuomiotasi, jonka on allekirjoittanut ja sinetöinyt seitsemän Tihránin merkittävää mujtahidia, jotka ovat omakätisellä kirjoituksellaan julistaneet sinut vääräuskoiseksi. Minä itse vastaan tuomiopäivänä Jumalalle verestäsi ja annan vastuun niille johtajille, joiden arviointikykyyn meitä on pyydetty luottamaan ja joiden päätöksiin meidän on käsketty

alistua.’ Näiden sanojen myötä hän veti esiin tikarinsa ja iski sen Siyyid Ḥusayniin sellaisella voimalla, että tämä kaatui heti kuolleena maahan hänen jalkojensa juureen.

5. Pian tämän jälkeen tuotiin teloituspaikalle Hájí Muhammad-Taqíy-i-Kirmáni. Hänen näkemänsä kammottava näky nostatti hänessä rajun suuttumuksen. ’Tule, sinä kurja ja sydämetön tyranni’, hän huusi kiivaasti kääntyessään vainoojaansa päin, ’kiiruhda surmaamaan minut, sillä olen kärsimätön liittymään rakkaan Ḥusaynini seuraan. Elää hänen jälkeensä on sellaista kidutusta, etten voi sitä kestää.’

6. Heti Hájí Muhammad-Taqin lausuttua nämä sanat Siyyid Murtadá, joka oli yksi Zanjánin huomattavista kauppiaista, kiiruhti tovereittensa edelle. Hän heittäytyi Hájí Mirzá Muhammad-Taqín päälle ja anoi kiihkeästi, että koska hän oli siyyid, hänen marttyyrikuolemansa olisi Jumalan silmissä ansiokkaampi kuin Hájí Muhammad Taqín. Pyövelin paljastaessa miekkansa Siyyid Murtadá huusi avukseen Mullá Ḥusaynin rinnalla taistelleen ja marttyyrikuoleman kärsineen veljensä muistoa, ja hänen mainitsemansa seikat olivat sellaisia, että katsojat ihmettelivät häntä innoittavan uskon järkkymätöntä lujuutta.

7. Siyyid Murtadán sävähdyttävien sanojen synnyttämän sekasorron keskellä Muhammad-Ḥusayn-i-Marághi’í syöksyi eteenpäin ja anoi hartaasti, että hänen sallittaisiin kärsiä marttyyrikuolema välittömästi, ennen kuin hänen toverinsa surmattaisiin miekalla. Heti hänen katseensa osuessa Háji Mullá Ismá'il-i-Qumiin, johon hän oli ollut syvästi kiintynyt, hän yhtäkkiä heittäytyi tämän ruumiin päälle ja pitäen sitä syleilyssään huudahti: ’Koskaan en suostu eroamaan armaasta ystävästäni, johon olen ehdottomasti luottanut, ja jolta olen saanut niin monia todisteita vilpittömästä ja syvästä rakkaudesta!’

Heidän intonsa päästä ensimmäisenä antamaan henkensä heidän uskonsa vuoksi hämmästytti väkijoukkoa, joka ihmetteli, kuka kolmesta asetettaisiin etusijalle tovereihinsa nähden. He anoivat niin kiihkeästi, että lopulta heidän kaikkien kolmen pää katkaistiin täsmälleen samalla hetkellä.

Harvoin on ihmissilmä nähnyt niin suurta uskoa ja sellaisia todisteita pidäkkeettömästä julmuudesta. Vaikka heitä ei ollut lukumäärältään monta, silti muistellessamme heidän marttyyrikuolemaansa liittyviä olosuhteita emme voi olla tunnustamatta sen voiman suurenmoisuutta, joka kykeni herättämään niin harvinaislaatuisen uhrautuvaisuuden hengen. Kun muistamme sen korkean arvoaseman, joka näillä uhreilla oli ollut, kun näemme heidän kieltäymyksensä asteen ja heidän uskonsa elinvoiman, kun palautamme mieleemme sen painostuksen, johon vaikutusvaltaisilta tahoilta oli ryhdytty tarkoituksena torjua heidän elämäänsä uhkaava vaara, ja ennen kaikkea, kun kuvittelemme mielessämme sen hengen, joka uhmasi niitä raakuuksia, joihin sydämetön vihollinen näin alas vajottuaan syyllistyi, meidän on pakostakin pidettävä tätä yhtenä traagisimmista tapahtumista tämän asian aikakirjoissa.”[14]

JAKSO 10

Toinen voimallinen taiteen muoto on näyttämötaide. Näytelmälliset esitykset voivat olla mahtipontisia taidokkaine lavasteineen, pukuineen ja varusteineen. Emme tietenkään ajattele näyttämötaidetta näin monimutkaisin tavoin. Tämä ei tarkoita, että meidän pitäisi välttää täysin käyttämästä asusteita. Joskus pieni ele, kuten hatun pukeminen, voi parantaa toiminnan näytelmällistä luonnetta. Mutta näyttämötaiteen kaikkein alkeellisimmallakin käytöllä voi olla syvällisiä vaikutuksia. Sillä tämän taidemuodon merkittävyyden lisäksi se on myös tärkeä

pedagoginen työkalu. Sen kautta jokainen voi nähdä itsensä todellisessa ja kuvitellussa tilanteessa ja alitajuisesti tutkiskella omaa käytöstään ja tapojaan.

Itse asiassa, kun lapset etenevät henkisen kasvatuksen ohjelmassa, oppitunneissa hyödynnetään tätä työkalua niiden henkisiä ominaisuuksia ilmentävien tapojen ja käyttäytymismallien vaalimiseksi, joita he pyrkivät omaksumaan, ja opettajille tarjotaan tähän tarkoitukseen sopivia tilannekuvauksia. Opettajia kehotetaan kuitenkin lähestymään tätä aihetta hyvin harkitsevaisesti ylemmän tason oppitunneilla, jolloin he siirtyvät bahá'í-uskon historian opettamiseen. He pohtivat seuraavaa ohjausta, joka koskee yhtä lailla koulutusprosessin kaikkia vaiheita ja laajemmin taiteellista toimintaa yleensä. Ensimmäinen ote on Shoghi Effendin puolesta kirjoitetusta kirjeestä:

> **"Vastauksena kysymykseenne siitä, onko suotavaa esittää teatterin keinoin bahá'í-historian käänteitä: Suojelija varmasti hyväksyisi sen ja jopa rohkaisisi siihen, että ystävät ryhtyisivät tällaisiin kaunokirjallisiin hankkeisiin, joilla epäilemättä voi olla valtavan suurta arvoa opetustyölle. Mitä hän toivoo ystävien välttävän, on Bábin, Bahá'u'lláhin ja 'Abdu'l-Bahán henkilöiden esittämistä teatterin keinoin, toisin sanoen suhtautumista heihin näytelmän henkilöinä, näyttämöllä esiintyvinä henkilöhahmoina. Kuten on jo tähdennetty, tämä olisi hänen mielestään hyvin epäkunnioittavaa. Pelkästään heidän esiintymisensä näyttämökohtauksessa on niin epäkunnioittavaa, että se ei millään muotoa sovi yhteen heidän erittäin ylevän asemansa kanssa. Heidän levittämänsä sanoman tai todellisuudessa käyttämiensä sanojen pitäisi mieluummin olla heidän näyttämöllä esiintyvien opetuslastensa kertomia ja välittämiä."**[15]

Seuraava lainaus Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta kirjeestä tarkentaa tätä ajatusta lisää:

> **"Kielto esittää Jumalan ilmaisijaa maalauksissa tai piirustuksissa tai näytelmällisissä esityksissä koskee kaikkia Jumalan ilmaisijoita. On tietenkin olemassa merkittäviä ja suurenmoisia edellisten uskontojärjestelmien aikaisia taideteoksia, joista monissa kuvattiin Jumalan ilmaisijoita kunnioituksen ja rakkauden hengessä. Tässä uskontojärjestelmässä kuitenkin ihmiskunnan entistä suurempi kypsyys ja parempi tietoisuus Suurimman ilmaisijan ja Hänen palvelijoidensa suhteesta auttaa meitä käsittämään, että on mahdotonta esittää Jumalan ilmaisijan henkilöä minkäänlaisessa ihmisen hahmossa, joko kuvana, veistoksena tai näytelmällisenä esityksenä. Todetessaan tämän olevan kiellettyä bahá'í-uskossa Suojelija tähdensi tällaisen olevan mahdotonta."**[16]

Ja seuraava ote Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta kirjeestä antaa lisäohjausta.

> **"– – rakastetun Suojelijan kirjeiden tutkiminen tekee ehdottoman selväksi, että ei ole sallittua esittää näytelmätaiteessa Jumalan ilmaisijan hahmoa, eikä edes Mestarin – –.**
>
> **"Valon käyttäminen, joko hyvin kirkkaana tai eri väreinä, vaatii teiltä huolellista harkintaa. Jos valon käyttäminen millä tavalla tahansa antaa ymmärtää, että kyseessä Jumalan ilmaisijan henkilöitymä, ei sitä tulisi käyttää, mutta jos näin voidaan tehdä antamatta millään tavoin vaikutelmaa, että esitetään tai henkilöidään Profeettaa, silloin sen käytölle ei ole estettä."**[17]

Vaikka jotkut bahá'í-uskon alkuaikojen tapahtumat saattavatkin sopia näyteltäviksi, se tulisi tämän vuoksi tehdä harkiten. Tietyissä kohtauksissa voi esimerkiksi yksi henkilö toimia kertojana, joka luo tapahtumasarjan rakenteen ja pitää taukoja sopivissa kohdissa, jotta muut

voivat esittää valikoituja osia. Valitse yhdessä ryhmäsi jäsenten kanssa yksi tapahtuma bahá'í-uskon varhaisesta historiasta ja päättäkää sitten, mitkä osat tarinasta tulisi kertoa ja mitkä sopivat näyteltäviksi. Keskustelkaa, missä vaiheessa runkokurssisarjan opiskelua olisi hyödyllistä auttaa ryhmää nuoria tällaisen näytelmän luomisessa.

Näytelmällisen toiminnan ei tietenkään tarvitse rajoittua historian uudelleen esittämiseen Kuten aiemmin mainittiin, yksinkertaiset näytelmämuodot voivat toimia välineenä, joka parantaa opetuksen ja oppimisen välistä kokemusta. Jotta tällainen väline olisi tehokas, on kuitenkin välttämätöntä, että siinä ympäristössä, jossa ryhmä opiskelee ja pohtii, olipa kyseessä sitten opintopiiri, instituuttikampanja tai leiri, vallitsee rakastava yhteishenki vailla pinnallisuutta ja vähättelyä. Kun ryhmän jäsenten keskuudessa on tarvittavaa henkistä kurinalaisuutta, ne, jotka ovat innokkaita ja lahjakkaita, voivat luoda ja esittää yksinkertaisia lyhyitä kohtauksia ja roolileikkejä, jotka antavat konkreettisen ilmaisun joillekin instituuttikursseilla opiskeltaville käsitteille ja henkisille periaatteille. Ajattele kirjan 1 ensimmäistä osaa ja keskustele siitä, mitä ajatuksia ja henkisiä käsitteitä voitaisiin vahvistaa näyteltävien lyhyiden kohtausten ja roolileikkien avulla. Kuinka varmistaisit, että tämä toiminta toteutetaan arvokkaasti ja kauniisti, ilman pinnallisuutta ja ihmisarvon kunnioituksen puutetta, jotka ovat valitettavasti alkaneet halventaa tätä taidemuotoa?

On tilanteita, joissa opintopiirin jäsenet haluavat sisällyttää näytelmällisen esityksen yleisölle järjestämäänsä ohjelmaan. Yksi tällainen tilanne on kurssin päätökseen saamisen yhteydessä usein järjestettävä juhla, johon kutsutaan mukaan osallistujien perheenjäseniä ja ystäviä. Tätä käytäntöä noudattaa myös varhaisnuorten ryhmä saatuaan jonkin materiaalin opiskelun päätökseen. Näissä tilaisuuksissa opintopiirin jäsenet eivät pelkästään tee näytelmällisiä esityksiä vaan myös lausuvat runoja, pitävät puheita, kertovat tarinoita ja esittävät musiikkia.

JAKSO 11

Taiteelliseen ilmaisuun sisältyy ihmisen toimintaan liittyvä laaja alue, jota nimitetään kädentaidoiksi. Näiden taitojen avulla lukuisat materiaalit – nahka, villa, puuvilla, silkki, kivi, savi, lasi, metalli, puu, vaha, olki, kuivatut kukat – muuntuvat tuhansin eri tavoin taitavien tekijöiden käsissä sekä käytännöllisiksi että koriste-esineiksi, kun näiden materiaalien luontaiset ominaisuudet valjastetaan kauneuden tuottamiseen. Kädentaitojen luettelo on todella pitkä. Tunnetuimpia niistä ovat kudonta, kirjonta, ristipistokirjonta, neuletyö, virkkaus, ompelu, värjäys, keramiikka, savenvalanta, korujenteko, nahkatyö, korinpunonta, veistäminen, puutyö, kehysten valmistaminen, kynttilänvalaminen, käsinukkien valmistaminen, lelujen tekeminen, painanta, pitsinnypläys ja tilkkutyöt. Voit varmasti lisätä luetteloon vielä muutamia muita. Sen jälkeen keskustele ryhmässäsi, mitkä kädentaidot ovat merkittävimpiä omalla asuinseudullasi.

Jos olet toiminut varhaisnuorten ryhmän valmentajana, sinulla on todennäköisesti jonkin verran kokemusta siitä, miten heitä autetaan oppimaan muutamia paikallisia kädentaitoja. Kädentaitojen tehokas sisällyttäminen nuorten ja vanhempien aikuisten koulutusprosessiin edellyttää huolellista suunnittelua. On välttämätöntä ottaa huomioon ryhmän kunkin jäsenen tilanne ja kyvyt, voimavarojen käytettävyys ja niin edelleen. Lisäksi, ellet satu olemaan taitava yhdessä tai useammassa kädentaidossa, sinun on löydettävä joku, jolla on auttamiseesi tarvittavat tiedot. Erityisesti leirin tai intensiivisen kampanjan aikana voi olla mahdollista järjestää useita kokoontumisia, joiden aikana osallistujat voivat oppia jonkin tietyn kädentaidon. Jotta voisit pohtia tämän taiteellisen ilmaisumuodon merkitystä, lue seuraavat kaksi lainausta pyhistä kirjoituksista ja keskustele niistä ryhmäsi muiden jäsenten kanssa:

”Yksi Jumalan nimistä on Muodostaja. Hän rakastaa kädentaitoja. Siksi se Hänen palvelijoistansa, joka ilmentää tätä ominaisuutta, on otollinen tämän Vääryyttä kärsineen silmissä. Kädentaidot ovat kirja jumalallisten tieteiden kirjojen joukossa ja aarre Hänen taivaallisen viisautensa aarteiden joukossa. Tällä osaamisella on merkitystä, sillä jotkin taidot syntyvät sanoista ja päättyvät sanoihin.”[18]

”Ainoa tosi Jumala, ylistetty olkoon Hän, rakastaa nähdä rakastettujensa tuottavan korkealaatuista käsityötä. Siunattu olet sinä, sillä se, minkä olet taidoillasi luonut, on saapunut Herrasi, Karkotetun, Vääryyttä kärsineen tykö. Jumala suokoon, että kukin Hänen ystävistään voisi kyetä hankkimaan jonkin kädentaidon ja saada vahvistusta noudattaa sitä, mikä on määrätty Jumalan, Kirkkaimman, Kaikkiviisaan kirjassa.”[19]

JAKSO 12

Toiveena on, että edelliset jaksot ovat lisänneet tietoisuuttasi taiteellisen toiminnan merkityksestä ruohonjuuritason koulutusprosessin rikastuttamisessa sekä yhteisten ponnistelujemme elinvoimaisuudessa. Olet ehkä myös alkanut ymmärtää, että kun tällaiset pyrkimykset, erityisesti kädentaitojen alalla, hyödyntävät mahdollisimman paljon alueen taiteellisia perinteitä, ne voivat merkittävästi lisätä arvostusta monimuotoisten kulttuurien rikkautta kohtaan. Tässä yhteydessä muistat tietysti kirjassa 5 esiin tuodun näkökohdan, että kulttuuria ilmentävänä taiteellinen toiminta välittää arvoja. Siksi on oltava tarkkaavainen valittaessa sopivista taiteellisista pyrkimyksistä sellaiset, joiden kautta ei epähuomiossa päädytä tyrkyttämään arvoja, jotka salakavalasti heikentävät koulutusprosessia tai sen muovaamaa yhteisöelämän mallia. On syytä tiedostaa, että tällaiset mallit heijastavat Bahá'u'lláhin ilmoituksen innoittaman uuden esiin nousevan kulttuurin arvoja. Lue Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston kirjoittamasta sanomasta seuraava lainaus, jonka opiskelit osittain kirjassa 6:

> **”Niin bahá'í-yhteisön sisällä kuin sen ulkopuolella kehittyvien voimien työntämänä maapallon kansojen voidaan nähdä liikkuvan eri suunnista yhä lähemmäksi toisiaan kohti sitä, mikä on oleva luonteeltaan niin mahtava maailmansivistys, että meidän on turha edes yrittää kuvitella sitä tänä päivänä. Kun tämä väestöjen keskusta kohti etenevä liike kiihtyy kautta maapallon, kustakin kulttuurista häviävät vähitellen ne piirteet, jotka eivät ole bahá'í-uskon opetusten mukaisia, kun taas toiset piirteet vahvistuvat. Samasta syystä uusia kulttuuriaineksia kehittyy ajan kuluessa sitä mukaa, kun kaikista eri ryhmistä peräisin olevat ihmiset tuovat esille Bahá'u'lláhin ilmoituksen innoittamina Hänen opetustensa synnyttämiä ajatus- ja toimintamalleja, osittain taiteiden ja kaunokirjallisuuden kautta. Tällaiset näkökohdat mielessämme toivotamme tervetulleeksi Ruhi-instituutin päätöksen jättää kurssiensa laatimisessa ystävien vastuulle päättää taiteelliseen toimintaan liittyvistä asioista paikallisesti. Pyydämmekin tässä vaiheessa, että kun tarmoa suunnataan lastentuntien ja varhaisnuorten ryhmien määrän lisäämiseen, tätä tarkoitusta varten tarkoitettujen lisämateriaalien moninkertaistumisen sallitaan tapahtua luonnollisena seurauksena yhteisörakentamisen prosessista, joka on keräämässä voimaa kylissä ja naapurustoissa. Haluamme nähdä esimerkiksi, että kaikista osista maailmaa ja kaikilla kielillä ilmaantuu mukaansatempaavia lauluja, joiden kautta bahá'í-kirjoituksiin sisältyvät syvälliset ajatukset painuvat lasten tietoisuuteen. Tällainen luovan ajattelun kukoistus voi kuitenkin jäädä tapahtumatta, jos ystävät lankeavat, miten tahattomasti hyvänsä, maailmassa vallalla oleviin toimintamalleihin, jotka sallivat niiden, joilla on taloudellisia resursseja, pakottaa omia kulttuuriin liittyviä näkemyksiään muille hukuttamalla heidät aggressiivisesti markkinoituihin materiaaleihin ja tuotteisiin. Lisäksi on ponnisteltava kaikin voimin henkisen kasvatuksen suojelemiseksi kaupallistamisen vaaroilta.”**[20]

Kulttuuri tulee siis olemaan yksi jatkuvista huolenaiheistasi. Sinun on oltava valppaana, jos haluat vastustaa ihmiskunnan elämään tunkeutuvan materialistisen kulttuurin vaikutusta, ja varmistettava, että ainakin osa valitsemistasi taiteellisista ilmaisumuodoista edustaa oman kansasi kulttuurin rikkautta ja hyödyntää perinteisiä menetelmiä ja välineitä mutta bahá'í-uskon innoittamalla uudella henkisellä ja moraalisella sisällöllä. Tämä voi siis olla hyvä tilaisuus pohtia hetken oman kansasi taiteellista perintöä. Vastaa seuraaviin kysymyksiin ja kirjoita lyhyt kappale tästä aiheesta:

a. Minkälaista musiikkia ihmiset soittavat tai kuuntelevat asuinseudullasi? Onko seudullanne omia perinteisiä työlauluja, esimerkiksi sadonkorjuuseen tai eläinten hoitoon liittyviä lauluja, tai rakkauslauluja, kehtolauluja, lastenlauluja ja hengellistä musiikkia? Onko tietynlaista musiikkia, jota perinteisesti käytetään erityistilaisuuksissa, kuten häissä, hautajaisissa tai juhlissa? Mitä esimerkkejä on

lauluista ja musiikista, joita seudullasi on syntynyt instituuttitoiminnan vahvistumisen myötä?

b. Onko seudullasi joitakin erityisiä soittimia? Minkälaiseen musiikkiin ne sopivat? Onko sellaisia, joita nuoret ja aikuiset soittavat yhteisötapahtumien elävöittämiseksi?

c. Kuuluuko tarinankerronta oman kansasi perinteisiin? Onko tämä perinne vahvistunut, kun kotivierailuilla ja yhteisön kokoontumisissa on jaettu tarinoita ‘Abdu’l-Bahán elämästä ja bahá’í-uskon historiasta?

d. Mitkä ovat suosittuja näytelmämuotoja omalla alueellasi? Miten ne kuvaavat oman kansasi historian tapahtumia ja sen sankareiden ja sankarittarien tarinoita? Käytetäänkö tätä taidemuotoa lisäämään yhteistä tietoisuutta instituuttikursseilla opiskeltavista henkisistä käsitteistä ja periaatteista?

e. Miten oman alueesi perinteiset kädentaidot ilmentävät kauneutta, symmetriaa ja viehkeyttä? Miten niitä käytetään nuorten ja etenkin varhaisnuorten henkisen voimautumisen ohjelmaan osallistuvien kaiken kattavan kehityksen edistämiseen?

JAKSO 13

Kuten olet varmasti päätellyt tämän osan opiskelusta, ei tarvitse olla näyttelijä, näytelmäkirjailija, runoilija tai muusikko voidakseen edistää taiteita ruohonjuuritasolla. On hyvä muistaa, että instituuttikurssit keskittyvät pohjimmiltaan henkiseen ja moraaliseen voimaannuttamiseen sekä ihmishengen kykyjen vapauttamiseen. Ohjaajana edistät taiteita ja kädentaitoja tässä kuvatuilla tavoilla ja autat avaamaan luovia kanavia, joiden kautta innoitus ja viehätys kauneuteen voivat virrata.

LÄHDELUETTELO

1. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 30.12.2021 päivätystä sanomasta neuvonantajalautakuntien konferenssille.

2. ‘Abdu’l-Bahá, kokoelmasta *The Importance of the Arts in Promoting the Faith: Extracts from the Bahá’í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), nro 23, s. 20.

3. Sama lähde, nro 24, s. 20.

4. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia,* julkaistu suomeksi osoitteessa kirjasto.bahai.fi.

5. ‘Abdu’l-Bahán 18. kesäkuuta 1912 pitämästä puheesta, julkaistu teoksessa *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by ‘Abdu’l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012), kpl 2, s. 287.

6. Bahá’u’lláh, *Kitáb-i-Aqdas*: *Kaikkein pyhin kirja* (Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto, 2000), kpl 51, s. 37.

7. *‘Abdu’l-Bahán kirjoituksia, nro 74.1.*

8. ‘Abdu’l-Bahá, kokoelmasta *Music: Extracts from the Bahá’í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020), nro 15.8, s. 17.

9. ‘Abdu’l-Bahá, kokoelmasta *The Importance of the Arts in Promoting the Faith,* nro 10, s. 12–13.

10. 'Abdu'l-Bahá, kokoelmasta *Music*, nro 14.1, s. 14.

11. Sama lähde, nro 14.2, s. 15.

12. Shoghi Effendin käsin kirjoittama jälkikirjoitus, liitetty hänen puolestaan 17. marraskuuta 1932 päivättyyn kirjeeseen eräälle henkilölle.

13. Shoghi Effendin puolesta eräälle uskovalle kirjoitetusta 8. kesäkuuta 1933 päivätystä kirjeestä.

14. *The Dawn-Breakers: Nabíl’s Narrative of the Early Days of the Bahá’í Revelation* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1932, 2021 painos)*,* s. 446–58.

15. Shoghi Effendin puolesta kirjoitetusta 25. heinäkuuta 1936 päivätystä kirjeestä, julkaistu kokoelmassa *The Importance of the Arts in Promoting the Faith*, nro 35, s. 28.

16. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta 9. maaliskuuta 1977 päivätystä kirjeestä eräälle henkilölle, sama lähde, nro 49, s. 36–37.

17. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston puolesta kirjoitetusta 12. elokuuta 1975 päivätystä kirjeestä eräälle henkilölle, julkaistu teoksessa “Portrayal of the Central Figures of the Faith: A Compilation of Extracts from Letters Written on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, no. 6; also quoted, in part, in *Lights of Guidance: A Bahá’í Reference File* (New Delhi: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), nro 343, s. 99.

18. Bahá'u'lláh, kokoelmasta "Extracts from the Writings concerning Arts and Crafts", julkaistu teoksessa *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), nide 1, nro 2, s. 1.

19. Sama lähde, nro 4, s. 1.

20. Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston 12.12.2011 kirjoittamasta kirjeestä kaikille kansallisille henkisille neuvostoille.